

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ԱՐԴԻ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՅԹԽԱՐՀՅԲԱՐ

ԿԱՄ

ԱՐԴԻ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ

ՅՕՐԻՆԵԱՑ

Հ. ԱՐՍԷՆ Վ. ԱՅՏԸՆԵԱՆ

Ի ՄԻԻԹ. ՈՒԻՏԷՆ

Ք. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ.

—*—

ՎԻԷՆՆԱ

ՄԻԻԹԱՐԵԱՆՑ ՏՊԱՐԱՆ

1883.

0-7. 08. 2000

Յ Ե Թ Ը Զ Ե Բ Ը Ն

Կրկին նպատակաւ Արդի հայերէն լեզուի քերականութեան հրատարակութեանը յորդորամիտ եղած ենք. նոյն կրկին վախճանն եղած է՝ շատոնց ի վեր նոյնպիսի աշխատասիրութիւն մը մեզմէ թախանձանպէս խնդրողներունն ալ: Այսինքն դիտելով նախ՝ ազգային հասարակութեան մէջ ազգային նոր լեզուին ըստ մասին անժամօթ մնացած ըլլալը, եւ երկրորդ՝ տեսնելով որ ըստ մասին անմերձենալի եղած է գրաւորն ու կանոնաւորը, որն որ հիմակու տեսնս միակ միջոցն է մեր օրըստօրական մատենագրութեանը, — երկու վախճանին ալ ի մերձուստ հասցընող գործիք մը մատակարարել նոյն հասարակութեան:

Եթէ մինչեւ հիմայ գրաբար հայերէնի քերականութեամբ կը ժտածուէր նոյն կրկին կարօտութիւնը լեցընել, երկար փորձառութիւնը ցուցուց այդ տաժանական սիջնօցին անբաւականութիւնը, որով երկու լեզուին ալ ժամօթութենէն կը զրկուէր ուսանողաց մեծագոյն մասը: Իսկ թէ արդի լեզուին պարզ քերականութիւնը միտք առնողին, նոր գրաւոր լեզու մը ձեռքն ունենալէն զատ՝ նաեւ գրաբարի ուսման անցնիլն որշափ դիրացած կ'ըլլայ, այնպիսի տեսութիւն մըն է՝

որ կարծենք թէ առանց փորձառութեան ալ իրողի կ'արդարանայ. — եւ Ե՛ւրոպայի կրօնը վախճան մ'ալ աս է առաջիկայ հրատարակութեանս :

Եւրոպայի պիտոյից համեմատ՝ ասկէ յառաջ ընդարձակ եւ քննական քերականութիւն մ'ի պէտու ուսուցչաց եւ բանասիրաց հրատարակելէն ետքը՝ հիմայ նոյն գործոյն զուտ քերականական մասը կը փութանք հայերէնասէր ուսանողներու առանձինն ընծ պեցընել. միայն բանասիրական, պատմական եւ երկրորդական կարգի տեղեկութիւնները դուրս թողլով, որ հասարակութեան հարկաւոր չեն :

Ներկայ դասաւարդս նախ Բառերու կազմութեան եւ երկրորդ Մասանց-բանի համաձայնութեան կանոններն ըստ սովորութեան աւանդելէն ետքը՝ քերականութեան լրացուցիչ միւս երեք մասերը, այսինքն է Ուղղագրութիւն, Առոպանութիւն եւ Տաղաչափութիւն՝ առանձինն կ'աւանդէ : Բայց նոր լեզուին հնոյն հետ ունեցած կապակցութիւնը նկատելով, ոչ միայն դրաբարի փոքր ի շատէ հմտութիւն տալու, այլ նաեւ նոյն իսկ աշխարհաբար լեզուի ծանօթութիւնը կատարելագործելու համար յատուկ Յաւելուածով մը կու տանք Գրութարի հայերէն լեզուի համառօտ Մկրտչեանը, որն որ շատ դիւրութեամբ եւ քիչ ատենուան մէջ կրնայ միտք առնուիլ, եւ որով կարգաւորեալ գրաբարի ընթացք մ'ընելու ծամբան հարթուած ու դիւրացած կ'ըլլայ : Իսկ Քերականական լուծման՝ աշխարհաբարի եւ գրաբարի միատեղ տրուած են կանոններն ու օրինակնն բը. միայն բանի մը թղթի ամփոփելով. վասնզի բովանդակ քերականութեան ընթացքը լուծման շատ պէտք չի թողուր, ուր ստէպ լուծման վերաբերեալ մեկնութիւններ

յաճախած ըլլալով, այս քերականական հրահանգն ալ
մտադիր ընթերցողին բաւական ընտելացած կ'ըլլայ:

Առաջիկայ սրկասիրութիւնս իւր դիւրութիւննե-
րովն ու պարզութեամբը՝ եթէ՛ գրաւոր աշխարհարարի
նկատմամբ եւ եթէ՛ բուն գրաբարի՝ ինքնին յորդոր եւ
խրախոյս մըն է՝ ազգային լեզուն կանոնաւոր կերպով
ծանչնալու եւ գործածելու. — եւ արդէն յայտնի է որ
ազգի մը մէջ սն պահական լեզուն զարգացումն ու յառա-
ջագիմութիւնը՝ ազգին ալ յառաջագիմութեան մէկ
էական մասն է:

Գ Լ Խ Ա Կ Ա Ր Գ Ո Ւ Թ Ի Ն

(Մեջի թողերը քերականական կանոնաց թողահա-
մարները կը ցուցընեն):

ՆԱԽԱԳԻՏԵՆԼԻՔ. — քերականութիւն. Գիր.	Երես.
Խօսք. Մասունք. քանի	1

Մ Ա Ս Ն Ա Ռ Ա Զ Ի Ն

ԲԱՌ — ԿԱՄ ՄԱՍԱՆՑ-ԲԱՆԻ ԿՈՁՄՈՒԹԻՒՆ.

ՖԻՈՒԽ ԱՌԱԶԻՆ. — ԱՅԻՆ.	4
ՅՕԴՈՒԱԾ Ա. Անուան թիւը, հոլովն ու հոլով- մունքը	—
Թիւ, 17. Հոլով, 20. Հոլովումն, 21:	
§. 1. Կանոնաւոր հոլովումներ.	5.
Ա հոլովումն, 25. Բ հոլովումն, 26. Գ հոլով- ումն, 28. Դ հոլովումն, 33:	
§. 2. Անկանոն կամ ջարտուղի հոլովումներ	8
Ա. Կէս զարտուղիք, 39: Բ. Բուն. զարտու- ղիք, 68:	
§. 3. Նախդիր: Աննախդիր հոլովներ	12
§. 4. Կորուսմամբ եւ փոփոխմամբ հոլովումներ	14
ՅՕԴՈՒԱԾ Բ. Անուան յօդը	17
§. 1. Որոշեալ կամ Որոշիչ յօդ	—
§. 2. Անորոշ յօդ	19
ՅՕԴՈՒԱԾ Գ. Գոյական եւ Իծական	20
§. 1. Ածական անուն	—
§. 2. Ածականին աստիճանները	21
Ա. Դրական, 97. Բ. Բաղդատական, 98.	
Դ. Գերադրական. 99:	
ՅՕԴՈՒԱԾ Դ. Յատուկ, թուական եւ Մասնա- կան անուններ	22

§. 1. Յատուկ անուանք 22
 Ա. Գոյական յատուկ անուն, 101. Բ. Ածա-
 կան յատուկ անուն, 102:

§. 2. Թուռական անուանք 23
 Ա. Բացարձակ, Բ. Դասական, Գ. Բաշխու-
 կան, 111:

§. 3. Մասնական անուանք 26
 Հարցական, 137—140:

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ. — ԳԵՐԱՆՈՒՆ 29
 Գոյական եւ Ածական գերանուններ, 140:
 Գերանուն գէւքը, 141:

§. 1. Անձնական գերանուն 30

§. 2. Ցուցական գերանուն. 32
 Դիմորոշ կամ Դերանունական յօգեր, 152:

§. 3. Ստացական գերանուն 35
 Սեռականէ-ուղղական, (ստացական.) 169:

§. 4. Յարաբերական գերանուն 40

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ. — ԲՈՅ 41

Ա. Ներգործական, 177. Բ. Կրաւորական, 178

Գ. Զէզք, 179: — Եղանակ, ժամանակ, թիւ
 եւ Դէմք, 180: Լծորդութիւնք, 185:

ՅՕԴՈՒԱԾ Ա. Բայերու խոնարհմունքը 43

§. 1. Իական բայ. Ա. Ե՛. Բ. շԱ՛ւ . . . . . —

§. 2. Կանոնաւոր խոնարհմունք, կամ Զորս լծոր-
 դութիւն 44

Ա. Ներգործական եւ չէզք բայերուն չորս
 լծորդութիւնը . . . . . —

Ա. լծորդութիւն, 193. Բ լծորդութիւն, 194:

Գ. լծորդութիւն, 195. Դ լծորդութիւն, 196:

Բ. Կրաւորականբայերուն չորս լծորդութիւնք 49

§. 3. Անկանոն խոնարհմունք. 50

Ա. կէս զարտուղիք, 203. Բ. Բուն զարտու-
 ղիք, 207:

ՅՕԴՈՒԱԾ Բ. Պակասաւոր եւ Միադիմի բայեր. 56

§. 1. Պակասաւոր բայեր . . . . . —

§. 2. Միադիմի կամ Դիմազուրկ բայեր 57

ՅՕԴՈՒԱԾ Գ. Բացասական, (Ուրացական կամ

Ժխտական) բայեր 58

ՅՕԴՈՒԱԾ Դ. Բայերու ածանցմունքը . . .	62
Անցողական բայեր: 282.	
ՅՕԴՈՒԱԾ Ե. Բայերու ժամանակներուն վրայ գիտելիք	66
§. 1. Բաղադրեալ ժամանակներ.	—
§. 2. Ժամանակ շինող մասնիկներ	69
ԳԼՈՒԽ ԶՈՐՐՈՐԴ — ԳԵՐԱՅՑ	70
Բայանուն. 267:	
ԳԼՈՒԽ ՀԻՆԳԵՐՐՈՐԴ — ՄԱԿԱՅՑ	73
§. 1. Բուն մակբայներ	—
Ա. Որակական, Բ. Տեղական, Գ. Ժամանակական, Դ. Հարցական, բացասական, եւայլն:	
§. 2. Գոյականէ մակբայներ	75
Ա. Տեղական, Բ. Ժամանակական:	
§. 3. Հօլովեալ մակբայներ	76
Ա. Որակական, Բ. Տեղական, Գ. Ժամանակական:	
§. 4. Ածականէ մակբայներ	77
Ա. Որակական Բ. Ժամանակական. Գ. Բանական:	
§. 5. Դերանունական մակբայներ	78
Ա. Որակական կամ Յուցական. Բ. Տեղական:	
§. 6. Կրկնաւոր մակբայներ.	79
Մակբայակերպներ. 281.	
ԳԼՈՒԽ ՎԵՑԵՐՐՈՐԴ — ՆԱԽԱԳՐՈՒԹԻՒՆ	81
§. 1. Բուն նախադրութիւններ	—
Ա. Յետադաս, Բ. Նախադաս. 302:	
§. 2. Գոյականէ նախադրութիւններ	82
§. 3. Մակբայէ նախադրութիւններ.	84
ԳԼՈՒԽ ԵՕԹՆԵՐՐՈՐԴ — ՅԱՂԿԱԳ	85
ԳԼՈՒԽ ՈՒԹԵՐՐՈՐԴ — ՄԻՋՈՐԿՈՒԹԻՒՆ	87

	<i>երես.</i>
<i>Հորվոց զուգակշիւք . . . . .</i>	112
<i>Տեղւոյ եւ ժամանակի որոշմունք . . . . .</i>	113
§. 3. <i>Ածական եւ Գոյական . . . . .</i>	114
§. 4. <i>Յօդերու գործածութիւնք . . . . .</i>	116
<i>Որոշեալ յօդ, 422. Անորոշ յօդ, 441:</i>	
§. 5. <i>Թուական եւ Մասնական անուանց գործածութիւնք . . . . .</i>	121
ՅՕԴՈՒԱԾ Բ. Դերանունաց եւ Դերանունական յօդերու գործածութիւնք	123
§. 1. <i>Դերանուններ . . . . .</i>	—
§. 2. <i>Դերանունական յօդեր . . . . .</i>	126
ՅՕԴՈՒԱԾ Գ. Բայերու կիրառութիւն	127
§. 1. <i>Բայերուն սեռք . . . . .</i>	—
§. 2. <i>Բայերուն եղանակներն ու ժամանակները . . . . .</i>	128
ՅՕԴՈՒԱԾ Դ. Դերբայներու գործածութիւն	131
§. 1. <i>Դերբայ աներեւոյթ . . . . .</i>	133
<i>Ա. Աներեւոյթ բայ, 499. Բ. Աներեւոյթ գոյական. 506. Գ. Աներեւոյթ ածական, 509:</i>	
§. 2. <i>Դերբայ ընդունելութիւն (ներկայ) . . . . .</i>	137
§. 3. <i>Դերբայ անցեալ . . . . .</i>	138
<i>Ա. Անցեալ բայ, 517. Բ. Անցեալ գոյական, 520. Գ. Անցեալ ածական, 524:</i>	
§. 4. <i>Դերբայ ապառի. . . . .</i>	140
<i>Ա՛, Լ—, Լ+ դերբայներուն գործածութեան առանձին կանոնները . . . . .</i>	
	141
ՅՕԴՈՒԱԾ Ե. Անփոփոխ մասանց-րանի կիրառութիւնք	146
§. 1. <i>Մակբայ . . . . .</i>	—
§. 2. <i>Նախագրութիւն . . . . .</i>	148
§. 3. <i>Շաղկապ . . . . .</i>	150
ՅՕԴՈՒԱԾ Զ. Բառերու կրկնութիւնք	154
<i>Ա. Գոյական անուն, 577. Բ. Ածական անուն, 580. Գ. Բայ եւ դերբայ, 582. Դ. Մակբայ. 583:</i>	
ԳԼՈՒԽ ՉՈՐՐՈՐԴ — ՔԵՐԱԿՈՆԵԿՈՆ ՉԵՐԵՐ	157
ՅՕԴՈՒԱԾ Ա. Շրջումն կամ Շրջան	158
ՅՕԴՈՒԱԾ Բ. Զեղչումն	159

Մ Ա Ս Ն Ե Ր Կ Ր Ո Ր Դ

ԽՕՄԲ — ԿԱՄ ԲԱՌԵՐՈՒ ՀԱՄԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ

Երևո.

ԳԼՈՒԽ ԱՌԱՋԻՆ — ՀՈՄԱՉԱՅՆՈՒԹԻՒՆ	90
ՅՕԴՈՒԱԾ Ա. Անուն՝ քայի հետ.	—
ՅՕԴՈՒԱԾ Բ. Անուն՝ անուան հետ.	92
§. 1. Գոյական՝ գոյականի հետ	—
Ա. Բացայայտիչ եւ Բացայայտեալ	—
Բ. Յատկացուցիչ եւ Յատկացեալ	93
§. 2. Ածական գոյականի հետ	95
ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ — ԽՆԳՐԱՌՈՒԹԻՒՆ	96
ՅՕԴՈՒԱԾ Ա. Բայերու խնդիր	97
§. 1. Խնդիր-սեռի	—
§. 2. Խնդիր-բնութեան	99
Ուղղական խնդիր-բն. 351. Հայցական, 355.	
Սեռական, 357. Տրական, 359. Աննախդիր	
տրական, 364. Աննախդիր ներգոյական, 367.	
Բացառական, 369. Գործիական, 371:	
ՅՕԴՈՒԱԾ Բ. Դերբայներու խնդիր	105
ՅՕԴՈՒԱԾ Գ. Ածականներու, եւ թուական ու	
մասնական անուանց խնդրառութիւնը	106
§. 1. Ածական անուաններու խնդիր	—
Ուղղական խնդիր, 377. Տրական, 378. Բա-	
ցառական, 379. Գործիական, 381: — Բաղ-	
դատականներու խնդիր, 388:	
§. 2. Թուական եւ մասնական անուանց խնդրա-	
ռութիւնը	108
ԳԼՈՒԽ ԵՐՐՈՐԴ — ՄԱՍՆՅՑ-ՔՆՆԻ ԿԻՐԱՌՈՒԹԻՒՆ	
ՅՕԴՈՒԱԾ Ա. Անուն.	109
§. 1. Անուան թուոյն կիրառութիւնը	—
§. 2. Հոլովներու գործածութիւն	—
Ուղղական, Հայցական, Աննախդիր տրական	
եւ ներգոյական, 397—403. Սեռական, 404.	
Բացառական, 405. Գործիական, 408:	

Երես.

ՅՕԴՈՒԱԾ Գ. Աւելադրութիւն	161
ՅՕԴՈՒԱԾ Դ. Բակառութիւն	164
Ա. Հողովոց, 614. Բ. Թուոց, 616. Գ. Դի- մաց, 617.	

ՈՒՂՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ,

ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՏԱՂԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ

ԾԱՆՈՒՑՈՒՄ	167
---------------------	-----

Ա. ՈՒՂՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ 168

ՅՕԴՈՒԱԾ Ա. Ուղղագրութեան ընդհանուր սկզբ- րունք	—
---	---

Ա. Չայնաւոր գրեր, 621. Բ. Բաղաձայն
գրեր, 631.

ՅՕԴՈՒԱԾ Բ. Տրոհութիւն	172
---------------------------------	-----

§. 1. Տողադարձ	—
§. 2. Կիտադրութիւն	176

Բուն կէտեր, եւ Կիտադրութեան նշաններ.
Համառօտագրութիւն, եւ Գլխագրաց գործ-
ածութիւնը . . . . .
 179 |

Բ. ԱՌՈԳՐՆՈՒԹԻՒՆ	182
Քանի մը հայերէն տառերու հնչմանքը. 692—712.	

Գ. ՏՆՂԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ 190

ՅՕԴՈՒԱԾ Ա. Ոտանաւորի կազմութիւնը	—
--	---

§. 1. Տաղաչափութեան ոտքերը	—
§. 2. Հատած եւ Անդամ	194
§. 3. Յանգ	199

Ա. Յանգերու նոյնաձայնութեան աստի-
ճանները . . . . .
 — |

Բ. Յանգերու դասաւորութիւն	202
§. 4. Տող եւ Տուն	208

ՅՕԴՈՒԱԾ Բ. Տաղաչափական լեզու	206
--	-----

ՅԱՐԵԼՈՐԱՅՍ

ՍԿՋՐՈՒՆՔ ԳՐԱԲԱՐ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼԵՋՈՒԻ

	Երես.
ԱՆՈՒՆ ԵՒ ԴԵՐԱՆՈՒՆ	211
Հոլով եւ Հոլովումն	—
Կանոնաւոր հոլովմունք	212
Անկանոն կամ զարտուղի հոլովմունք	213
Հոլովմանց վրայ գիտելիք	214
1. Խառն հոլովմունք եւ կէս զարտուղիներ.	
2. Կրկին հոլովմունք. 3. Պակասաւոր անուն-	
ներ. (Անեզական եւ Անյոքնական.) 4. Եր-	
կորոգական հոլովներ. 5. Նախդրիւ հոլովներ:	
Թուական անուանք	217
Միջակ կամ Մասնական անուանք	218
Դերանուանց հոլովումը	219
ԲԱՅ ԵՒ ԴԵՐԱՅ	221
Էական բայեր	222
Կանոնաւոր խոնարհմունք	223
Ա. Պարզ բայերու լծորդութիւնք	224
Բ. Ն յաւելուածով բայերու լծորդութիւնք	228
Անկանոն խոնարհմունք. (Չարտուղի բայեր.)	230
Բայերու խոնարհմանց վրայ գիտելիք	232
1. Ընդհանուր գիտելիք. 2. Մանր զարտու-	
ղութիւններ. 3. Խառն խոնարհմունք. 4. Կր-	
կին ձեւով խոնարհմ. 5. Պակասաւոր խո-	
նարհմ. (Պակասաւոր բայ. Հասարակ բայ.	
Դիմազուրկ.) 6. Բացասական բայեր:	
ԱՆՓՈՓՈՒ ՄԱՍՈՒՆՔ-ԲԱՆԻ	237
Մակբայ	—
Նախդիր եւ Նախդրութիւն	239
Շաղկապ	241
Միջարկութիւն	—
Անփոփոխ մասանց-բանի վրայ գիտելիք	—
ՀԱՄԱՉԱՅՆՈՒԹԻՒՆ	242
Անուն-բայի եւ բայ	—
Ածական, Յատկացուցիչ եւ Բացայայտիչ	—

	Երես-
ԽՆԴՐԱՌՈՒԹԻՒՆ	244
Բայերու խնդիր	—
Դերբայներու խնդիր	—
Ածական անուանց խնդիր	245
Մ ԱՍԱՆՑ-ԲԱՆԻ ԿԻՐԱՌՈՒԹԻՒՆ	246
Անուան թիւն ու հարգը	—
Յօգերու գործածութիւն	247
Բառերու կրկնութիւնն ու շարքը	248

ՔԵՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՈՒԾՈՒՄՆ, աշխարհարար եւ գրարար.	250
--	-----

ՑՈՒՑԱԿ. Քերականական բառեր այբուբենի կարգաւ	262
--	-----

ՀԱՄԱԹՕՑՈՒԹԻՒՆԻՆԿ

Աժ. անակուն.
Անէր. ամենեւորյ.
Անկ. անկատար.
Անց. անցնել.
Ապու. անպատճ.
Արդեւ. արդեւան.
Բար. բարատան.
Բցու. բացատան.
Գներգր. գերագրան.
Գներկո. գերակատար.
Գլ. գլուխ.
Գծ. գործանան.
Գոյ. գոյան.
Գրք. գրք. գրքատար.
Գրծ. գործ. գործանան.
Դ. զմեջ.
Դեր. զերեւոյն.
Դերբ. զերբայ.
Ել. ելան.
Եր. երևու.
Զբար. զբարեւոյն.
Ընդ. ընդհանուր.
Ընդ. ընդ. ընդհանուր.
Խնդ. խնդիր.
Խն. բն. խնդիր-բնութեան.
Խն. ս. խնդիր-սեն.
Խնդրմ. խնդրանք.
Շան. ծանօթութեան.
Սար. կար. կատարել.
Ար. կր. կրթական.

Հայ. հայտան.
Հու. հունական.
Հարկ. հարկան.
Հրմ. հրմ. հրատարական.
Միւ. միւս.
Մկ. մկ. մանկան.
Յար. յարմար.
Յե. յետոյ (անոն).
Յեկ. յետագոյն.
Յերբ. յերբան.
Յր. յր. յորման.
Յո. յօրան.
Ներ. ներ. ներդրան.
Ներգծ. ներգործան.
Նւ. նշան.
Նւ. ներ. ներդրան.
Շլ. շլ. շաղկապ.
Ուղ. ուղղան.
Պար. պար. պարտան.
Պր. պարտան.
Ռմ. ում. ռեմիտան.
Ս. ն. սանձանան ճերման.
Սն. սնանան.
Սնմ. սանմ. սանձանան.
Սար. սարտանան.
Սար. սարտանան.
Տ. տան.
Տն. տն. տանան.
Տր. տր. տրանան.
Փխ. փխ. փխտան.

Ք Ե Ր Ա Կ Ա Ն Ո Ի Թ Ի Ի Ն

Ա Ր Դ Ի Գ Ա Յ Ե Ր Է Ն Լ Ե Ձ Ո Ի Ի

Ն Ա Խ Ա Գ Ի Տ Յ Ե Լ Ի Ք

Քերականոյթիւն. Գիր. խօսք. Մասսոնք-քանի:

1. ՎԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՆ արուեստ մըն է, որ կը սորվեցընէ լեզու մը նախ ուղիղ հասկընալ եւ երկրորդ անսխալ խօսիլ կամ գրել: Ուստի

2. Հայերէն լեզուի քերականութիւնը կը սորվեցընէ՝ նախ հայերէն լեզուն ուղիղ հասկընալ, եւ երկրորդ անսխալ խօսիլ կամ գրել:

3. Հայերէն լեզուն երկու տեսակ կը բաժնուի.
1. Հին հայերէն որ կ'ըսուի Գրաւոր, եւ հիմայ կը գրուի ու չի խօսուիր. եւ 2. Նոր հայերէն որ կը կոչուի Ոչգրաւոր կամ Որչա ճայերան, եւ հիմայ կը դրուի ու կը խօսուի. — Աշխարհաբարին սոյն մասն որ գրաւոր լեզուի կամ գրոց անարժան բառ կամ խօսուածք է՝ կը կոչուի Թաւորան կամ Թաւորան:

4. Ամէն լեզուի մէջ խօսքը բառէ կը շինուի. բառը՝ վանկէ, ու վանկը՝ գրէ: Ուստի խօսուած կամ գրուած խօսքին սկզբնական արմատն է Գիր:

5. Հայերէն լեզուն երեսունութը գիր ունի. որ են՝ ա. բ. գ. դ. ե. շ. է. ը. թ. յ. չ. լ. խ. ծ. ի. հ. յ. զ. ց. զ. յ. ն. շ. ո. ը. ոչ. ք. — ո. ո. զ. ր. ց. — զ. ք. օ. ֆ: — Ֆ գիրը միայն օտար բառերու մէջ կը գործածենք:

6. Գիր երկու տեսակ է. 1. Չայնուտոր, եւ 2. Բաղաւայն: — Չայնաւոր գիրն ինք իրմէ ձայն կրնայ հանել, եւ ութ հատ է. ա. ե. է. ը. ի. ո. ո. օ: Բազմու.
1

ղածայնն առանց ձայնաւոր գրի մ'օգնականութեան ձայն չի տար. այսպէս են մնացած ամէն գրերը՝ ք. ք. ք. Ղ եւայլն:

7. Ամէն ձայնաւոր գիր իւր քովի բաղաձայններովը մէկտեղ հնչում մը կու տայ՝ որ վլանկ կ'ըսուի. զորօրինակ. այս. լափ. լոյն՝ մէյ մէկ վանկ են. այս-լափ. ա-գահ. եր-կալ՝ երկ'երկու վանկ: Ուստի բառի մը մէջ քանի ձայնաւոր որ ըլլայ՝ նոյնչափ ալ վանկ ունի այն բառը:

Միտարձի կը կոչուի բառ մ'որ միայն մէկ վանկ ունի, ինչպէս՝ յայն. քործ. — Տարածարձի՝ ան որ աւելի կամ շատ վանկ ունի, ինչպէս՝ սրբի. Տարածարձի-լան:

8. Բայց երբեմն երկու ձայնաւոր մէկտեղ՝ մէկ վանկ կը կազմեն, ինչպէս եւ: Այսպիսի վանկերն յրիկաւոր կը կոչուին. եւ են՝ աւ. եւ. իւ. ու. էւ:

9. Ի գիրն ինք իրմէ վանկ չի ձեւացըներ, այլ կամ նախընթաց ձայնաւորով մը երկբարբառ կը շինէ, եւ կամ իրմէ յառաջ բաղաձայն մը կ'ունենայ, ինչպէս՝ Գորոյ. սրբոյ: (Տես 629):

10. Մէկ կամ աւելի վանկ որ ինք իրմէ միտք մը կամ նշանակութիւն մը կու տայ՝ Քառ կ'ըսուի, ինչպէս՝ Տարք. կարգալ. իմաստուն:

11. Բառերը քովէ քով գալով՝ խօսք մը կը ձեւացըներն. ինչպէս. Աստուծոյ լեւոյն: Ծնողքդ ուրախ: Ընկերդ սիրի: Անոր համար բառը Մասն-քանի կը կոչուի, այսինքն խօզրի մաս:

Այս քերականութիւնս երկու մաս բաժնելով՝ նախ Բառի եւ երկրորդ խօզրի կազմութեան կանոնները կ'ընծայեցըներնք:

ՄԱՍԻ ԱՌԱՋԻՆ

ԲՈՒ—ԿՈՄ ՄԱՍՆԵՑ-ԲՈՒՅԻ ԿՈՉՄՈՒԹԻՒՆԵ

12. ԲՈՒ կամ Մասն-բանի ութ տեսակ է. չորսը փոփոխական եւ չորսն անփոփոխ:

Փոփոխականք.

Անփոփոխք.

1. Անուն.

5. Մակբայ.

2. Դերանուն.

6. Նախադրութիւն.

3. Բայ.

7. Շաղկապ.

4. Դերբայ.

8. Միջարկութիւն:

13. Փոփոխական մասանց-բանի փոփոխութիւններն երկու են. 1. Թիւ, ու 2. Հոլով կամ Խոնարհումն:

14. Թիւ, որ համբանք ըսել է, կը ցուցնէ բանին մէկ կամ աւելի ըլլալը: Թիւն երկուք է. Եզակի, որ մէկ ըլլալը կը ցուցնէ, ու Յոքնակի, որ աւելի ըլլալը կը ցուցնէ: Այսպէս, եզակի է՝ +ազ+ . որդի. րեոսայ. մեոս. — յոքնակի է՝ +ազ+նէր. որդի+. րեոսն+. մեոն:

15. Հոլով կամ Խոնարհում կ'ըսուի բառի մը ետքի ծայրի փոփոխութիւնները: — Անուանցն ու դերանունանցը կ'ըսուի Հոլով. իսկ բայերունը՝ Խոնարհումն: Ինչպէս հոց անունը հոլովելով կ'ըլլայ հոցի, հոցով, եւայլն. րեոնէլ բայը Խոնարհելով կ'ըլլայ րեոնէմ. րեոսայ. եւայլն:

ՉԼՈՒԽ ԱՌԱՋԻՆ

Ա Ն Ո Ւ Ն

16. Անողն առաջին տեսակ բառն է, եւ կը ցուցընէ թէ բան մը ինչ է կամ ինչպէս է. զորօրինակ՝
Տարք. Ձառ. — Բարի. Բարձր:

Անունն ունի, ըսինք՝ 1. Թիւ, 2. Հոլով եւ 3. Հոլովումն, որ հիմայ պիտի տեսնենք:

ՅՕԳՈՒՍԺ Ս.

ԱՆՈՒԱՆ ԹԻՒԸ, ՀՈԼՈՎՆ ՈՒ ՀՈԼՈՎՄՈՒՆՔԸ

ԹԻՒ: — Եզակի անուն մը յոքնակի ընելու կանոններն ասոնք են:

17. Ա. Միավանկ անունները եր մասնիկն առնելով յոքնակի կ'ըլլան. այսպէս՝ եզակի Ձառ. փայտ. յի. իօս+. յոքնակի՝ Ձառ-եր. փայտ-եր. յի-եր. իօս+-եր:

18. Բ. Բազմավանկ անունները ներմասնիկն առնելով յոքնակի կ'ըլլան. այսպէս՝ եզ. դարդեղ. Ռըսլան. Գերի. Տարգարի. յոքն. դարդեղ-ներ. Ռըսլան-ներ. Գերի-ներ. Տարգարի-ներ: Նոյնպէս ներմասնիկ կ'առնուն մէկուկէս վանկ* ունեցող անունները. ինչպէս՝ սփռ-ներ. աստղ-ներ. փլուխ-ներ. քլուր-ներ. սրահ-ներ:

* Նկս կամ Սուր կամ ծառ կ'ըսուի այն վանկն որ ամբողջ վանկին կէս երկայնութիւնը կամ տեւողութիւնն ունի. զորօրինակ՝ աստղ բառին մէջ աս ամբողջ վանկ է, իսկ տղ (կամ րճ) կէս վանկ. ինչու որ աս երկար է ու տղ կարճ:

19. Գ. Անուան մը վերջն անձայն յ որ ըլլայ, յ գիրը յոքնակիի մէջ կը կորսուի. այսպէս. եզ. որդայ. ճամբայ. լըայ. յոք. որդա-ներ. ճամբա-ներ. լըա-ները: Կայ գրող ալ՝ որդայներ. ճամբայնի. լըայները:

ՀՈԼՈՎ: — 20. Հոլովները վեց հատ են.

1. Ուղղական.	4. Տրական.
2. Հայցական.	5. Բացառական.
3. Սեռական.	6. Գործիական:

Չորօրինակ Ուղղական է երբ որ ըսեմ՝ Մարտ եկաւ. (անկ. արտմ իւլտի.)

Հայցական՝ Մարտ տեսայ. (արտմ իւրտիմ):

Առաւելան՝ Մարդոս պատկեր. (տարմ [տարմը] տի-
 փնի.)

Ցրական՝ Մարդոս կը նմանի. (տարմ պինդի.)

Բացառական՝ Մարդի առի. (տարմում -լտը.)

Գործիական՝ Մարդ-վ խաւրցի. (տարմ ըւ-եղւարժ.)

ՀՈՒՂՎՈՒՄ: — 21. Ամէն անուն միեւնոյն կեր-

պով չի հոլովիր. ինչպէս մարդ՝ կ'ըլլայ մարդոս, իսկ
 փայտ՝ կ'ըլլայ փայտի: Ասկէ տեսակ տեսակ հոլովել
 կ'ելլէ. եւ այս տարբերութիւնս կամ այս կերպ կերպ
 հոլովելը կը կոչուի Անոռանց Հոյովոյն:

22. Հոլովում չորս տեսակ է, որ եղակի սեռա-
 կանէն կ'որոշուի կամ կը ճանչցուի:

- Ա հոլովմանը կ'ըլլայ -ի. ինչպէս փայտ-ի.
- Բ հոլովմանը կ'ըլլայ -ոս. ինչպէս մարդ-ոս.
- Գ հոլովմանը կ'ըլլայ -ան. ինչպէս տառ-ան.
- Դ հոլովմանը կ'ըլլայ -եան, ան. ինչպէս ծերոս-ի-եան.
 լեռ-ան:

23. Յօդնակիի մէջ հոլովմանց տարբերութիւն
 չկայ. ուստի յօդնակի ուղղականն ըստ կանոնի (17, 18)
 դտնելէդ ետքը՝ ամէն անուն միակերպ երկրորդ հոլով-
 ման եղակիին պէս հոլովէ:

24. Անուններուն մեծ մասն այս ընդհանուր կա-
 նոններու տակ կ'երթայ. եւ այսպիսի հոլովմանքը
 կըսուին կանոնաւոր հոլովմանք: Բայց կան նաեւ
 Անկանոն հոլովմանք ալ՝ որ այս կանոններէս դուրս
 կ'իյնան, որոնց վրայ վարը (§ 2.) զատ կը խօսինք:

§. 1. կանոնաւոր հոլովմանք:

25. ԱՌԱՋԻՆ ՀՈՒՂՎՈՒՄՆ

Եզակի.	Յօդնակի.
Ուղ. Հոյ.	Ծառ.
Սեռ. Տը.	Ծառ-ի.
Բացառակ.	Ծառ-է.
Գործիակ.	Ծառ-ով.

Փայտ, փայտի, տեր.	Չինուոր, ըի, ուորներ.
Չայն, ձայնի, ձայներ.	Բարեկամ, մի, կամներ.
Չար, չարի, չարեր.	Որսորդ, դի, սորդներ.
Անոյշ, անուշի, ոյշներ.	Պսակ, պսակի, պսակներ:

26. ԵՐԿՐՈՐԴ ՀՈԼՈՎՈՒԾՆ

Եզակի.

Յըքնակի.

Ուշ. Հյց.	Ծեր.	Ծերեր.
Սեռ. Տբ.	Ծեր-ու.	Ծերեր-ու.
Բացառիչ.	Ծեր-է.	Ծերեր-է.
Գործիչի.	Ծեր-ով.	Ծերեր-ով:

Երկրորդ հոլովման տակ կ'երթան հետեւեալ (ըստ մեծի մասին միավանկ) անունները:

Ձի, ձիու, ձիեր.	Շահ, հու, հեր.
Դի, դիու, դիեր.	Ժամ, ժամու, ժամեր.
Հեղ, հեղու, հեղեր.	Դար, դարու, ըեր.
Մարդ, մարդու*.	Հայ, Հայու, յեր.
Արեւ, եւու, եւներ.	Գլուխ, գլխու, խներ.
Խենթ, թու, թեր.	Էշ, իշու, էշեր.
Ծով, վու, վեր.	Արջ, արջու, ջեր.
Պառաւ, պառու, պառ-	Տղայ, տղու:
ւըներ.	

*Մ-ը բառին յըքնակին զարտուղի է. (տես 50):

Այս հոլովման տակն են ամէն Աներեւոյթ ըսուածները. Գեռնել. նստիլ. աշխատիլ. երթալ. եւայլն. որ կ'ըլլան Գեռնել-ու. նստիլ-ու. աշխատիլ-ու. երթալ-ու:

27. Երկրորդ հոլովման առջինէն տարբերութիւնը, ինչպէս կը տեսնես, մինակ եզակի սեռականին եւ տրականին մէջն է: Բայց ասոնցմէ շատերն առաջին հոլովման պէս ալ կրնան հոլովիլ. այսպէս կ'ըսուի՝ Երկու թափ մէջ. Իր շահին համար. Արեւին լցար:

28. ԵՐՐՈՐԴ ՀՈԼՈՎՈՒԾՆ

Եզակի.

Յըքնակի.

Ուշ. Հյց.	Օր.	Օրեր.
Սեռ. Տբ.	Օր-ւան.	Օրեր-ու.
Բացառիչ.	Օր-ւընէ.	Օրեր-է.
Գործիչի:	Օր-ով.	Օրեր-ով:

29. Երրորդ հոլովման տակ կ'երթան ժամանակ ցուցընող անունները:

Ատեն, ատենուան,	Ամիս, ամսուան,
Ժամանակ, կուան,	Շաբաթ, շաբթուան.
Տարի, տարւան,	Առտու, տուան.

Իրիկուն, կուան.
 Եաինք, քուան.
 Կէսօր, բւան.
 Ամառ, ուուան.
 Չմեռ, ուուան.
 Տօրեկ, բեկուան,
 Գիշեր, բուան,
 Քառորդ, դուան.

Անգամ, գամուան.
 Հիմայ, Հիմակ, մակուան.
 Յառաջ, շուան.
 Հերու, բուան. (անցած տարի.)
 Երէկ, բեկուան.
 Վաղը, վաղուան.
 Օրհարսակ, կուան. (գրքք. օր
 հասարակ. ումկ. օղարսակ.)

Կը գրուի նաեւ քիչերան. մարան, առանց սիւ:

30. Մահ, թէեւ ժամանակ չի ցուցըներ, կը հո-
 լովի գրարար ձեւով՝ յահուան, յահուընէ:

31. Ժամանակ ցուցընող անուններէն՝ դուրս կը
 մնան հեղ, հեղու. ժամ, հա. դար, բա. բողէ, դէ՛.
 լայրիեան, ինէ. քարան, բնան, ալուան, աշնան:

32. Երրորդ հոլովման անուններն երբեմն ուրիշ
 կերպ ալ կը հոլովին. այսպէս. Հինգօրէ շափ. Այն օրէն
 ետեւ. Ամառն սկիզբը. Անցած շաբթուան. Երկու շաբթուան:
 Ա՛տէ ամիս. Տարեւ տարի. (ուրիշ դիպուածի մէջ չ'ը-
 սուիր դարեւ.) Այն անգաման. Քանի մը դարիէն:

33. ՉՈՐՐՈՐԴ ԿՈՂՈՎՈՒՄՆ

Եղակի. Յղմակի.

Ուղ. Կյց. Տերութիւն.	Տերութիւններ.
Սեւ. Տբ. Տերութեան.	Տերութիւններու.
Բացառի. Տերութենէ.	Տերութիւններէ.
Գործիւի. Տերութեամբ.	Տերութիւններով:

Չորրորդ հոլովման տակ կ'երթան ամէն ուրիշան
 վերջաւորեալներն, եւ քանի մ'ուրիշ անուններ ալ՝
 որոնց հոլովները քիչ քիչ զարտուղութիւններ ունին:

Ծանրութիւն, թեան.	Իրիկ, էրկան, կանէ.
Բարութիւն, թեան.	Կնիկ, կնկան, կանէ.
Չօրութիւն, թեան.	Աղջիկ, ջկան, կանէ.
Ծնունդ, նրնդեան.	Լեռ, լեռան, լեռնէ.
Ժողովուրդ, վրդեան.	Դուռ, դռան, դռնէ.
Կործանում, նման.	Տուն, տան, տընէ.
Խաւարում, բման.	Շուն, շան, շընէ.
Անուն, անուան.	Չուկ, ձկան, ձրկէ:

34. Ունիւն վերջաւորեալներուն յոքնակին շատ անգամ կը հոլովի՝ զօր-նիւն, զօր-նիւնց :

35. Լեռ ու քոտ միականկ անունները յոքնակի մէջ ն յ'ալ կ'աւելցնեն. լեռներ, քոտներ :

36. Չորրորդ հոլովման անուններէն սմանք երբեմն Ա հոլովման պէս ալ կը բանին, մանաւանդ գործիականի մէջ. այսպէս կ'ըսուի՝ անասի կամ անասով. որմի կամ որմով. ծնիւն կամ ծնիկ վրայ. որեան կամ որեանի :

Չորս կանոնաւոր հոլովմանց էական տարբերութիւնները հետեւեալ տախտակիս մէջ կը տեսնուի.

Եզակի.					Յոքնակի.
Ու. ՀՈՒ. Բ. ՀՈՒ. Գ. ՀՈՒ. Դ. ՀՈՒ.	ԱՄԷՆ ՀՈՒՈՎ Մ.				
Ու. Հոյց.	—	—	—	—	-եր. (-ներ.)
Սեռ. Տը.	-ի.	-ու.	-ւան.	-ան.	-երու.
Բացասի.	-է.	-է.	-ւրնէ.	-նէ.	-երէ.
Գործի.	-ով.	-ով.	-ով.	-ամբ.	-երով :

§. 2. Անկանոն հոլովմոսներ :

37. Անկանոն կամ Զարտոնի կ'ըսուին այն հոլովմունքն որ կանոնաւոր հոլովմանց ընդհանուր կանոնէն դուրս են. զորօրինակ՝ եղբայր կը հոլովի եղբօր, եղբօրի. (եւ ոչ եղբայրի) :

38. Ասոնցմէ ոմանք՝ որ կանոնաւորներէն քիչ կը տարբերին, կը կոչուին կիս զարտոնի. իսկ բոլորովին տարբերածները՝ Ռոնն զարտոնի :

Ա. ԿԵՍ ՁԱՐՑՈՒՂ.Ի.Բ

39. Անուններէն շատերը գրաբարի նման ալ կըրնան հոլովիլ :

40. — Ա. Ի վերջաւորեալ բազմականկ անուններուն եզակին այսպէս կը հոլովի :

Ո. Հ. Հոգի.	Որդի.	Գինի.	Թշնամի.
Ս. Տ. Հոգւոյ.	Որգւոյ.	Գինւոյ.	Թշնամւոյ.
Բցո. Հոգիէ.	Որդիէ.	Գինիէ.	Թշնամիէ.
Գրծ. Հոգւով.	Որգւով.	Գինւով.	Թշնամւով.

Այսպէս ալ՝ քարէ, քարոյ. կենդանի, նոյ. գօտի,
 ուայ. յիկենի, նոյ. քեղացի, ցոյ. քրացի. ալիկնացի.
 քրտեցի. տեղացի:

Ասոր հակառակ սովորութիւն եղած է հոլովել՝
 դիւարաբար օտար անունները. Թիվուլի. Ռիմուի.
 Էֆէնտիւ. նոյնպէս հայլի պէս, (լաւ եւս՝ հայելոյ.)
 յորձակիէ. եզակիւմ: (Բայց մեծ սխալ է գրել Թի-
 վուլի: Ռուչէնի):

41. — Բ. Եղակի ու յորձակի հայցականին սկիզբը
 կ'եւելցուի զ գիրը (որ նախդիր կ'ըսուի.) Մեր բանական
 շինչափն ցրուեց:

42. — Գ. Անուանց եղակի ուղղականին վրայ +
 մ'աւելցրնելով կ'ըլլայ յորձակի ուղղական եւ հայցա-
 կան. — որոնց սեռականն ու տրականը կը կազմուի
 էց, ոց, ոաց, ոց, ա՛նց, մասնիկներով (որ միայն վար-
 ժութեամբ կը սորվուի.) — իսկ բայառականն ու գոր-
 ծիականը կը շինուին՝ նոյն սեռականին վրայ մէ եւ մով
 աւելցրնելով: Եւ այս է Դերասնողնակիան հոշովոռմ:

Ո. Հ. Հայ-ք. Յոյն-ք. Ծառայ-ք.
 Ա. Տ. Հայ-ոց. Յուն-աց. Ծառայ-ից.
 Բցո. Հայոց-մէ. Յունաց-մէ. Ծառայից-մէ.
 Գրծ. Հայոց-մով. Յունաց-մով. (Ծառաներով.)

Նոյնպէս Տղայ, որչոյց կամ որչա, որչոց, որչոցի, որչոց-
 մով. — դահ, դահոց. — դար, դարոց. եւայլն:
 Աւելի գործածականներն են Գ հոլովման անունները,
 եւ մանաւանդ ուրիշ վերջաւորեալները. ինչպէս.
 որբուրիւնէ, ինտնց, գրծ. ինտիք. — զբաղման, զմանց,
 գրծ. մամիք. եւայլն:

Կամ զուտ գրաբար ձեւով՝ Լերինք, լերանց,
 (լեռներէ, լեռներով.) Գրունք, գրանց, (դռներէ,
 դռներով.) Կողմանք, կողմանց, (կողմերէ, կողմերով.)

43. — Դ. Ք վերջաւորած գոյականներն երկու
 կերպ կրնան հոլովիլ. — 1. մէյ մը գրաբարի պէս.
 եւ այն ատեն իրզք յորձակի կը համարուին, ու վերը
 (42) գրածներնու համեմատ կը հոլովին. գործ, գոր-
 ծոց. գէր-տ, գրոց. յե-տ, յե-ոց. ոտ-տ, ոտից. ուլ-տ,
 ուլոց. զին-տ, զին-ոց. գործի-տ, գործեաց. դիպոսած-տ,
 դիպոսածոց, եւայլն: — 2. Մէյ մ'ալ հասարակ կանո-

նով, եւ այն առեն եզակի կը համարուին. Գործ+, Գործ-
 րի, Գրի, Երուի, ոտի, աչի, զնի, Գիշուածի, Բերի,
 յղքնակի՝ Գործիք, Գրիք, Երուք, շնիք, Բերիք,
 եւայլն:

44. Կան + վերջաւորեալներ ալ որ զրարարի
 կերպ շեն հօլովիր. ինչպէս՝ պիտան+, հարկն+, աղան+,
 ցոյց+, ինչուած+, պախած+, Բանուած+. եւ ընդհան-
 րապէս ամէն անուն որ զրարար չէ:

45. Բ վերջաւորեալներուն վրայ առւած կանոննիս
 չիմացուիր անոնց վրայ որոնց ծայրի + գերն իրենց
 արմատական է ու չի զատուիր. ինչպէս Ժողո, Բո, Բի,
 Բի, Բի, եւայլն:

46. Քանի մ'անուն յղքնակի ձեւով բայց եզակի
 նշանակուածեամբ կը բանեցուի. Այս պէտք, այն պէտք.
 նոյն շնորհք, իւր Գրք, ապեւո, Գարւո, Ժո, Ի-
 Ժ, ալո, Երու, ոտ, յանցանո:

47. Անուններէն ոմանք միայն յղքնակի հօլով-
 ձան մէջ կը զարտուղին:

48. — Ա. Կոր ու պի* յղքն. ուղղական կ'ըլ-
 լան իտրուան+, պիտուան+: Ուր, Ե. սիտուան+: Չի,
 Ե. Եան+, Եանց. թէպէտ կ'ըսուի նաեւ իտրներ,
 սիտներ, Եիք:

* Տե՛ս բառը կանոնաւոր հօլովմանե զատ հօլովում
 մ'ալ ունի:

Ե. Տեղ.

Տեղի, տեղւոյ, տեղաց.

Տեղէ, տեղաց.

Տեղով, տեղեալ.

Յո. Տեղեր, տեղիք, տեղուանք.

Տեղերու, տեղեաց, տեղաց.

Տեղերէ, տեղաց, տեղուանքէ.

Տեղերով, տեղեօք, տեղօք,
 տեղուանքով:

49. — Բ. Եղբայր, Կոյր, Բի, Կեր, շուն բառե-
 րուն յղքնակին կ'ըլլայ երբեմն՝ եղբւրդի+, Կրուրդի+,
 կամ Կրուրդո, Բիդի+, Կրուրդի+, շուրդի+. սեռա-
 կան՝ Կրուրդոց, Բիդոց, Բիդոցի, Բիդոցիմ: Բաւր-
 րի+ յղքնակի բառն անհօլով կը մնայ:

50. — Գ. Մարդ բառին յղքնակին կ'ըլլայ ե-
 զակի ձայնով՝ Կարդի, Կարդիան, Կարդիանի, Կարդիմի,
 կամ Կարծեալ կրկին յղքնակի Կարդիներ, Կրու-
 եւայլն: Իսկ բուն կանոնաւորը Կարդիք շատ քիչ կը
 գործածուի:

51. — Գ. Մարմնոյ միականկ զյոգ անգամներուն անունները յոքնակիի մէջ աւելից կ'ըլլան, այսպէս

- Ել. Ձեռք. Յտ. ձեռուքներ.
- Ոտք. ոտուքներ.
- Մառ. մատուքներ.
- Աչք. աչուքներ.
- Յօնք. յօնքուքներ, (ընքուիներ.)
- Ծունկ. ծնկուքներ.

Երբեքն կ'ըսուի նաեւ յետեւ. — Գտիք, եւ այլն:

52. Աերջապէս Ա հօլովման անուններէն ոմանց սեռականը գրաբար ձեւով կ'ըլլայ եզ. ոյ, եւ յոք. ոց. ինչպէս Տարօն, Տարօնոյ, Տնոց. — Գեդ, Գեդոյ, Դոց. — լւսին, լւսնոյ. — լայ, լւսոյ: Ոմանց ալ յոք. գործիականը իւր կամ օր կամ ուր. ինչպէս Ժուիւտ, Ժախքով. ազօնիւտ, աղօթքով. Տեղեւ, մեղքով. Գեդարով, փետուքներով, եւայլն: Ի վերջաւորեալ բաղմականկներուն (տես 40.) յոք. կ'ըլլայ իւ, էոց, էօ. կամ իւ, ոոց, ուր. ինչպէս Բշմաթիւ, Բշմաթեաց, Թեօ. սրբիւ, սրբոց, դուր:

Իսկ ուրիշ գրաբարի կերպ գործածուած ամէն հօլովներն ըստ պատշաճի գիտնալու համար բուն գրաբար հօլովմունքները միտք առնելու է:

Բ. ԲՈՒՆ ՁԱՐՑՈՒՂԻՔ

53. Գլխաւորաբար երկու տեսակ բուն զարտուղի հօլովում կայ, երկուքն ալ դերանունական կերպով.

54. Ա. որուն սեռականը կ'ըլլայ -օր:

Ո. Հ. Հայր.	Մայր.	Եղբայր.
Ս. Տ. Հօր.	Մօր.	Եղբօր.
Բ. Գ. Հօրմէ.	Մօրմէ.	Եղբօրմէ.
Գրծ. Հօրմով.	Մօրմով.	Եղբօրմով, (եղծ)
(Հայրով, Կրէր.	(մայրով, Կրէր.	բայրով, Կրէր. եղ-
հարբ.)	մարբ.)	բարբ.)

Ասանց յոքնակին կանոնաւոր է, հայրեք, մայրեք, եղբայրեք. բայց գրաբարէ ալ առնելով կ'ըսուի նաեւ հարի, հարց. մարի. եղբարի, բարց, բարցի, եւայլն:

55. Բ. որուն սեռականն - ոջ կ'ըլլայ:

Ո. Է. Տէր.	Քոյր.	Կին.
Ս. Տ. Տիրոջ.	Քրոջ.	Կնոջ.
Բոյ. Տիրոջմէ.	Քրոջմէ.	Կնոջմէ.
Գրծ. Տիրոջմով.	Քրոջմով.	Կնոջմով:

Յոքնակին կանոնաւոր է, որբեր, տոբեր, բայց գրաբարէ ալ առնելով կ'ըսուի նաեւ տեարտ, տերանց. իանայտ, իանանց, իանանցօք: Այսպէս նաեւ Այր* բառին յոքնակին, արտ, արանց, արանցօք: Նոյնպէս պարոն բառին յոքն. կը գործածուի շատ անգամ պարոնայտ: — Տու, աներ, երբեմն նաեւ ընկեր բառերն եզակիի մէջ ասոնց պէս կը հոլովին որով, աներովք, ընկերով:

56. * Այր բառին եզակին չի հոլովիր, բայց պէտք եղած ատեն, եթէ ած. փոխ կը նշանակէ, երկ բառն առնելով կը հոլովի երկան, երկանի. իսկ եթէ ած. եր. երէտ կը նշանակէ, կը հոլովի երկ տարու, երկ տարի:

57. Օր անունը գրաբարի նման զարտուղի հոլով մ'ալ ունի.

Ելու.	Օր.	Աւար.	Օրէ.	Օրով.
Յին.	Աւարք.	Աւարց.	Օրերէ.	Օրերով:

58. Ասորուստ անուան եզակին այսպէս կը հոլովի. Ասորուստ, շԱսորուստ, Ասորուստոյ, Ասորուստի, Ասորուստի կամ - ծով: Իսկ յոքնակին, եթէ պէտք ըլլայ, կանոնաւոր է. ասորուստներ, ներու, կամ դարձեալ ասորուստտ, ասորուստոյ:

59. Կայր անկանոն հոլովում մ'ունի. կայրեր, կայրիք, կայրից:

§. 3. Նախդիր. — Աննախդիր հոլովներ:

60. Նախագիտելիք: — Գրաբար հայերէն լեզուի մէջ քանի մը գրեր կան, որ անունէ մը յառաջ կը գրուին ու այլեւայլ հոլովներ կը շինեն. եւ կը կոչուին նախդիր:

61. Գլխաւոր նախդիրներն են շ, է, յ: — Ի եւ յ միեւնոյն նախդիրն է. է բաղաձայնէ յառաջ կը դրուի, իսկ յ ձայնաւորէ յառաջ:

1. Ձ հայցական կը շինէ. — Ձթշնամին հալածել. Գիտեմ շքեզ ով ես:

2. Ի եւ յ տրական կը շինէ. — Ի տուն գալ. յանապատ երթալ:

3. Ի եւ յ բացառական կը շինէ. — Ի սկզբանէ գիտէի զձեզ. դարձաւ յանապատէ:

4. Ի եւ յ ներգոյական կը շինէ. — Ի ճանապարհի մնալ. ծնաւ է Բեթղեհէմ. յերուսաղէմ բնակել: — Ներգոյականը գրաբար հարով մըն է որ կը ցույցնէ մէջ. է պատկերի. (պատկերի մէջ):

62. Արդի լեզուին մէջ նախդիրները բարորովին դուրս ինկած են. այսպէս կ'ըսենք՝ Թշնամին հալածել. տուն գալ. անապատ երթալ. անապատէն դարձաւ. Երուսաղէմ բնակիլ:

63. Մենք հոս Աննաթոյի հոյով կը կոչենք այն հորովներն՝ որ գրաբարի նախդիրը թողուցած են: Ասոնց մեծ մասը, առանց նախդրի ըլլալուն, ոմանք ճիշդ ուղղականի կը նմանին եւ շեն ուղղական, ոմանք ալ տրականի, եւ տրական շեն:

Արդ՝ 1. Աննաթոյի է հայցական հարովը եւ ուղղականի ձեւով՝ քանի որ շ գիրը չունի. — Սա քէրտը կարգաւ. (էթուր.) Սամիսոնի ուղղակի փորեցին. (էթուրէնէ):

2. Աննաթոյի տրական, ուղղականի ձեւով. — Բռնաւորի յետ ինկայ. (էթնէ.) Մեր ձեռնը հրաւիրեցինք. (չարբ.) Փարէլ հասանք:

3. Աննաթոյի անրգոյական, ուղղականի ձեւով. — Եղբայրս Յունաստան մնաց. (Բոսթանի.) Դուք սո Կիլիկիոս երթէք. (չոս Երթէ):

4. Աննաթոյի անրգոյական, տրականի ձեւով. — Արեւին չհասաւ. (Չարբ.) Տղայս ինչո՞ւ դժուարաւ կը սորվէի. (չոս Կիլիկիոս):

5. Աննաթոյի բացառական, տրականի ձեւով. — Շէնիւն լեզուն կապուեցաւ. (գրբ. է շիթեւլյն. շարբարբարան.) Գրոյ խօսիլ. (գրբ. է գրոյ. էթուրան):

Հասարակ բացառականը միշտ աննախդիր է:

64. Կայ կոչական ըսուած հոլով մ'ալ, որ նոյնպէս ճիշդ ուղղականի կը նմանի. եւ անուն մը կոչելով (կամ իրեն կանչելով) կ'անուանէ. ինչպէս. Ո՛րդեւի, Աստուծմէ վախցիր: Զիս մտիկ ըրէք (ն՛լ) Անեւոյի: — Կոչականն աննախգիր հոլով չէ. միայն թէ սորվողն աղէկ միտք առնելու է որ ուղղական չկարծէ:

§. 4. Կորոռասմամբ եւ փոփոխմամբ հոլովմանք:

65. Հայերէն լեզուի մէջ շատ բառեր կան, որոնց վերջին ձայնաւոր գիրը կը կորսուի կամ կը փոխուի, — երբ նոյն բառին վրայ ամբողջ վանկ մը աւելնայ: Այսպէս կ'ըսենք Բերան, սեռ. Բեր-նի. (եւ ոչ Բերանի.) Գլուի, Գլ-իս, Գլ-իով. (եւ ոչ Գլուիս.) «եր», «իրով. (եւ ոչ «երով»)

66. — Ա. Հսլովելու ատեն կորսուող ձայնաւորներն են՝ ա, ի, ու:

Ա.

- Քաղաք, քաղ-քի.
- Բերան, բեր-նի.
- Պառու, պառ-ու.
- Շարաթ, շար-թուան.
- Զաւակ, զաւ-կի.
- Ոչխար, ոչխ-րի.
- Տախտակ, տախտակի*.
- Կռնակ, կռնակի.
- Ատակ, ատակի.
- Աղքատ, աղքատի.
- Տղայ, տղ-ու.
- Ճամբայ, ճամբ-ու.
- Փետայ, փետ-ի.
- Աստուած, ասու-ծոյ.

Ի.

- Երկիր, երկ-րի.
- Գետին, գետ-նի.
- Գիծ, գ-ծի.
- Քիթ, ք-թի.
- Կաղն, կաղ-նի.
- Դաւիթ, Դաւ-թի.
- Սիրտ, ս-րտի.
- Ծոխիք, մոխ-րի.
- Գէր, գ-րի, գ-րոյ.
- Գիւրք, գ-ւրքի, գ-րոյ.
- Միս, մ-սի, մ-սոյ.
- Մարմին, մարմ-նի, -նոյ.
- Անկողին, ող-նի, -նոյ.
- Ամիս, ամ-սոյ, ամ-սուան.

ՈՒ.

Օգոստ, օգ-տի.	Պտտաղ, պտտ-ղոյ.
Հարոստ, ր-ստի.	Սորբ, ս-րբոյ.
Զոր, ջ-րի, ջ-րոյ.	Կերակոր, բակ-րոյ.
Թողթ, թ-ղթի.	Անասուն, աս-նոյ.

Չս-կ, ձ-կան.   Փսսս, փ-սան.
 Մս-կ, մ-կան.   Ուսսսմ, ուս-ման.
 Պսսս, դ-սան.   Ժողովութեան, ժողովըրդեան.

• Ուր որ ձայնաւոր գիրը կրճատուելով՝ ձայնի խտութիւն կը պատահի, այն ատեն ը գրի հնչում մը կ'ենւելցուի — հասարակօրէն այն կորսուած գրին տեղ. ազգայնութի. ազգութի. — դասաւոր. Ց-ճիւղեր. փիւղեր:

67. Քիչ անդամ կը գտնուի նաև ս, և կորսուած.
 — Թիլերս, թիլ-սան. սիսերս, սիս-սան. Հսսսմ, Հս-մի, Հս-մներ. Բարսեր, Բարս-դի:

68. — Բ. Հոլովելու ատեն փոխուող ձայնաւորներն են՝ է, ե, ի, ոյ.

է կ'ըլլայ է.   ոյ կ'ըլլայ ու.
 ե կ'ըլլայ է.   ի կ'ըլլայ ու.

Իս միակ այն ատեն ու-ի կը փոխուի, երբ ինք բառին վերջին գիրն ըլլայ. իսկ ոյ մինակ այն ատեն՝ երբ իրմէ ետքը բաղաձայն մ'ունենայ. ինչպէս օրինակներէս կ'երեւայ:

է — Ի

Սեր, սերոյ.
 Հանդէս, դէսի.
 Էշ, էշու.

Ի՛ի — Ո՛ի

Հաշիւ, շուի.
 Հոպիւ, վուի.
 Պատիւ, սուոյ.

եւ — Ե

Վայրկեան, կենի.
 Պատանեակ, նեկի.
 Վառեակ, աեկի.

ՈՅ — ՈԻ

Լոյս, լուսոյ.
 Փայթ, փութոյ.
 Սառայ, սարցի:

Բայերու իւ վերջաւորութիւնն ալ է գիրը եչի կը փոխէ. ինչպէս իւր տեղը պիտի տեսնենք. — նայիւ, նայելու. մարիւ, մարելու, մարելով: Ասոր հակառակ դէս, (տճ. ճին) բառը կ'ըլլայ. դիւի. դիւոյ:

69. Կորուսմամբ հոլովումն եզականի մէջ կը պատահի, ինչպէս՝ քս-թի. քերնի. սրբի. երկրի, եւայրն. չ'ըսուիր յքն. քս-թի. քերնի. սրբիներ, այլ քս-թիներ. քերանի. սրբիներ: Բայց կայ կորուսմամբ յոքնակի ալ, այսպէս ջրեր. գրեր. գրեր. մեր. թիլեր. ժողովներ. փոխներ. դասաւորներ:

70. Փոփոխմամբ հոլովումը գրաբարի ձեւ հօլովելու ասեն կ'ըլլայ. ինչպէս. կոյր, կուրի. — լայր-կեան, լայրկենի. — կեանք, կենաց. — տեր, տերոյ. — յոյս, յոսոյ: Որ եթէ աշխարհաբարի ձեւ հօլովես՝ կ'ըսուի առանց փոփոխման կեանքի. յոյսի. տերի. եղի. ինչպէս առհասարակ եզակի բացառականները: Նոյնպէս յղքն. կոյրեր. սոսոյցներ. լայրկեններ: Ասկէ կը հետեւի որ՝

71. Բուն արդի լեզուին բառերն անփոփոխ կը հօլովին, ինչպէս են՝ աղէկ. գեշ. մէկ. եւայլն:

Բայց այս կորուստն են փոփոխումն ըսուած կանոնն ամէն անուանց վրայ չի տարածիր: Ուստի

72. — 1. Կան անուններ որ հարկաւ կորուսմամբ կամ փոփոխմամբ են. ինչպէս. ճամբոյ. գլուխ. դոսո. Ասորոսո. պղտոյ. պարի. նայիլ. սորվել. եւայլն:

73. — 2. Կան անուններ որ ազատ են. կրնայ ըսուիլ ազատի եւ ազրոյ. ոչխարի եւ ոչի-րի. անանջի եւ ան-նջի. պարտեղի եւ պարտիղի. Մովսէսի եւ Մովսիսի:

74. — 3. Կան ալ որ երբեք գիր չեն կորոնցըներ կամ փոփոխեր. ինչպէս. ճարդոս. նամակի. պսակի. իրատի. հիման. ուղտի. — Այս անփոփոխներու կարգն են:

Ա. Ամէն = ձայնաւորով եղած միավանկները. ծոս. խոյտ. փար. դոստ. յոյն. քան. եւայլն.

Բ. Ամէն է վերջաւորեալ միավանկները. յի. ինի. դի:

Գ. Ամէն է, ոյ, ոս վերջաւորեալ անունները. ճարգարի. քաղի. դշխոյ. կարոս. մեղոս:

Դ. Շատ մը օտար բառեր եւ յատուկ անուններ այսպէս կ'ըսենք. Սառուղի կամ Սառուղտոյ. Փաբիղտոս. Մեմֆիսի. Տայիսի. յունիսի:

ՅՕԳՈՒՍԹ Բ.

ԱՆՈՒԱՆ ՅՕԴԸ

75. Յօդ կ'ըսուի այն գիրը կամ մասնիկն որ առանձին մը առջեւը դրուելով՝ անոր որոշ նշանակութիւն մը կու տայ եւ անոր ընդհանուր միտքը մասնաւորի կ'ամփոփէ: Ջորօրինակ, ընդհանուր միտք մը կ'ունենան անունները՝ երբ որ ըսեմ առանց յօդի՝ Բողոքներ պտըտեցայ. Բարք տեսայ. Բրոնտ սորվեցայ. եւ շիմացուիք թէ որ քաղաքները եւ որ արուեստը. կամ կրնայ հասկըցուիլ թէ մարդիկ տեսեր եւ արուեստներ սորվեր եմ. բայց իսկոյն մասնաւորի կ'ամփոփուի այս ընդհանուր միտքը՝ երբ յօդով ըսեմ՝ Մարդը տեսայ. արուեստը սորվեցայ. կամ Մարդ ճշ տեսայ. արուեստ ճշ սորվեցայ:

Այսպէս կը տեսնես առանց յօդի ըսուածներուն յօդով ըսուածներէն տարբերութիւնը. Ջուր խմեցի. — Ջուրը խմեցի. — Ջուր ճշ խմեցի: Բռնչուն բռնել. — Թռչունը բռնել. — Թռչուն ճշ բռնել:

76. Երկու տեսակ յօդ կայ. 1. Որոշեալ կամ Որոշիչ յօդ եւ 2. Անորոշ յօդ:

77. Յօդերն անուններէն ետքը կը դրուին:

§. 1. Որոշեալ յօդ:

78. Որոշեալ կամ որոշիչ յօդը կրկին է. 2, որ ձայնաւոր գրով վերջաւորեալ անուններուն վրայ կը դրուի. եւ ը, որ բաղաձայնով վերջաւորեալներուն վրայ. եւ այս ինչ իբր կամ այս ինչ մարդը կը ցուցնէ. Ջորօրինակ. որդին. Բարգաբէն. Բեղուն. — Բարքը. Երեւր. Հայը. պարտէզը:

79. Անուն մը յօդ առնելու ատեն ձայնաւոր գրով վերջաւորած կը համարուի՝ եթէ անձայն յ գրով լիննայ. ու բաղաձայնով վերջաւորեալ կը համարուի՝ եթէ բաղաձայնի հնչմամբ լիննայ, այսինքն՝ ա, Ի կամ Ի: Անոր համար 2 յօդով կ'ըսուի որդին, ճարն, Բուն, Իրն, յ գիրն ալ դուրս թողլով. (Թեպէտ կը գրուի նաեւ գրաբարի կերպով՝ Իտայն, Իրայն. — տես նաեւ 19:) Իսկ ը յօդով կ'ըլլան՝ Իտարը. Իրարը. Իրերը. Իրիւրը:

Անուն մ'այս որոշեալ յօդով հոլովելու համար քանի մը կանոն միտք առնելու է:

80. — Ա. Ամէն հոլովմանց մէջ գործիական հոլովն երբեք յօդ չ'առնուր: 2'ըսուիր՝ Փայտով զարնել. այն ծաղիկներով զարդարել:

81. — Բ. Երրորդ եւ չորրորդ հոլովման եզականին մէջ՝ միայն ուղղականն ու հայցականը յօդ կ'առնուն. այսպէս՝ Օրւան չորս ժամը. տէրութեան գանձը. այն տարւընէ. անցեալ ձմեռւընէ: — Չորրորդ հոլովման բացառականը կրնայ յօդ առնուլ ու չառնուլ. այսպէս կ'ըսուի՝ Տէրութենէն կամ տէրութենէ հրամայուած. ժողովրդենէն կամ ժողովրդենէ յափըշտակել. բայց հասարակօրէն առանց յօդի կը մնայ:

82. — Գ. Գրաբարի կերպ (յոքնակի) հոլովները թէեւ որոշեալ ըլլան՝ յօդ չեն ուզեր. այսպէս. Բարբառաց արշաւանքը, (եւ սչ՝ բարբարոսացը.) մարտիկն պատգամները. արտօնութիւն. ծառայիցմ պահանջել. այդ մարդկան բազըր:

Բայց զատ է գերանունական յօդն որ միշտ եւ ամէն կերպ հոլովի վրայ կը դրուի. որուն վրայ ետքը պիտի խօսինք:

83. Աերը (25—33) չորս հոլովմանց պատկերն որ դրինք, առանց որոշիչ յօդի ըլլալուն՝ Անորոշ հոլովմունք էին. հիմայ տեսնենք որոշեալ հոլովմունքն ալ:

ՈՐՈՇԵԱԼ ՅՕԴՈՎ ՀՈԼՈՎՄՈՒՆՔ

	Ա.	Բ.	Գ.	Դ.
Ո. Հ.	Ծառ-ը.	Չի-ն.	Օր-ը.	Տէրութիւն-ը.
Ս. Տ.	Ծառի-ն.	Չիու-ն.	Օրւան.	Տէրութեան.
Բց.	Ծառէ-ն.	Չիէ-ն.	Օրւընէ.	Տէրութենէ(-ն).
Գրծ.	Ծառով.	Չիով.	Օրով.	Տէրութեամբ.

Յղքնակի՝ չորս հոլովմանցն ալ նոյն է:

Ո. Հ.	(Ծառ)եր-ը.	Բց.	(Ծառ)երէ-ն.
Ս. Տ.	(Ծառ)երու-ն.	Գրծ.	(Ծառ)երով:

Նոյնպէս՝ Օրեր-ը. օրերու-ն. Չիեր-ը. ձիերու-ն. ձիերէ-ն, եւայլն:

Յճ. լեզուն՝ միայն սեռականի եւ հայցականի մէջ օրոշեալի եւ անորոշի տարբերութիւն ունի:

Այս որոշիչ յօդերուն համար առայժմ ընդհանուր կանոն ըլլայ որ

Ա. Ուղղականն ու հայցականը միշտ եւ ամէն դէպքի մէջ յօդ կ'առնուն:

Բ. Գործիականը միշտ եւ ամէն դէպքի մէջ առանց յօդի կը մնայ, եւ անորոշին հետ նոյն է:

Գ. Սեռականը, տրականն ու բացառականը՝ երբեմն կ'առնուն յօդ եւ երբեմն չեն առնուր:

§. 2. Անորոշ յօդ:

84. Անորոշ յօդն է մի կամ մը. որուն պաշտօնն է անուան ընդհանուր միտքը մասնաւորի ամփոփել՝ առանց որն ըլլալը որոշելու. ինչպէս այս խօսքիս մէջ. Փայտ մը կտրէ, մը յօդը փայտին ընդհանուր միտքը մասնաւորի կամ մէկի ամփոփեց՝ առանց որոշելու թէ որ փայտը: Որ թէ ըսած ըլլայի պարզապէս՝ Փայտ կտրէ. չէիր իմանար որ արդեօք մէկ փայտ թէ աւելի. կամ թէ ըսէի որոշիչ յօդով՝ Փայտը կտրէ, որոշեալ եւ ծանօթ փայտ մը կ'իմանայիր:

85. Մի կամ մը անորոշ յօդն անունէն ետքը կը դրուի՝ ամէն հօլովի մէջ միակերպ անփոփոխ մնալով. այսպէս.

Ուղ. Հոյ. Փայտ մը.	Բոյ. Փայտէ մը.
Սեռ. Տր. Փայտի մը.	Գրծ. Փայտով մը:

86. Երբեք որոշեալ բառի վրայ անորոշ յօդ չի դրուիր: Չըսուիր՝ Փայտը մը. քաղաքը մը. գիրք մը. այս տուն մը. այլ՝ քաղաք մը, եւ այլն:

87. Մը յօդը՝ հնչման վայելութեանն համար ի՞նչ եւ ալ բառերէն յառաջ ն գիր մ'ալ կ'առնու. այսպէս. Անգիւտ գանձ մըն է. զարհուրանք մըն էր. անգամ մըն ալ. հատ մըն ալ, (փոխանակ՝ գանձ մը է, հատ մը ալ ըսելու:) Բայց շատ հեղ կ'ըսուի նաեւ կրճատելով՝ Անգամ մ'ալ. հատ մ'ալ:

* Ե՛ր որ կ'ըսենք, իմացիր ամբողջ էական պակասաւոր բայը, Ի, է, Է՛ք, է՛ք, Է՛ք, է՛ք, է՛ք, է՛ք եւ այլն. որ ետքէն պիտ'որ տեսնենք:

Յ Օ Գ Ո Ւ Ն Թ Գ .

Գ Ո Յ Ա Վ Ա Ն Ե Ի Ա Ծ Ա Վ Ա Ն

§. 1. Ածականն անոռան ինչ լլլալը :

88. Անունը երկու տեսակ է. Գոյականն, որ բանին ինչ ըլլալը կը ցուցընէ. ինչպէս Տարդ. Զառաշարակ. եւ Ածականն, որ բանին ինչպէս ըլլալը կը ցուցընէ. ինչպէս Բարէ. ուրախեաց. Բարձր :

Նոր սորվողի մը գժուարին է որոշել թէ որ անունը գոյական է եւ որը ածական. ուստի պէտք է միտք աւելուլ որ եթէ նոյն անունը շատ տեսակ բանի կրնայ ըսուիլ, նշան է թէ ածական է. ինչպէս Բարէ, խորհրդ. Բարձր շատ տեսակ բանի կրնան յարմարիլ: Իսկ եթէ անունը միակ ինք զինքը կը յայտնէ, ըսել է թէ գոյական է. ինչպէս Տարդ, որ միմակ մարդու. կրնայ ըսուիլ. եւ շատ որ միակ ծառի — Դարձեալ եթէ անունն մ'առջեւ Տարդ կամ Բան բառը կը յարմարի, այն անունն ածական է. զորօրինակ Բարէ Տարդ. Բարձր Տարդ. կամ խորհրդ Բան. Բարձր Բան. ուրեմն Բարէ, Բարձր, խորհրդ ածական են: Իսկ եթէ չի յարմարիլ գոյական է. ինչպէս՝ չի յարմարիլ շատ Բան, խնայր Տարդ. ուրեմն շատ եւ խնայր գոյական են:

89. Ածականն իւր գոյականէն միշտ յառաջ կը գրուի. այսպէս. Բարձր աշտարակ. առաջինի մարդ. ուրախաւ ծառ. աշխարհ գինի:

90. Հարկելու ատեն ածականը միշտ անփոփոխ կը մնայ, եւ միայն գոյականը կը հարկի, թէ եզակի եւ թէ յոթնակի թուերուն մէջ:

Եզակի.

- Ուղ. Հոյ. Բարձր աշտարակ.
- Սեռ. Տը. Բարձր աշտարակի.
- Բացառակ. Բարձր աշտարակէ.
- Գործիակ. Բարձր աշտարակով.

Յոթնակի.

- Ուղ. Հոյ. Բարձր աշտարակներ.
- Սեռ. Տը. Բարձր աշտարակներու.
- Բացառակ. Բարձր աշտարակներէ.
- Գործիակ. Բարձր աշտարակներով:

Օրինակէս տեսար որ բարձր ածականը թէ եզակի եւ թէ յոբնակի հոլովներու մէջ միօրինակ անփոփոխ մնաց:

91. Նոյնպէս յօդ՝ միայն գոյական անունը կ'առնու եւ ոչ ածականը. այսպէս. Բարձր աշտարակը. Ճերմակ կտաւին. ազնիւ մարդէն. կարծր փայտերը. պտղատու ծառերուն, եւ այլն:

§. 2. Ածականին աստիճանները:

92. Ածականներն երեք աստիճան ունին. 1. Դրական. 2. Բաղդատական եւ 3. Գերադրական:

93. — Ա. Գրական աստիճանը՝ գոյականին պարզապէս ինտոր ըլլալը կը ցուցնէ. ինչպէս. Դժ. ծանր. Բեթեւ. աղէկ:

94. — Բ. Բաղդատական աստիճանը՝ ուրիշի համեմատութեամբ կամ բաղդատելով ուրիշէն աւելին կամ պակասը կը նշանակէ. ինչպէս. Դժագոյն. ծանրագոյն. Լագոյն. Բարձրագոյն. կամ աւելի Բարձր. աւելի Դժ:

95. — Գ. Գերադրական աստիճանը՝ շատ կամ սաստիկ կը ցուցնէ. ինչպէս. Դժնաժ. Դժնաժանր. Դժնասորթն:

Այս ըսածնիս պարզապէս Ըստ Ածանց կամ Քոտորակի գերադրանքն է, եւ չի ցուցնէր՝ ուրիշներու համեմատութեամբ աւելի ծանրը կամ բարձրը: Բայց կոյ դարձեալ համեմատութեամբ - գերադրանքն. զոր տես Բ մասին մէջ:

96. Գրական ածական մը բաղդատական կ'ըլլայ՝ երբեմն -ագոյն մասնիկն առնելով. զորօրինակ. Բարձրագոյն. Դժագոյն. պարու-պանագոյն. բայց հասարակօրէն աւելի մակբայով կը կազմուի. այսպէս. աւելի Բարձր. աւելի ծանր. աւելի մաքուր. աւելի սրտոյն: կամ երբեմն աւելի մակբային տեղ կը դրուի ալ. — ալ աղէկ. ալ աւելի. ալ տիրուպան:

97. Գրական ածական մը գերադրական կ'ըլլայ սկիզբն Դժնա- մասնիկն առնելով. զորօրինակ. Դժնաժ. Դժնասորթ. ԴժնաԲարձր. ԴժնաԽոնարհ: Բայց շատ անգամ ալ այլեւայլ սաստիկացուցիչ մակբայնե-

րով. այսպէս՝ շար շքրաւոր. սասորիկ դժաւարին. անհնա-
րին ծանր. եւ այլն:

Սովորական եղած է տաճկերէնի նման ըսել՝ թիւոյ
շատ մարդիկ. (գէտ լըֆ աբա՛մ.) ի՛նչոք գիւրբին. (գէտ ֆո-
ւյ.) եւ կամ ոչինչ առաջ. ոչինչ դեղեցիկ. եւ այլն:

Յ Օ Դ Ո Ի Ա Թ Գ .

ՅԱՅՈՒԿ, ԹՈՒԱԿԱՆ ԵՒ ՄԱՄՆԱԿԱՆ ԱՆՈՒԱՆՔ

98. Գոյական եւ ածական անուանց քանի մը տեսակը կայ որ առանձին մտադրութեան արժանի են: Գլխաւորներն են՝ 1. Յատուկ անուանք. 2. Թուական անուանք, եւ 3. Մասնական անուանք:

§. 1. Յատուկ անուանք:

99. Յատուկ կ'ըսուին որոշեալ անձի կամ տեղոյ մը անունները. ինչպէս՝ Նեղոս գետ. Արտաշէս թագաւոր:

Ուրիշ անունները յատուկ անուններէն զանազանելու համար քերականք անոնց Հասարակ անուն ըսած են: Չորորինակ Նեղոս գետ. — Նեղոս՝ յատուկ անուն է, եւ գետ՝ հասարակ անուն:

100. Յատուկ անուանք երկու տեսակ են. 1. Գոյական յատուկ անուն, եւ 2. Ածական յատուկ անուն:

101. Գոյական յատուկ անունն ան է որ որոշեալ անձի կամ տեղոյ մը սեպհական անունը կու տայ. ինչպէս Արտաշէս. Արտաշէս. Սիւրաբ. Յալոթ. կամ Արտաշէս. Եփեսոս. Աթենք. Նեղոս. Եփրատ. Ուլմոս:

102. Ածական յատուկ անունն ան է որ որոշեալ անձի կամ տեղոյ մը վերաբերեալը կը ցուցնէ. ինչպէս. Արտաշէսեան պատերազմներ. Սիւրաբեան փիլիսոփայութիւն. Եփեսոսի մեհեան. Աթենական ճեմարան:

103. Յատուկ անուանց հոլովումն ընդհանրապէս հասարակ անուանց պէս է. ինչպէս. Գրեթոր, Գործ. Նեղոս, զոտ. Ափրիկէ, Ինի. Հոյ, Հոյոս. Յովհաննէս, Յովհաննոս. Լիբանոն, Լիբանոնոս. այսպէս ալ Արմա-

չոս. Կլայոս. Արափածոս. եւ երբեմն՝ Ալիկնայոս.
 Հոսոսայոս: — Երրորդ եւ չորրորդ հոլովման տակ
 գոյական յատուկ անուն չ'երթար:

104. Շատերն ալ կը հոլովին կէս զարտուղինե-
 րուն պէս. Խոսրովուհի, ոսկոյ. Ալիկնայի, ցոյ:

105. Բայց գոյական յատուկ անուններէն ոմանք
 գրաբարէ առած մասնաւոր հոլովում մ'ունին:

Ուղղի. Տիգրան. Բցո. Տիգրանէ.

Հոյցի. զՏիգրան. Գրծ. Տիգրանաւ.

Սեո. Տբ. Տիգրանայ. Կամ Տիգրանով:

Այսպէս կը հոլովին՝ Սահակ, կայ. Մեարոպ, պայ.
 Տրդատ, տայ. Հոում, մայ. Յակոբ, բայ. Նարեկ, կայ:

Ասոնց նման են նաեւ է, ի վերջաւորեալները.
 Հռիփսիմէ, Հռիփսիմեայ, զՀռիփսիմէ, Հռիփսիմէէ,
 Հռիփսիմեոս կամ մէով, մէի:

Այսպէս կը հոլովին՝ Եւզինէ, նեայ. Բարթո-
 ղիմէ, մեայ. Եսայի, յեայ. Ղեւի, Ղեւեայ. եւայլն:

106. Ռամկական հոլովներ կը համարուին՝ Աստուա-
 ծածնայ. Իջմիածնայ. Լուսաւորայ. Սուրբ Անտոնայ,
 եւայլն. փոխանակ՝ Աստուածածնի, Լուսաւորչի:

107. Ընտանեկան յատուկ անունները թէ՛ գրու-
 թեան եւ թէ՛ խօսակցութեան մէջ կը հոլովին պար-
 զպէս՝ Յոի-բի, Յով-նի-ի, Մե-ր-ղի, Ե-բի-ի, եւայլն:

108. Իս վերջաւորեալ տեղւոյ անուններուն սե-
 ռականը հասարակօրէն իոյ կ'ըլլայ. Սոանի, Սոանոյ.
 Նոյնպէս Իոպլոյ. Անիլոյ. Նիլիոյ. Ատոյ, եւայլն:

109. Յատուկ անուանոց յոքնակին հասարակօրէն
 ըստ ընդհանուր կանոնի կ'ըլլայ Հոյեր, Յոյեր, Պար-
 սիլեր, Վրոյրներ, Ներեաներ, Յովեֆներ, եւայլն:
 Կամ գրաբարի ձեւով. Հոյի, Յոանոց, Պարսիցօի,
 Ներսիսեանի, Գոյիսեանոց, Միկրդարեանոց, եւայլն:

§. 2. Թոռական անոռանք:

110. Թոռակիան անոռն կ'ըսուին այն բառերն որ
 բանի մը որոշ համբանքը կը ցուցընեն. ինչպէս, Տի,
 երիոս, երեւ, կամ ուսալն, երկրորդ, երրորդ, եւայլն:

111. Թուականներն երեք տեսակ են .

Ա. Բացարձակ կամ Գլխաւոր , որ բանին քանի հաս ըլլալը կը յայտնէ .

Բ. Դասսահան , որ բանին քանիերորդ ըլլալը կը յայտնէ .

Գ. Բաշխական , որ ամէն մէկուն քանիկան հաս բաշխուած ըլլալը կը յայտնէ :

112. Երեք տեսակին միատեղ դնենք օրինակները :

Բացարձակ .

Դասսահան .

Բաշխական .

Մէկ .	Առաջին . (առջի .)	Մէյմէկ .
Երկու .	Երկրորդ .	Երկ'երկու .
Երեք . (իրեք .)	Երրորդ .	Երեք երեք .
Չորս .	Չորրորդ .	Չորս շորս .
Հինգ .	Հինգերորդ .	Հինգ հինգ .
Վեց .	Վեցերորդ .	Վեց վեց .
Եօթը .	Եօթներորդ .	Եօթնական .
Ութ , ութ .	Ութ երորդ .	Ութնական .
Ինը .	Իններորդ .	Իննական .
Տասը .	Տասներորդ .	Տասնական .
Տասնումէկ .	Տասնումէկերորդ .	Տասնումէկական .
Տասուերկու .	Տասուերկուերորդ .	Տասուերկուքական .
Տասուիրեք .	Տասուիրեքերորդ .	Տասուիրեքական .
Տասնուչորս .	Տասնուչորսերորդ .	Տասնուչորսական .
Տասնուհինգ .	Տասնուհինգերորդ .	Տասնուհինգական .
Տասնուվեց .	Տասնուվեցերորդ .	Տասնուվեցական .
Տասնեօթը .	Տասնեօթներորդ .	Տասնեօթնական .
Տասն' ութը .	Տասն' ութերորդ .	Տասն' ութական .
Տասնուինը .	Տասնուիններորդ .	Տասնուիննական .
Քսան .	Քսաներորդ .	Քսանական .
Երեսուն .	Երեսներորդ .	Երեսնական .
Քառասուն .	Քառասներորդ .	Քառասնական .
Յիսուն .	Յիսներորդ .	Յիսնական .
Վաթսուն .	Վաթսներորդ .	Վաթսնական .
Եօթանասուն .	Եօթանասներորդ .	Եօթանասնական .
Ութսուն .	Ութսներորդ .	Ութսնական .
Իննսուն .	Իննսներորդ .	Իննսնական .

Հարիւր. Հարիւրերորդ. Հարիւրական.
Երկու հարիւր. Երկու հարիւրե- Երկ'երկու հարիւր.
րորդ.

Եօթը հարիւր. Եօթը հարիւրե- Եօթնական հարիւր.
րորդ.

Հազար. Հազարերորդ. Հազարական.
Երկու հազար. Երկու հազարե- Երկ'երկու հազար.
րորդ.

Միլիոն. Միլիոներորդ. Միլիոնական:

113. Ասոնք ամէնքն ալ ածական են, անոր հա-
մար ալ իրենց գոյականէն յառաջ կը դրուին եւ ան-
հոլով ու անփոփոխ կը մնան. Երկու՝ ձեռքով. Հինգհո-
րէք հոգւոյ. Չորրորդ տարի. Տասնական կտոր. (տես
89, 90:)

Բայց եթէ առանց գոյականի եւ առանձին մնան,
այսպէս կը հոլովին:

Ա. Բացարձակներէն՝

114. Մէկ բառը երբեմն կը հոլովի Տէլէ, երբեմն
ալ Տէիո, (որուն վրայ տես երկրորդ մասին մէջ:)

115. Մնացած թուերն ամէնքն ալ հաւասարա-
պէս առաջին հոլովման տակն են. շրթի, քանի, հո-
րիւրով:

116. Երկու բառը յօդ որ առնու կամ հոլովի՝ +
Մ'ալ հետ կ'ուղէ. այսպէս՝ երկուքն ալ. երկուքի, եր-
կուքով. (եւ ոչ՝ երկուն ալ, երկուի:) Այսպէս կ'ըսուի
նաեւ երկուք է, (կամ երկու է) Նոյնպէս իրմէ բաղա-
դրեալները. Գասուերկուքն ալ, յիսունուերկուքին:

117. Եօթը եւ ութը թուերն հոլովելու ատեն ը
գրերնին կը թողուն, ու կ'ըլլան եօթի, (կամ նաեւ
եօթնի,) ութի:

118. Ինը եւ քսուր թուերը հոլովելու ատեն ը
գրերնուն տեղ Ն կ'առնուն, եւ կ'ըլլան ինի, քասնի,
քասնով:

Բ. Դասականներէն՝

119. Առաջին բառը յօդ որ առնու՝ կը հոլովի
այսպէս. Գասնոյն, Գասնիէն, Գասնով: Իսկ քսուր
բառին համար տես 170:

120. Այլեւայլ թուերէ յօդեալ դասականներուն առաջինը բացարձակ թուական կը դուռի, մինակ ետքինը երորդ մասնիկ կ'առնու, եւ ինք մինակ կը հօռովի. այսպէս. Երեքհազար-վեցհարիւր-քսանուհինգերորդ. Չորսհարիւր-յիսուներեքերորդին:

121. Տասնութերորդէն մինչեւ քսանութներորդ շատ անգամ գրաբար կը գործածուի:

Մետասաներորդ. Վեշտասաներորդ.

Երկոտասաներորդ. Եօթնեւտասաներորդ.

Երեքտասաներորդ. Ութեւտասաներորդ կամ

Չորեքտասաներորդ. Ութուտասաներորդ.

Հնգեւտասաներորդ. Իննեւտասաներորդ:

Գ. Բաշխականներէն՝

122. Ամէն ալ առաջին հոլովման տակն են, այսպէս. Տըյօթիւ. Երկ'երիւտի. Եօթնախմէ եւայլն:

Վարդին մէջ գրինք Տըյօթի, Երկ'երիւտ մինչեւ վեց վեց ըստ հասարակ սովորութեան. բայց օմանք կ'ըսեն նաեւ Երկուտու, Երեքու, Երեքու, հինգու, վեցու, իսկ խորթ բառեր են՝ Տըյօթիւտ, Երկ'երիւտու, Գանիւտ:

123. Քանի՞ հարցականն ալ թուական անուն կը համարուի, եւ ունի դասական՝ Քաներորդ կամ Գաներորդ, եւ բաշխական՝ Քանիւն:

§. 3. Մասնական անոռանք:

124. Մասնական կամ Միջակ անոռն կ'ըսուին այն բառերն որ քանակութիւն մը կը նշանակեն առանց թիւն որոշելու. ինչպէս՝ Քանի մը վկայ. Անէմ հոս են:

125. Մասնական անուններէն՝ կայ որ ածական են, կայ ալ որ դոյական. կամ միեւնոյն բառը երբեմն գոյական է եւ երբեմն ածական. ինչպէս հիմայ պիտի տեսնենք:

126. Մասնական անուանց շատին հոլովումը գերանունական է. այսինքն բացառական՝ Տ. գործիական՝ մ. — յոքն. ուղղական՝ ն, սեռական՝ նց: (Տես վարը 142:)

127. Ո՞ւր է՝ միշտ գոյական է. եղակի շունի⁹, եւ կը հոլովի այսպէս.

Ուշ. Հոյ. Ոմանք. Բոյ. Ոմանցմէ.
Սեռ. Տբ. Ոմանց. Գրծ. Ոմանցմով:

⁹ Գրաբար գրուցուածք է եղակին՝ Ո՞ւ այս կ'ըսեր, ո՞ւ այն կ'ըսեր:

128. Մէս, Մէկու, Ուրիշ, ածական են. բայց յօդ առնելով գոյական ալ կ'ըլլան. եւ առաջին հոլովման պէս կը հոլովին: Մէկու բառին յոքնակին գոյական եղած ատեն՝ կրնայ թէ ըստ հասարակ կանոնի եւ թէ գերանունական հոլովիլ. — բայց դերանունական հոլովումն առանց յօդի. այսպէս.

Ուշ. Հոյ. Մէկալնոնք, Բոյ. Մէկալնոնցմէ, մէկալները.
Սեռ. Տբ. Մէկալնոնց, Գրծ. Մէկալնոնցմով, մէկալներուն.
մէկալներուն.

129. Ամէն, ածական է. իսկ յօդով կ'ըլլայ գոյական՝ երկրորդ հոլովման տակ:

Ուշ. Հոյ. Ամէնք. Բոյ. Ամէնէն.
Սեռ. Տբ. Ամէնուն. Գրծ. Ամէնով:

Այս ածելը գոյականս որ եղակի ձայնով յոքնակի է, ունի նաեւ յոքն. ուղ. եւ հայց. Ամէնք, Ղա՛մէնք:

130. Իբար եւ Մէկը Ղեկ, եղակի ձայնով յոքնակի գոյական են. ուղղական շունին. եւ կը հոլովին այսպէս.

Հայցմի. Իրար. Մէկը զմէկ.
Սեռ. Տբ. Իրարու. Մէկը մէկու.
Բոյոյ. Իրարմէ. Մէկը մէկէ.
Գործիւ. Իրարմով. (Մէկը մէկով:)

Ասոնք յօդ չեն առնուր. միայն բացառականն իբարեմ ալ կ'ըսուի: Այս նաեւ մէկմէկու. մէկմէկէ:

131. Ինչ, երբեմն ածական է, եւ գոյականով մը կը հոլովի. Ինչ սիրտ. Ինչ գործ. Ինչ բան, Ինչ բանի, Ինչ բանէ, Ինչ բանով. — յոքն. Ինչ բաներ, եւ այլն: Երբեմն ալ գոյական է՝ երկրորդ հոլովման տակ:

Ուշ. Հյո. Ինչ. Բոյ. Ինչէ(ն).
 Սեւ. Տր. Ինչու, Ինչի. Գրծ. Ինչով.
 Յոռնի՛ Ինչեր, Ինչերու, Եւայլն:

132. Քանի եւ Քանի ղը, Մէի՛ Ժանի: — Քանի՛ թէ՛ իբրեւ ածական կը բանի. Քանի՞ հոգի. Քանի՞ մարդու. եւ թէ՛ առանձին կը հոլովի իբրեւ գոյական. Քանի՞ առիբ. Քանի՞ զնեցիր. Քանի՞նէր՞՝ արիւնք մտաւ: — Քանի՛ ղը ըստ ինքեան անյօդ եւ անհոլով ածական է. իսկ Եթէ՛ պէտք ըլլայ՝ յօդով պայտէս կը հոլովի. (Անոնցմէ) Տէի՛ Ժանին, Տէի՛ Ժանին, Եւայլն:

133. Որ, ածական է եւ հետը գոյական մը կ'ուզէ (յօդով կամ առանց յօդի). Ո՞ր սիրտ ասոր կը գիմանայ. Ո՞ր բանը. Ո՞ր բանին. — յօքն. Ո՞ր բաները, Եւայլն: Իսկ երբ մինակ օր մնայ իբրեւ գոյական, (կը նշանակէ տճ. հանկը՝) եւ յօդով կը հոլովի պայտէս.

Ուշ. Հյո. Ո՞րը. Որոնք.
 Սեւ. Տր. Որուն. Որոնց.
 Բոյառնի. Որմէն, որմէ. Որոնցմէ.
 Գործի՛. Որով. Որոնցմով:

Յօքնակին յօդ չ'առնուր, ինչպէս ամէն դերանունական հոլովմանց յօքնակիները:

134. Ո՞վ հարցականը միշտ գոյական է, հետն ածական չի կրնար առնուլ. հոլովումը վերինին նման է.

Ուշ. Հյո. Ո՞վ*. Բոյ. Որմէ՞, որմէն.
 Սեւ. Տր. Որուն. Գրծ. Որով (անսովոր.)

Յօքնակին՝ Որոնք, որոնց Եւայլն. վերինին պէս:
 * Հարցականը սովորաբար շ նախդրով կ'որոշուի.
 Ե՞վ. Երոնք.

135. Ոչ ու, Ոչինչ, միշտ եզակի գոյական են. ունին ուղղական եւ հայցական: Ոչ ու իմացաւ. Ոչինչ ճաշակեց:

136. Այո ու (մարդ.) Այո՛նչ (բան.) } (տճ. Ֆիլան.)
 Այո ուն (մարդ եւ բան.) } թէ՛ գոյական են եւ թէ՛ ածական. բայց միշտ անհոլով:

137. Իւրտառնչի՛ր, Ահն՛ Տէի՛, թէ՛ իբրեւ գոյական մինակ կը բանին յօդով, եւ թէ՛ իբրեւ ածական՝

դոյականով մը մէկտեղ: — Իւրաւանչէի (նք) իւր պաշտօնն ունի. Աֆէն մէկու զատ զատ. — Իւրաւանչէի ծառ իւր պտղէն կը ճանչցուի: Աֆէն մէկ զինուորի մէյ մէկ զրահ:

138. Նոյն, որ ըստ ինքեան դերանունն է, կը գործածուի նաեւ իբր մասնական անուն. Երկուքն ալ նոյն են, կամ մէկնոյն են:

Գ Լ Ո Ւ Խ Ե Ր Կ Ր Ո Ր Գ

Դ Ե Ր Ա Ն Ո Ւ Ն

139. Դերանունն կ'ըսուի Երկրորդ մասն-բանի՝ որ գոյական անունը շատ անգամ չլրկնելու համար աւար տեղը կը դրուի: Զորօրինակ. Վահան ելաւ իւր գործովն՝ անոնց սիրտ տալով. փոխանակ՝ Վահան ելաւ Վահանին գործովը՝ զօրքոսն սիրտ տալով՝ ըսելու:

Գոյականի կամ անուան եւ Դերանունան իրարմէ տարբերութիւնն ան է որ գոյականը բանին անունը կու տայ՝ առանց յայանելու թէ որն է. իսկ Դերանունը կը ցուցնէ թէ որն է՝ առանց իրին անունը տալու: Այսպէս՝ ծառ. Դորք. Կալուտ՝ անուն են. Իսրայէլ. Կալուտ՝ Դերանուն են:

140. Ինչպէս անունը՝ նոյնպէս Դերանունն ալ Երկու տեսակ է. 1. Գոյական Դերանուն, եւ 2. Ածական Դերանուն:

Գոյական են՝ Էս, Դոս, Ինք, Կալուտ, Կալուտ, (Կալուտ, Կալուտ, Կալուտ, Կալուտ, Կալուտ, Կալուտ, Կալուտ):

Ածական են՝ Այս, այդ, (այս, այն, ի՞նչ, Կալուտ, Կալուտ, Կալուտ):

141. Դերանուններն անուանց պէս թիւ ու հոլով ունենալէն զատ՝ ունին նաեւ Դիւմք, որ կը ցուցնէ խօսքին սր կողմանէ ըլլալը: Դիւմք երեք է.

Առաջին դիւմք՝ որ խօսողին կողմը կը ցուցնէ. Էս. Դեմ. Ի՞նչ. Եւ այլն:

Երկրորդ դիւմք՝ որ լսողին (որուն որ կը խօսուի) կողմը կը ցուցնէ. Դոս. Դոս. Կալուտ. Կալուտ:

Երրորդ դիւմք՝ որ խօսողէն ու լսողէն զատ կողմ մը կը ցուցնէ. Կալուտ. Կալուտ. Կալուտ, Կալուտ:

142. Դերանուանց հոլովումն ընդհանրապէս անկանոն է: Բայց իրենց յատկացեալ հոլովում մ'ունին. որ քիչ շատ այս կանոնիս վրայ հաստատուած է:

Եզակ.	Յոքնակի.
Ուշ. —	Ուշ. —նք.
Հոց. շ—	Հոց. շ—նք.
Ս. Տ. —	Ս. Տ. —նց.
Բցւ. —մէ, —կէ.	Բցւ. —նցմէ.
Գրծ. —մով.	Գրծ. —նցմով:

Այս կերպ հոլովման Դերանունական հոլովումն ըսած ենք. ինչպէս մինչեւ հիմայ քանի մը տեղ տեսանք:

143. Դերանունները մէկանց չորս կարգի կը բաժնուին. 1. Անձնական կամ Իական. 2. Ցոռցական. 3. Ստացական. 4. Յարաբերական:

§. 1. Անձնական դերանուն:

144. Անձնական դերանունները գոյական են, եւ անձին սլ ըլլալը կը ցուցնեն. եւ կը հոլովին այսպէս.

Ա Ռ Ա Ջ Ի Ն Դ Ե Մ Ք	
Եզակի.	Յոքնակի.
Ուշ. Ես.	Մենք, մեք.
Հոց. Ձիս, (իս, ինծի*.)	Ձմեզ, (մեզ, մեզի.)
Սեւ. Իմ, (իմին.)	Մեր, (մերին.)
Տրւ. Ինձի, ինծի.	Մեզի.
Բցւ. Իղմէ, ինէ.	Մեզմէ, մենէ.
Գրծ. Իղմով.	Մեզմով:

Ե Բ Կ Բ Ո Բ Դ Ե Մ Ք	
Եզակի.	Յոքնակի.
Ուշ. Դուն, դու.	Դուք.
Հոց. Ձքեզ, (քեզ, քեզի.)	Ձձեզ, (ձեզ, ձեզի.)
Սեւ. Քու, (քուկին.)	Ձեր, (ձերին.)
Տրւ. Քեզի.	Ձեզի.
Բցւ. Քեզմէ, քենէ.	Ձեզմէ, ձենէ.
Գրծ. Քեզմով.	Ձեզմով:

* Փակագծի մէջ աւանուածները ասակական հոլովներ համարուած են:

Ե Ր Ր Ո Ր Դ Դ Է Մ Բ

	Եզակի.	Յոքնակի.
Ուշ.	Ինքն, ինքը*, ինք.	Իրենք.
Հյո.	Չինքն, զինքը, զինք.	Չիրենք.
Սեռ.	Իրեն.	Իրենց.
Տր.	Իրեն.	Իրենց.
Բոյ.	Իրմէ, իրմէն.	Իրենցմէ.
Գրծ.	Իրմով.	Իրենցմով:

* Ինչը, զինչը բառերուն մէջ ը գիրն յօդ չէ, այլ ը գիրն ըթի դարձած (ինչպէս ը յօդը, 79.) անոր համար ալ ինչ եւ զինչ ըսուած է միայն կրճատութեամբ:

145. Անձնական դերանունանց ուղղականը միւս հորովներուն հետ մեկտեղ կրկնութեամբ կը բանի՝ երբ նշանակութիւնն ինք իր վրայ կը դառնայ. այսպէս. Ե՞ զին. Ե՞ ինչի. դռնն զինչ. մեծ մեծ. մեծ մեծ. մեծ մեծ: Դնենք երրորդ դէմքին օրինակը:

Եւշ. Ինք իրեն*, ինք զինք. ինք իրմէ. ինք իրմով. համ Ինքն իրեն. ինքը զինքը. ինքն իրմէն. ինքն իրմով.

Յո. Իրենք իրենց. իրենք զիրենք. իրենք իրենցմէ. իրենք իրենցմով:

* զամ ստացականով՝ Ինչ էր: — Ինչ էր եղբայրը. Ինչ էր ձեռքը:

146. Այս երրորդ դէմքն առային եւ երկրորդ դէմքի եզակիներուն հետ ալ կը միանայ ստացական յօդով. Ե՞ զինչս կամ ինչ զինչս. ինչ զինչդ, (ինչդ զինչդ.) ինչ էրենս. ինչ էրենդ, եւ այլն: (Չ'ըսուիր Ե՞ իրենս. դռնն էրենդ:)

Սակայն ասկէ՛ շատ մը խորթ ու սխալ գործածութիւններ ալ կ'ըսեն, որ մեծապէս զգուշացի են. ինչը-զինչի. ինչ-իր-զինչս. ինչ-իր-զինչդ. մանաւանդ յոքն. ինչ-իր-զինչի- կամ ինչ-իր-զինչերնի. եւ սեռ. կամ բոյ. ինչ-իր-զինչս. ինչ-իր-զինչերնդ. ինչ-իր-զինչերնեւ, եւ այլն:

Անձնական դերանունն երրորդ դէմք կրնայ համարուիլ՝ նաեւ Այն, անիկա ցուցականն որ հիմայ պիտի տեսնենք:

§. 2. Յոնցական դերանունն:

147. Յուցական գերանունները շատին մէջէն որոշ մէկը կը ցուցընեն. ինչպէս. Այս գիրքը. Այն սունը, եւայլն:

148. Յուցականները՝ թէեւ միշտ երրորդ դէմքի բան մը կը ցուցընեն, սակայն երեք որոշ դէմք ունին.

1. այս, (տճ. պոս.) որ Ա դէմքին մերձաւոր բան մը կը ցուցընէ. 2. այդ, (տճ. շոս.) որ Բ դէմքին մերձաւոր բան մը կը ցուցընէ. 3. այն, (տճ. օ.) որ Գ դէմքին մերձաւոր բան մը կը ցուցընէ:

149. Արդի լէզուին բաղմամբիւ ցուցականներն այսպէս կը բաժնուին.

Ա դէմքի. Այս. աս. ասի. ասիկա.

կամ Սա. սուի. սուիկա. Սոյն. ոսոս.

Բ դէմքի. Այդ. ատ. ասի. ատիկա.

կամ Դա. դուի. դուիկա*. Դոյն. շոս.

Գ դէմքի. Այն. ան. անի. անիկա.

կամ Նա. նուի. նուիկա. Նոյն. օ:

* Ռամկին հնամայրը՝ աս. ասի. ասիկա: Նոյնպէս շատ անգամ կ'ըսուի ուսմիտին՝ ասիկա. նոսիկա. ասիկա. ասիկա. եւայլն: Դոս, ասի եւ մանաւանդ նոս, նոսի շատ ցանցառ կը գործածուին:

150. Յուցական գերանուններէն ոմանք գոյական են, ոմանք ալ ածական:

Գոյական են՝ Ատի, ասիկա. Ադի, ատիկա. Անի, անիկա. որ մինակ կը մնան եւ քովերնին երբեք գոյական անուն չեն առնուր:

Ածական են՝ Այս, աս, աս, ասն. Այդ, ատ, դոս, դոյն. Այն, ան, նոս, նոյն. որ քովերնին գոյ. անուն մը կ'ուզեն. — Այս մարդը. Այն կողին. Ս կողմը. Նոյն գիշերը: Բայց այս, աս. այդ, դոս. եւ այն, նոս շատ անգամ իրրեւ գոյական գերանուն մինակ ալ կը մնան. — Այս ալ փճացաւ. Այդ էր քու պարտքդ. Աս տուր, ան տար:

151. Նոյն՝ որոշեալ յօդով իրրեւ գոյական գերանուն՝ մինակ կը գործածուի. նոյնը, նոյնին, նոյները:

Յուցական գերանունանց հոլովումը չգրած՝ քանի մը խօսք ալ գերանունական յօդերուն վրայ ըսենք:

152. Հայերէն դերանուանց, ինչպէս մինչեւ հիմայ տեսանք, արմատն են այս երէք գրերա՝ ա, ար, ն. որ միանգամայն յիմորոշ կամ յերանոռնական յօդ են. եւ բառերուն ետքի ծայրը կ'եւեցուին:

153. Գերանունական յօդերէն՝ ա առաջին դէմքի կը ծառայէ. ար երկրորդ դէմքի, եւ ն (ը) երրորդ դէմքի:

154. Գերանունական յօդ մ'որ ցուցական դերանունան տեղը կամ քովը կը գործածուի՝ կը կոչուի Յոնցական յօդ. ինչպէս. Այս մարդ. Այն գինին:

155. Գերանունական յօդ մ'որ ստացական դերանունան տեղը կամ քովը կը գործածուի՝ կ'ըսուի Մտացական յօդ. ինչպէս. (Իմ) ձեռք, եւ այլն. (տես §. 3:)

Գերանունական յօդերուն ուրիշ գործածութեանցը վրայ՝ երկրորդ մասին մէջ:

156. Գոյական ցուցականներն այսպէս կը հոլովին.

Եզակի.

Յոքնակի.

Ուղ. Հոց. Այս, աս, ատի, ատիկա.

Ատնք.

Սեւ. Տր. Ատր.

Ատնց.

Բացառի. Ասկէ, (ասկից, ասորմէ.)

Ատնցմէ.

Գործիւի. Ատով.

Ատնցմով:

Այսպէս կը հոլովին նաեւ

Այդ, ատ, ատի, ատիկա. — ատոր. ատկէ. ատով. յո՛վն. ատոնք. ատոնց. ատոնցմէ. ատոնցմով:

Այն, ան, անի, անիկա. — անոր. անկէ. անով. յո՛վն. անոնք. անոնց. անոնցմէ. անոնցմով:

Ատոնց նման է Բ կարգի ցուցականաց հոլովումը.

Սա, սուի, սուիկա. — սուոր. սրկէ. սուով.

յո՛վն. սուոնք սուոնց. սուոնցմէ. սուոնցմով:

Դա, դուի, դուիկա. — դուոր. դրկէ. դուով.

յո՛վն. դուոնք. դուոնց. դուոնցմէ. դուոնցմով:

Նա, նուի, նուիկա. — նուոր. նրկէ. եւ այլն:

Սոյն, րոյն, նոյն. առաջին հոլովման տակն են:

157. Ածական ցուցականներն ըստ կանոնի (90) անփոփոխ կը մնան թէ ըստ թուոյն եւ թէ ըստ հո-

ՀՄՌ.

3

լովյն. եւ իրենցմէ ետեւ յօգով գոյական անուն մը կ'ուղեն. այսպէս. Այս կղզին. Սա երկիրը. Նոյն գիւիին:

158. Յուցականին առջեւի գոյականին յօգը կրնայ դիմորոշ (ցուցական) յօդ ըլլալ՝ իւրաքանչիւր դէմքին համեմատ. ինչպէս Այ՝ մարդ. Այք ծառերդ. Այն հոգին. — կրնայ ալ պարզապէս որոշեալ յօդ ըլլալ՝ ամէն դէմքի անխտիր. ինչպէս. Այ՝ հոգին. Այ՝ մարդը. Այք ծառերը, եւայլն: Այս վերջինս աւելի յաճախեալ է:

159. Ինչ որ վերը (80—82) որոշեալ յօդին համար ըսինք, նոյնն իմացիր նաեւ ցուցականաց գոյականներուն վրայ. այսինքն թէ այն հոլովներն որ յօշեն առնուր, ցուցական դերանուն ունեցած առեմնին ալ նոյնպէս առանց որոշեալ յօդի կը մնան. ուստի կ'ըսուի Այ՝ գայտով. — գրով. այն օրւան. նոյն օրընէ. այդ նեղութիւնէ. — որդոց. այն շքեանց. (չ'ըսուիր՝ Այս փայտովը:) Բայց դերանունական (ցուցական եւ ստացական) յօդ կրնան առնուլ դէմքին համեմատ. Այս մատով. Այդ նեղութենէդ, եւայլն:

Յուցական ածականներն իրենց գոյականովը մէկտեղ այսպէս կը հոլովին:

Ա. Յուցական յօդով.

Եզակի.

- Ուղ. Հոց. Այս տուն-ս.
- Սեռ. Տբ. Այս տան-ս.
- Բացարակ. Այս տընէ-ս.
- Գործիակ. Այս տընով-ս.

Յոքնակի.

- Այս տներ-ս.
- Այս տներու-ս.
- Այս տներէ-ս.
- Այս տներով-ս:

Բ. Որոշեալ յօդով.

Եզակի.

- Ուղ. Հոց. Այս կղզի-ն.
- Սեռ. Տբ. Այս կղզւոյ-ն.
- Բացարակ. Այս կղզիէ-ն.
- Գործիակ. Այս կղզւով.

Յոքնակի.

- Այս կղզիներ-ը.
- Այս կղզիներու-ն.
- Այս կղզիներէ-ն.
- Այս կղզիներով:

§. 3. Մտացական դերանուններն:

160. Մտացական դերանուններն ածական են, եւ կը յուղընեն թէ գոյականը որունն է: Եւ են՝

Ա դէճէ՛ Իմ. մեր*.

Բ դէճէ՛ Բու. ձեր.

Գ դէճէ՛ Իւր. իրենց:

* Մէր, յեր, իրենց՝ միայն ստացողին կողմանէ յորնակի են, ինչպէս քիչ մը ետքը պիտի տեսնենք:

161. Մտացական դերանունները միշտ իրենց գոյականէն յառաջ կը դրուին՝ անփոփոխ մնալով, այսպէս.

162. — Ա. Եթէ ստացականը ի՞մ է կամ՝ չու կամ իւր, գոյականին վերջին ծայրը դէմքին համեմատ դիմորոշ (դերանունական) յօդ կ'եւելցուի. այսինքն ի՞մ ստացականին գոյականը = յօդ կ'առնու: Ի՞մ գիրք*. Ի՞մ տուն*. Ի՞մ տներ*. — Բու ստացականինը ոչ յօդ կ'առնու. Բու տունդ. Բու տներդ: — Իւր ստացականինը ն (ը) յօդ կ'առնու. Իւր տունը. Իւր որդին. Իւր տները. Իւր որդիքը:

163. — Բ. Եթէ ստացականը մեր է կամ՝ յեր կամ իրենց, գոյականին վրայ հաւատարապէս եւ անխորիք ն (ը) յօդ կը դրուի. այսպէս. Մեր տունը. Մեր որդին. Մեր տները. — Ձեր տունը. Ձեր որդին. — Իրենց տունը. Իրենց որդին:

Ստացական դերանուն առած գոյական մը կրնայ մէյ մը յորնակի ըլլալ պարզապէս ստացողին կողմանէ. ինչպէս՝ մեր գիրքը. (բայց չշղիւ խօսելով՝ մեր գիրքը եզակի է, վասնզի գլխաւորաբար՝ որ է գոյականը՝ եզակի է.) — մէյ մ'ալ յորնակի կրնայ ըլլալ թէ ստացողին կողմանէ եւ թէ ստացեալին կողմանէ. ինչպէս՝ մեր գիրքը: Այս վերջինը կը կոչենք Կրկն յօռնակ:

Աւասիկ ստացականին գոյականի հետ հոլովումը.

Ա. — ԻՄ, ԲՈՒ, ԻՒՐ.

Եզակի. (Եզակի ստացող եւ եզակի ստացեալ.)

Ա. ԴԵՄՔԻ Բ. ԴԵՄՔԻ Գ. ԴԵՄՔԻ

Ո. Հ. Իմ գիրք-ս. Բու գիրք-դ. Իւր գիրք-ը.

Ս. Տ. Իմ գրքի-ս. Բու գրքի-դ. Իւր գրքի-ն.

Բցու. Իմ գրքէ-ս. Բու գրքէ-դ. Իւր գրքէ-ն.

Գրծ. Իմ գրքով-ս. Բու գրքով-դ. Իւր գրքով-ը:

Յղքնակի. (եղակի ստացող և յղքնակի ստացեալ.)
 Ո. Հ. Իմ գրքեր-ս. Քու գրքեր-դ. Իւր գրքեր-ը.
 Ս. Տ. Իմ գրքերու-ս. Քու գրքերու-դ. Իւր գրքերու-ն.
 Բց- . Իմ գրքերէ-ս. Քու գրքերէ-դ. Իւր գրքերէ-ն.
 Գրձ. Իմ գրքերով-ս. Քու գրքերով-դ. Իւր գրքերով-ը:

Բ. — Մե՛ր, Ձե՛ր, Ի՛րեն՝Ց.

եղակի. (յղքն. ստացող և եղակի. ստացեալ.)

	Ա. Դէ՛Մ-ք	Բ. Դէ՛Մ-ք	Գ. Դէ՛Մ-ք	
Ո. Հ.	Մեր	Ձեր	Իրենց	զիրք-ը.
Ս. Տ.	Մեր	Ձեր	Իրենց	գրքի-ն.
Բց- .	Մեր	Ձեր	Իրենց	գրքէ-ն.
Գրձ.	Մեր	Ձեր	Իրենց	գրքով-ը:

կրկին յղքնակի. (յք. ստացող և յք. ստացեալ.)

	Ա. Դէ՛Մ-ք	Բ. Դէ՛Մ-ք	Գ. Դէ՛Մ-ք	
Ո. Հ.	Մեր	Ձեր	Իրենց	գրքեր-ը.
Ս. Տ.	Մեր	Ձեր	Իրենց	գրքերու-ն.
Բց- .	Մեր	Ձեր	Իրենց	գրքերէ-ն.
Գրձ.	Մեր	Ձեր	Իրենց	գրքերով-ը:

Ռամկօրէն կը համարուին՝ Իֆն զիրքս. Մերէն Լ-
 թերը. Ձերէն տունը:

164. Շատ անգամ առանց դերանուան ալ մինակ
 ստացական յօդերով գոյականը կը հոլովի, և և նոյն
 զօրութիւնը կ'ունենայ. զորօրինակ. գիրքս, (այսինքն՝
 ի՞մ գիրքս.) գրքերս, (այսինքն՝ ի՞մ գրքերս:)

165. Եթէ մէկդի թողուած դերանունն է ի՞մ, Ի-ր, Ի-ր, այսպէս կը հոլովին.

Ա. Դէ՛մ.	Գիրքս,	գրքիս,	գրքես,	գրքովս.
	Գրքերս,	գրքերուս,	գրքերէս,	գրքերովս:
Բ. Դէ՛մ.	Գիրքդ,	գրքիդ,	գրքեդ,	գրքովդ.
	Գրքերդ,	գրքերուդ,	գրքերէդ,	գրքերովդ:
Գ. Դէ՛մ.	Գիրքը,	գրքին,	գրքէն,	գրքովը*.
	Գրքերը,	գրքերուն,	գրքերէն,	գրքերովը:

* Տես վերը (80.) գործիականին վրայ ըսածնիս:

Իսկ եթէ թողուած դերանունն է Դեր, յեր, յերէնց, այն ատեն հետեւեալ կամումներուն համեմատ
 կը հոլովի:

166. — Ա. Եթէ գոյականը բազմավանկ է, պարզ ստացական յօդերուն տեղ՝ նի, նիդ, նին մասնիկները կ'աւելցուին, այսպէս. պարտէզնի. պարտէզներնի:

Ա. ԴԵՄՔ

Եզակի.

Պարտէզ-նիս.
Պարտէզ-նուս.
Պարտէզ-նէս.
Պարտէզով-նիս.

Յօքնակի.

Պարտէզներ-նիս.
Պարտէզներ-նուս.
Պարտէզներ-նէս.
Պարտէզներով-նիս:

Բ. ԴԵՄՔ

Եզակի.

Պարտէզ-նիդ.
Պարտէզ-նուդ.
Պարտէզ-նէդ.
Պարտէզով-նիդ.

Յօքնակի.

Պարտէզներ-նիդ.
Պարտէզներ-նուդ.
Պարտէզներ-նէդ.
Պարտէզներով-նիդ:

Գ. ԴԵՄՔ

Եզակի.

Պարտէզ-նին.
Պարտէզ-նուն.
Պարտէզ-նէն.
Պարտէզով-նին.

Յօքնակի.

Պարտէզներ-նին.
Պարտէզներ-նուն.
Պարտէզներ-նէն.
Պարտէզներով-նին:

Բայց այս բազմավանկներուն կրկին-յօքնակի ուղղականը եւ Հայցականը լաւագոյն է ըսել թէ, յէր, իրենց պարտէզները՝ քան թէ պարտէզներնի. գառն-նէրնիդ. իեզո-նի-նէրնի: Կ'ըսուի նաեւ եզականին պէս պարտէզնի, իեզո-նի-նէն՝ ուր որ իմաստի շիտ-թութիւն չկայ:

167. — Բ. Եթէ գոյականը միավանկ է, այն ատեն անոր յօքնականին վրայ կ'աւելցուին նի, նիդ, նին մասնիկները, թէպէտեւ նշանակութիւննին եզակի կը մնայ. ինչպէս. հայրերնի, (եւ ոչ հայր-նի.) փներնին, (եւ ոչ փոռ-նին.) — միայն գործիականը եր մասնիկ չ'առնուր: Յօքնակին եզականին հետ նոյն է. (ուստի հայրերնի, կը նշանակէ մեր հայրը եւ մեր հայրերը. յայներնի՝ մեր յայնը եւ մեր յայները.) մինակ յօքն. գործիականը երոնի կ'ըլլայ: Եւ կը հոլովին այսպէս.

Ա. ԴԵՄՔ

Եզակի.	Յորնակի.
Չայն-երնիս.	Չայներ-նիս.
Չայն-երնուս.	Չայներ-նուս.
Չայն-երնէս.	Չայներ-նէս.
Չայնով-նիս.	Չայներով-նիս:

Բ. ԴԵՄՔ

Եզակի.	Յորնակի.
Չայն-երնիդ.	Չայներ-նիդ.
Չայն-երնուդ.	Չայներ-նուդ.
Չայն-երնէդ.	Չայներ-նէդ.
Չայնով-նիդ.	Չայներով-նիդ:

Գ. ԴԵՄՔ

Եզակի.	Յորնակի.
Չայն-երնին.	Չայներ-նին.
Չայն-երնուն.	Չայներ-նուն.
Չայն-երնէն.	Չայներ-նէն.
Չայնով-նին.	Չայներով-նին:

Յորնակի - ընէր վերջաւորողներուն այսպէս կ'ըլլայ ստացականը:

Եւ. Մատուընիս.	ՅԳ. Մատուըներնիս.
Մատուընուս.	Մատուըներնուս.
Մատուընէս.	Մատուըներնէս.
Մատուընովիս.	Մատուըներնովիս:

Ստացականի մէջ կ'ըսուի նաեւ իւր-ընէս. Դք-ընէս. Թէպէտեւ իւր. Գրք նոյն (51.) կանոնին տակ շէն խնար:

168. Ստացական դերանուններն ըսինք Թէ ամական են. բայց առանց դոյականի մնացած ատեննին իրենք դոյական կ'ըլլան՝ վրանին դէմքին համեմատ գիմորոշ յօդ առնելով. եւ այսպէս կը հօլովին.

Ո. Հ. Իմս, (իմինս.)	Իմիններս.
Ս. Տ. Իմինիս.	Իմիններուս.
Բցւ. Իմինէս.	Իմիններէս.
Գրծ. Իմինովս.	Իմիններովս:

Այսպէս նաեւ

Քուկդ*, քուկինդ. քուկինիդ, քուկինէդ, քուկինովդ.
յո+. քուկիններդ, եւայլն:
Իւրը, իրենը. իրենին, իրենէն, իրենովը.

յո+. իրենները, եւայլն:
Մերը, մերինը. մերինին, մերինէն, մերինով**.

յո+. մերինները, եւայլն:
Ձերը, ձերինը. ձերինին, ձերինէն, ձերինովը.

յո+. ձերինները, եւայլն:
Իրենցը. իրենցին, իրենցինէն, իրենցինովը.

յո+. իրենցները, եւայլն:

* Քո- ստացականը յօդ առած ատեն, կամ ձայնաւոր մը կից ունեցած ատեն՝ ի գիր մ'ալ հետ կ'առնու. այսպէս. քո-իդ. քո-ին. — քո-իդ ու. քո-իդ է. (եւ ոչ՝ քո-դ է: Տես 116, երկու-ի. երկու-ն ու.)

** Մերինները. ձերինները երբեմն կ'ըսուի նաեւ Բրանտ կամ Բրինտ. յերանտ կամ յերինտ՝ դերանունական հարմարութեամբ. Բրինտց. Բրինտցի: Արեւոյ ըսուիլ նաեւ եղ. գրծ. Մենք Բրնտ գոհ կ'ըլլանք. դուք ալ յերնտ:

169. Ինչպէս ստացական դերանունները սեռականէ առնուած ուղղականներ են, նոյնպէս նաեւ ցուցականներէն ալ եւ ուրիշ որեւիցէ անուններէն տեսակ մը ստացական կ'ելլէ, որ ամէնն ալ սեռականէ ուղղական եղած ածականներ են. եւ մինակ (առանց գոյականի) մնալով յօդ կ'առնուն եւ կ'ըլլան գոյական. այսպէս. Ասորը, (տճ. դո-նո-տի.) անորը, (տճ. ծո-նտի.) անոնցը, (տճ. ծո-լարնտի.) որոնքը, (տճ. փի-ն-տի.) յառաջուանը, (տճ. ել-լի-լի.) ասոնցն է. անորն ալ. եւայլն: Իսկ ուրիշ անուններէ ելածները՝ եթէ բուն սեռականը ձայնաւորով վերջացած է, ինչպէս. Գարգոս, շինո-որի, Պետրոսի, անոնք յօդ առած ատեն կամ վրանին ձայնաւոր մը կից ունեցած ատենն մ'ալ հետ կ'առնուն. այսպէս. մարդու-ը. զինուորին-ը. Պետրոսին-ը. թշնամոյն-ը. մարդու-ն ալ. ծերերու-ն է. հովուին-ն է. ձեռքին-ս (տճ. էլ-մո-տի), հայերէն կ'ըսենք սեռ. էլ-մի-տի.) այս տարւոյն-ը: Սողոմոնի օրերը Դաւթին-ներէն աւելի խաղաղ անցան. (եւ ոչ՝ Դաւթի-ներէն: — (Այս օր-ան-ը միւս օր-ան-էն տար-

բեր է. առանց ն յաւելլուածոյ, վասնզի բաղաձայնով վերջաւորած է բուն սեռականը՝ օր-անն)։

170. Այս կերպով սեռականէ ուղղական եղած ածականներ են՝ Ա-ջէ. Վերջէ՞. ներսի. դրսի. առ-ջէ. երէի, կամ առ-ջէ-ի. երէ-ի. որսի. վրայի. — քովի սե- նեակը. Հեթի մարդիկը. Եթի դին. որ նոյն (169) կա- նոնով կը գործածուին այսպէս. առջին-ը. ներսին-ը. առջեւին-ին. ետեւին-էն. վրային-ն ալ. վրային-ն է. քովին-դ. քովին-ները. (եւ ոչ առ-ջէ-ն. քովի-ները)։

* Չառ են առ-ջէն, վերջէն, (ինչպէս նաեւ. ներսին, որսորսին, յերէն, եւայլն. որ զուտ գրարար են.) եւ կը հարկին՝ առ-ջոյ. առ-ջոյն. վերջոյն. վերջինն. որ- տանէ. (տես 119)։

§. 4. Յարարերական դերանունն։

171. Յարարերական դերանունը քիչ մը յառաջ ըսուածը կը յարարերէ կամ մէջ կը բերէ։

172. Որ յարարերական դերանունը գոյական է, եւ կը հոլովի այսպէս.

Եզակի.	Յոքնակի.
Ուլ. Հոյ. Որ.	Որոնք.
Սեռ. Տր. Որու(ն).	Որոնց.
Բացառաւի. Որմէ(ն).	Որոնցմէ.
Գործիւի. Որով.	Որոնցմով։

173. Այս դերանունն յօդ կ'առնու իրմէ ետքը որ շաղկապով, եւ կ'ըլլայ՝ Որն որ. զորն որ. որուն որ. որմէ որ. որով որ։ Յոքն. Որոնք որ. որոնց որ, եւայլն։

174. Իսկ եթէ իբրեւ ածական գործածուի, ինքն անփոփոխ մնալով՝ յօդն առջեւի գոյականին վրայ կը դրուի՝ շաղկապէն յառաջ. այսպէս. Որ մարդն որ. Որ մարդուն որ. Որ ձեռքդ որ բռնես. Որ կողմերէն որ ժողովես։ — Կամ երբեմն ալ առանց որ շաղկապի. Որ ձեռքդ բռնես. Որ վիշտը՝ քեզի անտանելի է։

Գ Լ Ո Ւ Խ Ե Ր Ր Ո Ր Գ

Բ Ա Յ

175. Քայ, Երրորդ մասն-բանի՝ գործողութիւն մը կը ցուցընէ, այսինքն ընել կամ ըլլալ. ինչպէս Բ-նաւ. Բաց-իւ. Բե-նիւ:

176. Քայն երեք տեսակ է. 1. Ներգործական, 2. Կրաւորական եւ 3. Չէզոք. — որ քերականորէն բայերուն սնող կը կոչուի:

177. — Ա. Ներգործական այնպիսի գործողութիւն մը կը ցուցընէ՝ որ մէկը մէկուն կ'ընէ, զրօրինակ. Գուն հայրդ իջ տէրեօ. Ես փայտ խորեմ:

178. — Բ. Կրաւորականն որ ներգործականէն յառաջ կու գայ, այնպիսի գործողութիւն մը կը ցուցընէ՝ որն որ մէկը մէկէն կը կրէ կամ որ մէկը կ'ըլլուի. զրօրինակ. Հայրդ քեզմէ իջ տէրեօ. Փայտն իզմէ խորեմ:

179. — Գ. Չէզոք՝ այնպիսի գործողութիւն մը կը ցուցընէ՝ որ նոյն անձին վրայ կը մնայ եւ ուրիշին չ'անցնիր. զրօրինակ. Գուն իջ քանաօ. Տղան կո-լայ. Եւ-նը իջ լ-դէ:

180. Ինչպէս անուններն ու գերանունները, նոյնպէս բայերն ալ, ըսինք (15), խօսքի մէջ հարկաւ պիտի փոփոխուին. այս փոփոխման անուն կու տանք յայտի խոնարհումն: — Խոնարհման համար շարս բան պէտք է. 1. Եղանակ. 2. Ժամանակ. 3. Թիւ եւ 4. Գէտք:

181. — Ա. Եղանակ կը ցուցընէ թէ գործողութիւնն ինչ կերպով կը բացատրուի կամ կը զրոյուի. եւ հինգ է.

1. Ստանմանական, եղածը կամ ըլլալէքը պատմելով. — իջ Բանամ, իջ Բանայի, ոչի՞րք Բանամ:

2. Ստորադասական, թէութեամբ, էնէ, որդեօն ըսելով. — էնէ Բանամ, որ Բանայի:

3. Հրամայական, հրաման տալով, ապսպրելով, աղաչելով. — Բաց. տէրէ:

4. Դերիայ, գործողութեան կամ գործողին անունը տալով. — Բանալ. Բացող. առանց անձը յայտնելու:

182. — Բ. ժամանակը գործողութեան նրբը կը ցուցնէ, որ գլխաւորաբար երեք է. 1. Դերիայ, հիմա ինչ Բանալ, կամ որ Բանալ. 2. Անցնալ որ է. Անկատար, առան մը (դեռ) ինչ Բանայի, կամ սովորութիւնս էր բանալ. եւ Բ. կատարնալ, յառաջ (անգամ մը) Բացի. 3. Ապարմի, ետքը ոչոքի Բանալ:

Չորս եղանակներուն գլխաւոր ժամանակներն ասոնք են.

Սահմանականն ունի 1. Ներկայ. 2. Անկատար. 3. Կատարեալ:

Ստորադասականն ունի 1. Ներկայ. 2. Անկատար: Հրամայականն ունի մէկ ժամանակ, որ միանգամայն Ներկայ եւ Ապառնի է:

Դերբայն ունի 1. Աներեւոյթ. 2. Ընդունելութիւն*. 3. Անցեալ:

* Ընդունելութիւնը կը կոչուի նաեւ Ընդունելութեան անոնք: — Կան ուրիշ երկրորդական բաղադրեալ ժամանակներ ալ, որոնց վրայ ընթացքին մէջ զատ կը խօսինք:

183. — Գ. Թիւիչ գործողութիւնն ընողին մէկ կամ աւելի ըլլալը կը ցուցնէ. եւ երկու է. 1. Եզակի, ինչ Բանալ. եւ 2. Թորմակի, ինչ Բանան. (տես նաեւ 14:)

184. — Դ. Դիմքը կը ցուցնէ թէ գործողութիւնն որ կողմանէ է. եւ երեք է. 1. Առաջին դիմք. ես ինչ Բանալ. 2. Երկրորդ դիմք. դուն ինչ Բանալ. 3. Երրորդ դիմք. ուրիշ մը ինչ Բանայ: (Տես նաեւ գերատնուանց դիմքը, 141:)

Աւստի եղանակ, ժամանակ, թիւ եւ դիմք մէկտեղ գալով բայը կը խոնարհեն:

185. Սակայն ամէն բայ միեւնոյն կերպով չի խոնարհիր. զորօրինակ. «եղել՝ կըլլայ «եղցի». — «որմէլ՝ «որմեցայ. — «աղալ՝ «աղացի: Այս կերպ կերպ խոնարհիլը կը կոչուի բայերու Լծորդոյթիւնը որ հայերէն լեզուի մէջ չորս կերպ է: (Տես նաեւ հոլովմանց պէսպիսութիւնը. 21:)

186. Չորս լծորդութիւններն աներեւոյթ ժամանակին մէջ իրարմէ կ'որոշուին.

Առաջին լծորդութեանն է՝ եւ.	ինչպէս Լս-ել.
Երկրորդ լծորդութեանն է՝ իւ.	Սորվ-իւ.
Երրորդ լծորդութեանն է՝ ալ.	կարդ-ալ.
Չորրորդ լծորդութեանն է՝ նալ.	Մոռ-նալ.

187. Ներգործական ու շէղոք բայերն այս չորս լծորդութեանց (կամ՝ չորս կերպ խոնարհմանց) մէկուն տակը կ'երթան: Իսկ կրաւորականները՝ յատուկ կերպով մը ներգործականէն կազմուելէն ետեւ՝ ամէնն ալ միօրինակ եւ հաւասարապէս երկրորդ լծորդութեան պէս կը խոնարհին. ինչպէս վարը (198) պիտ'որ տեսնենք:

188. Չէղոք բայերուն կարգը կրնայ համարուիլ Էսկիսն թայն ալ, որ պարզապէս ըլլալ կը ցուցնէ: — Էական բայը միւս բայերուն արմատն ու լծողութիւն գլխաւոր բայն ըլլալուն համար՝ նախ անոր խոնարհմունքը գնենք, եւ յետոյ մնացածներուն:

Յ Օ Դ Ո Ի Ա Ժ Ա.

Բ Ա Յ Ե Ր Ո Ի Խ Ո Ն Ա Ր Հ Մ Ո Ի Ն Ք Ը

§. 1. Էսկիսն թայ:

189. Էական բայ կրկին է. մէկը եմ՝ պակասաւոր, այսինքն որ մինակ երկու ժամանակն ունի. եւ միւսն ԸԼԾԼ՝ ամբողջ:

190. — Ա. Է Ա Կ Ա Ն Բ Ա Յ — Է Մ:

Սահմանական.

Ներկայ.	Անկադոր.
Եւ. Ես եմ. պէն իմ.	Ես էի. պէն իրիմ.
Դուն ես.	Դուն էիր.
Ան է.	Ան էր.
Յո+ Մենք ենք.	Մենք էինք.
Դուք էք.	Դուք էիք.
Անոնք են.	Անոնք էին:

191. — Բ. ԷԱԿԱՆ ԲԱՅ. — ԸԼԼԱԸԼ.

Սահմանական.

Ստորադասական.

Ներիւյ.

Ներիւյ.

Կ'ըլլամ'. օլտ-ը ու-մ'.

Ըլլամ'. օլլամ', օլլայըմ'.

Կ'ըլլաս.

Ըլլաս.

Կ'ըլլայ.

Ըլլայ.

Կ'ըլլանք.

Ըլլանք.

Կ'ըլլաք.

Ըլլաք.

Կ'ըլլան.

Ըլլան.

Անի-տար.

Անի-տար.

Կ'ըլլայի. օլտ-ը ու-տու-մ'.

Ըլլայի. օլլայըրըմ', օ-

Կ'ըլլայիր.

լլայիր. [լլայըրըմ'.

Կ'ըլլար.

Ըլլար.

Կ'ըլլայինք.

Ըլլայինք.

Կ'ըլլայիք.

Ըլլայիք.

Կ'ըլլային.

Ըլլային.

Կ-տարի-ե-լ.

Հրամայական.

Եղայ. օլտու-մ'.

Եղիր. օլ.

Եղար.

Եղէք.

Եղաւ.

Գերբայ.

Եղանք.

Ընդ. Ըլլող, Եղող. օլ-ն.

Եղաք.

Անց. Եղած, Եղեր. օլտու-լ.

Եղան.

Աներ. Ըլլալ. օլտ-ի:

192. Բայերու խոնարհմունքներէն սմանք որոշ կանոնի մը տակ են, ու կը կոչուին կանոնաւոր խոնարհմունք. սմանք ալ կանոնէ զուրս են, ու կ'ըսուին Անկանոն կամ Զարտոնդի խոնարհմունք:

§. 2. կանոնաւոր խոնարհմունք, կամ Չորս լծորդութիւն:

Ա.

Ներիւթ. ԵՒ ՁԵՁՈՔ ԲԱՅԵՐՈՒՆ ՉՈՐՍ ԼԾՈՐԴՈՒԹԻՒՒՆԸ

Այս չորս լծորդութեանց պատկերին մէջ միայն պարզ ժամանակները կը գնենք. իսկ բաղադրեալները՝ ետքէն կ'աւանդենք: (Տես Յօդ. Ե:)

193. — Ա. ԼԾ ՈՐԴՈՒԹԻՒՆ — Ե Լ.

Սահմանական.

Ստորադասական.

Ներհայ.

Ներհայ.

- Աբ լւ-եմ. իշխորի իմ.
- Աբ լւ-եո.
- Աբ լւ-է.
- Աբ լւ-եհք.
- Աբ լւ-էք.
- Աբ լւ-եհն.

- Լւ-եմ. իշխեմ, իշխ-
- Լւ-եո. [տեղիմ.
- Լւ-է.
- Լւ-եհք.
- Լւ-էք.
- Լւ-եհն.

Անհարար.

Անհարար.

- Աբ լւ-էի. իշխորի իտիմ.
- Աբ լւ-էիր.
- Աբ լւ-էր.
- Աբ լւ-էիհք.
- Աբ լւ-էիք.
- Աբ լւ-էին.

- Լւ-էի. իշխեի իտիմ,
- Լւ-էիր. (իշխորի իտիմ.
- Լւ-էր.
- Լւ-էիհք.
- Լւ-էիք.
- Լւ-էին.

Աարարեալ.

Հրամայական.

- Լւ-եցի. իշխեալիմ.
- Լւ-եցիր.
- Լւ-եց.
- Լւ-եցիհք.
- Լւ-եցիք.
- Լւ-եցին.

- Լւ-է. իշխե.
- Լւ-եցէք.

Գերբայ.

- Ընդ. Լւ-ող. իշխեի.
- Անց. Լւ-ած, լւ-եր. ի-
- շխեիլ.

Աներեւոյն. Լւ-ել. իշխեիլ:

Առաջին լծորդութեան տակ կ'երթան՝

Հանել, նեցի, նէ, ն ^օ .	Վազել, զեցի, զէ, շ.
Կանչել, շեցի, շէ, ն.	Ժողովել, վեցի, վէ, ն.
Սպասել, սեցի, սէ, շ.	Խմել, խմեցի, խմէ, ն.
Գովել, վեցի, վէ, ն.	Ազատել, տեցի, տէ, ն.
Ուզել, զեցի, զէ, ն.	Պարպել, պեցի, պէ, ն.
Բռնել, նեցի, նէ, ն.	Քալել, լեցի, լէ, շ.

* Բացերուն առջևի ն գիրը կը նշանակէ ներդոր-
ծական բայ. շ կը նշանակէ չեզոք բայ:

194. — Բ. ԼԾՈՐԴՈՒԹԻՒՆ — ԻԼ.

Սահմանական.

Ստորադասական.

Ներջոյ.

Ներջոյ.

Աբ սորվ-իմ.

Սորվ-իմ.

Աբ սորվ-իս.

Սորվ-իս.

Աբ սորվ-ի.

Սորվ-ի.

Աբ սորվ-ինք.

Սորվ-ինք.

Աբ սորվ-իք.

Սորվ-իք.

Աբ սորվ-ին.

Սորվ-ին.

Անչորոր.

Անչորոր.

Աբ սորվ-էի.

Սորվ-էի.

Աբ սորվ-էիր.

Սորվ-էիր.

Աբ սորվ-էր.

Սորվ-էր.

Աբ սորվ-էինք.

Սորվ-էինք.

Աբ սորվ-էիք.

Սորվ-էիք.

Աբ սորվ-էին.

Սորվ-էին.

Աորորեւ.

Հրամայական.

Սորվ-եցայ.

Սորվ-է.

Սորվ-եցար.

Սորվ-եցէք.

Սորվ-եցաւ.

Գերբայ.

Սորվ-եցանք.

Սորվ-եցաք.

Ընդ. Սորվ-ող.

Սորվ-եցան.

Անց. Սորվ-ած, սորվ-եր.

Աներեւոյն. Սորվ-իլ:

Երկրորդ լծորդութեան տակ կ'երթան մեծաւ
մասամբ շէզը բայեր:

Ապրիլ, բեցայ, բէ, շ.

Բնակիլ, կեցայ, կէ, շ.

Խօսիլ, սեցայ, սէ, շ.

Պառկիլ, կեցայ, կէ, շ.

Աշխատիլ, տեցայ, տէ, շ.

Յողնիլ, նեցայ, նէ, շ.

Հաւնիլ, նեցայ, նէ, շ.

Նայիլ, յեցայ, յէ, շ.

Նստիլ, տեցայ, տէ, շ.

Համարիլ, բեցայ, բէ, շ.

195. — Գ. ԼԾՈՐԴՈՒԹԻՒՆ — ԱԼ.

Սահմանակոն.

Ստորադասակոն.

Ներհայ.

Ներհայ.

Կը կարդ-ամ.

Կարդ-ամ.

Կը կարդ-աս.

Կարդ-աս.

Կը կարդ-այ.

Կարդ-այ.

Կը կարդ-անք.

Կարդ-անք.

Կը կարդ-աք.

Կարդ-աք.

Կը կարդ-ան.

Կարդ-ան.

Անկարգ.

Անկարգ.

Կը կարդ-այի.

Կարդ-այի.

Կը կարդ-այիր.

Կարդ-այիր.

Կը կարդ-ար.

Կարդ-ար.

Կը կարդ-այինք.

Կարդ-այինք.

Կը կարդ-այիք.

Կարդ-այիք.

Կը կարդ-ային.

Կարդ-ային.

Կարգեալ.

Հրամայակոն.

Կարդ-ացի.

Կարդ-ան.

Կարդ-ացիր.

Կարդ-ացէք.

Կարդ-աց.

Դերբայ.

Կարդ-ացինք.

Կարդ-ացիք.

Ընդ. Կարդ-ացող.

Կարդ-ացին.

Անց. Կարդ-ացած, կարդ-ացեր.

Աներեւոյն. Կարդ-ալ:

Երբորդ լծորդութեան տակն են՝

Բաղձալ, ձացի, ձա, ն.

Ջանալ, նացի, նա, ն.

Լուալ, լուացի, լուա, ն.

Աղալ, ղացի, աղա, ն.

Մնալ, մնացի, մնա, ն.

Խաղալ, ղացի, ղա, ն.

Պուալ, ուացի, ուա, ն.

Խղձալ, ճացի, ճա, ն.

Յուսալ, սացի, սա, ն.

Հաղալ, ղացի, ղա, ն.

196. — Դ. ԼԾՈՐԴՈՒԹԻՒՆ — ՆԱԼ.

Սահմանական.

Ստորադասական.

Ներհայ.

Ներհայ.

Կը մոռ.-նամ.

Մոռ.-նամ.

Կը մոռ.-նաս.

Մոռ.-նաս.

Կը մոռ.-նայ.

Մոռ.-նայ.

Կը մոռ.-նանք.

Մոռ.-նանք.

Կը մոռ.-նաք.

Մոռ.-նաք.

Կը մոռ.-նան.

Մոռ.-նան.

Անխորտար.

Անխորտար.

Կը մոռ.-նայի.

Մոռ.-նայի.

Կը մոռ.-նայիր.

Մոռ.-նայիր.

Կը մոռ.-նար.

Մոռ.-նար.

Կը մոռ.-նայինք.

Մոռ.-նայինք.

Կը մոռ.-նայիք.

Մոռ.-նայիք.

Կը մոռ.-նային.

Մոռ.-նային.

Կապարեալ.

Հրամայական.

Մոռ.-ցայ.

Մոռ.-ցիր.

Մոռ.-ցար.

Մոռ.-ցէք.

Մոռ.-ցաւ.

Դերրայ.

Մոռ.-ցանք.

Մոռ.-ցաք.

Ընդ. Մոռ.-ցող.

Մոռ.-ցան.

Անց. Մոռ.-ցած, մոռ.-ցեր.

Աներեւոյն. Մոռ.-նալ:

Չորրորդ լծորդութեան տակ կ'երթան՝

Իմա-նալ, մացայ, մացիր, ն. վախնալ, վախոյայ, վախ-

ճանչ-նալ, չցայ, չցիր, ն. ցիր, շ.

Գիտ-նալ, գիտոյայ, գիտ- կե-նալ, կեցայ, կեցիր, շ.

ցիր, ն. Ամչ-նալ, ամչոյայ, ցիր, շ.

Գողնալ, գողցայ, գողցիր, ն. կարմր-նալ, մրցայ, մրցիր, շ.

Երկու ըայ ալ կայ այս լծորդութեան տակ նալ վերջով: Ընթեանալ. ընթերցայ. ընթերցիր. ընթեր- դած. (կարգալ) Զգնալ. զգեցայ, զգեցիր. զգե- ցած. (հագնիլ)

ԿՐՈՒՈՐԱԿԱՆ ԲԱՅԵՐՈՒ ՉՈՐՍ ԼԾՈՐԴՈՒԹԻՒՆԸ

197. Ներդործական բայը կրաւորականի կը դառնայ՝ աներեւութի ել, ել, ալ, նալ վերջերն ա-իւ ընելով. — միայն թէ Գ ու Դ լծորդութեան բայերուն կատարեալէն առնելով ա-իւ մասնիկը դնելու է.

Լս-ել.	կրաւ.	Լս-ա-իւ.
Սորվ-ել.	„	Սորվ-ա-իւ.
Կարդ-ալ, (կարդաց-ի.)	„	Կարդաց-ա-իւ.
Մուռ-նալ, (մուռց-այ.)	„	Մուռց-ա-իւ:

198. Այսպէս կրաւոր. աներեւոյթը դառնելէդ ետքը, ամէնքն Բ լծորդութեան պէս կը խոնարհին:

Սահմանական. Ստորադասական.

Ներչոյ. Ներչոյ.

Կը լս-ուիմ. էլէդիլէր էմ.	Լս-ուիմ. էլէդիլէր էմ.
Կը լս-ուիս.	Լս-ուիս.
Կը լս-ուի.	Լս-ուի.
Կը լս-ուինք.	Լս-ուինք.
Կը լս-ուիք.	Լս-ուիք.
Կը լս-ուին.	Լս-ուին.

Անկադար. Անկադար.

Կը լս-ուէի.	Լս-ուէի.
Կը լս-ուէիր.	Լս-ուէիր.
Կը լս-ուէր.	Լս-ուէր.
Կը լս-ուէինք.	Լս-ուէինք.
Կը լս-ուէիք.	Լս-ուէիք.
Կը լս-ուէին.	Լս-ուէին.

Կադարեալ. Հրամայական.

Լս-ուեցայ.	Լս-ուէ.
Լս-ուեցար.	Լս-ուեցէք.
Լս-ուեցաւ.	
Լս-ուեցանք.	Դներրայ.
Լս-ուեցաք.	Ընդ. Լս-ուող.
Լս-ուեցան.	Անց. Լս-ուած, լս-ուեր.

Աներեւոյթ. Լս-ուիլ:

Այսպէս ալ մէկալ բայերուն կրաւորականը միակերպ:

Առաջին լծորդութենէ՝

Հան-ուիլ, Հան-ուեցայ, Հան-ուէ.
 Կանչ-ուիլ, կանչ-ուեցայ, կանչ-ուէ.
 Բռն-ուիլ, բռն-ուեցայ, բռն-ուէ.
 Ժողով-ուիլ, ժողով-ուեցայ, ժողով-ուէ.
 Խմ-ուիլ, խմ-ուեցայ, խմ-ուէ.

Երկրորդ լծորդութենէ՝

Սորվ-ուիլ, սորվ-ուեցայ, սորվ-ուէ.
 Հաւն-ուիլ, Հաւն-ուեցայ, Հաւն-ուէ.
 Խօս-ուիլ, խօս-ուեցայ, խօս-ուէ.
 Համար-ուիլ, Համար-ուեցայ, Համար-ուէ.

Երրորդ լծորդութենէ՝

Կարգաց-ուիլ, կարգաց-ուեցայ, կարգաց-ուէ.
 Բաղձաց-ուիլ, բաղձաց-ուեցայ, բաղձաց-ուէ.
 Լուաց-ուիլ, լուաց-ուեցայ, լուաց-ուէ.

Չորրորդ լծորդութենէ՝

Մոռց-ուիլ, մոռց-ուեցայ, մոռց-ուէ.
 Գողց-ուիլ, գողց-ուեցայ, գողց-ուէ.
 Իմաց-ուիլ, իմաց-ուեցայ, իմաց-ուէ.
 Գիտց-ուիլ, գիտց-ուեցայ, գիտց-ուէ.
 Ճանչց-ուիլ, ճանչց-ուեցայ, ճանչց-ուէ.
 Հասկըց-ուիլ, Հասկըց-ուեցայ, Հասկըց-ուէ.

§. 3. Անկանոն խոնարհմունք:

199. Նախագիտելիք: — Բայերուն ժամանակներէն ոմանք կանոնաւոր ժամանակ են, ոմանք ալ Անկանոն:

Կանոնաւոր ժամանակներն են՝

1. Աներեւոյթ, որ մէկալնոնց արմատ կրնայ ըսուիլ.
2. Ստորադասական ներկայ, եւ
3. Ստորադասական անկատար, սւստի կ'եւլին
4. Սահմանական ներկայ եւ
5. Սահմանական անկատար:

Իսկ անկանոն ժամանակներն են՝

1. Սահմանական կատարեալ,
2. Հրամայական (ներկայ կամ ապառնի),
3. Ընդունելութիւն, եւ
4. Անցեալ. (ած եւ եր անցեալները):

Այս անկանոն ժամանակներն իւրաքանչիւր լծորդութեանց մէջ զատ զատ սորվելու է:

200. Շատ բայեր կան որ չորս կանոնաւոր լծորդութեանց եւ ոչ մէկուն կը հետեւին, այլ կարգէ դուրս խոնարհում ունին. — այսպիսի բայերն Անկանոն կամ Զարտոռոյի բայ կ'ըսուին. եւ անոնց խոնարհմունքն՝ Անկանոն կամ Զարտուղի խոնարհմունք. Ինչպէս դ՛նի՛մ բային կատարեալը կ'ըլլայ **դը՛նի** (եւ ոչ **դնիցի**) — Միայն թէ աղէկ միտք առնելու է՝ որ

201. Անկանոն բայերուն ալ կանոնաւորներէն տարբերութիւնը միայն անկանոն ժամանակներուն մէջն է. իսկ կանոնաւոր ժամանակներն իրենց աներեւութին վերջաւորութեանը համեմատ չորս լծորդութիւններէն մէկուն տակն են: Ասոր համար զարտուղի բայերուն միայն անկանոն ժամանակները կը նշանակենք:

202. Զարտուղի բայերը, (ինչպէս նաեւ զարտուղի անունները, 38.) երկու կարգ կրնան բաժնուիլ.
1. Կիս զարտոռոյիք, որ փոքր տարբերութիւն մ'ունին. եւ 2. Բոռն զարտոռոյիք:

Ա. — ԳԵՍ ՋԱՐՏՈՒՂԻՔ

203. Կան նեւ, նիւ, նաւ վերջաւորութեամբ բայեր՝ որ չորրորդ լծորդութեան պէս կը խոնարհին. միայն անկանոն ժամանակներուն մէջ ն գիրը յոյի փոխելու տեղ՝ դուրս կը թողուն:

Գտնել, (գտնալ.) գտայ. գտիր. գտած. գտեր:

Տեսնել, (տեսնալ.) տեսայ. տես. տեսած:

Պագնել. պագայ. պագ. պագած:

Մտնել. (մտնալ.) մտայ. մտիր. մտած:

Ելլել*. ելլայ. ել կամ ելիր. ելած:

Ըլլալ*. եղայ. եղիր. եղած. (տես 191:)

Դառնալ. դարձայ. դարձիր. դարձած:
 Իջնալ. իջայ. իջիր. իջած. կամ ինջայ. ինջիր, եւայլն:
 Հասնիլ. հասայ. հասիր. հասած:
 Անցնիլ. անցայ. անցիր. անցած:
 Մեռնիլ. մեռայ. մեռիր. մեռած:
 Ծնանիլ^{**}. ծնայ. ծնիր. ծնած:

Այսպէս ալ՝

Թքնել, թքայ. քիր. քած. Հատնիլ, տայ. տիր. տած.
 Հեծնալ, ծայ. ծիր. ծած. Բուսնիլ, սայ. սիր. սած.
 Խածնել, ծայ. խած. ծած. Հագնիլ, դայ. դիր. դած.

* Եւել եւ ըլլալ բայերն իրենց հնագոյն ձեւին պատճառաւ չիլ, նալ վերջաւորեալ կը համարուին:

** Ծնանիլ՝ թէ չէզք է, թէ ներգործական եւ թէ կրաւորական:

204. Ասոնց պէս կը խոնարհին նաեւ քանի մը չիլ վերջաւորածներ՝ շ գիրը դուրս թողլով:

Թռչիլ. կոր. թռայ. հրճ. թռիր. անց. թռած. թռեր,

Փախել. փախայ. փախիր. փախած:

Փլել. փլայ. փլիր. փլած:

Դպչիլ. դպայ. դպիր. դպած:

Կպչիլ. կպայ. կպիր. կպած:

Փակչիլ. փակայ. փակիր. փակած:

205. Ասոնց ամէնուն, թէ չիլ վերջաւորածներուն եւ թէ նախընթացներուն, ընդունելութիւն ներկան կանոնաւոր է. այսպէս. գոնող. ելլող. տեանող. մեանող. հաֆնող. փեխող. եւայլն. բայց ոմանցն երբեմն կ'ըստուի նաեւ տեանող. իջող. դողող: Իսկ կրաւորականը ծայրէ ի ծայր կանոնաւոր է. գոնուիլ. տեանուիլ. հաֆնուիլ. գողնուիլ. — գոնուած. տեանուած. տեանուեր, եւայլն:

Սիւիլ, փրկիլ, ոչթիլ (Բ. լծ.) բայերուն կատարեալն ալ կ'ըլլայ՝ եւ ոչ եցայ. այսպէս՝ սխայ, փրկայ, ոչթայ. իսկ հրամայական՝ է ըստ կանոնի, կամ գրաբար ձեւով՝ էր:

206. Քանի մը կէս զարտուղի բայ ալ՝ շորս գլխաւոր վերջաւորութենէ դուրս՝ ուլ կը յանգին. եւ են՝
 Թողուլ. կոր. թողի կամ թողուցի. հրճ. թող, թողէք.
 ընդ. թողուցող. անց. թողած, թողուցած. թողեր,

Թողուցեր. — որ կ'ըսուի նաեւ Թող տալ* : Կբաւոր-
Թողուիլ կամ Թողուցուիլ, կանոնաւոր է ըստ Բ. լծ:

* Թող տալ բային մէջ միայն տալ կը խօնարհի. —
Բող իս տալ, Բող տալ:

Առնուլ. (տես 207, Ե.) — որ կ'ըսուի նաեւ Առնել:
Երդնուլ. երդուայ. երդուիր. երդուող. երդուած. —
կ'ըսուի նաեւ Երդուրննալ (Գ. լծ.) եւ Երդում
ընել:

Ջրօսնուլ. զբօսայ. զբօսիր. զբօսող. զբօսած — որ կ'ը-
սուի նաեւ Ջրօսանալ (Գ. լծ.) եւ Ջրօսանք ընել:

Ուրիշ այլեւայլ գրաբարի կերպ խոնարհմունքը
գիտնալու համար՝ բուն գրաբար խոնարհմունքները
միտք առնելու է:

Բ. ԲՈՒՆ ՋԱՐՏՈՒՂԻԲ

207. Բուն զարտուղի խոնարհմանց վրայ երկու
միտ դնելու բան կայ. նախ՝ ներգործ. ընդունելու-
Թիւնը, որ ոմանցը կանոնաւոր է, ոմանցն ալ անկանոն.
գործինակ, կանոնաւոր է՝ Դնել, Դնող. անկանոն է՝
Տալ, Գառող: Եւ երկրորդ՝ իրենց կրաւորականը, որ
կայ կանոնաւոր, ինչպէս Ջբնել, շբնուիլ. կայ ալ
անկանոն, ինչպէս Դնել, Դբնուիլ. Տալ, Գբնուիլ:

Ա. Բերել: Կբ-. Բերուիլ:

Կադ. Բերի, բերիր, բերաւ. բերինք, բերիք, բերին:
Հբա. Բեր. բերէք: Ընդ. Բերող. Անց. Բերած, բերեր:

Բ. Ըսել: Կբ-. Ըսուիլ:

Կադ. Ըսի, ըսիր, ըսաւ. ըսինք, ըսիք, ըսին:
Հբա. Ըսէ, ըսէք: Ընդ. Ըսող: Անց. Ըսած, ըսեր:

Գ. Ընել: Կբ-. Ղանի*:

Կադ. Ըրի, ըրիր, ըրաւ. ըրինք, ըրիք, ըրին:
Հբա. Ըրէ, ըրէք: Ընդ. Ընող: Անց. Ըրած, ըրեր:

* Կրաւորականի տեղ երբեմն կանոնաւոր ժամանակ-
ներուն մէջ կը գործածուի Ըլուիլ:

Դ. Դնել: Կբ-. Դբուիլ:

Կադ. Դրի, դրիր, դրաւ. դրինք, դրիք, դրին:
Հբա. Դրի. դրէք. Ընդ. Դնող: Անց. Դրած, դրեր:

Ե. Առնուլ, առնել. (տճ. ալմօ) Կբ. Առնուիլ:
 Կոք. Առի, առիր, առաւ. առինք. առիք, առին:
 Հբ. Առ. առէք: Ընդ. Առնող: Անց. Առած, առեր:

Զ. Ջարնել: Կբ. Ջարնուիլ:

Կոք. Ջարկի, զարկիր, զարկաւ. զարկինք, զարկիք,
 զարկին:
 Հբ. Ջարկ. զարկէք: Ընդ. Ջարնող: Անց. Ջար-
 կած, զարկեր:

Է. Տանիլ: Կբ. Տարուիլ:

Կոք. Տարի, տարիր, տարաւ. տարինք, տարիք, ըին:
 Հբ. Տար, տարէք: Ընդ. Տանող: Անց. Տարած,
 տարեր:

Ը. Բանալ: Կբ. Բացուիլ:

Կոք. Բացի, բացիր, բացաւ. բացինք, բացիք, բացին:
 Հբ. Բաց. բացէք: Ընդ. Բացող: Անց. Բացած, բացեր:

Թ. Լալ. (Կբ. եթէ պէտք ըլլայ՝ Լացուիլ:)

Կոք. Լացի, լացիր, լացաւ. լացինք, լացիք, լացին.
 Հբ. Լաց. լացէք: Ընդ. Լացող: Անց. Լացած, լացեր:

Ժ. Նստիլ:

Կոք. Նստայ, նստար, նստաւ. նստանք, նստաք, նստան:
 Հբ. Նհստ. նստէք: Ընդ. Նստող: Անց. Նստած,
 նստեր:

Ունի կանոնաւոր խոնարհում ալ. Կբ. Նստեցայ,
 դար, ցաւ. հրէջ. Նստէ, նստեցէք:

ԺԱ. Իյնալ:

Կոք. Ինկայ, ինկար, ինկաւ. ինկանք, ինկաք, ինկան:
 Հբ. Ինկիր. ինկէք: Ընդ. Ինկող Կամ Իյնող: Անց.
 ինկած, ինկեր:

Կամ Հին ձեւով՝ Ընկել. — Կոք. Ընկայ, ընկար,
 կաւ, կանք, կաք, կան: Հբ. Ընկիր, ընկէք: Ընդ.
 Ընկնող: Անց. Ընկած, ընկեր. որ է կէս զարտ. խո-
 նարհում. տես վերը (203): Բուսնիլ, Հատնիլ:

ԺԲ. Տալ: Կբ. Տրուիլ:

Կոք. Տուի, տուիր, տուաւ. տուինք, տուիք, տուին:

Հր. Տուր, տուէք: Ընդ. տուող: Անց. Տուած,
տուեր:

* Նշանդէս Թուրքու: Բոյլ. Թուրքու եւայլն բայերուն
կրաւորականը՝ Թուրքու: Բոյլ իւրքու: (Ցեա 206.)

ԺԳ. Գալ:

Կար. Եկայ, եկար, եկաւ. եկանք, եկաք, եկան:

Հր. Եկուր, (եկո՛ւ.) եկէք: Ընդ. Եկող. Անց. Եկած,
Եկեր:

ԺԴ. Երթալ: (Կր. եթէ պետք ըլլայ՝ Երթըցուիլ):

Կար. Գնացի, գնացիր, գնաց. գնացինք, գնացիք,
գնացին:

Հր. Գնա՛. գնացէք: Ընդ. Գնացող. Անց. Գնացած,
գնացեր:

Հաս յաճախ կը գործածուի կր. Գացի, գացիր,
գնաց. գացինք, գացիք, գացին: Հր. Գնա՛. գացէք:
Ընդ. Գացող: Անց. Գացած, գացեր:

ԺԵ. Ուտել: Կր. Ուտուիլ:

Կար. Կերայ, կերար, կերաւ. կերանք, կերաք, կերան:

Հր. Կեր. կերէք: Ընդ. Կերող. (ուտող:) Անց. Կե-
րած, կերեր:

Ասոնք են լեզուին զարտուղի բայերը. որոնց հոս
միայն անկանոն ժամանակները գրինք, վերստին յի-
շեցընելով որ մնացած (կանոնաւոր) ժամանակներն
առանձին գիտելիք մը չունին, եւ ըստ ամենայնի կա-
նոնաւոր լծորդութեանց կը հետեւին. այսպէս Ջար-
նել բայը. Կը շարնէ՛. ինչ շարնէ՛. շարնէ՛. շարնէ՛. շար-
նող: Ուրիշ բայը. Կ'աւրէ՛. Կ'աւրէ՛, եւայլն:

Իսկ կրաւորականի միայն աներեւոյթը դնել
բաւական համարեցանք. վասնզի զարտուղի բայերուն
կրաւոր. աներեւոյթը գիտնալէն ետեւ, ամէն ժա-
մանակներն հաւասարապէս ըստ Բ լծորդութեան
կը խոնարհին (198). այսպէս. Ջարնուիլ՝ Կ'ըլլայ Կը
շարնուի՛. ինչ շարնուի՛. շարնուեցայ. շարնուի՛. շար-
նուի՛. շարնուի՛. շարնուող. շարնուած, շարնուեր: Նոյն-
պէս Տրուիլ բայը. Կը տրուի՛. ինչ տրուի՛. տրուեցայ.

դրոսէ՛մ. դրոսէ՛ք. դրոսէ՛ք. դրոսող. դրոսած. դրոսող:
Այսպէս ալ ուրիշ ամէն մէկը: — Միայն՝

208. Ուրոսէլ կրաւորականին կատարեալը կը
զարտուղի եւ կ'ըլլայ կերտեցոյ, ցոբ, ցոս, եւայլն.
(փոխանակ՝ ուրոսեցոյ):

ՅՈՒՄՈՒՆԻՏԵՐ.

ՊԵՏԱՍՏԱՆԻՆԻ ԵՒ ՄԻԱԴԻՄԻ ԲԱՅԵՐ

§. 1. Պակաստուոր յայեր:

209. Պակաստուոր կ'ըսուին այն բայերն որոնց ամէն ժամանակը չի գործածուիր, եւ որոնց պակասժամանակներն ուրիշ բայով կը լրանան կամ կ'ամբողջանան:

Ա. ԵՄ. — ՍՏՄ. ներկայ. ԵՄ, Ե, Է: Անկ. Ե՛ք, Ե՛ք, եւայլն. (տես 190.) — որ կը լրանայ ԸԼԸԼ կէս զարտուղի էական բայով (191):

Բ. ԿՄՄ. — ՍՏՄ. ներկ. ԿՄՄ, ԿՄ, ԿՄ, ԿՄԿ, եւայլն: Անկ. ԿՄ՛ք, ԿՄ՛ք, եւայլն. — որ կը լրանայ նոյնպէս ԸԼԸԼ էականով կամ ԳՊՆՈՒԷ կրաւորակերպ շեղոր բայով:

Գ. ՈՒՅՄ. — ՍՏՄ. ներկ. ՈՒՅՄ, ՈՒՅՄ, ՈՒՅՄ, ՈՒՅՄԿ, եւայլն: Անկ. ՈՒՅՄ՛ք, ՈՒՅՄ՛ք, եւայլն. — որ կը լրանայ ՈՒՅՄՈՒԷ կանոնաւոր բայով: (Գ լծ:)

Դ. ԿՐՆՄ. — ՍՏՄ. ներկ. ԿՐՆՄ, ԿՐՆՄ, ԿՐՆՄ, ԿՐՆՄԿ, եւայլն: Անկ. ԿՐՆՄ՛ք, ԿՐՆՄ՛ք, եւայլն: Հրմյ. ԿՐՆՄ՛ք, ԿՐՆՄ՛ք: Ընդ. ԿՐՆՄ: Անց. ԿՐՆՄ, ԿՐՆՄ: (Չունի ստորդոս. ներկ. եւ անկ: Քիչ գործածական է Աներեւ, ԿՐՆՄԼ[՛]): — Կը լրանայ ԿՐՆՄՈՒԷ պակասաւորէն:

* ԿՐՆՄ աներեւոյթը սովորաբար հօլոված կը գործածուի. ԿՐՆՄԼ. ԿՐՆՄԼՈՒ:

Ե. ԿՐԵՆՄ. — Ստոր, ներկ. ԿՐԵՆՄ, ԿՐԵՆՄ, ԿՐԵՆՄ, ԿՐԵՆՄԿ, եւայլն: Անկ. ԿՐԵՆՄ՛ք, ԿՐԵՆՄ՛ք, ԿՐԵՆՄ. եւայլն: Աներեւ. քիչ տեղ. ԿՐԵՆՄԼ: Երբեմն նաեւ

ՍՀՄ. ներկ. կը խորենամ: եւայլն: — Այս երկու բայերը շատ անգամ կը լրանան կարող եմ, խորը կ'ըլլամ բայերով:

Զ. Գիտեմ. — ՍՀՄ. ներկ. Գիտեմ, գիտես, գիտե, եւայլն: Անկ. Գիտի, գիտիք, եւայլն. — որ կը լրանայ Գիտնալ ամբողջ բայով. (Դ լծ:)

210. Կորոտել շէզոք բայը բաց ի կանոնաւոր խոնարհմունքէն (խորտոտեցայ, խորտոտած եւայլն.) ունի նաեւ պակասաւոր խոնարհում մը՝ միայն անկանոն ժամանակներուն համար.

Սհ. կոր. կորայ, կորար, կորաւ. կորանք, կորաք, կորան: Հրամայ. կորիր, (առկ. կորի.) Անց. կորած, կորեր:

Նոյնպէս ուղիւ բայն երկրորդական ձեւ մ'ալ ունի՝ Ուղիւնալ, որ միայն կանոնաւոր ժամանակներուն մէջ կը գործածուի.

§. 2. Միադիմի բայեր:

211. Միադիմի կամ Դիմագործի կ'ըսուին այն բայերն որոնց միայն եզ. երրորդ դեմքը կը գործածուի:

212. Բուն միադիմի բայերն են.

Պէտք է.	Կ'օգտե.
Հարկ է.	Հերիք է.
Արժան է.	Բաւ է.
Հնար է.	Ամօթ է.
Մեղք է.	(Ինծի) կ'իյնայ.
Կը վայլէ.	(Ինծի) անկ է:

213. Պէտ է բայը իբրեւ հասարակ բայ կը գործածուի ամէն դեմքի համար ալ. Պէտ էմ, երթալ պէտ էս ձոննել. պէտ էն, հարցընել. պէտ էիք տեղեկանալ. եւայլն:

214. Տեսակ մը միադիմի ալ կայ կրաւորականէ առնուած: Նոյնպէս շէզոքներէն ալ կրաւորական ձեւով միադիմի բայեր կ'եղլեն. այսպէս. Կ'ըստի թե. ինչ աստի.

կը խմուխ. կ'երթըցուի. կը նստուի. խօսուեցաւ. դէպի
զգուշացուի. չի խաղցուի. այսօր չի գործուի:

Ունի, կամ, ընէ, քաղ բայերը գիմագուրկ չունին.
չըսուիր կ'անուի. կը կոչուի. ինտեցաւ, եւայլն. այլ
կ'անեցաւ՝ անեալ բայէն. կ'ըլտուի՝ ըլտալ բայէն:

Յ Օ Դ Ո Ւ Ա Թ Գ .

Բ Ա Ց Ա Ս Ա Կ Ա Ն Բ Ա Ց Ե Ր

215. Բացասական (կամ Ռիացական կամ Ժրջո-
տական) կ'ըսուի բայ մ'որ գործողութիւնն ուրանա-
լով, չէ ըսելով կը բացատրէ. ինչպէս Չփեմնել. չիկա-
լիք լիք. չհաւանտ, եւայլն:

216. — Ա. Սահմանական կատարեալը, ստորա-
դասական ներկայն ու անկատարը, աներեւոյթն եւ
ընդունելութիւնը կը կազմուին՝ սկիզբնին շ գիրն առ-
նելով. այսպէս. Չլիցի. չեմ. չեի. չու. չաք.
չեւ:

217. — Բ. Սահմանական ներկայն ու անկատարը
կը կազմուին 1. եմ էական բային բացասականովը, եւ
2. իւրաքանչիւր բային բացասական ձեւովը:

218. Բայի վր Բացասական ձեւը կը շինուի՝ անե-
րեւութին ծայրի և գիրը շէի փոխելով. այսպէս. Լիք.
ուրիք. կարգար. հաւանար: — Չեմ ընէք. չեմ ըտէք, փո-
խուիք, կարգացուիք, հաղցուիք, եւայլն: — Ասկէ կը
հետեւի որ՝

219. Աներեւոյթ չունեցող բայերը բացասական
ձեւ ալ չունին. (տես 209.) ինչպէս են էմ. կամ. ունիմ:

220. — Գ. Իսկ հրամայականին տեղ կու գայ
Արգելականը (որ հրամայականին բացասականն է). եւ
կը կազմուի մի բառով եւ բային բացասական ձեւովը՝
եզակիի մէջ. իսկ յոքնականի մէջ մի բառէն ետքը.
ստորգա. ներկայ գնելով. այսպէս. եղ. Մի՛ լիք. մի
հաւանար. — յոքն. Մի՛ լիք. մի հաւանտ:

221. Միտ դնելու բան մ'ալ է որ Բ լծորդու-
թեան բացասական ձեւը սահմ. անկատարի մէջ եք կը
վերջաւորի. այսպէս. Չէի սորվիք, (փիսկ. Չէի սորվիք):

Նշանակէս կը վերջաւորին ամէն կրաւոր. անկատար բացասականները. Չէր լսուեր. չէիր մոռցուեր. չէին կարգացուեր, եւայլն:

222. Բացասական բայերուն կազմութեանը համար էապէս հարկաւոր է ե՛մ պակասաւոր էական բային բացասականը, որ հոս կը դնենք:

Ներկայ.		Անկատար.	
Եւ.	Յ+.	Եւ.	Յ+.
2եմ.	2ենք.	2էի.	2էինք.
2ես.	2էք.	2էիր.	2էիք.
2է.	2են.	2էր.	2էին:

223. Սահմ. ներկայի եզ. երրորդ դէմքը կ'ըլլայ՝ 2ի լսեր. չի խաղար. չի գողնար. (փիկ. 2է լսեր. չէ գողնար. չէ տեսներ ըսելու:)

Հիմայ դնենք չորս լծորդութեանց բացասականը՝ ներգործական ու կրաւորական:)

ԲԱՅԱՍԱԿԱՆ ԲԱՅԵՐՈՒ ԽՈՆԱՐՀՈՒՄԸ

Ն Ե Ր Գ Ո Ր Թ Ա Կ Ա Ն

Ա. ԼԾՈՐԴ.   Բ. ԼԾՈՐԴ.   Գ. ԼԾՈՐԴ.   Դ. ԼԾՈՐԴ.

Սահմանական.

Ներկայ.

2եմ լսեր. 2եմ սորվիր. 2եմ կարդար. 2եմ մոռնար.
 2ես լսեր. 2ես սորվիր. 2ես կարդար. 2ես մոռնար.
 2ի լսեր. 2ի սորվիր. 2ի կարդար. 2ի մոռնար.
 2ենք լսեր. 2ենք սորվիր. 2ենք կարդար. 2ենք մոռնար.
 2էք լսեր. 2էք սորվիր. 2էք կարդար. 2էք մոռնար.
 2են լսեր. 2են սորվիր. 2են կարդար. 2են մոռնար.

Անկատար.

2էի լսեր. 2էի սորվեր. 2էի կարդար. 2էի մոռնար.
 2էիր լսեր. 2էիր սորվեր. 2էիր կարդար. 2էիր մոռնար.
 2էր լսեր. 2էր սորվեր. 2էր կարդար. 2էր մոռնար.
 2էինք լսեր. 2էինք սորվեր. 2էինք կարդար. 2էինք մոռնար.
 2էիք լսեր. 2էիք սորվեր. 2էիք կարդար. 2էիք մոռնար.
 2էին լսեր. 2էին սորվեր. 2էին կարդար. 2էին մոռնար

Կարգիւ.

Չլսեցի.	Չսորվեցայ.	Չկարդացի.	Չմոռցայ.
Չլսեցիր.	Չսորվեցար.	Չկարդացիր.	Չմոռցար.
Չլսեց.	Չսորվեցաւ.	Չկարդաց.	Չմոռցաւ.
Չլսեցինք.	Չսորվեցանք.	Չկարդացինք.	Չմոռցանք.
Չլսեցիք.	Չսորվեցաք.	Չկարդացիք.	Չմոռցաք.
Չլսեցին.	Չսորվեցան.	Չկարդացին.	Չմոռցան.

Ստորադասական.

Ներիւյ.

Չլսեմ.	Չսորվիմ.	Չկարդամ.	Չմոռնամ.
Չլսես.	Չսորվիս.	Չկարդաս.	Չմոռնաս.
Չլսէ.	Չսորվի.	Չկարդայ.	Չմոռնայ.
Չլսենք.	Չսորվինք.	Չկարդանք.	Չմոռնանք.
Չլսէք.	Չսորվիք.	Չկարդաք.	Չմոռնաք.
Չլսեն.	Չսորվին.	Չկարդան.	Չմոռնան.

Անիւոր.

Չլսեի.	Չսորվեի.	Չկարդայի.	Չմոռնայի.
Չլսեիր.	Չսորվէիր.	Չկարդայիր.	Չմոռնայիր.
Չլսեր.	Չսորվէր.	Չկարդար.	Չմոռնար.
Չլսեինք.	Չսորվէինք.	Չկարդայինք.	Չմոռնայինք.
Չլսեիք.	Չսորվէիք.	Չկարդայիք.	Չմոռնայիք.
Չլսեին.	Չսորվէին.	Չկարդային.	Չմոռնային.

Արգելական.

Մի լսեր.	Մի սորվիր.	Մի կարդար.	Մի մոռնար.
Մի լսէք.	Մի սորվիք.	Մի կարդաք.	Մի մոռնաք.

Դերբայ.

Ընդունելութիւն.

Չլսող.	Չսորվող.	Չկարդացող.	Չմոռցող.
--------	----------	------------	----------

Անցիւլ.

Չլսած.	Չսորված.	Չկարդացած.	Չմոռցած.
--------	----------	------------	----------

Անիւրիւ.

Չլսել.	Չսորվիլ.	Չկարդալ.	Չմոռնալ.
--------	----------	----------	----------

Կ Ր Ս Ի Ո Ր Ս Կ Ո Ն

Չորս լծորդութեան ալ բացասականը միեւնոյն կանոնով միակերպ ըլլալուն համար մինակ մէկ օրինակ կը գնենք:

Սահմանական.

Ներկայ.

Չեմ մոռցուիր.
Չես մոռցուիր.
Չի մոռցուիր.
Չենք մոռցուիր.
Չէք մոռցուիր.
Չեն մոռցուիր.

Անկտար.

Չէի մոռցուեր.
Չէիր մոռցուեր.
Չէր մոռցուեր.
Չէինք մոռցուեր.
Չէիք մոռցուեր.
Չէին մոռցուեր.

Կտարեւ.

Չմոռցուեցայ.
Չմոռցուեցար.
Չմոռցուեցաւ.
Չմոռցուեցանք.
Չմոռցուեցաք.
Չմոռցուեցան.

Ստորադասական.

Ներկայ.

Չմոռցուիմ.
Չմոռցուիս.
Չմոռցուի.
Չմոռցուինք.
Չմոռցուիք.
Չմոռցուին.

Անկտար.

Չմոռցուէի.
Չմոռցուէիր.
Չմոռցուէր.
Չմոռցուէինք.
Չմոռցուէիք.
Չմոռցուէին.

Արգելական.

Մի մոռցուիր.
Մի մոռցուիք.

Դերրայ.

Ընդ. Չմոռցուող.
Անց. Չմոռցուած.

Աներեւոյի. Չմոռցուիլ:

224. Չայնաւորով սկսած բայերէն յառաջ՝ սահմաներկ. եզ. երրորդ գէմքին չէ մասնկան է գիրը կը կրօնատուի եւ կը գրուի ապաթարց նշանով՝ Չ'իմար. շ'աւար. շ'աղեր. շ'ըտեր. (եւ ոչ չի իմանար. չի առնուր, եւայն) — Նոյնպէս շատ անգամ թի արգելա-

կան մասնիկը՝ մանաւանդ ի ձայնաւորով սկսածներուն.
Մ'իմանար. մ'իջնար. մ'ելլէ+. մ'երբար:

Գնենք համառօտ օրինակ մ'ալ ձայնաւորով
սկսած բացասական բայի:

Սեմ. ներ. Չեմ իյնար, չես իյնար, չ'իյնար. չենք իյնար:

Անկտար. Չէի իյնար, չէիր իյնար, չէր իյնար:

կտար. Չինկայ, չինկար, չինկաւ. չինկանք, չինկաք:

Սոր. ներ. Չիյնամ: Անի. Չիյնայի, չիյնայիր, չիյնար:

Արգելի. Մ'իյնար, մ'իյնաք:

Ընդուն. Չինկող: Անց. Չինկած. Աներ. Չիյնալ:

225. Եմ, իմ, ունիմ, գիտիմ բայերուն սահմ.
ներկ. եւ անկատարը կ'ըլլայ Չեմ, չէայ, չունիմ. չու-
նէի. չգիտիմ. չգիտիր. եւայլն: — Գիտիմ հասարակ բա-
ցասական ալ ունի. Չեմ գիտիր. չես գիտիր. չի գիտիր.
չեմ գիտիր. չե գիտիր. չեի գիտիր, եւայլն:

Չգիտիմ, չգիտիի բացասականն ըստ կանոնի է. սա-
կայն գրոց եւ մաքուր լեզուի մէջ սովորական է՝ Չիմ
գիտիր: — Ռամկ. է՝ Չիտիմ. չտիտի. (փոխանակ՝ չգիտիմ):

226. Գուլ, որուլ, լուլ բայերուն բացասականը, մի-
ազանկ ըլլալնուն համար՝ առջեւէն ի գիր մ'ալ կ'առ-
նու. այսպէս Չեմ ի գոր. չե ի գոր. չեմ ի գոր. չեմ ի
լոր. չեր ի գոր: — Ոմանք կը գրեն՝ Չեմ գոր. չեմ
գոր. եւայլն:

Յ Յ Գ Ո Ւ Ա Ծ Գ.

Բ Ա Յ Ե Ր Ո Ւ Ա Ծ Ո Ն Ց Մ Ո Ւ Ն Գ Ը

227. Նախագիտելիք: — Ածանցողն կամ Ած-
անցք կ'ըսուի բառի մը ուրիշ բառէ մը յառաջ գալը.
եւ յառաջ եկած բառը կը կոչուի Ածանցնալ: Չորօ-
րինակ. Յառաջ բառէն ածանցեալ է Յառաջօճիմ
գոյականը, Յառաջօճուն ածականը եւ Յառաջել
բայը. Յառաջել բայէն՝ Յառաջեցընել բայը, եւայլն: Իսկ Ար-
մատ կը կոչուի սկզբնական բառն ուստի ածանցը
կ'ելլէ: — Հոս միայն բայերուն քանի մը կարեւոր ած-
անցմունքը զնենք:

Բայերուն ներգործականէն կ'ածանցի կրաւորականը՝ ուի վերջաւորութեամբ, (տես 197:) Բայց

228. — Ա. Կան շատ բայեր որոնց կրաւորականը պարզապէս էլ ալ կը վերջաւորի՝ գրաբարի ձեւով. այսպէս. շնորհակէլ. քաջանեցաւ. փոփոխեցաւ. եւ այլն.

229. Շատ անցեալներ կրնան առանց ու մասնական կրաւորականի տեղ գործածուիլ՝ ներգործական ձեւով. այսպէս Ծառերով զարդարած պարտեզ մը. (փխկ. շարքաշուած.) Նոր կոխած գինի. (փխկ. փոխած.) Ոսկի բանած դիպակներ. (փխկ. քանոսած.) նոյնպէս զարկած, (փխկ. շարժած.) գոցած, (փխկ. փոցած.) եւ այլն: (Տես երկրորդ մասին մէջ):

230. — Բ. Շատ բայեր կրաւորականէն դատ՝ չէզոք մ'ալ ունին, որ նոյնպէս ներգործականէն կ'ածանցի էլ մասնկով. ինչպէս իտրիլ: — Այդ չէզոքը չէ թէ ուրիշէն կրել կամ ըլլուիլ, այլ ինք իրմէ ըլլալ մը կը յուլընէ:

Ներգործ.	Չէզոք.	Կրաւոր.
Կտրել.	Կտրիլ.	Կտրուիլ.
Կտարել.	Կտարիլ.	Կտարուիլ.
Այրել.	Այրիլ.	Այրուիլ.
Թափել.	Թափիլ.	Թափուիլ.
Պատուել.	Պատուիլ.	Պատուուիլ.
Ծռել.	Ծռիլ.	Ծռուիլ.
Մարել.	Մարիլ.	Մարուիլ:

231. Առնց կրաւորականները սովորաբար իբրեւ դիմագուրկ բայ կը գործածուին. այսպէս. Զրոյն մէջը պաղլեղի կտորանք իւ Բաժնի. (այսինքն մարդիկ կը թափեն:) Կրի քարը կ'աջրուի իւ Բաժնի եւ յետոյ կը գործածուի. (տես 214:)

232. Անցողական կ'ըսուի բայ մ'որ ուրիշին բան մ'ընել տալ կը նշանակէ. ինչպէս Իմացել, (խմել տալ.) Լաւագրել:

233. Անցողական բայը, ինչպէս յայտնի է, ներգործականէն կ'ածանցի՝ բային արմատին վրայ ցնէլ մասնիկն աւելցրնելով. այսպէս.

Ներգործակ.	Անցողակ.
Գող-նալ.	Գող-ցընել.
Մոռ-նալ.	Մոռ-ցընել.
Հաւն-իլ.	Հաւն-եցընել.
Ճանչ-նալ.	Ճանչ-ցընել.
Կարգ-ալ.	Կարգա-ցընել.
Սորվ-իլ.	Սորվ-եցընել.
Ու-տել, (կեր.)	Կեր-ցընել:

234. Այս ցընել մասնիկն որներգործականն անցուղական կ'ընէ, չէզոքն ալ ներգործականի կը դարձընէ.

2ելո+	Ներգործակ.
Մեռ-նիլ.	Մեռ-ցընել.
Լմըն-նալ.	Լմըն-ցընել.
Յոգն-իլ.	Յոգն-եցընել.
Կորս-ուիլ.	Կորսն-ցընել.
Փրթ-իլ.	Փր-ցընել.
Վեր-նալ.	Վեր-ցընել.
Խաղ-ալ.	Խաղ-ցընել.
Կպ-չիլ.	Կպ-ցընել.
Թռ-չիլ.	Թռ-ցընել:

235. Յընէլ մասնիկ առած բայերուն անկանոն ժամանակներն առանձին խոնարհում մ'ունին. զորօրինակ Լ՛ըն-ցընէլ բայը:

Ան՛. իբր. Լմըն-ցուցի, ցուցիլ, ցուց, ցուցինք:

Հրամայ. Լմըն-ցուր, ցուցէք:

Ընդուն. Լմըն-ցընող: Անց. Լմըն-ցուցած, ցուցեր:

Այսպէս ալ՝ իմցոցի. լացոցի. վերցոց*. լախցընող. երեբցոցած, եւայլն:

* Ոմանք առանց յղի ալ կրնան խոնարհիլ. — Իբրոցի. լերոցի+. Իբրոցած. Իբրոցիլ. — Առանց յղի կը խոնարհին նոյնպէս Գարշընէլ եւ Անցընէլ ներգործականները. — Գարշ-ոցի. անց-ոցի: Գարշեալ առանց յղի կը խոնարհին քանի մը գրաբարէ փոխառեալներ. Հաբոցանիլ. կար. հաբոցի. հաբոցիք. հաբոց. հրմ. հաբոցի. հաբոցիլ. հաբոցիլ. հաբոցի. հաբոց. հաբոց:

236. Այսպէս կը խոնարհին նաեւ Հարցընէլ եւ

Յոօցընէլ, թէեւ արմատական են եւ ուրիշ բայէ ածանցեալ շին. — Էարցոցի. ցոցոցի:

237. Չեզար բայերուն գրեթէ ամէնքն այս կերպով ներգործական կ'ըլլան. Ֆեթցընէլ. լորցընէլ. րոտցընէլ. րոզեցընէլ. քիւփցընէլ. ծերացընէլ. ածօնեցընէլ. փեցընէլ. ծաղիցընէլ. եւ այլն:

238. Իսկ ներգործականներէն՝ քիչ բայ ջընէլ մասնկով անցողական կ'ըլլայ. այլ անոր տեղը՝ վրանին րու բայը կ'աւելցուի. այսպէս. քանալ րու. ցոցել րու. ընել րու. դնել րու. մտրել րու. կտրել րու. լճրել րու. որոնց միայն րու բայը կը խոնարհի. զորօրինակ. Բանալ րու. ցոցել րու. մտրել րու. վճրել կո րու եւ այլն: — Միայն թէ

239. Իլ վերջաւորեալ բայերը՝ թէ ջընէլ մասնիկ եւ թէ րու բայ առնելու ատեն, ի գիրն եջի կը փոխեն. այսպէս. սորվիլ, սորվեցընէլ. րբորիլ, րբորեցընէլ. — իօսիլ, իօսել րու. նայիլ, նայել րու: — Բայեր ալ կան՝ որոնց վրայ պարզ ջընէլ կը դրուի՝ փոխանակ եցընէլ. ինչպէս աշխարհցընէլ. ցաօցընէլ. — սիրցընէլ. սպասցընէլ. ծիծաղցընէլ (կամ ծիծաղեցընէլ):

240. Մինչեւ հիմայ տրուած կանոններէն կը տեսնես որ հինգ դէպքի մէջ Բ լծորդութիւնը, ինչպէս նաեւ ամէն կրաւորական բայ, իրեն սեպհական ի գիրն եջի կը փոխէ: Օրինակ առնունք րբորիլ շեզարն ու քանուիլ կրաւորականը.

1. Անկատարին բացասականը. — Չէի րբորիլ. Չէի քանուիլ:

2. Անբեւութին հոլովածը. — Տրորիլ. քանուիլ. Տրորիլի. քանուիլի. այսինքն երբ վրան վանկ աւելցած է:

3. Գերբայ սպառնի. — Այնչափ րբորիլիք շէի գիտեր. քանուիլիք չունի:

4. Ցընելով ածանց. — Տրորեցընէլ. խօսեցընէլ:

5. Տու բայով անցող. — Նայել րու. խօսել րու:

241. Տու բայով անցողական կ'ըլլան՝ ջընէլ վերջաւորեալ ներգործականներն որ շեզարէ ելած են: Իսկ բուն անցողական բայերէն դարձեալ կրկին-ուկ-

ցողական կ'ենլէ ԳՊԼ Բայով. այսինքն ուրիշի ձևօք ընել տալ. այսպէս.

ԿՊԳՊԻԼ, չէզոք. — ԿՊԳՊԵԼԵԼ, ներգործ. — ԿՊԳՊԵԼԵԼ ԳՊԼ, անցողական:

ՀԱՊԵԼԵԼ, ներգործ. — ՀԱՊԵԼԵԼԵԼ, անցող. — ՀԱՊԵԼԵԼԵԼ ԳՊԼ, կրկին-անցողական:

242. Անցողական բայերուն կամ ցընել վերջաւորեալ ներգործականներուն կրաւորականը կ'ըլլայ՝

Ա. Ցընել վերջաւորութիւնը ցո-նի դարձընելով. այսպէս. սորփեցո-նել. իւ իբցո-նել. իւ իօցո-նել. Գարջո-նել. Ֆրեցո-նել. Եւայլն:

Բ. Ցալ Բայով ձեւացած անցողականները կրաւորական կ'ըլլան նոյն բային կրաւորականովը. այսպէս. սրբել իւ սրո-նել:

Գ. Ամէն անցողական կրաւորական շ'ունենար. այլ անոր տեղ իւր ներգործականին կրաւորականը կը դրուի, որ շատերունն արդէն նոյն է. ինչպէս՝ Ճանչցընել, կրու. ճանչցո-նել. գողցընել, կրու. գողցո-նել. կարգացընել, կրու. կարգացո-նել. (որ ճանչու-լ, ֆողու-լ եւ կարգալ Բայերուն կրաւորականներն են: — Նոյնպէս ցընել վերջաւորած ներգործականներուն՝ շատ անգամ իրենց չէզոքն է իրենց կրաւորականը:

Դ. Ցընել վերջաւորած բայերուն կրաւորականը հասարակօրէն իբրեւ միագիմի կը գործածուի՝ եզ. Յդ. դէմք. Թոյն իւ իօցո-նել իւ սեցո-նել. այսինքն թոյն կը խմցընեն կը մեռցընեն. (տես 214:) — Այսպէս ալ կ'ըսուի կրաւորական՝ երբեցո-նել. կ'երբեցո-նել. փոխանակ՝ երբո-նել. կ'երբո-նել:

Յ Օ Գ Ո Ի Ս Ժ. Ե.

ԲԱՅԵՐՈՒ ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐՈՒՆ ՎՐԱՅ ԳԻՏԵԼԻԲ

§. 1. Բայադրեալ ժամանակներ:

243. Բայերուն ժամանակներէն ոմանք Պարզ են եւ ոմանք Բաղադրեալ: — Պարզ ժամանակ են՝ որ մէկ բառով կը լմընան. ինչպէս՝ Տեանժ. Լեցի. Գործել.

խսկ խաղաղորենայ ժամանակ՝ որ պարզ ժամանակներէն կը կազմուին՝ անոնց վրայ մէկ կամ երկու բառ աւելցընելով. ինչպէս. Լ-եր է. Գե-թ Վ'ըլլամ. պիտ'որ իմանայ, — Մինչեւ հիմայ դրուած բայի ժամանակները պարզ էին. հիմայ տեսնենք բաղադրեալներն ալ :

244. Բաղադրեալ ժամանակներէն ոմանք կը կազմուին Անցեալէն. լ-թ էմ. Գե-եր է. ոմանք Ստորագասականէն. պիտ'որ լտմ. Գե-անէի պիտի. ոմանք ալ Աներեւուծին հարկածէն (որ է դերբայ ապառնի.) Գե-անել- էմ. երթալ- էի :

245. Բաղադրեալ ժամանակներուն մեծ մասը էմ եւ Վ'ըլլամ էական բայով կը ձեւանան. — որոնց նշանակութեանը համեմատ այլեւայլ անուն կու տանք :

Ասհմանական.

Յարգիտար. Տեսած էմ, տեսած ես, տեսած է :
Գերգիտար իմ Աղտիտար. Տեսած էի, էիր, էր :
Կրկն խորտեալ. Տեսած եղայ, եղար, եղաւ. եղանք :
Ապառնի. Պիտի տեսնեմ. իմ Պիտ'որ տեսնեմ :
Ապառնի-անիտար. Պիտի իմ Պիտ'որ տեսնէի :
Աղտնի-յարգիտար Տեսած պիտի ըլլամ, ըլլաս :
Ապառնի-գերգիտար. Տեսած պիտի ըլլայի :
Յարգիտար անորդ. Տեսեր էմ, ես, է. ենք, էք, են :
Գերգիտար անորդ. Տեսեր էի, էիր, էր. էինք, էիք :
Հարգիտար-իմ ներկայ. Տեսնելու էմ, ես, է. ենք :
Հարգիտար-իմ անիտար. Տեսնելու էի, էիր, էր, էինք :
Հարգիտար-իմ խորտեալ. Տեսնելու եղայ, եղար, եղաւ :
Պայմանական յարգիտար. Տեսած կ'ըլլամ :
Պայմանական գերգիտար. Տեսած կ'ըլլայի, կ'ըլլայիր :
Պայմանական ապառնի. Տեսնելու կ'ըլլամ, կ'ըլլաս :
Պայմանական ապառնի անիտար. Տեսնելու կ'ըլլայի :

Ստորագասական.

Յարգիտար իմ կարտեալ. Տեսած ըլլամ, ըլլաս :
Գերգիտար. Տեսած ըլլայի, ըլլայիր, ըլլար. ըլլայինք :
Ապառնի. Տեսնելու ըլլամ, ըլլաս, ըլլայ :
Ապառնի անիտար. Տեսնելու ըլլայի, ըլլայիր, ըլլար :

Հրամայականն.

Կոորդեալ. Տեսած եղիր. տեսած եղէք:

Ադառնի. Տեսնելու եղիր. տեսնելու եղէք:

Գերբայ.

Աներեւոյն կոորդեալ. Տեսած ըլլալ:

Աներեւոյն ադառնի. Տեսնելու ըլլալ:

Նմանապէս կրաւորականները. Տեսնուած էմ. որեւնուած էի. որեւնուէր էմ. պիտի որեւնուիմ. որեւնուելու եմ. որեւնուած ըլլայիր, եւայլն:

Նշանակութեան կողմանէ բուն յարակատարն եւ անորչ յարակատարը փոքր տարբերութիւն մ'ունին: Ա՛յ անցեալով շինուածը կը ցուցընէ թէ ատեն մը ստուգիւ եղած է գործողութիւնը, կամ թէ՛ չեղած չէ: Ջորձորինակ. Ինչն զմեզ որեւոր ու հետերնիս իտուած է: Տունս այրած է: Իսկ իր անցեալով կազմուածը (Իգիւր մասնկան պէս. տես վարը 253.) կը ցուցընէ թէ օտարին վկայութեամբը կը խօսուի, կամ թէ՛ յառաջ եղած բան մը դեռ հիմայ կ'իմացուի. այսպէս. Ինքն զմեզ որեւոր է: Գեղի տունս այս գիշեր այրել է: Ծածած օրս հայրս հոր է: Քնոյս մէջ իտու էմ:

Բայց ո՛ր եւ իր անցեալով շինուած գերակատարներն իրարու տեղ կը գործածուին հաւասարապէս: Հոն ճաշատ էի. նոյն է թէ ըսես՝ Հոն ճաշել էի:

246. Բաղադրեալ ժամանակներուն բացասականը կը ձեւանայ՝ երբեմն մէկ երբեմն մէկալ մասը բացասական ընելով. այսպէս.

Տեսած չեմ, կամ չեմ տեսած. Չեմ տեսեր:

Պիտ'որ չտեսնեմ, կամ չտեսնեմ պիտի, կամ չպիտի տեսնեմ:

Պիտ'որ տեսած չըլլամ, կամ չտեսած պիտի ըլլամ, կամ պիտի չտեսած ըլլամ, կամ չպիտի տեսած ըլլամ, եւայլն:

Չտեսնելու ըլլար, կամ տեսնելու չըլլար:

Տեսնուած չէի ըլլար, կամ չէի տեսնուած ըլլար, կամ չտեսնուած կ'ըլլայի:

Տեսած մի ըլլար: Տեսնուած մի ըլլար. եւայլն:

247. Յարակատար եւ գերակատար կը շինէ Ունիմ բայն ալ ո՛ր անցեալով. — որեւոր չեմնիմ. որի որեւորնիմ: Այնչափ թշնամեաց դէմն ելած չեմնիմ:

§. 2. Ժամանակ շինող մասնիկներ :

248. Չորս լծորդութեանց պատկերին մէջ տեսանք որ սահմանական ներկայն եւ անկատարը՝ ստորագասական ներկայէն եւ անկատարէն կ'ելլեն՝ սկիզբնին իջ մասնիկն առնելով: — Այս մասնականս վրայ բանի մը գիտելիք կայ:

249. — Ա. Չայնաւոր գրով սկսած բայերէն յառաջ՝ իջ մասնական ը գիրը կը թողուի կամ կը կրճատուի ապաթարց (') նշանով. այսպէս. Կողմեմ. Կըտեմ. Կընեմ. Կերխայն, եւայլն. (փիկ. իջ աղւեմ. իջ ըտեմ եւայլն, որ անախորժ կը հնչէր:)

250. — Բ. Երեք միավանկ բայ կայ — Գալ, Գալ, Լալ, որ իջ մասնական տեղ հին կոմասնիկը կ'առնուն. այսպէս. Կո-գամ. Կո-գամ. Կո-լա. Կո-գայիք. Կո-գային:

251. — Գ. Հինգ բայ կայ որ երբեք իջ մասնիկ չեն առնուր. եւ են՝ Եմ, Կամ, Կանեմ, Գեպեմ, Կրնամ:

252. Սահմանական ներկային եւ անկատարին վերջին ծայրը իջ մասնիկ դրուելով՝ կը ցուցնէ թէ գործողութիւնը դեռ կը շարունակուի, կամ թէ հիմակ ըլլալու վրայ է. եւ նայն է տաճկ. յօր մասնական հետ: Օրինակ. Կը Բեանի, (տճ. Եօլք-բ.) — իջ Բեանի իջ, (տճ. Եօլք-յօր.) Կ'եւլեր, (տճ. Կըքար ըտք.) — Կ'եւլեր իջ, (տճ. Կըքար յո-տո-տ.) բայց հիմայ գրաւորի մէջ այդ մասնիկը շատ քիչ կը բանի:

253. Եղբ (տճ. Եօլք) բառը կը դրուի յաջորդ ժամանակներուն վրայ եւ կը ցուցնէ թէ գործողութիւնն օտարին վկայութեամբ կը հաստատուի, կամ թէ յառաջ եղած բան մը դեռ հիմայ կ'իմացուի:

Սահմ. ներկայ. Կը Կեանի եղբ. որ անկատարի տեղ ալ կը բանի. (չ'ըսուի՞ր՝ իջ Կեանի եղբ:)

Յարակատար. Տե-տէ Ե եղբ. — որ կատարեալի եւ Յրկտր անորոշ. Տե-եք Ե եղբ. — գերակատարի տեղ ալ կը բանի. (չ'ըսուի՞ր՝ Կե-տ-եղբ. Կե-տ-եք Ե եղբ:)

Ապառնի. Պիտի Կեանի եղբ:

Ապա. յրկտր. Տե-տ-եք Կեանի եղբ:

Հարկադրական. Տե՛սէլւո՛ւ է եղէր. որ աւելի բաղձալ եւ ափսոսալ կը ցուցընէ: — Այս վերջին երեքն ալ նոյնպէս իրենց անկատարներուն տեղ կը բանին. (չ'ըսուիր՝ դէպի՛ տե՛սէր եղէր. տե՛սձ՝ դէ՛տ՝ որ ըւտր է՝ դէր, եւ այլն:)

254. Նէ մասնիկը բայերուն ետքը գրուելով թէական միտք մը կու տայ անոնց, կամ՝ է՛նէ եւ երբ մականերուն զորութիւնն ունի. զորօրինակ. առէր նէ. իջ տե՛սէ՛մ նէ, լաւ եւս՝ տե՛սէ՛մ նէ. լտեր ես նէ. (է՛նէ) չո՛ւղէր նէ. չառնէր նէ, լաւ եւս՝ չառնէ՛ նէ, (գիտկ. է՛նէ) առէր կամ երբ որ առէր, բսելու: Այդ նէ մասնիկն ալ հիմակուան մարուք գրողները շատ չեն յաճախեր:

255. Ստորագասական ներկային եւ անկատարին սկիզբը թող բառն եւելցընելով տեսակ մը հրամայական կը ձեւանայ. — Թող մորնէ. Թող մեռնի՛նք. Թող սոցառնէ. Թող մորնէր. Թող չմորնէ. (իրբ թէ Թող որ մորնէ:) կամ նաեւ. յետագաս՝ Տե՛սէնք Թող. չմորնէր Թող:

Գ Լ Ո Ւ Խ Չ Ո Ր Ր Ո Ր Դ

Դ Ե Ր Բ Ա Յ

256. Դնըջայ, չորրորդ փոփոխական մասն-բանի, թէ՛ անուան եւ թէ՛ բայի պաշտօնը միանգամայն կը կատարէ. զորօրինակ եթէ բսեմ՝ Աշխատելն էտրը, աշխատիլ բայ է՝ վասնզի գործողութիւն կը ցուցընէ, եւ միանգամայն անուն է հոլոված, որ նոյն էր թէ բսեի՝ Աշխատանքն էտրը:

Թեպէտ Դերբայը բային մէկ եղանակն ըլլալով՝ բայէն զատ մասն-բանի համարուելու չէր, բայց որովհետեւ միանգամայն անուն ալ է, հարկ է որ քերականը իբր անունէն եւ բայէն զատ մասն-բանի՝ առանձին ճառեն Դերբայի վրայ:

257. Դերբայը չորս գլխաւոր մաս ունի. 1. Աննունայթ, Տե՛սէլ. 2. Ընդուննորթիւն*, Տե՛սնու. 3. Անցիւայ, Տե՛սձ, տե՛տեր. 4. Այստանի, Տե՛սնելի:

* Վերջին երեքը կը կոչեն ոմանք՝ Ընդուննորթիւն անցիւայ. (տե՛սնու.) Ընդուննորթիւն անցիւայ. (տե՛սձ.) Ընդուննորթիւն ապառնա (տե՛սնելի:)

258. Դերբայ երկու տեսակ է. Գոյական դերբայ, եւ Ածական դերբայ: (Երբեմն բայի տեղ ալ կը բանին, որ Բ մասին մէջ կը տեսնենք:)

259. Գոյական դերբայ են Աներեւոյթն ու Ապառնին, որ կը հոլովին եւ յօդ կ'առնուն. — Ձեր եջիւլը շիմացայ. Իմ գալիս ետքը: Քու կանուխ հասնելիդ գիտէի:

Աներեւոյթը կը հոլովի՝

Տեսնել, տեսնելու, տեսնելէ*, տեսնելով:

Նայիլ, նայելու, նայելէ, նայելով. (տես 26:)

Պէտք որ ըլլայ՝ յոքնակի ալ կ'ունենայ. Անանկ զընկեր շատ եմ տեսեր: Այդ ոտել իմելիդը շէն որ դքեզ կը կործանեն:

* Բացառականը սովորաբար յօդով կը գործածուի

260. Ածական է ու ընդունելութիւնը. Բարիչոյ մարդ: Երգ ու կարաւ սիրող ժողովուրդ մը: Գործ գործող մարդիկ. — եւ կը հոլովի Ա հոլովման պէս: Յոքնակին շատ անգամ գրաբար ձեւով կ'ըլլայ՝ Բարիչոյ, ոչոյ:

Ա ընդունելութեան ընդունելութիւններէն ոմանք երբեմն գրաբար տեսնելով եղող կը յանգին՝ Գ եւ Դ ընդդ. նման. — երգեցող. ատեցող. իլիեցող. — ինչպէս նաեւ անցեալը քիչ տեղ՝ սիրեցեալ, խաչեցեալ:

261. Ածական է ած անցեալը. — Յոգնած մարդ. Տեսած տունս. Գետնէ քոսած ժայռեր. — կրաւորական՝ Փայփայոսած գաւակներ. կարգացոսած գրքեր: — Բազադրեալ ժամանակներ կը կազմէ եմ եւ կ'ըլլած էական բայերով. Տեսած եմ. Լած ըլլամ. (տես 244, 245:) (Ած անցեալն երբեմն գոյական ալ է, եւ երբեմն բայի տեղ կը բանի. տես Բ մասն:)

262. Իսկ եք անցեալն ոչ կը հոլովի ոչ ալ միակ կը մնայ. այլ բազադրեալ ժամանակներ շինելու կը ծառայէ՝ եմ (եւ ոչ կ'ըլլամ) էական բայով. Տեսեք եմ. Լեք եի. (տես 245:)

263. Լիս ապառնին միշտ գոյական է եւ յօդ կ'առնու. Ըլլալիս յառաջուց գուշակել: Ընելիս շէր գիտեր: Ընելիս իմացան: Գալիս կը վախնայինք:

(Տաճկ. օլտմաղը. էրեճեյնի. Կեւեճեյն-տէն:) Երբևայնչ
կայ. (տճ. Արեճեճե [էճեճե] վար մը.)

264. Լի ապառնին (աճ անցելոյն պէս, 247.)
բաղադրեալ ժամանակ մը կը կազմէ աւելի բայով. ԱԼ
զինքը տեճեւիչ լուսիմ: Եթէ այսօր շտաղթուեցաւ, ալ
յաղնուելի լուսիմ. (այսինքն երբեք պիտի չշտաղթուի.)
— որ հասարակօրէն բացասական կը գործածուի:

Ոմանք սովորած են լի ապառնին իբր ածական ալ
գործածել. Ուրուելի կերակուր. (փխկ. ուրուելու.)
Խրուելի գեսպան. Ըլլելի հրաւերը. (265:)

Գերբայներն ամէնն ալ իրենց կրաւորականն ու-
նին. ինչպէս բայերուն խոնարհմանց մէջ տեսանք:

265. Աներեւութին սեռականը թէ բաղադրեալ
ժամանակներ կը ձեւացընէ. — Տեճելու- եմ, էի. եւ
թէ իբրեւ ածական կը գործածուի. այսպէս. Աւի-
նու- երազներ. Բնակելու- տուն. Տեճելու- (կամ տե-
նուելու) բան մը. Չուրուելու- կերակուրներ:

266. Երկու ածական դերբայ ալ կայ գրաբարե
առած. — Եւլ անցեալն եւ Լի ապառնին. այսպէս.
Անցեւ տարի. Սրճանեւ գահ. (այսինքն՝ անցած,
կործանած.) — Սիբելի բարեկամ. (այսինքն սիրուելու.)
Ողբուլ վիճակ. Ամէնուն առելի:

267. Գերբայներու կարգին կը վերաբերին տե-
սակ մը բառեր ալ որ ըստ ինքեան գոյական անուններ
են՝ բայց բայի կամ գոյական աներեւութի նշանա-
կութեամբ. որ կը կոչուին Քայանդան. այսպէս են՝
Խոստած, (տճ. տեյլեյնչ, խոսել բայէն.) ընթաց,
վաղելը, (գրբ. ընթանալ բայէն.) յոգնելիք, (յոգնել
բայէն.) ուսումն, (ուսանել բայէն.) զարման, (զարմա-
նալ բայէն.) եւայլն:

Օրինակներէս կը տեսնես որ բայանունները բայ-
երուն արմատէն կ'ածանցին՝ վրանին փոքր յաւելուած
մ'առնելով:

Գ Լ ՈՒ Խ Յ Ի Ն Գ Ե Ր ՈՐ Գ

Մ Ա Կ Բ Ա Յ

268. Միակրայ կ'ըսուի այն անփոփոխ մասն-բանի (12.) որ բայերուն կամ ածականներուն, կամ նաեւ ուրիշ մակբայի մը կերպը, տեղը, ժամանակը կը բացատրէ. (ինչպէս որ ածականը գոյականին ինչպէս բլլալը կը ցուցնէ.) զորօրինակ. Սփեղ տրտնջլլ. Հոփոզ մուռնալ. Սասփէլ անհամբեր. Մերջի կամայ ժերջի սկամայ:

Քերականը մակբայներն իրենց նշանակութեանը համեմատ պլլեալ կարգերու կը բաժանեն. 1. Որ-ի-ան, ինչպիսութիւն ցուցնող. 2. Քան-ի-ան, շափ. 3. Ցեղ-ի-ան, ուր. 4. Ժաման-ի-ան, երբ. եւ 5. Հարց-ի-ան, որ-ի-աս-ի-ան, որո-ս-ի-ան, բացաս-ի-ան: Մենք իւրաքանչիւր տեսակին գլուխն իրենց կարգը նշածակելէն ետքը, ուրիշ աւելի կարեւոր բաժանում ունինք ընելու:

269. Մակբայները կը բաժնուին՝ 1. Բուն մակբայներ. 2. Գոյականէ մակբայներ. 3. Հոլովեալ մակբայներ. 4. Ածականէ մակբայներ. 5. Գերանունական մակբայներ, եւ 6. Արկնաւոր մակբայներ:

§. 1. Բուն մակբայներ:

270. Բուն մակբայները կամ պարզ բառեր են, ինչպէս. սփեղ. եւ կամ որոշ մասնկաւ մը ուրիշ բառէ ածանցած. ինչպէս. ժեթաղէս. իլիանաբօր. ոլբորանց: — Աւասիկ գործածականները:

Ա. Որ-ի-ան.

Ի՞նչպէս իմացաւ:	Բունի տարին:
Ի՞նչպէս գտուար է:	Հոփ մարեցաւ:
Ինքո՞ր շտոկացիր:	Հեփ երթալ:
Ինքո՞ր խեղճ են:	Հայերէն խօսիլ:
Հաղի- մթնցեր էր:	Յանաբէն կարգալ:
Հաղի- փրծանք:	Մեկդի առնուլ:
Հաղի- չորս անգամ:	Մեկդի կենալ:
Սասփէլ տանջեց:	Ի՞նչ կը ծեծկուիք:

Ինչ ես կեցեր:	Այսչափ զայն լսեցի:
Կամ անձնատուր եղայ:	Մինակ մտիկ ըրի:
Այմայ սկսանք:	Սոսֆի մեռաւ:
Կամայ այմայ ընդունելու է:	Հորչաւ վճարելու է:
Կամայ կը քալէր:	Յամի կը հանդիպի:
Ահնէնին փոյթս չէ:	Սոբոյ թուղթ գրեցեք:
Բարբոյն մոռցայ:	Յանկարծ ներս մտան:
Բնա չեմ յիշեր:	Մէկտեղ } կը բնակին:
Ի սպառ ջնջուեցաւ:	Մէկտեղ }
Անելի կամ ենելի ուշացան:	Գրելի մոռցուած էր:
Անելի կամաց:	Մեծապէս կը զգուշանամ:
Ալ աղէկ է. Ալ աւելի:	Վերջապէս իմացուցին:
Ալ կ'ուզեմ. (տճ. Գահա):	Անթիջալիս ցամքեցաւ:
Լուկ կ'ըսես՝ ալ կը պոռայ:	Հայրաքոր խրատեց:
Ալ յոյս չկայ. (տճ. արևելք):	Չորաւոր խոցոտեցին:
Ալ չեմ սպասեր:	Գազարսի ժողվուեր են:

Բ. Տեղական:

271. Տեղական մակրայներն երկու նշանակուած իւն ունին. մէյ մը ներգոյականի (տես 61. 4.) մէյ մ'ալ տրականի. այսպէս. Ո՞ր մնային, (տճ. ներքե.) Ո՞ր հասան, (տճ. ներքե.): Այս երկու նշանակուած իւն ներք մակրային քովի բայը կ'որոշէ:

Ո՞ր դիմեցին:	Բռնորէ կ'իյնայ:
Ո՞ր թողուցիր:	Մոտոտոտ } գիտեցեք:
Ոտորէ եկաւ:	Մերջոտոտ }
Ոտորէ գիտնամ:	Հեռոտոտ վարնուեցան:
Որքի (ոտից, ո՞ր տեղէն, որ տեղաց.) անցան:	Արտոտոտ զարգարուած:
	Ներտոտոտ թ շնամի ունէին:

Գ. Ժամանակական:

Երբ տեսար.	Ատ այժմ կէս է:
Մէջ կը գտնուի:	Ատ ժամ հոս ենք:
Ահն է թէր գրաղած է:	Ուշ մնալու չէ:
Երբէն լուելու է:	Դեռ չէի լսած:
Երբէտ ստելու չէ:	Երբ դեռ չէինք վար
Մերթ զուարթ է թերթ	իջած:
տիտուր:	Կանոնի աճապարեր է:

Կանոն-իլիկ հասաւ: Ն-ի պարտքդ կատարէ:
 Արդէն մեռած էր: Յետոյ զղջացաւ:
 Յառաջ մենք աւետեցինք: Յառ-իդեան պիտի թա-
 Յառաջագոյն ըսեր էի: գաւորէ:

Դ. Հարցալուծ, Բացատրուած, Ե-այն:

Ինչո՞ւ տխուր ես. (կամ Հաղթ, աղէկ գիտեմ:
 Ինչո՞ւ համար) Եւ խառնակի, հաղթ:
 Մի՞նէ չէիր խոստացած: Ոչ, Չէ, եկած չունի:
 Արդեօ՞ գիտեիր, կամ Ո՞չ աղ-տէն գուն էիր:
 Գիտեիր ո՞րքե՞տ: Մի՞ տանիք:
 Ե՞րբ որքեօ՞ կը դառնայ: Բ-ը լիցի, անանկ խօսք
 Գո-ցէ չիմացան: չըսաւ:
 Թերե-՞ վշտանայ: Ոչ երբէ՞ գուրս կ'ելլէ:
 Այո՞, այնպէս է: Եւ ոչ գուրս ելաւ երբէ՞:

§. 2. Գոյականի մակրայնէր:

272. Գոյականէ առնուած մակրայնէրէն տեղա-
 կաններն եզակի ու յոքնակի կը հորովին Ա. հորովման
 տակ. յօդ ալ կ'առնուն՝ մանաւանդ ներգոյականն ու
 բացառականը (տես 271): Բուն բառը (կամ ուղղա-
 կանն) որ տրականի նշանակութեամբ է՝ անյօդ կը մնայ:

Ա. Տեղ-ի-ն:

Վեր ելան: Ներ-ը զարկաւ սպաննեց:
 Վեր նայէ. (տճ. Եօգ-բը) Ներ-ն էինք. (իչերտէ):
 Վերը մեռաւ: Ներ-էն ազդում մ'եղաւ:
 Վերն է մնացեր. (Եօգ-բո): Գո-բո վարեցին:
 Վերէն ինկաւ: Գո-բո մնալ:
 Վ-բ ձգեցին. (աշ-լո): Գո-բո ընեւ. (որըշ-բը):
 Վ-բը կ'աշխատէր: Գո-բոը պտրտէ:
 Վ-բն ալ զէնքեր կային. Գո-բոն անոնց կը սպասէ.
 (աշ-լո): (որըշ-բո):
 Վ-բէն թող բերեն: Գո-բն պաշարեցին:
 Ներ- յարձակեցան. (իչերտէ): Ա-Չէ- անցնինք:

- Ա-ՅԷ- կենայ. (եօն, էօնէ, Դիմաց նաւեց. (Գորշւայտ) էօնդէն) Դիմաց } մնացին. (Գորշւ-
 Ա-ՅԷ-էն կ'երթան: Դիմացը) րա:)
 Երե- նայեցաւ: Դիմացէն ակնարկեցին:
 Երե- մնացէք. (արգոյս, Յառաջ } անցնիլ:
 արգոյս:) Առաջ }
 Երե-էն պտըտելու էր: Եր գառնալ:

273. Շատ մ'ալ տեղական մակրայներ կը ձեւանան որեւ եւ որի գոյականն անուններով. — Այս որեւ կամ այս որեւ կամ հոս որեւ. Այն որեւ, հոն որեւ. Աս որեւ. սա որեւէն. հոն որեւէն. Ո՞ր որեւ, ո՞ր որեւ, ո՞ր որեւէն. Ա՞նէ որեւ: Կ'ըսուի նաեւ Այս որեւոց կամ հոս որեւոց. հոն որեւոց. ո՞ր կամ ո՞ր որեւոց. մէն որեւոց. հեռոս որեւոց. մօր որեւոց. մէջ որեւ. մէջ որեւոց կամ մէջ որեւէն (կամ մէջորեւոց, մէջորեւէն.) եւայլն: Երջնպէս ալ՝ Ա՞նէ որ. մէն որ. այս որ. այն որ. — միշտ որեւոց եւ որ. րատ. երբ եզակի սեւականի՝ եւ րացառականի տեղ առնելով:

Բ. Ժամանակոյն:

274. Գոյականէ առնուած ժամանակական մակրայները Գ հոլովման պէս կը հոլովին՝ եզակի թուով եւ առանց յօդի:

- Այօր գալու էին: Հերոս գեռ ողջ էր. ան-
 Վաղը կամ վաղն անձնա- ղած տարի:)
 տուր կ'ըլլան: Ապոս մարդ չկար:
 Երէի շիրցան հասցընել: Յառաջ լսէ յետոյ խօսէ:
 Հիմայ } եկաւ: Յառաջօրնէ գուշակեց:
 Հիմի }

Միշտ յօդով կը բանի՝ Երբ (յետոյ) զղաց. Երբէն կը տեսնուինք. Վերջէն րնտանեցաւ:

§. 3. Հոլովեալ մակրայներ:

275. Հոլովեալ մակրայներն այլեւայլ հոլովներով ձեւադած են՝ գոյական կամ ածական անուններէ:

Ա. Որոշումներ:

Խոսքի պատուիրեց:	Մէկանց } վրաս յարձակե-
Սերով կ'աշխատիմ:	Մէկէն } ցաւ:
Փոքրով հասուցէք:	Սրտանց կ'աղաչէր. Բողոք
Շարժով բժշկեց:	սրտանց կը պաղատին:
Գիւրգու կը ցրուի:	Երեւանի բարեպաշտ մէկը
Գոթորգու կը հասնի:	կ'երեւար:
Բարով (Քարեա) վայելէ:	Անօթի փորանց դեղ խմել:
Արտարնօս վեր ելան:	Ծախուտալ. Ժախուտալ
Եւելք՝ կ'ուրախանամ:	նուլ. Ժախու հանել:

Բ. Տեղեկանք:

Ներսանց կը մաշի:	Մտտանց կուռեցան:
Գրտանց երեւցընել:	Հեռուանց նշմարեցինք:
Երեւանց պարտելով:	Առաջոց ծամբայ դնե-
Բովանց զարկին:	լու էր:

Գ. Ժամանակագրութիւն:

Արեւոս ծանչուոր էինք:	Պղտիկոց կրթուած:
Ժամանակա լծշնամիս էր:	Յառաջոց մարգարէա-
Օր իջ օրանց ելաւ եկաւ:	ցաւ:
Գիշերանց կոխեց մտաւ:	Հիմախոց սկսելու է:
Առտոտանց } իմացուե-	Ի յառիտեկեց սահմա-
Առտոտանց } ցաւ:	նուած է:
Շարժանց գիտեինք:	Ի սիղքան ձայն չհանեց:
Հնոց սովորութիւն ե-	Ի սիղքանի ստեղծեց:
ղած էր:	

Քանի մը յորնակի ալ իրեւ մակրայ կը գործածուի:
 Նորերո. Մտտերո. Անցեւելերո. Յառաջերո. Երտերո:

§. 4. Ածականի մակրայներ:

276. Կան շատ մակրայներ որ զուտ ածական ա-
 նուն են բայի վրայ ինկած. որոնցմէ ոմանք դարձեալ
 իջ անորոշ յօդով մակրայ կը ձեւացընեն:

Ա. Որոշումներ:

Խիստ յամառեալ:	Պինդ յառաջ:
Խիստ բարձր:	Ամուր կանչեցէք:

Շար ջանացիք: Ծանր վարուէ:
 Շարիկի խմեր է: Մանր ջարդեցէք:
 Քիչ չյողանեցայ: Պակաս գործեր է:

Բ. Ժամանակիւն:

Երէւր խօսեցաւ: Անդորար սիրա կը մա-
 երէոյն քնացեր եմ: շեցընէ:
 Շարունակ կռուոյ մէջ են:

Գ. Քանակիւն:

Որչափ կեցար: Ի՞նչափ արտմեր է:
 Որչափ խորունկ:

Աւասիկ ղ յօդով մակբայները:

Շար ղ կեցաւ պարծեցաւ: Կամացոյն ղ վերուցեր է:
 Քիչ ղ տարակուսեցայ: Խել ղ փնտռելէն ետքը:
 Շար ղ կը շիջանի: Էշ ղ սպասցուց:

§. 5. Դերանունական մակբայներ:

277. Դերանունական կամ Գիմորոշ կը կուչեկբ այն մակբայներն որ «, դ, ն դերանունական յօդերով կազմուած են՝ երեք դէմքի համեմատ:

Ա. Որիւն:

Այդդե՞ս պատմեցին:	(Ցանկ, ռամկ. կը համա-
Այդդե՞ս լուր չ'ըլար:	րուի):
Այնդե՞ս սորվեցուց:	Սանկ նանկ անցուցինը:
Ասանկ հասկըցուցին:	Սոյնդե՞ս
Արանկ խաղցուր:	Դոյնդե՞ս
Անանկ գրեցէք:	Նոյնդե՞ս
Սանկ կենայ:	մնացորդներն ալ:

Բ. Տեղւն:

278. Գիմորոշ տեղական մակբայները դերանունական հոլովով բացառական մ' ունին՝ կէ յանգով: Իսկ տրականի եւ ներգոյականի զանազանութեանը համար տես վերը 271:

279. Ցուցական դերանունանց եզակի բացառականն ալ իրրեւ մակբայ կը դործածուի:

Հոս վաղեց: Առդէն նատայ:
 Հոս մնաց: Առդէն եկէք:
 Հոսիէ (հոսիէց) անցան: Անդէն իջան:
 Հոս խաւրեցին: Անդէն թառեր է:
 Հոս ո՞վ կայ: Անդէն շջան ըրէ:
 Հոսիէ հալածեց: Այո--նեդե-- կը շահիս:
 Հոն հասայ: Այն--նեդե-- բաւական
 Հոն կը բնակէր: Կ'ըլլայ:
 Հոնիէ դառնալով: Սըլի ո՞վ անցաւ:
 Առիէ ելլես: Սըլի նըլի գանէ խօսի:
 Առիէ փախան: (Տըլի, [չոբոբոն.] ուամկ.
 Անիէ հեծան: կը համարուի):
 Առդէն (այս դին) նայեցան:

§. 6. Կրկնաւոր մակրայներ:

280. Շատ մակրայներ կրկնութեամբ կը դործա-
 ծուին, ինչպէս վիբ վեր ցատքեւ. կամ գոյական անուն
 մը կրկնուելով մակրայ կ'ըլլայ. ինչպէս Արե՛ն արե՛ն
 աներեւոյթ կ'ըլլայ:

Արե՛ն արե՛ն շարժիլ:	Քի՛ւ ի՛ւ } մտեցաւ:
Կո՛մաց կո՛մաց յառաջանալ:	Քի՛ն ի՛ն }
Ուրբ ուրբ շոգին վեր կ'ելլէ:	Ծա՛նք ծա՛նք կը կարդար:
Կա՛ի կա՛ի կը պտըտէր:	Մե՛նի մե՛նի* քննելու է:
Ծո՛ո-- ծո՛ո նայիլ:	Երի՛ո-- երի՛ո-- առջեւս հա-
Եր եր քաշուեցան:	նեցին:

* Մե՛նի՛ զուտ ածական է. սակայն իբրեւ մակրայ՝
 առանց կրկնութեան չի բանիր: Այս մակրային տեղ
 ուամկը սովորած է տանկական ոճով ըսել՝ մեյմի մեյ-
 մի. երի՛երիո-- երի՛երիո-- որ արդէն կրկնաւոր թուա-
 կան ածականներ են. (122):

Տե՛ւ րե՛ւ փոսեր բացին: Որտ որտ վար իջնալ:
 Արե՛ն արե՛ն կ'երեւար: Դո՛ո դո՛ո կ'երգէին:
 Հոս հոս փրցուց կերաւ: Կոր՛ի կոր՛ի եկան շարուե-
 թեւ թեւ կախուած էր: ցան:

Կամ հոլոված.

Վիբե՛ն ի վար սեւեցեր է:	Ծայրե՛ (ի) ծայր } կարդացի:
Մեկե՛ն ի մի վեր ցատքեց:	Գլի՛ե գլի՛ե }

Քո՛վե՛տ՛վ կեցեր են:	2եր՛տե՛ յե՛տ անցաւ անհե-
Կի՛մացե՛ դի՛մաց խօսիլ:	տացաւ:
Տեղն է՛ րեղը պատմեց:	Հե՛ր զհե՛րե (հե՛րզհե՛րե) կը
Փոխն է՛ գո՛րը պահապան	բարձրանայ:
կեցանք:	Վե՛ր է՛ վե՛րոյ մտիկ ըրի:
Վաղն է՛ վաղը } վրանիս	Մե՛ջ ընդ մե՛ջ կ'արթըննայ:
Վաղն է՛ վաղ } եկաւ:	Գե՛՛ մա՛ դե՛՛ խօսեցանք:
2եր՛տ յե՛տ է՛ կը պտըտէին:	Տա՛ն առ Գո՛ւն սաղմնուէլ:
Օրէ՛ օր } կը պայծառա-	Դա՛ առ Գո՛ւ երգե՛լ:
Օր առ-օր } նայ:	Բա՛ առ Բա՛ օրինակե՛լ:
Հի՛մախո՛ւ հի՛մայ } Եր՛տ առ Եր՛տ բուսած:	Ե-ե՛լ Ե-ե՛լ տ' կ'արտորամ:
Հի՛մալո՛ւ հի՛մայ } Եր՛տ առ Եր՛տ լուսե՛լու:	
Կոյր զի՛նքայն հետեւիլ:	

281. Աստնցմէ զատ կան դարձեալ շատ մը բա-
սեր, հորովներ ու զրուցուածքներ որ մակրայի տեղ
կը գործածուին, եւ կը կոչուին Մակրայակերպներ.
ինչպէս.

Մե՛յ ժ՛ուհ հառաչեց եւ	Ըստ պարտաճան իմացայ:
անշնչացաւ:	Առ առտաւն երկու ժամ
Առք իրոյ ամէն մարդ իւր	կը տեսէ:
տեղը քաշուեցաւ:	Առ հարկն բերանը գոցեց:
Օր օրան իրոյ թիւը կը	Խելտ գործե՛լ:
յաճախէ:	Չաղելով յանձն առնուէլ:
Ըստ ասեանքնէ՛ կը բորո-	Կ'ըստ օր՛ շի տեսներ:
գւոյն նման է:	Չըստ թե՛ բան մ'ըսեն:
Ըստ օրնէ՛, Ըստ պարզածի՛	Կարժե՛ թե՛ դիւահարեր է:
վարուեցան:	Այն օրեւ ելան զացին:

Կամ որ շաղկապով. Երբ որ լսեցինք: Քանի որ
ատոնք հոս են: Մինչե՛ որ ժողովուրդը զրուսի: Այնպէ՛ս
որ՛ ամէնքս ապշեցանք մնացինք:

ԳԼՈՒԽ ՎԵՑԵՐՈՐԴ

ՆԱԽԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

282. Նախադրութիւն կ'ըսուի այն անփոփոխ հոլովառու* մասն-բանի, (12.) որ գոյականի կամ դերանունան մը՝ իւր բային հետ ունեցած յարաբերութիւնը կը զուգընէ. ինչպէս. Չեզի համար աշխատեցայ: — Նախադրութեան քովի հոլովը՝ նախադրութեան յսնդիր կը կոչուի:

* Կ'ըսենք Հոլովառու, այսինքն քովը հոլով առնող. վասնզի նախադրութիւն մը հարկաւ հոլոված բառ մը հետ կ'ուզէ. եւ այս է նախադրութեան մակրայէն ունեցած տարբերութիւնը:

283. Նախադրութիւնները կը բաժնուին, 1. Բուն նախադրութիւններ. 2. Գոյականէ նախադրութիւններ, եւ 3. Մակրայէ նախադրութիւններ:

§. 1. Բուն նախադրութիւններ:

284. Բուն նախադրութիւնները արտական հոլով խնդիր կ'առնուն. — ոմանք յետագաս, այսինքն՝ խընդրէն ետքը. եւ քանի մը հատ նախագաս, այսինքն՝ խնդրէն յառաջ:

Ա. Յետագաս

Քեզի համար յողմեցան: Չքեզ տեսնելուս համար: Թշնամուոյս հետ հաշտուեցայ: Ինծի հետ: Իրենց հետ:

Մարդու հետ:

Որո՞ւ դէ՞մ ելար: Մեզի դէ՞մ են խօսեր:

Չեզի չո՞ք գիտեր: Գայլի չո՞ք մեծ:

Ծնողաց հրամանին հախառի:

Աշխատութեանս համեմար:

Քեզի մօտ կը բնակէին:

Չեզի պէս բարերար: Թռչնոյ պէս անցաւ: Երազ տեսնելու պէս: Փանձ գտածի պէս:

Բ. Նախագաս

Առանց մեզի մ'երթար: Առանց ինծի շէր ըլլար: Առանց ընկերի: Առանց բան տեսնելու:

ՀՄՌ.

Մինչև մեզի եկաւ: Մինչև քեզի կը հասնի: Ասկէ
 մինչև ձեզի: (Կ'ըսեն նաև մինչև-ի, էնչու-ան:)

Դեպ է անսոց: Դեպ է մեզի կու գային:

Փոխանակ իւր եղբորը: Փոխանակ մեզի: Փոխանակ օտա-
 րին տալուս:

Իբրեւ, իբր ամէն հոլով կ'առնու՝ իմաստին պահան-
 ջելուն համեմատ. Իբրեւ մատնիչ վարուեցար: Ի-
 բրեւ թշնամիէ կը զգուշանամ: Իբրեւ խթանաւ
 արթընցընել:

285. Ի կամ յ նախդրով շինուած նախադրու-
 թիւններ ալ կան, ոմանք բացառական, ոմանք հայ-
 ցական հոլովով:

Քեզմէ է զոք (կամ Քեզմէ զոք:)

Բոց է վտանգներէն:

Մանկութենէ է վեր: Պզտիկուց է վեր: Շարաթէ մ' է
 վեր: Անկէ է վեր. (ծնոթն դերի:)

Երեսդ է վեր: Լեռն է վեր մագլէլ. (տճ. որդրան
 եօգորը:)

Բերանն է վար (է վար): Ականջս է վար: Գետն է վար
 նաւեցին իջան:

Օրն է բռն: Չմեռն է բռն: Յորեկն է բռն: Գիշերն
 է բռն: — կամ որ նոյն է՝

Օրն է գլուխ: Չմեռն է գլուխ: Գիշերն է գլուխ:

286. Առ նախդիրը նոյնպէս տրական կը շինէ՝
 մարդու մը երթալու, խրկելու մտօք:

Դեպաններուն առ թագաւորն ելած իրիկունը: Առ
 Աստուած դիմել: Պօղոսի առ Հռամայեցիս թուղթը:

§. 2. Գոյականէ նախադրութիւններ:

287. Գոյականէ առնուած նախադրութիւններն
 իրենցմէ յառաջ սեռական հոլով կ'ուզեն:

288. Գոյականէ առնուած նախադրութիւնները
 կրնան յօդ առնուլ՝ որոշեալ կամ դերանունական.

Ակայից առջեւ: Պարսպին առջեւը կամ առաջը: Բու
 առջեւը:

Ծառերու երեւոյն: Բլրոյն երեւոյն:

Գլխոյս վերեւը:

Պատին ներքեւը: Չեր բռնութեան ներքեւն ընկճեալ:

Դաշտի իջոյ: Ծովուն իջոյ: Լեռանց իջոյ: Չեռքիդ իջոյն: — Ասկէ ելած է՝ Աբայոյս, հոլոված: Այս խնդրոյս իջոյս:

Ծառի որի: Պաշտպանութեանս որի:

Քաղքի մէջ: Արիդ մէջ: Մեր մէջ:

Զօրաց տո՛վ: Եղբորս տո՛վ: Աւազանին տո՛վ:

Արեւուն գե՛ջն սատիլ: Առտունն գե՛ծ:

Դատաւորի գե՛ժաց ակնածութեամբ խօսիլ: Ճամբուն գե՛ժացը:

Եղբորդ որչ կամ Եղբորդ որչն ինք թագաւորեց: Քու որչք էս պատասխանեմ: Փախչելու որչ՝ դէմ դնելու էր. (տճ. գուճագ երեւոյն:)

289. Ա-Ղեւ, երեւոյն բառերուն տեղ կը գործածուին նաեւ Ա-Ղի, Երի, բայց միշտ յօդով. այսպէս. Ակայից ա-Ղին. Պարսպին ա-Ղին. Քու ա-Ղիդ: Ծառերուն երիւն. Գլխուս երիւն. Քու երիդ:

290. Նախադրութիւն ձեւացրնող գոյականներն Ա հոլովման տակ են, եւ ամէն հոլով ունին եզակի ու յոքնակի. այսպէս.

Ո. Հ. Քաղքին առջեւը, (չեւրին եօնիւ, եօնիւնիւ, եօնիւնիւ, եօնիւնիւ, եօնիւնիւ. տես 62:)

Սեւ. Քաղքին առջեւի, (չեւրին եօնիւնիւն կամ եօնիւնիւնիւն: Ածական է. տես 169, 170:)

Բցո. Քաղքին առջեւէն:

Գրծ. Քաղքին առջեւովը:

Յո՛վ. Քաղքին առջեւները, առջեւներուն, առջեւներէն, առջեւներովը:

Այսպէս կ'ըսուի նաեւ Դրան երեւոյն: Ծառին տո՛վ կողովը: Դրան երեւոյն կամ երի երկաթը: Պարսպին իջոյնն իջան: Գեղին մէջն անցէք: Չեռքին իջոյնը զպչիլ: Թրին տո՛վը զարկաւ:

Նոյնպէս ասոնց յոքնակին. Անտառին մէջը, երեւոյնը, մէջերէն, տո՛վերէն եւայլն:

291. Անհոլով են վերե-, ներե-, բայց ստացա-
կան յօդով կը բանին:

292. Գոյականէ առնուած նախադրութիւնները
դիմորոշ կամ ստացական յօդ ալ կ'առնուն. Գեմս.
+ովք. ա-վե-ը. վերե-ս. +ովերնիս. Տեղերնին. ա-վե-
նիս. +ովս. ա-վե-եդ. Տեղերնէդ, ևւայլն:

293. Այս նախադրութեանց եղակի սեռականէն
վրանին որոշեալ յօդ դնելով ստացականներ կ'ելլեն
(169, 170.) որ դարձեալ կը հոլովին եղակի ու յօդ-
նակի. այսպէս. Ծառին վրայնը, վրայնին, վրայնէն.
վրայննէրը, վրայննէրոն, ևւայլն: Նոյնպէս՝ եղբորդ
քոյնը. Պարտեզին մէջնը. Տանս առջևնէն. Ծովուն
տակննէրոն, ևւայլն: — Կամ պարզ ստացական յօ-
դով. Ա-վե-նիս, +ովնդ. Տեղնը. վրայննէրնոք, ևւ
այլն: (Ըսինք, 170. Թէ չ'ըսուիր մէկ յօդով՝ ա-
վե-ի-ս. +ով-դ:)

§. 3. Մակիւայի նախադրութիւններ:

294. Մակիւայներէ առնուած նախադրութիւն-
ներն իրենցմէ յուսալ բացառական հոլով կ'առնուն:
Դռնէն ներս տուին: Բոյնէն դուրս մնաց:

Լեռնէն վար թաւալել: Ժայռերէն վեր մագլցելով:

Գլխէս ի վեր: Մէջքէն ի վեր:

Բլրակէն ասորին: Պատնէչէն անդին:

Քեզմէ յառաջ հասայ. (եմք:) Անոնցմէ առաջ անցայ.
(եծնէ:)

Մեզմէ ետեւ մնաց. (կերի:) Կերակրէն ետեւ հանգչէ.
(սծեր:)

Չքեզ տեսնելէն ետքը:

Ամէն վտանգէ հետոս:

Մօրմէն գաղտնի ճամբայ ելու:

295. Այս կարգի նախադրութիւններն ալ յօդ
կ'առնուն եւ կը հոլովին. բայց այն ատեն բացառա-
կանի տեղ սեռական հոլով կ'ուզեն. այսպէս. Ան-
տառին ներսերն ապաւինած: Բանակին դրօշն ի
ժուռ կու գան: Լեռան անդին կողմը:

296. Մօտ եւ հե֊տ մակբայներն ալ իբր նախա-
դրութիւն կը գործածուին տրական հոլովով։
Մեզի մօտ բանակեր էին։ Ձրի մօտ բուսած բլլալ։
Ինծի հե֊տ տեսնուեցան։ Որսորդներուն հե֊տ ճամբայ
ելանք։

297. Մօտ եւ հե֊տ երբեմն սեռականով ալ կը
գործածուին. Մեր մօտք. իր հե֊տք. Որսորդներուն հե֊
տք։ Բայց աւելի յաճախ՝ ստացական յօղով առանց
դերանունան. Հե֊տս եկուր. Հե֊տեք՛ից կու գայ։

Գ Լ Ո Ւ Խ Ե Օ Թ Ն Ե Ր Ո Ր Դ

Շ Ա Ղ Կ Ա Պ

298. Շտղիսալ կ'ըսուի այն անվտիտի մասն-բանի
(12) որ խօսք խօսքի կամ բառ բառի հետ կը կապէ։
Արտորաց, Բոյց շհասաւ. — ուր Բոյց շտղիսալը՝ աբ-
որաց եւ շհասաւ բառերն իրարու հետ կը կապէ։

299. Ահաւասիկ գործածական շտղիսալները.
Եւ. Ու. — Ես ե- եղրայրս. Գառն ու գայլը։
Նաեւ. Այլ եւ. — Ոչ ես միայն, այլ ե- բնկերներու։
Միանգամայն. — Աս ալ մեռեալս մտածելու էր։
Ալ, միշտ յետադաս. — Դու ուլ չիմացար։ Չայնն ուլ
կարեցաւ։ Տեսայ ուլ կերայ ուլ։

Կամ, կամ թէ. — Աչքը կամ ականջը։ Չկրցաւ կամ
թէ շուզեց։ Կամ գօրքը կամ գօրապետը։

Թէ . . . թէ. — Թէ խոստացաւ եւ թէ կատարեց։
Թէ. — Հասաւ թէ շհասաւ։ Տեսար թէ չէ։ Ի՞նչք թէ
ուրիշը։ (Ատոր տեղ կ'ըսուի ռամիօրէն՝ չէ չէ։)

Թէ. Եթէ. } — Եթէ արդեւեալ է, կը հրատա-
թէ որ, Եթէ որ. } թիմ։ Պատմեցէք թէ դիտեք։

Թէ, նախադաս. — Թէ կը հասնի՝ ան չեմ դիտեր։
Թէ, յետադաս. — Աճուեց թէ անարժան է։

Որ. — Հրամայեց որ սպաննեն։ Այնչափ շփոթ էր էր՝ որ
չլսեց։

Որ, (Եթէ, երբ որ.) — Դուրս որ ելլես։ Աս որ եղաւ։
Նէ. — Հասաւ Նէ. (տես 254։)

Որ շաղկապով շատ ուրիշ բառեր կը ձեւանան. Ու
որ- որն որ, որը որ, դերանուն (173, 174.) — Բռնէ որ,
Երբ որ, որ որ, այնպէս որ, այնչափ որ, փնչիս որ, իրա-
որ, եւ այլն. մակբայ (281.) — Մանասանք որ, Բանախան
որ, Ինչու որ, Ի՞նչ որ, Ի՞նչ որ, չե՞ որ. շաղկապ:

Բայց. Սակայն. — Կը ծռի, Բայց չի կոտորի: Սոխոյն
ինքն ալ ապահով չէր:

Եւ սակայն. Բայց եւ այնպէս.

Սակայն եւ այնպէս.

Ի վերայ այսր ամենայնի.

Այսու ամենայնի.

Թէեւ. Թէպէտ, Թէպէտ եւ. — Թէե- դիտնայ, յայ-
տնի շընք:

Ոչ թէ. Չէ թէ. — Չէ թէ գողնալ՝ այլ կողոպտել:

Ոչ միայն. — Ոչ փոյն անօգուտ, այլ եւ վնասակար:

Չէ՞ որ. Ո՞չ ապաքէն. — Չէ՞ որ զմեզ զրպարտեցին:

Այլ. Հապա. — Դուռն չես յանցաւորն, այլ քու կիրքդ:

Քան. Քան թէ. — Աւելի լայն է, քան թէ երկայն:

Մանաւանդ. Առաւել եւս. — Մարդու հետ մի
թշնամանար, մանասանք բարեկամի հետ: Ծաղիկ-
ները քաղեցէք, մանասանք շուշանները. (տճ. իլլու:)

Մանաւանդ որ. — Սիրով ճանչուարութիւն ըրի, մա-
նասանք որ բարի անունն ալ լսած էի. (տճ. իլլու քի:)

Մանաւանդ թէ. — Մի ժողովէք, մանասանք թէ
ցրուեցէք. (տճ. անթիւս:)

Իսկ, նախադաս. — Ի՞նչ կ'սինք ընեմ: Ի՞նչ անոնք կար-
գէ դուրս մարդիկ են. (տճ. հեյլ օնլու:)

Եւ ոչ, Եւ ոչ իսկ. — Ե- ոչ երեսը տեսայ: Ե- ոչ
ի՞նչ երկրայական:

Անգամ, Իսկ, միշտ յետադաս. } Թշնամեացն անգամ
Նոյն իսկ, միշտ նախադաս. } յարգելի: Դատաւորն
ի՞նչ զարմացաւ: Նոյն ի՞նչ ծնողքը թողուցին փախան:

Արդ. Ուստի. } — Ճանչցէք որդ անբ բարերար-
Իսկ արդ, նախադաս, } ները: Ի՞նչ որդ ուր են այնչափ
պարծենները:

Ուրեմն. } — Ո՞վ որե՞ն զձեզ վհատեցուց: Որդի
Ապա ուրեմն. } են, որ- որե՞ն ժառանգ ալ են:

Որպէսզի. — Որդե՞նք համողութիւն:

Վասնզի. Ինչու որ. — Ընորհելու է, լուսնի շատ
աղաչեց:

Որովհետեւ. — Որովհետեւ անփորձ է՝ ստիպելու չէ:
Հապա, հարցանելով. — Հապա մեր բանակն ուր էր:
Հապա ո՞վ էր:

Ապա թէ. — Ապա թե կարելի չէ՝ ձգեցէք:
Թէ ոչ. Թէ չէ. Ապա թէ ոչ. — Ապա թե ոչ ա-
մէնքս թրե պիտի անցընէր:

Թող թէ. — Եւ ոչ բերան բացաւ, Բող թե շաղակրատեր-
իբր թէ. Իբրեւ թէ. Որպէս թէ. Կարծես թէ. —
Ի՞նչ թե չէր տեսներ:

Գրեթէ. — Գրեթէ լեցուն էր:

Այսինքն. Այս է:

Գոնէ. Գէթ. — Անարգեց, թշնամանեց. բայց քան
չվիրաւորէր:

Ջորօրինակ. Օրինակի աղագաւ. — Նեւներ կան միշտ
ձիւնապատ, շրջի՞նչ Ձիմպորասոյ:

Գ Լ Ո Ւ Խ Ո Ւ Թ Ե Ր Ո Ր Դ

Մ Ի Ջ Ա Ր Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

300. Միջարկոյթիս կամ Չայնարկոյթիս կ'ը-
սուի այն անփոփոխ մասն-բանի (12), որ մարդուն
այլեւայլ կիրքն ու զգածմունքը կը յայտնէ, ինչպէս
ցաւ, դարմանք, եւայլն:

301. Միջարկութիւններն իրենց յայտնած զգած-
մանցն համեմատ այլեւայլ տեսակ կը բաժնուին, եւ
են.

Ուրախութեան. Ո՛հ. ա՛հ. — Ո՛ն, ա՛լ երջանիկ եմ ես:
Ցաւի եւ զղջման. Վախ. վայ. վա՛հ. ա՛հ. ո՛հ. ա՛խ.
ափսոս. աւաղ. մեղք. բարէ. եղուկ. մեղայ. —

Վա՛ն սիրելի: Վա՛յ ինձի. Մեղք քրտանցս որ թա-
փեցի: Մեղք որ, կամ Ափսոս որ չճանչցայ:

Բաղձանաց. Երանի թէ. Ո՛ւր է թէ. Աստուած տայ կամ
տար: — Երանի՛ թե ստուգուէր: Ո՛ւր է թե տես-
նէի մէյ մը:

- Եբանէլը. Երանի. Երնեկ. — Եբանի համբերողաց:
 Եբնիք բեզի: Եբանի է ձեզի:
 Անիծելը. Այ: — Այ ձեզ ապստամբներ: Այ է
 գլխուն անզգամին:
 Ալլանի խմ խնկէլը. Ո. ուլ. այ. է. հէ: — Ո՛ւ
 թագաւոր: Այ անդէորդք:
 Ցոցալան. Ահա: Ահաւասիկ. ահաւադիկ: Աւասիկ.
 աւադիկ: — Ահա տեսէք: Աստիկ հասանք:
 Աստիկ սուտ խօսեցար:
 Չբոցալան. Բարե. զարմանք. հայա:
 Խրիոսելը. Հա. ադէ. վաշ. քաջ. կեցցես. ապրիս:
 — Հա մտեցէք, հա հասէք: Կեցցէ՞ որդեակ, ու
 պրի՞ մաս:
 Ողջանէլը. Բարեւ. բարեւ ձեզ. ողջին:
 Չղոսելը. Ո՛հ. գարշ. պիղծ. էհ:
 Բոբոսիլան. Այ. հայ: — Այ անոպայ: Հայ շարա-
 սիրտ:

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԳ

ԽՕՕԶ — ԿԵՄ ԲԵԹԵՐԱԿ ՀԵՄՈՉՆՈՒԹԻՒՆ

ՄՐԱՆՍՑ-ՐԱՆԻ կազմութիւնը, կամ բառերուն զատ զատ ինչպէս շինուիլը գիտնալէն ետքը՝ հարկ է գիտնալ նաեւ թէ ինչ օրինոք զանոնք իրարու կապելու կամ համաձայնցընելու է որ խօսք մը ելլէ:

302. Մասանց-բանի օրինաւոր գործածութիւնը կամ իրարու քով գալ կապուիլը՝ Շարագրութիւն կամ Մասանց-քանի համաձայնութիւն կ'անուանուի:

303. Այս մասանց-բանի (Ընդհանուր) համաձայնութիւնը կամ Շարագրութիւնն երեք գլխաւոր մաս ունի:

Ա. Բոռն համաձայնութիւն, այսինքն թէ ինչպէս երկու բառ իրարու հետ պիտի յարմարին, կամ (քերականական լեզուաւ՝ պիտի համաձայնին):

Բ. Խոնարհութիւն, այսինքն թէ որ բառ ինչ հոլով կ'ուզէ. եւ այս հոլովը խոնարհ կը կոչուի:

Գ. Կիրառութիւն, այսինքն թէ այլեւայլ մասունք-բանի ինչ կերպով գործածելու է. զորօրինակ իրենց շարքը, հոլովները, ժամանակները, եւայլն:

304. Խօսքը, որ Նախադասութիւն ալ կը կոչուի, երեք գլխաւոր մաս ունի. 1. Անուն-բայի, 2. Խնդիր եւ 3. Բայ:

305. Անուն-բայի կ'ըսուի ան որ կ'ընէ կամ կ'ըլայ:

306. Խոնարհ ան է՝ ինչ որ անուն-բային կ'ընէ կամ կ'ըլայ:

307. Իսկ իսկ՝ ըրած կամ եղած գործողութիւնն է: Զորօրինակ այս խօսքիս մէջ. Յովսէփ երազ տեսաւ, — Յովսէփ անուն-բայի է. եղա՛ւ՝ խնդիր, եւ Դէսս՝ բայ: Նշմպէս՝ Աւան թագաւոր եղաւ, — Աւան՝ անուն-բայի. Բազմո՛ր՝ խնդիր, եղա՛ւ՝ բայ:

Գ Լ ՈՒ Խ Ա Ռ Ա Չ Ի Ն

ՀԱՄԱՀԱՅՈՒԹՅԱՆ

308. Համաձայնութիւն երկու տեօակ է. 1. Անուան մը իւր բային հետ, եւ 2. Անուան մը ուրիշ անուան հետ համաձայնիլը:

Անուն ըսելով հոս դերանունն ալ մեկտեղ կ'առնուինք, եւ ուրիշ ամէն մասն-բանի որ գոյականաբար գործածուած է:

ՅՕԴՈՒԱԾ Ա.

ԱՆՈՒՆ՝ ԲԱՅԻ ՀԵՏ

309. Անուն մը կրնայ բայի հետ երկու եղանակաւ կապուիլ. 1. իբրեւ Անուն-բայի եւ Բայ, եւ 2. իբրեւ Բայ եւ Խնդիր: — Այս երկրորդ բաժանումն՝ (իբրեւ բայ եւ Խնդիր) ընդհանուր համաձայնութեան մէջ զատ զլուխ մը կը կաղմէ:

Վերջ (305, 306.) նշանակեցինք թէ որն է անուն-բայի եւ որն է Խնդիր: Այս յօդուածիս մէջ կը ճանաչենք միայն բային՝ անուան-բայի հետ համաձայնութեան վրայ. իսկ բային եւ իւր Խնդրոյն կամ Խընդրառութեան վրայ յաջորդ գլխոյն մէջ կը խօսինք:

Անուն-բային՝ բային Խնդրէն որոշելու համար՝ բաւական է բային քովն ըլլալ հարցումն աւելցնել. — որ բառն որ նոյն հարցման կը պատասխանէ՝ ան է անուն-բայի: Այնպէս. Եղբայրս օգտակար գրքեր ունի. — հարցուր, ըլլա՞նք. — պատասխան, Իջեալք. — ուրեմն Իջեալք անուն-բայի է. օգտուի՞ր օրերի՞ Խնդիր:

310. Անուն-բային միշտ ուղղական հարով դրուելու է. ինչպէս. Զքի մէջ յո-իւր կը լողան: Տերեւները հովէն կը շարժին: Տէֆրան զԱժդահակ սպաննեց: — Ուղղական են՝ յո-իւր, տերեւները, Տէֆրան:

Իսկ բայն անուն-բայիին հետ համաձայնցընելու համար՝ հետեւեալ կանոնները միտք առնելու է:

311. — Ա. Բայն անուն-բայիին հետ դէմքով պիտի համաձայնի. այսինքն՝ եթէ անուն-բային առաջին դէմք է, բայն ալ առաջին դէմք դրուելու է. եթէ երկրորդ կամ երրորդ, նոյնպէս բայն ալ՝ երկրորդ

կամ Երրորդ դէմք դրուելու է. այսպէս. Ես ունիմ. Դուն գտար. Ինք տեսնէ. Մենք մտնեինք. Դուք ողջ էք. Անոնք լսեցին: (2' ըսուի՛ր՝ Ես ունիս, դուն գտաւ, եւ այլն:)

312. — Բ. Բայն անուն-բային հետ թուով պիտի համաձայնի, այսինքն՝ եթէ անուն-բային եզակի է՝ իւր բայն ալ եզակի դրուելու է. իսկ եթէ յորնակի է՝ յորնակի. այսպէս. Ես տեսայ. Դուն մտնես. Մենք խօսինք. Դուք լուէք. Անոնք լսեն: Թշնամին յաղթուեցաւ. Թշնամիք յաղթուեցան: (2' ըսուի՛ր՝ Ես տեսանք. դուք մտնես, եւ այլն:)

313. Բայց թէ որ շատ եղակիներ մէկ բայի անուն-բայի ըլլան՝ այն ատեն բայը յորնակի կը դրուի. Գատաւորն ու խորհրդականը ծանր պաշտօն մ'անէն: Հայրս եւ եղբայրս զիս կը փնտռեն:

314. Ընտանեկանո՞ով կ'ըսուի երբեմն՝ Հայրս մայրս Բոսս. եւ ես որք ճեացի: Կը գտնուի նաև ընտիր գրուածոց մէջ՝ Ալ անկէ ետեւ ի սպառ դարբեցում-Հրէից պատարագն ու քահանայութիւնը: — Աւելի ու՛րջ կը համարուի՝ յորն. անուան-բայի եզակի բայ տալ. Բոցեր կ'ելլէ: Ծաղիկներ բուսեր է:

315. Եզակի անուն-բայի մը թէև շատ բան մէկէն ցուցնէ, բայն եզակի կը դրուի. ինչպէս. Այդ ժողովուրդն որոն կը ծառայէ: Մեր ընտանիքը պարըսպէն դուրս կը բնակէր: Ամէն մարդ դուրս էլաւ: Չորս օր մնացած էր մեռնելուն: Երկու ժամ անցաւ: Հինգ հոգի ազատեցաւ:

316. — Գ. Երբ որ բայ մը այլևայլ դէմքի անուն-բայիներ ունենայ, — եթէ անոնցմէ մէկն առաջին դէմքի է՝ բայը միշտ առաջին դէմք կը դրուի. Ես եւ դուսն կ'ընենք այս ճշմարտութեան վկայել: Մենք, դուստ եւ Յոսափատ բերդին մէջն էինք:

317. Իսկ եթէ երկրորդ եւ երրորդ դէմքի անուն-բայիներ մէկտեղ գտնուին, բայը միշտ երկրորդ դէմք կը դրուի. Դուստ, Մոռլիդն ու Վարդանն որսի ելած էիք: Կամ դուսն կամ առաջին կախաղան պիտոր ելլէ:

ՅՕԳՈՒՆԹ Բ.

ԸՆՈՒՆ՝ ԱՆՈՒԱՆ ՀԵՑ

318. Անուան մը ուրիշ անուան հետ համաձայնութիւնը կրկին է: 1. Գոյական գոյականի հետ, եւ 2. Ածական՝ գոյականի հետ համաձայնած:

§. 1. Գոյական՝ Գոյականի հետ:

319. Գոյական անուն մը երկու կերպով կրնայ ուրիշ գոյականի վրայ իյնալ. Ա. իբրեւ բացայայտիչ եւ բացայայտեալ, Բ. իբրեւ Յատկացուցիչ եւ Յատկացեալ:

Ա.

ԲԱՑԱՅԱՅՈՒՄ ԵՒ ԲԱՑԱՅԱՅՈՒՄԵՆԸ

320. Բացայայտիչ կ'ըսուի այն գոյականն որ ուրիշ գոյականի մը սրն ըլլալը կը բացայայտէ կամ կ'որոշէ. անոր համար ալ այն միւս գոյականը կը կոչուի Բացայայտեալ. այսպէս՝ Զինուոր մարդ. Եփրատ գետ. Հոմ քաղաք. ուր՝ շինոր, Եփրատ եւ Հոմ բացայայտիչ են, եւ կը ցուցնեն՝ ի՞նչ մարդ, սր գետ, սր քաղաք. իսկ մարդ, քաղաք, Եփրատ բացայայտեալ են: Այսպէս ալ կ'ըսուի՝ Չմեռ ժամանակ. Գիշեր ատեն. Կնիկ մարդ. Վիշապ օձ. Իշխան եպիսկոպոս. եւ մանաւանդ յատուկ անունները, Գաւիթ թագաւոր. Ամոլս մարգարէ. Մուշեղ սպարապետ. Հերովդէս Գալիլիոյ կուսակալ. Յազկերտ Պարսից թագաւորը, կամ Պարսից Յազկերտ թագաւորը:

321. Բացայայտիչը բացայայտեալէն յառաջ կը գրուի, եւ հոլովելու ատեն ինք անփոփոխ կը մնայ, յօդ ալ չ'առնուր. (տես 89 — 91.) այսպէս. Զինուոր մարդու. հետ կենակից շեմ եղած: Կնիկ մարդիկ: Եփրատ գետէն անցան: Անի քաղաքին պարիսպները: Նոյեմբեր ամսոյն մէջերը:

322. Երբեմն յատուկ անուն բացայայտիչները գրարարի ձեւով միատեղ ալ կը հոլովին բացայայտելոյն հետ. Աստուած Ամոլայ մարտիկն բերնովը գիւրայէլ յանդիմանէց:

323. Գրաբար ոճով կ'ըսուի նաև յետադաս' Մարգարեն Ամոզ, մարգարէին Ամոզայ: Եկան հասան մինչև ի դեան Եփրատ: — Ինչպէս կը աեսնես՝ յօդը միշտ նախադաս բառին վրայ կ'իյնայ:

ՅԵՏԿԵՑՈՒՑԻՉ ԵՒ ՅԵՏԿԵՑԵԱԼ

324. Յատկացուցիչ կ'ըսուի այն սեռական հոլովն որ դոյականի մը որուն ըլլալը կը ջուղենէ. անոր համար ալ այն քովի դոյականն իրեն Յատկացնալը կ'անուանուի. զորօրինակ՝ Թաշնոյ ձայն. Ծովը- Եղեղը. Թափահայն բնակարանը. Հովո-սոյ վրանները, Եւայլն: Մարդոս կեանքն ստուերի նման կ'անցնի:

325. — Ա. Յատկացուցիչն իւր յատկացեալէն յառաջ կը դրուի, միշտ անիոտիոս մնալով. այսպէս. Ծառի տերև. ծառի տերեւով. ծառի տերեւներ. — Թաղաւորին հրամանը. Թաղաւորին հրամանէն. Թաղաւորին հրամաններուն, Եւայլն:

326. Գրաբար ոճով սովորութիւն Եղած է յատկացուցիչը յետադաս ընել. այսպէս. Փրկիչն ոչնչ-նէ. Արբութիւն սրբոյ. Թաղաւոր Խոփաւորաց. Որդիք ոչնչ-նէ. Որդիք Աստուծոյ. ու մէկտեղ հոլովել. Փրկիչին աշխարհի. Թաղաւորին Թաղաւորաց: Արբոյն Խորոյելի պատգամներն հնչեցուցէք լեռնէ լեռ. (այսինքն՝ Խորոյելի Արբոյն պատգամները):

327. — Բ. Եթէ յատկացուցիչն որոշեալ է (յօդով կամ ուրիշ կերպով) յատկացելոյն վրայ ալ պէտք է ստացական յօդ դրուիլ. ինչպէս. Թաղաւորին պատուէրը. Թուչնոյն բոյնը. Մեր ձեռքը. Եղբօս որդին. Ծովուն Եղեղը: — Թուչնոյն բոյնէն. Եղբօս որդոյն. Ծովուն Եղեղըն. Եւայլն: (Չ'ըսուի բառնոց յօդի՝ Թաղաւորին պատուէր. Թուչնոյն բոյն. Եղբօս որդի. քաղքին պահապաններ. — կամ անորոշ յօդով՝ Թաղաւորին հրաման մը. Թուչնոյն բոյն մը. ծովուն խորէ մը. գահերիցուն նամակով մը, Եւայլն. ապա թէ ոչ՝ յատկացուցիչ սեռականը արականի նշանակութիւն կ'առնու:) Աւստի՝

328. Եթէ որոշեալ յատկացուցչի մ'առջեւ հարկ ըլլայ անորոշ յատկացեալ դնել, այսպէս դարձընելու է. Ծովուն մէկ խորշէն. Գահերիցուն մէկ նամակովը, կամ պարզապէս՝ Գահերիցուն նամակովը:

Սեռական հոլովը տրականէն գանազաննելու դիւրին կերպն առ է. — Եթէ գոյականի վրայ ինկած է՝ սեռական է, իսկ եթէ բայի վրայ՝ տրական է: Այսպէս սեռական է՝ Ուիւոյ նմանութիւն. Բարեկաթի ղ յանձնարարութիւն. տրական է՝ Ուիւոյ նմանիլ. Բարեկաթի ղ յանձնեցի: Այս կանոնէս դուրս կը մնան միայն երկու դիպուածոնքն որ վարը (357, 358) պիտի տեսնենք:

329. Եթէ յատկացուցիչն անորոշ է, յատկացելոյն վրայ որոշիչ յօդ կրնայ դրուիլ ու շղորուիլ՝ ըստ իմաստին պահանջելուն. ինչպէս. Թագաւորի նրոման կամ Թագաւորի նրոմանը. Թռչնոյ քոյն կամ քոյնը. Քաղքի դահադանները. Թռչնամուտ յետե կամ յետեւն: — Բայց աղէկ դիտելու է որ Թռչնոյ բոյնը որոշիչ յօդով է, իսկ Թռչնոյն բոյնը՝ ստացական յօդով է:

Ըսած ենք (82) թէ գրարար հօլովները՝ թէեւ յօդունենան որոշեալ կրնան համարուիլ. ասոնց յատկացեալը հարկաւ յօդ կ'ուզէ (եթէ անորոշ մասք դրուած չըլլան.) այսպէս կ'ըսենք՝ Հայոց գնդերուն դրօշներն արեւուն դիմաց կը ծփէին: Թռչնամուտքերթեւեկներն սկսան յաճախել: Գինուոյ բաժակը ձեռքն առնուլ: Մասեաց սարքը: Երասխայ ավունքը:

330. — Գ. Յատկացուցիչը կրնայ վայելուչ կերպով իւր յատկացեալէն ետքը դրուիլ՝ երբ մէջերնին ուրիշ մասն-բանի մտած ըլլայ. այսպէս. Չեռուրնին մէյ մէկ ոտք առած յիմեւոյ՝ բազմութեամբ դիմեալն յաղմոզի: Ճորն է հատեր իեղճերուն, եւ օգնող չկայ: Չատ դեհա՛ մ'ալ կայ յաճախութեան: Չա՛հ ղ բերին անոյշ ընէ:

331. Յետադաս յատկացելոյն նախդիրը յատկացուցչին վրայ կը դրուի. այսպէս. Մեր գնդերն ղթռչնամուտք Բանիլը ճեղքեցին անցան: Կամբիւսի առ Եթովպացուց Ռեգորն ըրած պատգամաւորութիւնն անպատուեցաւ: (Այսինքն՝ ղթռչնուլ. առ Ռեգորնն:)

§. 2. Ածական Գոյականի հետ :

332. Ածականը միշտ իւր գոյականէն յառաջ կը դրուի, եւ անփոփոխ կը մնայ թէ թուով եւ թէ հօլովով. Բարձր աշտարակ. Ազնիւ գինին. Ազնիւ գինւոյն. Ընոյշ ջուր. Ընոյշ ջրեր, եւ այլն: (Տես 89.)

333. Ուրիշ դէպքերու մէջ ալ՝ ածականը թէեւ գոյականէն բաժնուած ալ ըլլայ, միշտ անփոփոխ է. Այդ քարերը շատ ծածը պիտի ըլլան: Ինչո՞ւ մեծամեծ աստղներն այդչափ ճանրիկ երեւան: (Տես Ուղղական խնդիր. Երես 99:)

334. Միայն յլքնակի կը դրուի ածական մը՝ երբ առանց գոյականի մնացած ըլլայ՝ զրօրինակ. Ընտանի անասունները միշտ մեր հետն են, իսկ լայրէնիներն Արարիչը մեզմէ զատեր է: Պտղոյ կողովին մէջը փոթնէր ալ կային:

335. Գրաբար ոճով՝ քանի մը տեղ ածականը գոյականէն ետ կը մնայ. Ախարհ մեծայն. Փրկիչն Տէր. Եղբայր տիբիլ. Աղեքսանդր Տէր. Նեեման ասորի. Ատոմ գնունի, եւ այլն: Նոյնպէս Յակոբ Շմառնեան. Սահակ Պետրոսեան. Գաւիթ ճերմակեան. եւ կը հոլովի՝ Յակոբայ Շմառնեան. Սահակայ Պետրոսեան, եւ այլն:

Ասկէ զատ կ'ըսուի՝ Աբջ մը տեսայ ձեան պէս ճերմակ: Ճամբու վրայ սոյնէր գտանք յարդով լի: Սեղան մը թագաւորի սքանչելի:

Այսպէս կ'ըսուի՝ Աեց ժամ ամբողջ. Գաւաթ մը լեցուն:

336. Քանի մը տեղ գրաբար ոճով ածականն իւր գոյականին հետ մէկտեղ կը հօլովի՝ նախադաս կամ յետադաս. այսպէս. Մարգարէք Հոգեով սրբով խօսեցան: Մեծին Ներսէի օրերն Հայաստան բարեկարգ էր: Ամպրոտին Ատոմբոս արիւնը շները լափեցին:

ՔԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ

Խ Ն Դ Ր Ա Ռ Ո Ի Թ Ի Ի Ն

337. *Խնդրատոմս* իսկն կ'ըսուի ընդհանուր համաձայնութեան պիս մասն որ կը սորվեցընէ թէ որ բառն ինչ խնդիր կ'ուզէ:

338. *Խնդիր* կ'ըսուի այն հօլովն որ գլխաւոր խօսքին կիսկատար միտքը կ'ամբողջացընէ. (տես վերը 306:) զրօրինակ, թէ որ բսեմ՝ Ես լսեցի, դուն մտար, — դեռ անկատար միտք մը կու տայ՝ որ իւր խնդրովը պիտի ամբողջանայ. այսպէս՝ Ես յոյն լսեցի. դուն պարտեղ մտար. — Հոս յոյն եւ պարտեղ խնդիր են:

Խնդիրը, ինչպէս նաեւ անուն-բային եւ բայը, խօսքին էական գլխաւոր մասն է. բայց թէ բայը եւ թէ նոյն իսկ գլխաւոր խնդիրն երկրորդական խնդիրներ ալ կ'ունենան՝ իմաստն աւելի ամբողջացընելու համար. զրօրինակ եթէ վերի օրինակներուն վրայ աւելցընեմ՝ Ես իջօրէր ասյն լսեցի. դուն մէք առնէն որոշոյն պարտեղը մտար, — իջօրէր երկրորդական խնդիր է յոյն գլխաւոր խնդրոյն. մէք առնէն երկրորդական խնդիր է մտար բային, եւ որոշոյն երկրորդական խնդիր է պարտեղ գլխաւոր խնդրոյն: — Ասկէ կ'իմանաս որ յատկացուցիչն ալ իւր յատկացելոյն խնդիրն է. ինչպէս բացայայտիչ բացայայտելոյն, եւ անտեղանը գոյականին ամբողջացուցիչ: — Ուստի՝

339. Խնդիր կրնան առնուլ

1. Բայերն ու 2. Դերբայները, որ հիմայ պիտի տեսնենք. (Յօդ. Ա եւ Բ):

3. Գոյականները. (տես Բացայայտիչ եւ Յատկացուցիչ, 320 եւ 324:)

4. Ածականները, որ այս գլխոյս մէջ (Յօդ. Գ.) կը տեսնենք, եւ

5. Նախադրութիւնները, որոնց խնդրառութիւնն Ա մասին մէջ տեսանք:

Յ Ե Դ Ո Ի Ա Թ Ս .

Բ Ա Յ Ե Ր Ո Ւ Ի Ն Դ Ի Ր

340. Բայերու խնդիր դիւաւորաբար երկու տե-
սակ է. 1. Խնդիր-սեռի եւ 2. Խնդիր-բնութեան:

341. — Ա. Խնդիր-սեռի այն բնական խնդիրն
է՝ որն որ ներգործական կամ կրաւորական բայ մը
ուղղակի եւ ի հարկէ կ'ուզէ. ինչպէս՝

Ներգործ. խնդիր-սեռի. — Կային զԱՅԷԼ սպաննեց:

Կրաւոր. խնդիր-սեռի. — Աբէլ Կայինն սպաննուեցաւ:

Օրինակէս կը տեսնես որ խնդիր-սեռին նախա-
դասութեան գլխաւոր եւ էական մասն է:

342. — Բ. Խնդիր-ընտելման այն պատահա-
կան խնդիրն է՝ որ անուղղակի հայեցում մ'ունի իւր
բային, եւ խօսքին իմաստին համեմատ որեւիցէ հոլով
կրնայ դրուիլ. ինչպէս Կային զԱբէլ Կայինն սպաննեց:
— Կային զԱբէլ Կայինն սպաննեց: — Կային զԱբէլ Կայինն սպաննեց:
— Կային զԱբէլ Կայինն սպաննեց: — Կային զԱբէլ Կայինն սպաննեց:
— Կային զԱբէլ Կայինն սպաննեց: — Կային զԱբէլ Կայինն սպաննեց:
— Կային զԱբէլ Կայինն սպաննեց: — Կային զԱբէլ Կայինն սպաննեց:

§. 1. Խնդիր-սեռի:

343. Խնդիր-սեռի կ'առնուն ներգործական եւ
կրաւորական բայերը:

344. Ներգործական բայերուն խնդիր-սեռին
հայցական է. Հռոմայեցիք շնորհակալեմ առին: Մորի-
կը շատ ծառեր փրցուց: Հրեայք ճիշտապէս խաչեցին:
Չորրորդադար Արտաշէս անիծեց:

345. Կրաւորական բայերուն խնդիր-սեռին բաց-
առական է. Երուսաղէմ Համայնեացիք առնուե-
ցաւ: Շատ ծառեր ճրջեցին փրցուեցան (կամ փր-
թան): Յիսուս Հրեայք խաչուեցաւ. Արտաւազդ Ար-
տաշէս անիծուեցաւ:

346. Օրինակներէս կը տեսնես որ եթէ ներ-
գործական բայ մը կրաւորականի դառնայ, ներգոր-
ծականին անուն-բային՝ կրաւորականին բացառական

խնդիր-սեռի կ'ըլլայ. եւ ներգործականին հայցական խնդիր-սեռին՝ կ'ըլլայ կրաւորականին անուն-բայի:

Իմանալու համար թէ արդեօք բացառական մը խնդիր-սեռի է թէ խնդիր-բնութեան այս կանոնը միայն առնելու է: — Եթէ կրաւոր, բային բացառականը ներգործականի մէջ անուն-բայի էր, ըսել է թէ խնդիր-սեռի է. իսկ եթէ չէ՝ խնդիր-բնութեան է: Զորօրինակ. Երուսաղէմ Հոսոյեցցի առնուեցաւ. հոս Հոսոյեցցի խնդիր-սեռի է հոսոսոյեցցի բային, (որովհետեւ ներգործականին մէջ անուն-բայի էր. Հոսոյեցցի գիրուսաղէմ առին): — Ասոր հակառակ երբ որ ըսէի՝ Երուսաղէմ Հոսոյեցցի այսինքն Հոսոյեցցի ձեռքն առնուեցաւ, նոյն բացառականը յանկարծ կը դադարէր խնդիր-սեռի ըլլալէն, եւ կ'ըլլար խնդիր-բնութեան. (վասնզի ներգործականին մէջն ալ նոյնպէս բացառական էր. Զերուսաղէմ Հոսոյեցցի առին):

Բայց կան քերականներ որ միայն ներգործականին հայցականը խնդիր-սեռի կ'անուանեն, իսկ ուրիշ ամէն հրաշքերը կը կոչեն խնդիր-բնութեան:

347. Քանի մը ներգործական բայեր հայցականի տեղ տրական հոլով խնդիր-սեռի կ'առնուն. եւ են՝ յաղնել, աղաչել, օփնել, սպասել, տէրել, ինայել, հեռիել, շարնել, նայել, եւայլն. այսպէս. Աղեքսանդր Պարսից թաղթեց: Ճպուռը կ'աղաչէր Տրօնոյն որ ցորեն փոխ տայ: Կուզէր որ յեղի օգնեմ: Հինգ ամիս էրեն սպասեցինք: Բաղամ կը զարնէր իշան՝ թէ ինչու չես քալեր:

348. Երբեմն չէզոք բայերն ալ հայցական խնդիր-սեռի կ'առնուն — հասարակօրէն նոյն բային արմատը կամ բայանունը. Անկամ մ'ինկաւ՝ որ տիրեղերք սասանեցուց: Լոյս մը լացաւ՝ որ զաշխարհ արիւն լացուց: Ալ հիմալ յաւիտենական Կոնդր կը քնանաս: Նոյնպէս կ'ըսուի՝ Քիչ կու լամ եւ Կոն յանդէնոսինանդ: (Ժամը) ուր հինգ րոպէ անցեր է. (տմ. սեփեղի պէշ կէտի): Ըստ քան պարտական եմ քեզի: Նոյն իսկ կեանդ ինծի պարտական ես: Եթէ հիւանդ է, մերք ու հոց կերակրի: Արիւն քրտնիլ. Ես ճամբաս կ'երթամ. Արակ շնչել. Ծովեր անցնիլ. Երկայն ճամբայ քալել. Ձքեղ անցանք:

§. 2. Խնդիր-բնութեան:

349. Խնդիր-բնութեան ամէն հօլով կրնայ գրուիլ՝ իմաստին համեմատ. (342.)

350. Ամէն տեսակ բայ (ներգործ. կրաւոր. կամ շէզոքք) կրնայ մէկ կամ աւելի խնդիր-բնութեան առնուլ՝ այլեւայլ հօլովով:

ՈՒՂՂՈՎՈՆ Խնդիր-բնութեան կ'առնուն՝

351. — Ա. Իսկան բայերը: Մարդս ճակնացու է: Ճամբաները վրանհատոր էին: Ուուրէն Խոփաւոր եղաւ: Նախանձոտն ամէնուն ապելի կ'ըլլայ:

Այս ուղղական խնդիրն անուն-բային զանազանեւու համար ոմանք Երկրորդ սղջում կուած են:

352. — Բ. Ըռուիլ, իւլուիլ, իբրծուիլ, ծանչցուիլ, Գրուիլ, ընդրուիլ եւ ուրիշ կրաւորականներ: Երկրիս ամէնէն մերձաւոր աստղն արեգակի կը կոչուի: Շատերն որ Բարեիմ կը կարծուէին եւ մեզի օգնական տրուեցան, մեր առաջին մատնիչներն եղան: Այսպէս ալ՝

Թագաւոր գրուիլ.

Հովիւ ընտրուիլ.

Բարերար ծանչցուիլ.

Զինուոր գրուիլ:

353. — Գ. Շատ շէզոք բայեր: Յիսուս, ամէն զանձուց արարիչը՝ ազատ ծնաւ: Աբրահամ ծեր մեռաւ: Աւազակաց ձեռքէն Դրի փախան: Զարարիս ինն ամիս համբ մնաց: Ղովտ գերի գնաց, կամ գերի ընկաւ: Ատանգաւոր պատերազմէն յաղթու ելաւ: Այն երկրին մարդիկը շինուոր կը ծնանին: Նոյնպէս ալ՝

կրակ կարիլ.

Ծաղիկ կը հատի.

Պղտիկ իյնալ.

Չորս տրամ կու գայ.

կաղ մնալ.

Խօսքը ծանր կու գայ:

354. Ուղղական խնդիրն՝ եթէ ածական է, միշտ եզակի կը մնայ, (տես 333.) եթէ ոչ մասնաւոր կերպով մը որոշուած ըլլայ. զորօրինակ. Որո՞նք են անաբժան: Իսկ եթէ գոյական է, երբեմն եզակի կը գրուի, եւ երբեմն յղքնակի՝ ըստ իմաստին պահանջելուն. Սասեւ մարդիկն որ կը տեսնես սաղակ են: Այդ խօսած

ներբողներդ աւելի դարսա- են քան թէ Գ-Մար: Առաքեալներն եկեղեցւոյ հիմունքն եղան: Այսպիսի դի-ցալու-ն էին մեր նախահայրները: Այն տեսած- ներդ Սիրերից ուրիշ են:

355. ՀԱՅՐԱՅԻՆ խնդիր-բնութեան մինակ այն բայերը կ'առնուն՝ որոնց կրաւորականն ուղղական խն- դիր-բնութեան կ'ուզէ ըսինք. (352.) այսինքն՝ ըսել, անուանել, ընդհանրել, դնել, դառնել, եւ այլն: Մէջերն են ծերագոյնն իրենց իշխան կ'ընտրէին: Գուն քու եղ- բայրդ հիմունքն անուաներ ես: Չիս իրենց դատարար կ'ուզէին դնել: Աթապատներէք ձիաւոր քերէ բռնե- ցին: — Օրինակներու մէջ բացայայտ կը տեսնես որ ծերագոյնը, եղբայրդ, դէս, յիսոր, եւ այլն, հայցական խնդիր-սեռի են. իսկ իշխան, հիմունք, դատարար, քերէ, եւ այլն՝ հայցական խնդիր-բնութեան: Եղբայրդ կ'ըսուի՝ Թաթար դնել. Մերի փախցընել. Թշնամի կարծել: Այսպէս ալ հետեւեալ ոճերը. (փակագծիւ որոշեալները խնդիր-սեռի են:)

(Մէկը) խաղք ընել.	(Բան մը) ջղակոտոր հանել.
(Խօսքը) կարճ կարել.	(Բան մը) մէկուն շնորհք
(Ոչխար) ընծայ տանիլ.	ընել.
(Շատ ստակ) ծախք ընել.	(Ջուրը) պաղ խմելու է.
Ցանեւցիր հանել, կամ	(Ի՞նչպիսի բան) պարտք
Ցիրուցան ընել.	ունիս:

Ասոնց նման են հետեւեալ անորոշ հայցական- ներն ալ. Տես սա տղան որ դիսոր են հագուցեր: Այդ կտան երեւ չըր ջուր լուալու է որ ճերմկի:

Բաճնեքս յայտի է թէ կը որ բայը չեզոքի կամ կրաւորականի դառնայ՝ հայցականը կ'ըլլայ ուղ- ղական խնդիր-բնութեան, այսպէս. Ընծայ երթալ կամ տարուիլ. Ցիրուցան ըլլալ. Ջրուորք ելլել:

356. Հայցական խնդիր-բնութեան միշտ անորոշ կը մնայ, այսինքն առանց որոշեալ յօդի. բայց կ'ը- ծնել, եմբարբել բայերուն քով երբեմն հարկ կ'ըլլայ՝ յօդ ալ դնել, մանաւանդ ստացական. այսպէս. Չինքն իւր խօսքերէն դատելով՝ Թշնամի կարծեցի: Չքեզ

ալ իբեւոյ ծառան կարծեր են: Զիս նոյն ստաղիւ կարծեր են՝ որ զմեզ լեռ հալածեց.

ՍԵՌԱԿԱՆ ՀՈՂՈՎԸ ԲԱՅԻ ԽՆԴԻՐ ՉԷ՝ ԱՅԼ ԱՆՈՒԱՆ,
(տես 328, ծան.) բայց երկու դեպքի մէջ (հասարակօրէն էական բայի) խնդիր բնութեան կրնայ ըլլալ:

357. — Ա. Մէկուն ըլլալ կամ վերաբերիլ ցուցնելով: Բոլոր իւր ստացուածքը դերոսինան եղաւ: Այս կողմը կը պահանջէր որ իշխանութիւնը ստիպի ըլլայ: Զօրն ունեցածն որդոցը կը համարուի:

Անձնական դերանուանց սեռականը ստացական յօդ կ'աւանդու. իմօ էր. մեր է. բուկր ըլլալ. մեր կ'ըլլար. որունն էր: — Բայց ասոնք ստացական ուղղական են, կամ սեռական-ուղղական՝ որ յաճախ տեսներ:

Վ'ըստի նաև արականով՝ ինչի կ'ըլլայ. ինչ ըլլայ. մանց եղաւ: Բովանդակ ժառանգութիւնը միշտ պիտի ըլլար: Յօլիմ պիտի ըլլայ:

Բայց ասոնքական մե է ստացական յօդով՝ Եղբորս մէկ որդին իայ: շատ գրքերը իայ: Մեր ալ մէկ կառքը իայ. փոխանակ՝ Եղբայրս որդի մ'ունի, շատ գրքերս սնի. մենք ալ կառք մ'ունիմք:

358. — Բ. Տարիք ցուցնելու համար: Տասուերիս որպրան էր Սողոմոն՝ երբ գահն ելաւ: Իւր որբերէն մէկը հինգ որպրան է, մէկալը հազիւ երկու մտնառան:

ՏՐԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ-ԲՆՈՒԹԵԱՆ Կ'ԱՈՒՆՈՒՆ ԲԱՅԵՐԸ:

359. — Ա. Երբ հարցուի թէ որո՞ւ, ի՞նչ բանի. (տճկ. ինչ, նէն)՝ ներեցէք անոնց որ զմեզ վշտացուցեր են: Որո՞ւ բարկացար կամ զո՞վ բարկացուցիր: Վիւրոս մեծ բարերարութիւն բրաւ Լըբէնց, եւ իբեւոյ ազատիչ եղաւ. (սեռական կ'ըլլար՝ իբեւոյ ազատիչն եղաւ:) Ըսէք ինչի, որո՞ւն վկայ ըլլամ:

360. — Բ. Այս ընդհանուր կանոնիս տակն են ամէն շարժում ցուցնող բայերը՝ երբ որ մէկու մը կամ բանի մը երթալ, գալ, մտնեալ, խրկել, կանչել եւ այլն ցուցնենք. (տես վարը 364, տեղ մը երթալ, գալ.) զորօրինակ. Նահապետներն եկան Յօլիմ, եւ պատմեցին թէ Յովսէփ կենդանի է եւ զքեզ իբեւ կը կանչէ: Փարաւոն զԵգիպտացիքն Յօլիմէ պիտի խրկեց որ հաց գտնեն: Գայլը մտնեցաւ Գառնափն, երբ դեռ

անմեղը խոնարհած ջուր կը խմէր: Ինչի՞ եկէք, եւ մի
երթաք այդ անծանօթ օտարականներուն:

• Երբժում ցուցընող բայերուն համար տես նաեւ
(286) — նախադրութիւնը:

361. Այսպէս ալ աներեւութի տրականք. Այն
ահաւոր երեւոյթը տեսնելու գնացեր էի: Լօելու եկեր
է: Իւր որդւոցմէ մէկը՝ բանակին մէջ ծառայելու խրկեց:

362. Ըօել բային (երբ անուանել կը նշանակէ՝)
հայցական խնդիր-ոեռի տալու տեղ հասարակօրէն
տրական խնդիր-բնութեան կը տրուի. ինչպէս. Ասոր
ի՞նչ կ'ըսեն. (այսինքն՝ Զատիկայ ի՞նչ կ'անուանեն):
Գեղ մը հասանք՝ որան տեղացիք Գովուսնք կ'ըսեն:
Այդ տեսակ Գուսնիան յափշտակութիւն կ'ըսենք:
Ահա որոր խելացութիւն կ'ըսեն:

363. Քանի մը բայեր (մանաւանդ գնել, վաճա-
ռել,) յատուկ կերպով տրական հոլով խնդիր-բնու-
թեան կ'առնուն. Հինգ գահեկանի վաճառել: Քան
դեմքի կու տային: Հարիւր գահեկանի գնեցի: Ասոր
գոյնը խնայի կը զարնէ:

364. ԱՅՆԱՍԻՅԻՐ ՅՐԸԿԱՆ ԽՆԴԻՐ-ԲՆՈՒԹԵԱՆ Կ'ԱՌ-
ՆՈՒՆ շարժում ցուցընող բայերն՝ երբ որ տեղ մը եր-
թալ, գալ եւայլն նշանակեն. զորօրինակ. Իսահակ
իրիկուան գէմ դուրս ելաւ որ դրօսնու: Այս խօսքը
զօրաց ուղղելէն ետքը՝ դարձաւ իւր վերնը մտաւ: Կը
սպասէին որ վիշապն իւր Բոյնը քաշուի. (այսինքն ի
դուրս. յիւր վրան): Այսպէս ալ՝ Տան դառնալ. Քա-
ղտ մտնել. Աջ կամ յի դառնալ. Ծով խնալ.
Տան հրաւիրել, եւայլն:

365. Աննասիոր տրական են հետեւեալ խնդիր-
բնութեանները. Զմանուկն ուր զարկաւ տարաւ: Գեռ
խօսք մը չէի քերտն առած: Չետո ձիթենույ ոստ մը
տուին: Գլուխը կտաւ մ'առած: Մտքը մատանի ան-
ցուցին: Աջ նայե ու կը գտնես: Բոլոր երկրին ընա-
կիւքը չէր ջեղ կը բաժնուին: Երկու մտ բաժնուեցան:
Նոյնպէս հետեւեալ ոճերը.

Չեռք ձգել, բերել. Ցոյց տալ. (ցուցընել.)
Չի կամ կառք հեծնալ. Կուլ տալ. (կլել.)

Եփ ելլել, եփ հանել. Զեռք տալ. (Ճաննել.)
 Երեւան ելլել, հանել. Զեռք առնուլ.
 (Արեւը) մարը մտնել, Ոտք ելլել, ոտք հանել.
 կամ մարը դառնալ. Գլուխ ելլել. (լմբնալ.)
 Բերան առնուլ. Գլուխ հանել. (լմբնցընել.)
 Միտք առնուլ. Փոխ առնուլ, Փոխ տալ:

Յանկ. ո՞՞ է ստացական յօդով՝ Դժուարը (դժարը)
 գալ. Դժուարս կու գայ. (Կ-Վ-Բ Կեւր.)

366. Նմանութիւն ցուցընող բայերը երբեմն ան-
 նախդիր տրական խնդիր կ'առնուն: Այսպէս. Մո՞՞
 կը նմանի. Թափառք կը նմանի. Տղայ մ'որ իտէ՞ կը
 նմանի. (փոխանակ՝ մո՞՞, իտէ՞) Պաղէն սառեր փայտ
 է դարձեր:

367. ԱՆՆԱԽԴԻՐ ՆԵՐԳՈՅՈՒԿԱՆ Խնդիր-բնութեան
 կ'առնուն բայերը՝ երբ հարցուի թէ ո՞ր, ի՞նչ բանի
 մէջ, (տճ. նէրէտէ, նէտէ.) կամ ե՞րբ, ի՞նչ ատեն,
 (տճ. նէ՞ զման.) Սարինացիք Լատինի իտէրը կը բնա-
 կէին: Ամենէն զարհուրելի դազաններն Ափրիկէի ան-
 դառները կը գտնուին: Սկսած շէնքս յուսամ որ այս
 տարէ կը լմբնայ: Նոյն օրերը Հրէաստան մարգարէ
 մը կար քանդը: Այսպէս ալ՝ Մեղէք դօտի ունէր: Ծա-
 իտը նիշ մ'ունի: Չե՞տք ցուպ կը կրէր:

368. Բայց շատ անգամ խօսքն աւելի որոշ կ'ըլ-
 ցայ ձէ կամ իւր, նախորդութիւններով: Մանուկն
 Յիսուս Երուսաղէմ՝ դա՞տքն ձէ գտնուեցաւ: Ա-
 ղեքսանդր Բաբելոնէ ձէ մնաւ: Քաջին ձէ փա-
 կուած մնացինք: Ծախին իւր նիշ մ'ունի: Գեորգի
 իւր նախը:
 Նոյն իմացիր Աննախորհր տրականի վրայ ալ. Ժ-
 ղով ձէ մանել: Ծառն իւր ելլել. (Վիկ. Իսղով
 մանել. Ծառ ելլել.)

369. ԲԱՅԵՆՈՒԿԱՆ Խնդիր-բնութեան կ'առնուն
 բայերն՝ երբ հարցուի թէ որմէ, ի՞նչ բանէ, ո՞ր տեղէ.
 (տճ. ի՞նչմէ. նէտէ. նէրէտէ.) Եղբորե՞ս լսեցի: Չե՞ղ-
 ձե առինք: Թշնամոյ յերտէն փրժար: Տանի՞ն ինկեր
 է: Բանտէ փախեր էին:

Այս բացառականը շփոթելու չէ խնդիր-սեռի բաց-
 առականի հետ, որ վերը (346. ծան.) անսանք: Աւա-
 սիկ մէկ երկու օրինակ ալ:

Խնդ. սեռի. Բորսար Բրիտանիա բժշկուհեացաւ:
 Խնդ. բնու. Բորսան էր Բորսոս-Նիւնի բժշկուհեացաւ:
 Խն. ս. Չասիկայ կը ճանչնայ եւ սօյի կը ճանչցուի:
 Խն. բն. Խարբոյ ըլլան սօյի կը ճանչցուի:

370. Բացառական հոլով խնդիր-բնութեան կ'առնուն լաինալ, դարբարել, խոփանել, որքեիել, յան յբանալ, եւայլն: Աչ դը կրնար զիրենք այնպէս շարաշար թեթիտեիեն խափանել: Աշխարհ-Նիւնի կամ Աշխարեի մի ճանճրանար. Այսպէս ալ՝ Պարթոն հրաժարիլ: Գերո-Նիւնի ազատել: Մօե ու գինի ժուժկալել:

371. ԳՈՐԾԻԾԿԱՆ հոլով խնդիր-բնութեան կ'առնուն բայերն երբ հարցուի թէ ինչո՞վ. (տճ. նէ էլէ): Ինք էր Բերնիլ խոստովանեցաւ թէ մահապարտ է: Հրացանով զարկաւ մեռցուց: Օտարին սորելով ծախք ընել:

Մարդու եւ անձանց կամ շարժում ունեցող իրաց գործիականին համար հետեւեալ կանոնները միտք առնելու է:

372. — Ա. եթէ անձը գործողութեան գործիքն է, (այսինքն՝ երբ գործողութիւնն անոր ձեռքը կ'ըլլայ), մինակ այն ատեն գործիական հոլով կը դրուի: գործինակ. Թարգմանով խօսեցայ: Ծառայով խաւրեցէք: Չեղձ կը պարծի հայրենիքը:

373. — Բ. Իսկ եթէ անձը գործողութեան ընկերն է կամ գործակից, (այսինքն եթէ ան ալ միեւնոյն ատեն նոյն գործողութիւնը կը կատարէ,) այն ատեն տրականով հետ նախադրութիւնը դնելու է. Թարգմանին հետ խօսեցայ: Ծառային հետ մշակներն ալ ճամբայ դրի: Չեղի հետ ես ալ կը պարծիմ:

Այսպէս՝ զատ իմաստ կու տայ Նստով երթալ, եւ Նստան հետ (քովէն) երթալ. Չեղ կամ խոտով երթալ, եւ Չեան հետ, խոտին հետ երթալ: — Ահապի գլխիններու բազմութիւն մը մեր նստան հետ կ'երթար: Հարիւրաւոր թաչուններ խոտին հետ մինչեւ առաջին օթեւական հասան: — Երկուքը մեկտեղ կը տեսնես յաջորդ օրինակներու մէջ. Յոգեփ իւր եզբոյցը հետ Թարգմանով կը խօսեր: Գայլերս հետ շերտ կուտեցանք շորս ժամ ամբողջ: Ժամանակս անձն բան կը փոխուի. մենք ալ իմանալին հետ:

Յաճկերէն լեզուն այս զանազանութիւնը լուսնի:

Հորովներուն ուրիշ գիտելիքները տես վարը
Գ. Գ:

Յ Օ Գ Ո Ի Ս Ծ Բ .

Դ Ե Ր Բ Ա Տ Ն Ե Ր Ո Ւ Ի Ն Դ Ի Ր

374. Գերբայները նոյն հօլով խնդիր կ'առնուն ինչ որ իրենց բայը կը պահանջէ. այսպէս. Թուլան որսալ. Խուլան որսացող: Երկու ուզել. երկու ուզող: Պարտայ բաղձալ. դարտայ բաղձացող: Բանտէ փախչիլ. Բանտէ փախած մարդ: Նոյնպէս կ'ըսենք՝ Պարտալ բերող ծառ. Աշխարհի տեսած մարդ. Գերջակէն խրկուելու հաշիւները. Քեշի գալու թղթերը: Ձեշի առնելիք շունէի Ձեշ տեսնելիքս եկաւ:

375. Ընդունելութիւն-ներկան եթէ իբրեւ բայ առնուի՝ իրեն բնական հօլովը խնդիր կ'ուզէ. իսկ եթէ իբրեւ գոյական անուն առնուի՝ խնդիրը կ'ըլլայ սեռական հօլով յատկացուցիչ, եւ ինքն անոր յատկացեալը կ'ըլլայ. այսպէս.

Ընդուն. իբրեւ բայ. — Ձոխեղերէ ստեղծողը. Ձեշ փրկողը. Ինձի հետեւողները:

Ընդուն. իբրեւ անուն. — Տիեղերայ ստեղծողը. Մեր փրկողը. Ի՞՞ հետեւողներս:

Օրինակներէս կը տեսնուի որ այս դէպքիս մէջ ընդունելութիւնը յօդով է

376. Ըսինք՝ իբրեւ գոյական գործածուելով. վասնդի եթէ իբրեւ ածական առնուի ընդունելութիւնը՝ իրմէ ետքը գոյական մ'ունենալով, (260.) այն աստէն նախընթաց խնդիրը հայցական կը մնայ. ինչպէս. Աքաաբու արեւը լափող շները. (եւ ոչ՝ արեւն լափող:) Անտառին մէջ խոյր կոտորող գեղացւոյն հանգիպեցանք. (եւ ոչ՝ խոյրի կոտորող:) Պարտալ բերող ծառ. (եւ ոչ՝ դարտայ:)

Բայ ասկէ՝ երբեմն հայցական խնդիր վայելուչ կ'ըլլայ եւ երբեմն սեռական, որ միայն վարժութեամբ կրնայ սորվուիլ:

Յ Օ Գ Ո Ւ Ա Թ Գ .

ԱԾԱԿԱՆՆԵՐՈՒ, ԵՒ ԹՈՒԱԿԱՆ ՈՒ ՄԱՍՆԱԿԱՆ
ԱՆՈՒԱՆՑ ԽՆԴՐԱԹՈՒԹԻՒՆԸ

§. 1. Ածական անոններ:

377. ՈՒՂՂԱԿԱՆ հոլով խնդիր կ'առնու ամէն տե-
սակ ածական՝ երբ անոր շափը կամ աստիճանը ցուցը-
նող գոյական մը հետն ունի. ինչպէս. Նարուքողոսնո-
սոր թագաւորն արձան մը կանդնել տուաւ՝ լախոն
կանգոն բարձր: Հինգ հինգ կանգոն երկայն ձողեր տնկեր
էին: Մըն մը հեռու: Քսան որմ մանր: Ի՞նչ աստի-
ճան նեղ են եղեր անցքերը: — Հոս ուղղական խնդիր
են՝ լախոն կանգոն. մըն մը, եւայլն:

378. ՏՐՈՒԿԱՆ հոլով խնդիր կ'առնուն՝ Արժանի-
օգոտիար. Քաստիար. նման. մտ. կորոտ. թարախ եւայլն:

Թշնամեաց ահարկու.

Արեան ծարաւի.

Աշխարհի մնասակար.

Չորս հոգւոյ բաւական.

Ամենայնի կարող.

Շատերու ատելի.

Քեզի նմաններդ*.

Ամէնուն բաղձալի, սի-

Ցեսնելու արժանի.

րելի, եւայլն:

Եւ ընդհանրապէս ուլի, ելի ածական դերբայները, ինչ-
պէս են՝ Նախանձելի. սոսկալի, եւայլն:

* Կ'ըսուի նաեւ քո- նմաններդ. բայց այն ատեն
նման գոյականաբար առնուած կը համարուի:

379. ԲՆՑՈՒՍԿԱՆ հոլով խնդիր կ'առնուն՝ Հերոս-
լուրի. որբէբ. ուշտ. անոյս. անդիւ. անբեւոյլ-
եւայլն:

Բլրէն հեռու.

Փրկութենէ անյոս.

Ամէն շնորհէ անմասն.

Մեզմէ անծանօթ.

Ասկէ տարբեր.

Աչքէ աներեւոյթ.

Լաւձէս տարբեր.

Մահկանացուներէ անտես:

380. Բայց Անդիւ, անխոյս, անբեւոյլ, եւայլն.
աւելի վայելուչ կերպով արական խնդիր կ'առնուն
փոխանակ բացառականի. Միշի անծանօթ. ուշտ ան-
երեւոյթ. մտոյ անըմբռնելի:

381. ԳՈՐԾԻՈՎՈՆ Տոլով խնդիր կ'առնուն լ՛ կամ լի+ . լեցում. հոշո. երեւել, եւայլն ածականները:

Շնորհք լի. Հացով ջրով կուշա.
Պաղով լեցուն կողով. Բաջութեամբ նշանաւոր:

382. Ածականի խնդիր կը արուի նաեւ ստացական յօդով գոյական մը. զորօրինակ. Մեջը-պարապ սնտուկ մը: Ձայնը-տկար երգիչ մը: Ձեռներնի-անդէն պահապաններ: Մարը-ճեղքուած մէկը: Տերեւ-թափած տունկ: Ձեռը-կտրած զինուոր: Դուն աւադիկ հոգին-ելած մարմին մըն էս: (Այս ոճը տաճկերէնէն մտած է. որուն տեղ հասարակօրէն բարդ ածական մը կը գործածենք. Տերեւաթափ, տկարաձայն, ձեռներէկ, եւայլն:)

383. Բաղդատական ածականները կամ բացառական խնդիր կ'առնուն, եւ կամ +ան շ նախադրութեամբ հայցական. զորօրինակ.

Մեղէ աւելի երջանիկ, կամ քան շէշ աւելի երջանիկ:
Մեղէ երջանկագոյն, կամ քան շէշ երջանկագոյն:

384. Նոյն խնդրառութեամբ դրականն ալ բաղդատականի տեղ կ'անցնի. այսպէս. Մեզմէ երջանիկ կամ քան զմեզ երջանիկ.

Ծաղիկը ուղիէն գեղեցիկ է, կամ Ծաղիկը +ան շէշոշ գեղեցիկ է.

Պտուղը ծաղիկն (աւելի) աղէկ է, կամ Պտուղը +ան շէշոշի աղէկ է:

385. Գերադրական ածականը երբեք խնդիր չ'առնուր, եւ կ'ըսուի Ամենապարզ խօսուածք. Ամենաստորին բացատրութիւններ. Ամենասիրելի բարեկամ. Ամենասուբբ կոյս, եւայլն: Բայց

386. Կայ Համեմատութեամբ նամի-գնրադրական մ'ալ որ կը շինուի հասարակ բաղդատականին վրայ ստացական յօդ գնելով, եւ մեծնէն կամ +ան զմեծն խնդիր տալով. այսպէս.

Ամէնէն ծերագոյնը. Ամէնէն բնտիրը.

Ամէննէդ աղքատը, կամ Ամէնէն աղքատիդ.

Ամէննէս արժանաւորը, կամ Ամէնէն արժանաւորնիս:

387. Վերջին, յեղին, իբրսեր, հեռաւոր ածականները համեմատութեամբ գերադրական կ'ըլլան հոսի մակբայով, այսպէս. Հոսի վերջին օրը: Երկրագոյն եղբորս մինչեւ հոսի իբրսերը: Հոսի հեռաւոր աստղներն աչքի աներեւոյթ են:

Ձուս տաճիբէն է էն մասինն ալ որ ոմանք գրոց մէջ կը գործածեն. էն նմանը. էն առաջները. էն ներքը. որուն տեղ շատ տեղամ վայելուչ է ըսել՝ Բոս նմանը, Բոս առաջները, Բոս ներքը:

§. 2. Թոռական եւ մասնական սեռոցներ:

388. Մասնական անունները բացառական հոլով խնդիր կ'առնուն. Չեղձե եւ ոչ մեկուն կրնամ վստահիլ: Անոնցմէ ոմանք ոտք ելան կեցան: Մեկերնէն քանի մը հոգի լրտես էր:

389. Ուրիշ ածականներ ալ, մասնական թուականները, եւ ուրիշ՝ մասնական բան մը կամ բաժին ցուցնող բառերը բացառական հոլով խնդիր կ'առնուն: Բռնաորդներն շատերը (կամ շատը) հազիւ կեսօրւան մօտ կը սկսին գործելու: Ճամբորդներն երկուքը մօտ տեղ մը քաշուած էին: Այդ շնորհաւորն մաս մ'ալ մեզի բաժին հանես:

390. Բայց շատ անգամ բացառականի տեղ սեռական խնդիր կ'առնուն. Չեք եւ ոչ մեկուն կրնամ վստահիլ: Ճամբորդներուն երկուքը:

391. Երբեմն ալ սեռական խնդրոյ տեղ մասնականները, թուականները, եւայլն, ստացական ձեւով կը գործածուին. (Դուք) Ահնդտ հոս էիք: Երբեմն անխռով մնացինք: Մեկերնէր գուրս ելլէ տեսնեմ: Ահն Բեկերնէն մէկ մեկ խորը քաշուած պահուած էինք:

392. Շատ հեղ մասնական անունը կամ ինչ մը մաս մը եւայլն բառերը զօրութեամբ կ'իմացուին, եւ բացառական հոլովը բային քով մինակ կը մնայ. զորօրինակ. Սա հոգեդ տուր աղքատին ալ: Այդ քրտն ես ալ ունիմ: Պարտեզին ծաղիկներն քաղեց բերու: Այն վաճառքն չմնաց մեր հրապարակը. — Եւ կ'իմացուի՝ Սա հոգեդ մաս մը, այն վաճառքն ինչ մը:

Գ Լ Ո Ւ Ն Ե Ր Ր Ո Ր Գ

ՄԱՍԱՆՑ-ԲԱՆԻ ԿԻՐԱՌՈՒԹԻՒՆ

393. Մասանց-բանի կիրառութիւնը կը սորվեցընէ թէ բառերն այլեւայլ դէպքի մէջ ինչ գործածութիւն կ'առնուն. անուանց թիւը, հոլովները, բայերու ժամանակները եւայլն երբ եւ ինչպէս կը գործածուին:

Յ Օ Գ Ո Ւ Ա Թ Ա.

ԱՆՈՒՆ

394. Անուան թուոյն, հոլովներուն եւայլն կիրառութեան կանոնները ճանչնալէն յառաջ՝ հարկ է գիտնալ ընդհանրապէս որ Անուն ըսելով հոս երբեմն ուրիշ մասունք-բանի ալ կրնայ իմացուիլ. վասնզի Որեւիցէ մասն-բանի կրնայ իրրեւ գոյական անուն գործածուիլ, յոքնակի բլլալ, յօդ առնուլ, եւայլն:

§. 1. Անուան թուոյն կիրառութիւնը:

395. Թուական անուանց առջեւ հասարակօրէն եզակի կը մնայ գոյականը. թէպէտ կրնայ ըսուիլ նաեւ՝ Խնդրոյն սրոյումն երկու դարձուցնելու յանձնուեցաւ: — Իսկ եթէ որոշեալ են՝ յոքն. կը դրուին. ինչպէս. Երկու առողջիներն առջեւնիս կայնած տեսանք: Այնչորս ղերողեպները վրանի մը տակ խորհրդի նստեր էին: (Ռամկօրէն կը համարուի՝ Չորս ղերողեպը, եւայլն:)

396. Բայց քանի մը դէպքի մէջ երբեք յոքնակի չի կրնար դրուիլ. ինչպէս. Երեսուն հոգի. Վեց անգամ. Չորս հեղ. Երկու հարի գինի. Ութ ժամ տեւեց:

§. 2. Հոլովներու գործածութիւնը:

397. ՈՒՂՂԱԿԱՆ հոլովը կամ ան է որն որ կընէ կամ որն որ կ'ըլլայ, (անուն-բայի.) եւ կամ ան է ինչ որ անուն-բային կ'ըլլայ. (ինդիք-բնութեան:)

398. ՀՅՅՅԿԱՆԸ կամ ան է զորն որ անուն-բային

կ'ընէ. (խնդիր-սեռի.) եւ կամ ան՝ ինչ որ խնդիր-սեռին կ'ըլլայ. (հայցական խնդիր-բնութեան)

399. Աննախդիր հոլովներէն՝ ՍԵՆՏԻՖԻՐ ՏՐՈՒԿԱՆԸ դէպ ի տեղ մը շարժում կը ցուցընէ. իսկ ՆԵՐՔՈՍՏՈՒՅԵՆԸ (տեղւոյ մը) մէջ կամ վրայ դադարում կը ցուցընէ: Չորօրինակ՝ Պարտեզ մտայ. Պարտեզը մնացի: Գեղ գայինք. Գեղը մնացինք:

400. Աննախդիր տրականը, (ինչպէս նախընթաց օրինակներէն կը տեսնես,) կրնայ առանց յօդի մնալ. բայց աննախդիր ներգոյականը սովորաբար յօդով կը բանի, եթէ յատուկ անուն չէ: — Այսպէս կազմուած են տեղական մակրայներն ալ. (272.) ՎԵՐ ԵՂԱԸ. ՎԵՐԸ մնաց: ՆԵՐ՝ նայեցան. ՆԵՐ՝ կռուեցան:

401. Երկրորդ տեսակ ներգոյական մ'ալ կայ՝ գլխաւորաբար ժամանակ ցուցընելու համար. (տես 63, 4:) Ոչ ոք յոյս ունէր, բայց ինք դարձեալ ժամանակն եկաւ հասաւ անվրէպ: Մօրեղբայրդ անցեալ ոչնա՞մ մեռաւ: Կե՞ս գէշերէն դուրս ելաւ: Արեւն չի գար: Ձապնէ ճամբայ կ'ելէք: Նոյեմբերի չորէն հրատարակուեցաւ: Ժամը վրջին կ'արթըննայ: Այսպէս ալ կ'ըսենք՝ Նոյն միջոցին, (միայն ժամանակ ցուցընելու համար:) Գալ հեղու: Այս անգամուս:

Չըսուիր տրականով՝ ժամանակուս հասաւ. Այս չարժանու կամ Արեւնու չեկաւ:

402. Այս կանոնով կը ձեւանան նաեւ աներեւու թի ներգոյականն ու քանի մը ուրիշ ներգոյականներ. ինչպէս. Առաջին նայելու՝ ճանչցայ: Կանուխ հաւաքուած գեղ հասանք: Ամառուան քառին ճամբայ քալել: Միւսը դէմն ելաւ ու սոսկացի:

Այս կերպ օրինակներն առանց յօդի չեն գործածուիր:

403. Ներգոյական հոլովի տեղ շատ անգամ հեռ, լեռ, Տե՛ջ նախադրութիւնները կը գործածուին: Այսպէս կ'ըսուի՝ Աղօթքի հեռ եղէք, որդեակք: Կերուխուսի, զբօսանքի հեռ ըլլալ: Ահուգողի մէջ էին:

ՍԵՆՏԻՖԻՆ հոլովին քանի մը գործածութիւնը տեսանք: Հիմայ տեսնենք Մեռակամակ-ստեղծան:

404. Գոյական անուանց առանց յօդի սեռակա-
նէն ածականներ կը կազմուին՝ աստիճան, արժէք,
չափ, տարիք եւ այլն ցուցընելու համար: Այց ամուռն
հիւանդութենէ դեռ նոր ազատած էր: Տասնամի տա-
րիճանէ տաք խուց մը: Եբբորդ քժի ազգակցութիւն:
Բարձրագոյն իւրիչ ուսումնարաններ: Յերիւ աստիճանի
անմտութիւն: Քսան արբան երիտասարդ մը: Մովսէս
հարիւր Իսան արբան մեռաւ: Չոյզ մը ապարանջան՝
հինգհազար դահիւնի:

Օրինակներէս կը տեսնուի որ այդ սեռական
գոյականներն իրենցմէ յառաջ հարկաւ ածական մը
կ'ուենան:

ԲԱՅՅՈՒԹԵԱՆ հոլովն որ տեսանք քանի մը նախա-
դրութեանց եւ բայերու խնդիր, կը գործածուի դար-
ձեալ

405. Գործքի մը պատճառը ցուցընելու համար.
այսպէս. Չարձանիկն քար դարձաւ: Սրտիս նեղութիւնն
լեզուս կարկեցաւ: Շատ իարգալին կուրացեր է:

406. Նիւթոյ անուանց եզ. բացառականն իբրեւ
ածական կը գործածուի. այսպէս.

Արծրթէ ժամացոյց.	Բամբակէ լաթեր.
կապարէ գնտակներ.	Գածէ արձաններ.
կտաւէ հագուստ մը.	Հողէ ամաններ.
Փայտէ դգալ.	Գարիէ հաց:

407. Տրականի ձեւ Աննախդիր բացառականը
(տես 63, 5.) հասարակօրէն ստացական յօդով
աներեւոյթներու եւ ուրիշ ստացական վերջով յղքնա-
կիներու վրայ կը բանի. Ըսելէքը չիտնալուն՝ սկսաւ
դանդաշել: Սաստիկ զբօսասէր ըլլանուն՝ օրերնին որ-
տով կ'անցընէին: Այնպիսի նենգութիւն մտիւրնաս-
ալ չէր անցներ: (Այսինքն՝ Չգիտնալէն. ըլլալէն.
մտքերնէս, եւ այլն:)

ԳՐԹԻԹԵԱՆ հոլովը բաց ի ածականի եւ բայի
խնդիր ըլլալէն (371, եւ 381.) ուրիշ այլեւայլ գործ-
ածութիւններ ալ ունի:

408. — Յ. Ամբողջ եւ բոլորը մէկանց նշանակելու. ինչպէս. քաղաքն առնուելէն ետքը՝ իրենք ալ տնով տեղով ջնջուեցան: Ատոնք տնով ցեղով աղուաշ են: Հրեայք այգիս նենգաւոր են եւ խորամանկ:

409. — Բ. Որոշ ժամանակ մը ցուցընելու համար եզ. գործիական կը դրուի. Սողոմոնի օրովը՝ կըսեն թէ ոսկին ու արծաթը խոտան բան մըն էր: — Այսպէս ալ Ատէնօտ, Ժամանակ — մակբայակերպները:

410. — Գ. Գոյականներու գործիականն իբր անձական անուն կը բանի, եւ կը նշանակէ ունեցող. ինչպէս. Վեց պարսկահանով ընդարձակ սենեակ մը: Երկու աշտարակով եկեղեցի մը: Զեռուներ կան սանդղի յետով: Անոյն հոգով պտուղներ. (անուշահոտ) Աղէքսանդր Մեծն ձի մ'ունէր զուարթի գլխով: Գարջուլ անունով մէկը: Լեռ մը կար Յլու-գլու-ի անսամբ:

Այս կանոնով ձեւացած են անձականներս. Գիտով. ուժով. համով. խելօք. շնորհօք. մօրուօք. տարւօք:

Ցանկերէնէ մտած խորթ ըսուածք մըն է՝ Ի. — շաղկապի տեղ գործիական հօլով բանեցընել. պոպէս. Պերսիսով Թամար ներսը մնացին. փոխանակ՝ զեարան — Թամար:

Հորովներուն պարտուպատշաճ կիրառութիւնը գիտնալու համար՝ պէտք է զանոնք իրարմէ աղէկ զանազանել, մանաւանդ իրարու նմանները, ինչպէս են՝ ուղղականը, հայցականը եւ աննախդիր հօլովները. որուն դիւրութեանն համար կ'աւելցընենք յաջորդ.

Հ Ա Լ Ո Վ Ո Ց Զ Ո Ւ Գ Ս Կ Ծ Ի Բ Է

Ուղղական. Անոռն քայի. — Բաղտ շինուեցաւ. Արշաձ կանգնուեցաւ:

„ խնդ. - շնոնթ. — Բաղտ անուանեցաւ. Արշաձ կարծուեցաւ:

Հայցական. խնդ. - սնոնի. — Բաղտ շինեց. Արշաձ կանգնեցին: Չեր երթալ շիմացանք:

„ խնդ. - շնոնթ. — Բաղտ անուանեցին. Արշաձ կարծեցինք:

- Ներգոյակ. ոռոգողականի ձևով. — Բողոք մնացէք:
Այս իբրեւ էք դուք ալ. (յայտ կարգս):
- ” տրականի ձևով. — Նոյն ժիջոյնի կռիւ
բացուեցաւ: Ամէն լեւըս կը զարհուրիմ:
Տրական. ոռոգողականի. — Բողոք հասանք: Մինչեւ
ձեր Գալ:
- ” յոռն կամ վերջահոյով. — Բողոքին մտա-
ցայ: Այնպէս վաղեւն զարմացանք:
- Սեռական. նոյն ձևով. — Բողոքին պարիսպը: Առաջ-
ընտրուած արագութիւնը:
- Բացառական. նոյն ձևով. — Տեղացը շարժեցաւ: Շատ
վաղեւն յոգներ է:
- ” խնդ. - սնոյ. — Բողոքին ընդունուեցաւ.
(քաղաքը զինքն ընդունեցաւ.)
- ” խնդ. - թնոյ. — Բողոքին ընդունուեցաւ.
(քաղաքացւոյ ձեռքէն ընդունեցան.)

Հորովներուն զլուսւոր մէկ պաշտօնն ալ է ժա-
մանակ ցուցնել:

411. — Ա. ժամանակի հարցումներուն՝ մէկանց
աննախդիր հայրական հորովով պատասխան կը արուի.
— յոգով եթէ որոշեալ ժամանակ է, եւ եթէ անորոշ
է առանց յոգի: Աւասիկ օրինակները:

1. Երբ: — Աեցերորդ օրը մի գարձեր: Գերու-
թեան երեսներորդ դարին շէքը լմնցաւ: Նոյն արեւ-
նեքը սաստիկ հալածում մ'եղաւ: Գիշերները պահպա-
նութիւն կ'ընէինք: — Այն գիշեր հրդեհի վախ կը
կրէինք: Բանի մը գիշեր անքուն մնացի:

2. Որչափ արեւ: — Բոլոր դարին հոգով ու
մտմտութով տանջուեցանք: — Բառաստան օր եւ Գա-
լուստան գիշեր անդադար անձրեւեց: Այն դարէ սով
եղաւ: Այսչափ ժամանակ հետերնիդ եմ:

3. Բանի՞ անգամ: — Չորս անգամ հարցուցի,
չորս անգամ ալ անպատասխանի մնացի: — Ինն անգամ
իրարու վրայ յարձակեցան:

Նոյնպէս կ'ըսուի՝ Օր մը սիրով են օր մը թշու-
մութեամբ: Ժամ մը քուն, ժամ մը արթուն:

412. — Բ. Մէջ նախագրութեամբ սեռական կը դրուի, երբ սկիզբէն մինչեւ վերջն եղած միջոցը ցուցնել ուզուի, ինչպէս. Յիսուսն օր-ան օրէջ երեք անգամ անձրեւ եկաւ: Երկրորդ տաճարը քառասունու վեց տարւած օրէջ շինուեցաւ:

Ժամանակ ցուցնող հորովներու վրայ տես դարձեալ 409:

413. Զանազան հորովներով այլեւայլ մակբայներ եւ մակբայակերպներ ալ կը ձեւանան, ինչպէս Ա մասին մէջ տեսանք: Այսպէս կ'ըսուի՝ Ապշեցան շուարեցան՝ թէ ինչպէս գոյ դռներով սրահին մէջ մտաւ: Իս-ս դռ-ս պարտեցայ մուրացի: Ամէնքս զարհուրեցանք երբ յետը սո-ր եկաւ մէջերնիս մտաւ: Մ-դոնին մարը՝ անցաւ նստաւ: Մ-րդ գլ-տի վեց վեց դահեկան բաշխուեցաւ:

§. 3. Ածական և Գոյական:

414. Գոյական անուններ կան որ միանգամայն ածական ալ են. ինչպէս՝ Սուտ. մութ. ծակ. ցուրտ. հանդիստ: Այսպէս կ'ըսուի՝ Սաստիկ տարապիէն պատապարուելու համար մ-ի քարանձաւ մը մտանք: Կոյնպէս յաջորդներն ալ.

Սուտ վկայութիւն.

Ծակ աման մը.

Մութ ատեն.

Մշուշ օդ.

Շուր տեղուանք.

Հանդիստ կեանք անցընել:

415. Երբեմն գոյական անուններ ածականի տեղ կը գործածուին.

Ա. Բանի մը նիւթը ցուցընելու համար. (տես նաեւ 406:)

Ոսկի աշտանակ մը.

Կաշի գօտի.

Արծաթ դդախներ.

Ցախ աւել:

Բ. Չափ ցուցընելու համար՝ թուականով մը.

Կաթիլ մ'արիւն.

Գունդ մը զօրք.

Գաւաթ մը ջուր.

Քանի մը տող գիր.

Երկու կողով խաղող.

Բայէ մը ժամանակ:

Գ. Նմանութեամբ, ինչպէս՝ Բար սիրտ. (սիրտ մ'որ քարի կը նմանի.)

Ցից ժայռեր.

Գլխացաւ մէկը.

Ապառաժ քար.

Ծաղիկ հասակի մէջ վախ-

Յուցանը մարդ մը.

Ճանիլ:

Գ. Ժամանակ ցուցնող գոյականներն իրարու վրայ կ'իյնան իբրեւ ածական եւ գոյական.

Երէկ գիշեր.

Վաղը կէսօր.

Երէկ իրիկուն.

Շաբաթ առտու.

Վաղն առտու.

Ուրբաթ իրիկուն:

416. Այս եղանակաւ ածականի պէս գործածուած գոյականներն իրենց գլխաւոր գոյականէն յառաջ անսովորիկ կը մնան, եւ միայն հետեւորդը կը հոլովի կամ յօդ կ'առնու. այսպէս. Կաշի գօտւոյ: Արիւն արտունւքով: Երէկ իրիկուննր: Կաթիլ մը արեան արժէքը:

417. Այս կերպով կը գործածուին Տեսակ, ձեւ, եղանակ, աստիճան, անուն գոյականները՝ մը յօդով կամ վերադրով մը մէկտեղ. ինչպէս. Կարծու անուն մէկը կ'ըսուի թէ Փիւնիկեցւոց գիրը Յունաստան բերած է: Այն է՞նչ ասորի՞ն կատաղութիւն էր: Մարդ մը Սիմոն անուն. Ուրիշ կերպ բացատրու Նոր տեսակ հրացան. թիւն.

Այս եղանակ վարմունքը. Հին ձեւ հաղուստներ.

Տեսակ մը մատնութիւն. Արդի գոյն շղարշ մը:

418. Ածականներ ալ կան որ իբր գոյական կը բանին. այսպէս. Այս գիշերուան ցուրտը՝ կ'ըսեն թէ ծաղիկները զարկեր է: Ամառուան փոքր: Ջաւկին կորոտովը կը մտնէր: Քարայրին խորանկէն դզողին լուեցաւ:

419. Առանց գոյականի մնացած ածականն ալ՝ հասարակօրէն յօդով մէկտեղ՝ գոյական եղած կ'ըլլայ. Կարծիք կրակի նմանութիւն է: Կլբը կամ քլբը՝ բնութեան սիրական ձեւն է: Կանաչ գիշի՞ եւ կողոպտի բաղադրութիւն է:

Այսպէս ստացականներն ալ յօդ առնելով

գոյական կ'ըլլան. Իմ. քուկդ. իրենցը. ձեռքինդ. վրային. մարդունը. Մեարոպինը. երեկուանը. գիշերուանները, եւ այլն:

420. Սեռական գոյականի մ'առջին յօդով ածական մը կը դրուի, որ կը նշանակէ նոյն գոյականին այս կամ այն տեսակը. ինչպէս. Զրին Գոռը չի խմուիր. (այսինքն՝ տաք տեսակ ջուրը): Աղարշակ Հայոյ Գոռը ժողովեց եւ Մակեդոնացու վրայ արշաւեց: Մարգարտին խոշորը յարգի է: Ախրաբուժին անգոմբը զարհուրելի է:

421. Գալ բառն իբրեւ ածական կը դրուի ժամանակի անուանց վրայ՝ փոխանակ հալը կամ արտալը ածականին. այսպէս. Գալ ամիս. Գալ շաբաթ. Գալ չորեքշաբթի. Գալ անդամուն. Գալ գատկին. Գալ շաբթու. Գալ աշնան: Գալ թղթարերաւ նամակ մը կը սպասեմ:

§. 4. Յօդերու գործածութիւնը:

Որոշեալ յօդին կիրառութեանը վրայօք գիտնալու քանի մը բան կայ, որոնց հետ մէկտեղ կ'աւանդենք ստացական յօդինն ալ, որ հասարակօրէն միեւնոյն կանոնաց տակ են. (մասնաւոր գիտելիքները տես դերանուանց կիրառութեանը մէջ. Յօդ. Բ. §. 2:)

422. Հասարակ անուններէն Արտաձ ըստը երբեք յօդ չ'առնուր. նոյնպէս հասարակօրէն Տեք բառն՝ Աստուած նշանակութեամբ. եւ կ'ըսուի. Արտաձ ստեղծեց երկինքն ու երկիրը: Արտաձոյ պատգամները: Արտաձի վախնալ: Տեսնէ Տեք եւ սղորմի:

423. Շատ անգամ Երկն. երկր. եւ այլն. անոնց յօդի կը գործածուին: Երկն, երկր, ծով եւ ցածաժ Աստուծոյ հրամանին հնազանդ են: Երկր երկն տաբաւ հեռաւորութիւն կայ:

Ուղղականէն զանազանելու համար երբեմն հայցականը ն կամ ը յօդով կը դրուի նոյն իմացիք քանի մը ուրիշ անուանց վրայ ալ:

Գոյական յատուկ անուանց եղակին՝

424. — Ա. Ուղղականի մէջ առանց յօդի կը գործածուի: Աղէտանոր մեծամեծ աշխարհակալու-
թիւններ բրաւ: Ներսէս զՀոռոմ՝ այրեց եւ իւր մայրն
սպաննեց: Ա՛նէն իմաստութեան մայրապաղաք էր:
Ե՛րբ ու Տէ՛րի՛ն՝ Միջագետաց սահմաններն են:

425. — Բ. Հայցական հոլովը լաւագոյն է ա-
ռանց յօդի զնախդրիւ գործածել: Ժողովուրդն զՌո-
քովմ մերժեց: ԶՅովե՛թ իւր եղբարքը վաճառեցին:
— Բայց կ'ըսուի նաեւ՝ Սպարտայիք Ա՛թինն առին եւ
բնակիչքը թրէ անցուցին: Ա՛րսն թէ Վարազդատ
մէկ յատրելով Ե՛րբոն անցաւ:

426. — Գ. Սեռականի ու տրականի մէջ՝ կայ որ
յօդ կ'առուն, կայ որ չեն առնուր. զրօրինակ. Աբ-
րահիմ զԲաբելոն: Ա՛րքիւն անապատները: Դո-
ւրիսն կամ Դո-
ւրիսն անյիշաչարութիւնը: Նեղոս՝ ակունքը Նո-
բէ՛նոյ մէջ կը կարծուի:

427. — Դ. Բացառականը սովորաբար յօդով կը
գործածուի: Արեւողոմ Դո-
ւրիսն ապստամբեցաւ: Իս-
րայէլացիք Յորդանանն անցան: Հերովդէս Յովնաննե-
սն կ'ակնածէր:

Ե. Գործիական հոլովն ըսած ենք թէ երբեք յօդ
չ'առնուր. (83):

Մինչեւ հիմայ տրուած կանոններէն կը խտտորին
հետեւեալները.

428. — Ա. Յօդ չառնող բառերը, թէ՛ յատուկ
անուն ըլլան՝ թէ՛ հասարակ, երբ քովերնին յատկա-
ցուցիչ կամ ածական մ'ունին՝ յօդ կ'առնուն. Իս-
րայէլի Ասորո-
ւմն Ասորո-
ւմն որ կը պաշտէի:
Քաղաքաստանի երկնք միշտ պայծառ ըլլալուն՝ աս-
տղագիտութիւնը հոն շուտ ծաղկեցաւ: Եփեսացոց
Աբրիսիսը: Գանովայի Թեթեոսը: Յաւադին Նեֆէն:
Մարգատեաց Սեոսոսը: Խնկաբեր Աբրիսիսն: Պետրոսի
(քարոյած) Բրիտոսը: Նոյնպէս յօքն, Երկու Ներսէս-
ները:

Հետերնին ածական մ'ունեցած ատեննին՝ չ'յօդն
ածականին վրայ կը գրուի՝ գրաբար ձեռով. Մեծն

Աղերսանդր. կամ Աղերսանդր Մեծն: Աբանչլիկն
Հոմերոս: Գեղեցիկն Արայ. (նաև Արայն Գեղեցիկ):
Երն Արամազդ: Ազատն Մասիս: — Սեռական՝ Մե-
ծին Աղերսանդրի. Արույն Արամազդայ մեհեանը. կամ
այսպէս՝ Մեծն Ներսէսի օրերը. Ազատն Մասնաց:

429. Յետագաս վերադիր ունեցող յասուկ ա-
նուանց յօդը նոյն վերադրին վրայ կը դրուի. այսպէս.
Յովսէփ Գեղեցիկը. Աշտ Երկաթը. եւ կը հոլովին՝
Յովսէփ Գեղեցիկն. Յոբ Երանելոյն. Աշտ Երկաթին.
Լեւոն Չարրորդին ժամանակները. Տիգրան Երկրորդէն
ետքը:

430. — Բ. Ընտանեկան լեզուի մէջ մարդու յա-
տուկ անուաները սովորաբար միշտ յօդով կը բանին.
այսպէս կ'ըսենք. Պետրոսը գնաց: Մարիամն առի:
Միհրանին տուի: Գրիգորը տեսայ: Թամարին հանդի-
պեցանք:

431. Յատուկ անուանց յօդնակներն ըստ ա-
մենայնի հասարակ գոյական անուանց կանոնին կը հե-
տեւին. ըստ այսմ նաև յօդով կամ առանց յօդի կը
գործածուին:

432. Եօթը, ութը, ինը եւ ասու թուականներուն
վրայ յօդ չ'աւելցուիր. այլ իրենց բնական ը (կամ
ձայնաւորէ յառաջ ն) վերջաւորութիւնը յօդի տեղ
կ'անցնի. այսպէս. Վեցն ու եօթը հինգէն աւելի են:
Ութը շորսին կրկինն է: Անոնցմէ եօթը կամ եօթն
այլազգի էին. (տճ. եեփէն): Ինը քառորդ անցեր է.
(տճ. քօթնաղոն): — Աւելի ազէկ սրուելու համար կ'ը-
տուի շատ անգամ՝ Եօթը հարը. Ինը հոգին:

433. Մարդ բառը՝ երբ անորոշ կերպով, այսինքն
իրբեւ մասնական անուն կը գործածուի, ուղղականի
մէջ առանց յօդի կը մնայ, եւ միշտ անուն-բայի է.
այսպէս. Մարդ կը սոսկայ այնպիսի խօսք բերան առ-
նելու: Մարդ կը շուարի կը մնայ թէ ինչ ըսէ՞: —
Իսկ հոլովածը միշտ յօդով է. հոյ. Մարդը կը գո-
ղալընէ այդ մտածմունքը: Սեռ. Մարդուն ձեռքը
յառաջ չ'երթար դպչելու: Տրակ. Մարդուն զարհու-
րանք կու գայ, երբ . . . :

* Չատ է՝ Մարտ ահար է. Մարտ երես չէ
տեսած. որ իրրեւ մասնական անուն չի գործածուիր.
(տես վարք. 472):

434. Միւս եւ Մէկու միշտ յօդով կը բանին. եւ
եթէ գոյական ունին, յօդը նոյն գոյականին վրայ կը
դրուի. Տեսնենք միւսն ալ, մէկալն ալ: Միւս ընկերն
իրեն կը սպասէր:

435. Ժամանակ ցուցընող անունները, (մանաւ-
անդ այս եւ միւս ածականով,) թէ եւ որոշեալ ըլլան,
սովորաբար առանց յօդի կը մնան. Այս տարի. Այս
ամիս. Այս շաբաթ. Այս օր, (որ կը դրուի այսօր.) Այս
առտու. Այն ատեն. Անցեալ տարի. Անցած օր.
Միւս ձմեռ. Մէկալ գիշեր. Գալ անդամ. Գալ տարի:
Իսկ հէշ բառը գրեթէ երբեք յօդ չ'առնուր:

436. Ատանկտեղեր որոշեալն յօդը յատուկ գործ-
ածութիւն մ'ունի. — ածականին վրայ դրուելով,
կամ միանգամայն գոյականին վրայ ալ կրկնուելով.
այսպէս.

Մէկալն օր.

Ուրբաթն օրը.

Անցածն օր.

Անցածն օրերը.

Արբակին առտու.

Շաբաթն իրիկուն:

437. Սեռականէ ստացականները (169) եւ մա-
նաւանդ ասի, — Գիւն, Գիւն, Գիւն, Գիւն (293) ածա-
կաններն երբ հետերնին գոյական մ'ունին, նոյն գոյա-
կանն ստացական յօդ կ'առնու, իսկ իրենք առանց
յօդի կը մնան: Ծառին վրայի թռչունը. Բոլի տներ-
նիս. Առջեւի սեղանդ. Չեռքի դաւաղանս. (Ելեմիէի
չառուի): Չըսուիր՝ Առջեւիդ սեղան, եւ ոչ Ծառին
վրային թռչունը:

438. Երբ երկու նոյնահօրով բառ մէկ բառի տեղ
առնուած ըլլան՝ առանց ու շաղկապի, յօդը բաւական
է միայն վերջնոյն վրայ դնել. ինչպէս. Վեր ի վերոյ
կը նային, — եւ զիստ չեն հաշուեր: Անցիկ երբեւ
մը ձեւացուց: Երբեւ զիստ երբ: Նոյնպէս մէկ-
տեղ կը հօղովին. Մինչեւ ձեր գալ մտնելուն ժամը:
(Փոխանակ՝ Աւելին պահասը. կամ Աւելին ու ուղակա-
սը. Երթալո՞ւ դալս: Գալուն մտնելուն:)

Առաջին մասին մէջ ըսինք (78.) թէ ն յօդը ձայնաւորով վերջաւորած բառերունն է, եւ ը յօդը՝ բաղաձայնով վերջաւորածներուն. — սակայն՝

439. Ն յօդը բաղաձայնով վերջաւորած բառի մը ծայրն ալ կը դրուի՝ երբ յաջորդ բառն ըլլայ ե՛մ եւ ալ, եւ կամ որեւիցէ: Ժայնաւորով սկսած բառ. զորօրինակ. Եթէ Լիբանանու մայրերն ընկան, տկար եղէզներն ինչ բանի վտաւհացեր են: Մայրն ալ կը հասնի: Ըունչն ալ հասաւ, սիրան ալ: Քարն ու փայտը: Եղբայրն ե՛մ իրեն: Ամէնքս վարն էին: Գուրսն էք կեցեր: (Չըսուիր՝ Մայրը ալ. դուրսը եք. Եղբայրը ե՛մ):

Ճիշդ խօսելով այս կանոնը մինակ է՛մ եւ ալ բառերուն համար է. (տես 87): Աւանդի ասոնք նախընթաց բառին հետ մկտեղ կ'արտարեբուին. ուստի եթէ ը յօդ դնես՝ սխալ կ'ըլլայ: Բայց սխալ չ'ըլլար, եթէ ըսես՝ Հեծան փախան որը այ՛ որը ձախ: Մայրը որդիքն առջեւն առած, կամ որդիքը առջեւն առած կը խրատեր:

Բայց հիմայ ն յօդը շատ յաճախ կը բանեցուի:

440. Իսկ երբեմն խօսքին աւելի որոշու թիւն տալու համար՝ է՛մ եւ ալ բառերէն անմիջապէս յառաջ ալ ը կրնայ մնալ. այսպէս. Այն ասպետը՝ էր ատեն մը հարուստ եւ երջանիկ, որ հիմայ չէ: Պարտէղը ալ ծաղիկ չմնաց:

Աւանդի է՛մ բայն եւ ալ մակբայը (որ հոս ա՛յի երբեք կը նշանակէ.) յաջորդ բառին հետ կապուած են եւ ոչ նախընթացին:

Անորոշ յօդը յայտնի է որ միայն եղակի գոյականի համար է. — սակայն

441. — Ա. Յոքնակի գոյականի վրայ ալ երբեմն կը դրուի. այսպէս. Այն պղտոր օդոյն մէջ՝ հալածեալ թռչնոց նման քաշեր մը կը տեսնուէին: Խրճթին մէջէն ամէն օր յայնէր իտե՛նէր մը կը լսուէին:

442. — Բ. Երբեմն նաեւ անձականի վրայ ալ կ'աւելցուի. այսպէս. Ամէնուն աչքին շարձանալի մը կ'երեւար: Իւր խօսքերն ու գրուածքը ա՛նոյ ղ մըն են: Նոյնպէս սեռականի: անձականի վրայ. Սա երիտասարդը քան որբուն մը կամ քան որբուն մը կայ. (404):

443. — Գ. Քանի մը չափ եւ քանակութիւն

ցուցընուլ ածականներ ալ յը յօդ կ'ստնուն. այսպէս. քէլ յը գինի. քէլ յը համբերութիւն: Ըստ յը ցուրտ ջատագովութիւններ:

Առանց սրոշեալ եւ. անորոշ յօդի կը դրուին դարձեալ՝

444. — Ա. Գրոց գլուխներն ու գլխաւոր մասերուն անունները. այսպէս. Գլուխ շրրորդ. Հատուած վեցերորդ: Միջին դարու պատմութիւն: Յառաջարան: Արիպակը, եւայլն:

445. — Բ. Երբ բանի մը մասերը կամ բաժանմունքը բացատրուի, — մանաւանդ ուսումնական լեզուաւ. Հիւսիսային կիսագունդն երեք գլխաւոր ծովանի. Սառուցեալ ծով, Ատլանտեան ովկեանս եւ Խաղաղական ովկեանս: Մարդս հոգիէ եւ ճարձնէ բաղադրեալ է:

446. — Գ. Առակաւոր եւ փճական խօսքերու մէջ շատ բան ստանց յօդի կը դրուի. այսպէս. Խրոստ եւ յանդիմանութիւն՝ էմաստոյ համար են, որոնքով եւ պարթճ՝ անոքի համար: Սիւսիլ՝ ամէն մարդու է:

§. 5. Թոռական եւ Միասնական անոռանց գործածողութիւնը:

447. Մէկ թուական անունը՝ եթէ շատին մէջէն հատ մը ցուցընէ, կը հոլովի սեռական՝ Մէկո: Այսպէս. Մէկոն* կրած վիշտը շատերուն ազդելի կ'ըլլայ: Արիպակներէն ճեկոն մտեցաւ: Ադուան այն ծառերէն ճեկոն վրայ թառած էր: — Իսկ եթէ վերացեալ կերպով մէկ մը ցուցընէ, (եւ ոչ շատին մէջէն մէկը,) կամ թէ 1 թիւը նշանակէ, կը հոլովէ Մէկի: — Մէկն վրայ զրոյ մ'որ դնես՝ կ'ըլլայ տասը. (չ'բաւիր՝ Մէկոն վրայ) Գալ ամսոյն ճեկն հաշիւնիս կը տեսնենք: (Ժամը) ճեկն քառորդ կայ:

* Կայ ըսող ալ Մէկն կրած վիշտը:

448. Բարդութեանց մէջ ճեկ միշտ կը հոլովի ճեկն: — Ժողովականաց Կանոն-ճեկն քուէն բացասական ելաւ: Տանտոճեկն կէսն է հինգ ու կէս:

449. Մէկ թուականն սրոշեալ յօդով՝ կ'ըլլայ գոյական մասնական անուն. (իբր զբարբար Ոմն, մի ոմն) — Մէկը պատասխան տուաւ: Եւ ոչ թէն կրցաւ գուշակել: — Կամ ստացական յօդով՝ Մէկերնէր նաւ մտնէ ու հասնի ետեւէն:

450. Իսկ ինչ յօդով թէ թուականը կը հոլովն հայ. Մէյ ինչ (փխկ. թէ ինչ.) սեռ. տր. Մէկո՞ ինչ. բոլ. Մէկէ ինչ. (ուղղական շունի) — Առի թէյ ինչ, թէյ մ'ալ կ'ուղէի. (այսինքն՝ առի հատ մը, հատ մ'ալ կ'ուղէի) Այնպիսի թէն ինչ յանձնէ՝ որ վրան վստահ ըլլաս: Իսկ ուղղական եթէ պէտք ըլլայ՝ միշտ կը դործածուի Մէկը:

451. Որովհետեւ գոյական եղած է Մէկը, թէն ինչ, թէն ինչ, կրնայ իրմէ յառաջ ածական մը կամ բացայայտիչ մ'առնուլ. Ռիքարդ անուն թէն: Միամիտ թէն էր որ հաւատացեր ու պատմեր է: Սրամիտ թէն ինչ կը նմանի: Հաւատարիմ թէն ինչ լսեցի: — Բայց չըսուիր սեռականով՝ Անոնց մէկէ մը. այլ՝ Անոնց մէկէն կամ Անոնցմէ մէկէն:

452. Քանի մը տեղ սովորութիւն է թէ կամ ինչ թուականը զեղչել. եւ ըսել. Օր յառաջ. (փխկ. Օր ինչ յառաջ, կամ Մէկ օր յառաջ) Ամիս ու կէս. (փխկ. Մէկ ու կէս ամիս, կամ Ամիս, մ'ու կէս) Տարի ու կէս: Կանգուն ու կէս: Մարդ մարդու օգնական է:

453. Մէյթէ թաշխականը շատ անգամ յորնակի գոյականէ ետքը կը դործածուի, երբ խօսքին մէջ էր-բո-ն-ն-ն-ն-ն, աթէն թէն եւ այլն ներդործութեամբ կամ զօրութեամբ դրուած ըլլայ. Ատոնք թէյթէ զազան են: Առած լրերս՝ թէյթէ զաշոյնի հարուած եղան խոսովեալ սրտիս: (Զօրութեամբ կ'իմացուի՝ աթէն թէն, էր-բո-ն-ն-ն-ն-ն թէյթէն):

454. Ը վերջաւորած թուականներուն ը գիրը ձայնաւորէ մը յառաջ նուի կը դառնայ նոյն կանոնով՝ որ վերը (439) աւանդեցինք ը կամ ն յօդ դործածելու վրայ: Այսպէս կ'ըսենք՝ Եթէն անդամ. Ինն ալ հասան ժամանակին: Իսկ հաստատուն կանոնով կը գրուի եւ կ'ըսուի միշտ՝ Ինն ու կէս. Տասնութի.

Տասնուչորս, եւ այլն. եւ ոչ երբեք՝ ինչ ու կէս կամ
տասը ու մէկ:

455. Բացարձակ թուականներուն վրայ ն ստա-
ցական յօդ եւ ու կ'աւելցուի. եւ այն տան կը նշա-
նակեն՝ բոլորը մեկանց. ինչպէս. Երկուքն ու. Երեքն
ու. Չորսէն ու: Տասուերկուքն միեւնոյն օրւան մէջ
գլխատուեցան: Երկուքնի՞ ու կամ Երկուքն ու զըր-
կուեցանք: Հինգերնի՞ք ու հրաւիրեալ էք:

456. Բացասական բայերու քով կը գործածուին
Մէկը, մարդ, Բան մը կամ Բան՝ փխկ. Եւ ոչ մէկը, ոչ ո՛ր
եւ Եւ ոչ Բան մը, ոչինչ մասնական անուններով հաս-
տատական բայ դնելու. զորօրինակ. Այն ազաղակին
եւ խռովութեան մէջ՝ մէկը շիմոցաւ կամրջին խախ-
տիլն ու երերայր: Ամշնալէն Բան շիրցաւ խօտիլ: Բան
մ'ալ շէր տեսնուեր մշուշին պատճառաւը: Մարդ
չտեսաւ: (Աւելի ընտիր եւ որոշ է՝ Ոչ ոք իմացաւ.
կամ՝ Եւ ոչ մէկն իմացաւ:

ՅՕԴՈՒԱԾ Բ.

ԴԵՐԸՆՈՒՐՆՑ ԴԵՐԸՆՈՒՆԸԿԸՆ ՅՕԴԵՐՈՒ
ԳՈՐԾԸԾՈՒԹԻՒՆԸ

§. 1. Դերամուտներ:

457. Անձնական դերանուանց ինչ, +եւ, մեւ, յեւ
գրաբար տրականները սովորաբար միջարկութեանց
հետ կը բանին. այսպէս. Այս ինչ. Երանի է +եւ.
Բարեւ յեւ. Բարի լոյս յեւ, եւ այլն:

458. Թեպէտ ինչ, ի-ք կրնայ երբեմն ա՛ն, ա՛նոր,
դերանուան տեղ դրուիլ. բայց շփոթութենէ խորշե-
լու համար միտ դնելու է որ ինչ, ի-ք՝ խօսքին գըլ-
խաւոր անձը կը ցուցընէ, (զորօրինակ անուն-բային),
իսկ ա՛ն, ա՛նոր՝ երկրորդական անձ մը. ինչպէս այս խօս-
քիս մէջ. Տեսաւ հեռուանց ի-ք Գոմէտ եղբայրն ու
ա՛նոր որդիքը: Իսկ դատախազներն որ դաւաճաններուն
ամէն բանը կը դիտէին, ա՛նոնց քանի մը խօսքէն գու-
շակեցին թէ արդէն իբե՛ն՝ վտանգի մէջ են. (այսինքն՝

դաւաճաններուն խօսքէն, դատախազները վտանգի մէջ են) — Ըփոթ կ'ըլլար խօսքն՝ եթէ ըսուէր. Իբե՛նց քանի մը խօսքէն գուշակեցին թէ իբե՛նդ վտանգի... :

459. Ըսած ենք (171) թէ յարաբերականը հարկաւ ուրիշ խօսքի մը հետ կապուած է՝ զորն որ կը յարաբերէ, այսինքն յառաջ կը բերէ: Արդ այն առաջին մասը զորն որ յարաբերական դերանունը կը յարաբերէ (դերանուն մը կամ գոյական), կը կոչուի *Յարաբերակալ*, ինչպէս օրինակիս մէջ. Զօրն որ հոգիւ շունի՝ դայլերու ճարակ կ'ըլլայ: — Զօր՝ յարաբերեալ. որ՝ յարաբերական դերանուն:

Յայտնի է որ յարաբերական խօսք մը երկու բայ, ուստի եւ երկու նախագասութիւն կ'ունենայ. 1. Զօրը դայլերու ճարակ կ'ըլլայ. 2. որն որ հոգիւ շունի:

460. Յարաբերական դերանունը միշտ իւր յարաբերեալէն յետադաս է. Մեղքն ու ճրջինն որ շնչին անասիկներ են՝ աշխատսիրութեան օրինակ եղած են:

461. Յարաբերական դերանունը միշտ իւր բայէն կամ խնդրէն նախադաս է. Քանի խիստ դարմաններ որոնցօք իջ սոռկային, մեր կեանքը պարզեւած են մեղի: Կաղնի ժորնն սոքերն անթիւ թռչնոց դադար եղած է:

462. Յարաբերական դերանունն եղակին՝ ուղղական եւ հայրական հօրմներուն մէջ շատ վայելուչ կերպով յոքնակիի տեղ կը գործածուի, — երբ իւր յարաբերեալը զօրութեամբ դրուած չէ. զօրօրինակ. Աշտերն ու դառնութիւններն որ մինչեւ գերեզման մտրդուս կ'ընկերանան, ոմանց նսաւ դժբախտ յաւիտենականութեան մը նախաճաշակն են: Այն տղեղ կոպիկներն որ տեսար, Ափրիկէի կապիկներ են: — Փոխանակ ըսելով՝ Գառնութիւններն որոնք կ'ընկերանան. կամ կապիկները զորոնք տեսար:

Նստեղի է՝ Ես որն որ. դուն որն որ. եւ մանաւանդ յայտնի սխալ է յոքնականի քով՝ Մենք որն որ. անոնք որն որ:

Այսպիսի տեղեր բաւական է եւ բնական է պարզապէս որ դերանուն:

463. Իսկ երբ որ յարաբերեալը զօրութեամբ դրուած է, միշտ կը գործածուի որ շաղկապ՝ եզակիի մէջ նախընթացն է յօդով. Որն որ. որոնն որ. յոք. առանց յօդի՝ որոնն որ. որոնն որ, եւայլն: Ընտրէ առ որն որ կամքդ կ'ախորժէ: Տերեւախիտ ծառերն անձրեւի կաթիլներով ծանրացած են, որոնն որ մերձենաս՝ կ'ողողէ զքեզ ջրով: — Այսպիսի տեղեր՝ որն որ, որոնն որ կը նշանակէ տձկ. հանկուռ էի: (Մըտուի նաեւ՝ որը որ):

464. Բայց կ'ըսուի Ով որ, փոխանակ ըսելու՝ այն մարդն որ, որ մարդն որ. յոքն. Որոնն որ. — նոյնպէս ինչ որ. փխկ. այն քանն որ, որ քանն որ ըսելու: Աստուծոյ փոխ տուած կ'ըլլայ՝ ով որ աղքատին սղարմութիւն կ'ընէ: Որոնն որ անսովոր լուծիւն մը սկսան պահել, կտակածելի եղան: (Ինչ որ՝ սովորաբար կը հոլովի սեռ. տր. եւ բցո. ինչ քանն որ. ինչ քանն որ):

465. Զգուշալի է յաճախել Որ անոր, որ անանցմե, որ իբե՛ն՝ տաձկ. ձեւով հոլովումը, փոխանակ՝ որոնն, որոնցմե եւայլն ըսելու: (Աւանդի տաձկ. լեզուն իւր յարաբերականը միայն այս կերպով կրնայ հոլովել:) Որ այն ատեն. (այսինքն՝ Որ ատենն որ) Շատեր կան՝ որ քիչ տրուեր է անանց խելք ու հանձար: Սեղանաւոր մը գիտեմ՝ որ անկէ իշխանները փոխ կ'առնուն: Այն որ ամէնքն իբե՛ կը գողան: Աւասիկ երկու տղայքն որ ծնողքն անանցմով կը պարծին:

466. Աւելի գործածական է այդ ոճը՝ երբ յաջորդ դերանուան տեղ ստացական յօդ դրուի. ինչպէս. Մարդ կայ որ հետը չի խօսուիր: Զինուորներ որ ձեռքերն զէնք չկայ: Ճարտար մէկն որ ձեռքը կտրած է: Ազքատ մ'որ պատուած են զգեստները: Այնպիսի մէկու մը յանձնէ որդեակդ՝ որ վրան վստահ ըլլաս:

467. Որ դերանուան եզակի ուղղականն ու հայցականը ստացական յօդով կրկնուած՝ կը նշանակէ մէկը (այսպէս) մէկը (այսպէս). կամ ոմանն (այսպէս) ոմանն (այսպէս.) զորօրինակ. Արտորնօք հեծան փախան որը աջ որը ձախ: Որը շատ է կ'ըսէր, որը քիչ: Անդադար մտնել ելլել մըն էր, որը ներս որը դուրս:

Ասոր հողովածը սովորաբար Տէկ բառով կ'ըլլայ. *ինչպէս՝ Մէկէն շորս կ'առնու Տէկէն քառասուն. (փխկ. ՈրՏէ շորս որՏէ քառասուն)*

468. Յարաբերեալը միշտ գոյական անուն մըն է կամ դերանուն. (տես 459)։ Բայց երբեմն որ դերանունն ամբողջ խօսք մ'ալ յառաջ կը բերէ. զորօրինակ. *Լեզուն արձակեց սկսաւ ղլծագն ու թաղաւորը թշնամանել. որ ամէնուս սարսափ պատճառեց. որուն համար ինքն ալ ծանր բանտարկութեան դատապարտուեցաւ Եկան աւետեցին մեզի թէ մօտեցանք հայրենեաց. որով յանկարծ երկայնժամանակեայ վշտերնիս մոռցանք։*

§. 2. Գերանունական յօդեր։

469. Գերանունական կամ Գիմորոշ յօդերն երեք կերպ գործածութիւն ունին. 1. Անձնական դերանունան տեղ. 2. Յուցական դերանունան տեղ, եւ 3. (որ ստեպ տեսանք) Ստացական դերանունան տեղ։

470. Գերանունական յօդերն՝ անձնական եւ յուցական դերանունանց տեղ գործածուին նէ, անունանց վրայ պարզապէս կ'աւելցուին՝ աւանց յօքնական մասնիկներու։

471. — Ա. Անձնական դերանունան տեղ «, դ, ն գիմորոշները կ'աւելցուին անունանց վերջին ծայրը. 2 ենք կրնար արարածքս Արարչին մեծութիւնը ճառել. (պս ինքն՝ Տէկ արարածք) Ես զօրապետս ահա ճակատուն առաջին շարքը, եւ ո՞ւր էք (դուք) Լքեալ զինուորքդ։ — Այսպէս մանաւանդ կոշականի վրայ. Արարիչդ եւ փրկիչ։ Քսնչք եւ սէդ Տրդատ։ Այ դիւցազունքդ։

472. — Բ. Յուցական դերանունան տեղ՝ անունանց վերջին ծայրը։ Օրինակներք բաւական ըլլան զքեզ հաւանեցընելու։ Ո՞վ չի տեսներ թէ կեանքս անցաւոր է։ Աշխարհիս մեծութիւնը պատրանք մըն է։ Տարւոյս հունձքը շատ առատ կ'երեւայ։ Նոյնպէս յաջորդները.

Այսօրւան օրս.   Շարթուս մէջ.
 Ամսոյս վերջերը.   Օրէս ի վեր. (այսօրւոյնէ
 Հիմակու առեւնս.   սկսեալ):

Առանձին կերպով մը մարդ բառին եզակին « յօդով կը գործածուի. Մարդ», մարդուս. փոխանակ՝ մարդը, մարդիկ կամ մարդկային քննախննն ըսելու: Մարդուս սիրտը խոր ծով մըն է, կ'ըսէ իմաստունը: Մարդս տկար է: (Ձատ է ուղղ. մարդ անյօդ. սեռ. մարդան յօդով, իբր մասնական անուն. տես 433):

473. — Գ. Ստացական յօդերը քանի մը դէպքի մէջ սովորութիւն եղած է յատկայելոյն վրայ դնել՝ փոխանակ յատկացուցչին վրայ դնելու: Այսպէս կ'ըսենք՝ Չեռքի դաւազանս. Երթալու առեւնդ. (փխկ. ձեռքիս դաւազանք. երթալուդ առեւնը): Տղայութեան օրերս, կամ Տղայութեանս օրերը:

Յ Օ Գ Ո Ի Ա Ծ Գ. ԲԱՅԵՐՈՒ ԿԻՐԱՌՈՒԹԻՒՆԸ

§. 1. Բայերոս սնոր:

474. Արաւորական բայն որ ըստ ինքեան ուրիշէն կրել մը կը ցուցնէ, շատ անգամ պարզապէս չէզոքի տեղ կը գործածուի. զսրօրինակ. Այդ մարդուն բնաւորութիւնն հիմայ բոլորովին գոհասթ է: Ամէն խօսքի մէջ նեփոսիլ խոհեմութիւն չէ: — Այսպէս ալ՝ Լուացուիլ. սրբուիլ, եւայլն. այսինքն՝ ինք զինքը լուալ, սրբել. ինք զինքը նետել:

475. Արաւորականը կը գործածուի դարձեալ՝ իրարու մէջ փոխադարձ գործողութիւն ցուցնելու համար: Երկու բանակներն (իրարու) զարնուեցան, եւ յաղթութիւնն երկար առեւն անորոշ մնաց: Առաջին տեսնուս մէկը զմէկ չճանչցանք:

Միադիմիկամ դիմազուրկ բայերը կը գործածուին՝

476. — Ա. Դիմաւոր ստորադասական բայով. ինչպէս. Հարկ է որ երջեմ ես Հռոմ ալ տեսնեմ, ըսաւ

Առարեալ: Ամօթ է որ հեթանոս մարդիկ քան զմեզ աւելի առարիւնի ըլլան:

477. — Բ. Աներեւոյթ դերբայով. որ այն ատեն անուն-բային տրականի կը դառնայ. այսպէս. Հարկ է ինձի՞ երթալ Հռոմ՝ ալ որեւէ: Այլեւ է երէրասարգոց ծերերուն ժոռոյնէլ:

Կամ առանց անձ յուցընելու, (առանց տրականի.) Ամօթ է Աթէնք երթալ եւ պարսպ (բան չսորված) ետ դառնալ, կ'ըսէին նախնիք: Ի զուր է իօնէլ՝ ուր մտիկ ընող չկայ:

§. 2. Բայերոսն նդանակներն ու ժամանակները:

478. Սահմանական ներկայ ժամանակն որոշուած է հիմակուան դործողութիւնը կամ սովորութիւնը եւ կամ իրին բնութիւնը յայտնելու. զորօրինակ. Տղաք է ինչպէս: — Տարւան մէջ ամիս մը ծում է Քոնէն: — Խաղաղատէրը սիրելի է ըլլայ: Ծառերը դարնան է թողին:

479. Սահմանական անկատարը քանի մը դէպքի մէջ՝ քաղաքավարական կամ մեղմական բացատրութիւն մ'եղած է ներկայի տեղ դործածել. այսպէս. Կը ՔոյՅոյն որ այս պատմութիւնս երբորդի մ'ալ չհաղորդուէր. (այսինքն՝ Կը ՔոյՅոմ որ ուրիշի մը չհաղորդուէ:) Կը ինքրէի՞ որ եթէ հնար է՝ ժամանակին անյայտ հասնուի: Ես այդ կարծիքը չեմ դադարեցրէր:

480. Թէական կամ պայմանական խօսքերու մէջ, որ հարկաւ երկու նախադասութիւնէ կազմուած են, առաջին նախադասութիւնը երբեմն սահմանական եղանակ կը դրուի, եւ երբեմն ստորադասական. իսկ երկրորդը միշտ սահմանական՝: Եթէ էլ լինէի, հապա ինչո՞ւ չեմ դադարեցրէր: Եթէ հոս ծառ, դուն ալ էլ որեւէ: Եթէ ամէն արկածի պատրաստ ըլլային՝ չեմք ամէն անդամուն այնչափ խոսիք:

* Երկրորդ նախադասութիւնն եթէ հարցմամբ է, երբեմն ստորադասական ալ կը դրուի. Եթէ անակնկալ բան չէր, ինչո՞ւ շարունայի: Եթէ մէկհատիկ զաւակս ալ յափշտակէին, ալ ես ինչո՞վ գինգոցուի:

481. Եթէ, երբ, մեծ- ուր, Բա-սի-ան ուր, մեծն թէ, իբր թէ եւայլն բառերէն ետքը սովորաբար ստորագասական եղանակ կու գայ. ինչպէս. Եթէ այս-պէս մէկը զմէկ խոստի, տեսէք՝ ըստ թէ որ մ'ալ իրարմէ ստուգի: Ոչ ոք զիս տեսէ, պիտի վարնէ մեզքնէ:

482. Պարզ ստորագասական ժամանակ մը բաւական կ'ըլլայ երբեմն թէական նախադասութիւն մը կազմելու՝ առանց եթէ, երբ, նէ աւելցրնելու. զորօրինակ. Տեսնէն որ մեռնելու վրայ է, կը թողուն կ'երթան: Մեռնելիքս գիտնամ, զքեզ չեմ լքաներ: Թշնամեղջ տունն այրած լեիք՝ կ'ուրախանայիր արդեօք:

483. Տաճկական ոճ է՝ ստորագաս. ներկայի տեղ սահմ. յարակատար գործածել կրկնութեամբ: Ծա-նօթ եղբէր է՝ օտար եղբէր է՝ անխտիր կը մտնէ կը տեսնուի: Եթէ վտանգի ատեն եկեղեցական չգտնուի, դայեակն է եղբ կամ ուրիշ մը, պէտք է երախայն մկրտել: Տեսեր է չէ տես՝ հոգ չէ: Փոխանակ ըսելու՝ էթէ ծանօթ ըլլայ՝ թէ օտար, անխտիր կը մտնէ: Գայեակն ըլլայ՝ կամ ուրիշ մէկը: Գայեակն ըլլայ թէ ուրիշ մէկը: Տեսնէ թէ չտեսնէ, հոգ չէ:

484. Ճիշտ խօսելով՝ պէտք էր ստորագաս. անկատարով ըսուիլ, կը սպասեր որ ընկերը գտ. Խնդրեցի որ իրենք քիչ մը հեռանային. բայց սովորութիւնն ստոր հակառակ կ'ուզէ որ երկրորդ անկատարին տեղ ներկայ դրուի. այսպէս. Խնդրեցի որ իրենք քիչ մը հեռանան: Քրմին գողգողալէն եւ դանդաչելէն ենթադրեցին թէ բան մը տեսեր է: կը վախնար, որ ըստ թէ հայրը լե եղածն եւ զինքը իրտի եւ իւր շար կամացն արգելք ըլլայ:

485. Ստորագասական կը գործածուի՝ հրամայականին նաեւ Ա եւ Գ դէմքերուն տեղ. (յայտնի է որ հրամայականը միայն Բ դէմք ունի:) Թշնամեղջ հասեր են. ելլեմ տեսնեմ ուր են. զարնէն խորտակնէ եւ բռն-ջնջ ընէն սա վատերու բանակը: Չիւնիկն երկու իմ-ջընէ մեր գայուսաք: Գան հոս եւ խնդիրքնին հոս-ջընէն: Այս իրիկուն երկու անպատճառ:

Նոյնպէս ստորագաս. անկատարն ու գերակատարը իբրեւ հրամայական՝ անցած ժամանակի համար-
ներթային տեսնէին. (տճկ. կէտէ իտիէր:) Տես (255)
Բող շաղկապն որ այս գէպքիս մէջ կ'աւելցուի:

486. Ստորագասականով ձեւացած արգելականը
Ֆի չ'առնուր. այլ կ'ըսուի Չերթաս. Վերթայիր. Թող
չսպասեն:

Ասիկէ կը տեսնես որ Ֆի շաղկապն արդի հայերէնի
մէջ Բ գէպքէ դուրս չի գործածուիր:

487. Այս տեսակ արգելականը հարցմամբ ալ կը
բանի ներկայ եւ անկատար.

Չըսես. (տճկ. տեսնէն նէ.) յքն. Չըսէք. (տեսնէն նէ.)
Չըսէիր. (տեսնէն նէ իտի.) Չըսէիք. (տեսնէն նէ իտի.)
Բայց նշանակութիւնն արգելական չէ. այլ բուեւ կ'ու-
զէ՝ ինչո՞ւ չես բեր. ինչո՞ւ չըսիր: — Կը տեսնես որ
այս գէպքիս մէջ ստորագաս. անկատարը սահմ. կա-
տարեալի տեղ կը գործածուի:

488. Բուն արգելական բայերու վրայ (թէ եւ Բ
գէպքի ըլլայ,) Ֆի չի գրուիր այլ պարզապէս ոչ, երբ
իրարու կապուած իրար յաջորդեն. այսպէս. Ոչ լսէ
զբամբասողը, եւ ոչ խօսէ բամբասողին: Ոչ գացէք
ոչ ալ գիտցէք:

489. Ընդհանրապէս բացասական եւ արգելական
խօսքերու մէջ՝ երբ երկու միեւնոյն գէպքով եւ թուով
բայ ետեւէ ետեւ գան, միայն առաջնոյն վրայ կը
գրուի շ կամ Ֆի, որ երկրորդին վրայ զօրութեամբ կ'ի-
մացուի. այսպէս. Մանուկ հովիւ, Վերթաս ոչխարներդ
ժողով: Մինչեւ ցերբ Վն իջնաք գործքերնին տեսնիր:
Մի՛ իրար խօսնէ՛ կծու խօսքերով ու Բուռա-որէ՛:
Չեմ՝ երթար տեսներ. (փոխանակ՝ Չեմ՝ երթար չեմ
տեսներ:) Մի՛ երթար տեսներ. փխկ. Մի՛ երթար մի
տեսներ:)

Այսպէս ալ՝ Չերթաս տեսնես. Չիյնաս մարիս.
(այսինքն՝ Չըլլայ թէ երթաս տեսնես, կամ իյնաս
մարիս:)

Այս սճն հայերէնի յատկութիւններէն է:

490. Տաճկական զրուցուածք է՝ միեւնոյն բայը

հաստատական եւ բացասական քովէ քով բերել կապել. ինչպէս. Ըբս- չբս-՝ միաբը դրածն յաջողուց. (այսինքն՝ ամէն ջանք բրաւ:) Որդին գերութենէ փրկելու համար ունեցածը չունեցածը կու տար. (բովանդակ ստացուածքը:) Լեց չլեց՝ փախաւ գնաց: Լած չլած՝ շեմ ուզեր պուաց: — Աւելի հայերէն է՝ Լեց թէ չէ՝ փախաւ: Կոչի- թէ լած՝ պուաց թէ չեմ ուզեր:

Բաղադրեալ ժամանակներու գործածութիւնն իրենց նշանակութենէն յայտնի է. (տես 243): Միայն գիտնայրու է որ

491. Բաղադրեալ ժամանակներն կրք ետեւէ ետեւ իրար յաջորդեն՝ հասարակօրէն էական բայը եւ ապառնուցն պէտքէ բառը չի կրկնուիր. Պիտի լսեն ու սոսկան: Յափշտակես պիտի եւ առնաս երբտու: Շատ բան իծած էր եւ շատ պատիժ սպառնացած. — կամ Շատ բան իծած եւ շատ պատիժ սպառնացած էր: Կոչեց ամէն բան պատիժ է տեղն ի տեղը:

Յ Օ Գ Ո Ի Ո Թ Գ .

ԴԵՐԸՆՆԵՐՈՒ ԳՈՐԾԱԾՈՒԹԻՒՒՆ

492. Դերբայներն ոչ միայն իրրեւ բայ, այլ եւ իբր ածական կամ գոյական ալ գործածուելով՝ շատ անգամ անուն-բայի եւ ինդիր կ'առնուն:

1. ԱՆՈՒՆ-ԲԱՅԻ.

493. — Ա. Անբերեութի անուն-բային հասարակօրէն անորոշ առանց յօդի է. բայց ինքն անբերելով թը սովորաբար յօդով կամ հօրոված. ինչպէս. Լուսնոյ վրայ չուր ցփնուելը շատ երկրայական է: Փոխանակ ինչ ձեղի սպասելու, լաւ է որ դուք աճապարէք: Ծովը սաստիկ հով քիչէն կ'ուռեր ու կ'այլեկոծեր: Զանգուի զարնէն յառաջ: Ժամանակ ունեւելն ետքը: (Փակ սեռականի՝ Հովն փչելէն. շանգուկն զարնուելէն յառաջ:)

494. — Բ. Միւս դերբայները գրեթէ նոյն կերպով նախընթաց անուն-բայի կ'առնուն. ինչպէս օրինակներս կը ցուցնեն: Բերնէն կրակ թափուող մոլեգին

վիշապը: Արտերը ջուր կոծած մեծատունը: Այգիէն
 Խաչը Գողցոսած զիւղացւոյն բողբոջները: Արշակունի
 լուսնը: Հովիտներ: Հաշտութեան քեօնան հանելիքի
 անկայտ է դեռ:

2. ԻՆԴԻՐ.

495. Ած անցեալն եւ լուսապառնին՝ որ գոյա-
 կանի քով իբր ածական կը բանին, (տես Յոգնած
 մարդ, 261.) կրնան նաեւ խնդիր-սեռի հայցական հո-
 լով առնուլ, երբ ներգործական նշանակութիւն ու-
 նին. այսպէս. Թոյն ուսած մարդ մը: Ծեծ կերծ տղայ
 մը: Գործ Գործելու մարդիկ:

496. Գերբայները միշտ համառօտ խօսուածք մը
 կը կազմեն՝ թէական կամ մանաւանդ յարաբերական
 նախադասութեան մը տեղ. այսպէս կ'ըսենք՝ Եկող
 մարդիկ. այսինքն՝ մարդիկ որ կու գան, Եկած
 մարդիկ որ եկան կամ եկած են. Գալու մարդիկ. մար-
 դիկ որ պիտի գան կամ պիտի գային, եւ այլն: Ուս-
 տի դերբայներու զօրութեանը քաջ թափանցելու հա-
 մար՝ պէտք է զանոնք որ յարաբերական դերանուամբ,
 կամ՝ Բէ, որ, որդեգի շաղկապներով դիմաւոր բայի
 լուծել:

497. Ըսած ենք թէ հասարակ ածականի մը նա-
 խաղաս գոյական մը կը տրուի՝ ստացական յօդով.
 (382.) նոյն գործածութիւնը շատ յաճախ է դերբայ-
 ներու քով: — Գարաբերական դերանուան յատկա-
 ցեալը՝ նոյն կերպով դերբայէ մը յառաջ կը դրուի՝
 երբ նոյն խօսքը դերբայով ամփոփուած ըլլայ: —
 Այսպէս այլեւայլ հոլովով եւ ստացական յօդով կը
 դրուի նախադաս յատկացեալը.

Ռոզդական, Տերեւները Բափոսող ծառ մը. (ծառ
 մ'որուն տերեւները ինք Բափոսին:) Գլուխը ցառն
 իրեն կը դիմէ: — Տերեւները Բափոսած կամ Բափած
 ծառ մը. (ծառ մ'որուն տերեւները թափուած են):
 Խօսքը ըլլալու իրողութիւններ: Զօրութեանը շօղ-
 տողն եւ քաշուեցաւ.

Հայցական. Ուրիշը կարած ձիթենիդ. (ձիթենին

որուն ստերը կտրեցիր) Թղթերը համբաժ գիրքս :
Թղթերը համբելու գիրքս . (գիրքն որուն թղթերը
պիտի համբեմ :

Մեռական . Տանը մեջէն կրակ ելած դբացին . (դբա-
ցին որուն տան մեջէն կրակ ելաւ :

Տրական . Ախոյն դարման շըլլալու հիւանդ . (որուն
ախտին դարման չ'ըլլար) :

Բացառական . Քո՞վն ճամբայ բացուելու գետերը . (այն
գետերն որոնց քովէն ճամբայ պիտի բացուի) Մե-
ջէն դրամ վերցուած արկղ :

Գործիական . Խօսողը խաբուած նենգաւորդ . (նեն-
գաւորն որուն խօսողը խաբուեցար) :

Աննախօյիր . Ձի շէր մնացեր լքան հեծնելու . (որուն
վրայ հեծնուի) Ակունքը գոյժ հասած մերն ան-
պատմելի էր սուգը : Մեջը ձուկ որսալու կամ որ-
սացուելու լիճ : Գրիչդ լքան մնացած սեղանը . (սե-
ղանն որուն վրայ գրիչդ մնաց) :

Այս նախագիտելիքներով կը մեկնուին այն կերպ
կերպ գործածութիւններն որ հետեւեալ օրինակնե-
րուն մէջ պիտի տեսնենք :

§. 1. Դերրայ Անընտոյթ :

498. Աներեւոյթը կը դիտենք իբրեւ . բայ եւ իբրեւ
գոյական : — Գոյական է երբ յօդ ունի, կամ անուն-
բայի, ինդիր եւ յատկացեալ եղած է : Այսպէս յա-
ջորդ օրինակներուս մէջ :

Բայ . Ես յանցաւոր ելլելով՝ դուն այնչափ խռովեցար :
Գոյ . Իմ յանցաւոր ելլելով՝ դուն այնչափ խռովեցար :

Բայ . Գուն ետ Ժողովը՝ պատիւդ շճանչնալ է :

Գոյ . Քու ետ Ժողովը՝ պատիւդ շճանչնալ է :

Բայ . Ներս Ժողովու վախցայ : Մոռալու կ'ամչնամ :

Գոյ . Ներս Ժողովն աչքս վախցաւ : Մոռալի կ'ամչնամ :

Բայ . Ճշմարիտը իօտելու համար ներս կանչուեցաւ :

Գոյ . Ճշմարիտը իօտելուն համար ատելի եղաւ :

Իսկ անորոշ սեռականն ու տրականը (տօրէլու, քորթելու եւ այլն) ըսած ենք թէ իրրեւ ածական կամ իրրեւ շարժում՝ ցուցնող բայերու խնդիր կը բանի. (տես 265 եւ 361:)

Ա. Աներեւոյթ բայ:

499. Դիմաւոր բայի տեղ երբեմն պարզապէս աներեւոյթ մը կը դրուի՝ անյօդ եւ անհօրով, առանց գրելաւոր բային խնդիրն ըլլալու. զորօրինակ. կը մտածէր երբեք իւր բարերարին ստքն ինչու եւ ներումն ինքրեւ: Ե՛ս պնդիսի մէկու մը առջեւ խնամքնի՛լ՝ այդ ինծի մահ է: — Հասարակօրէն կ'ըսուի՝ կը մտածէր ոչ երբեայ:

Աւելի սորվորական է յօդով եւ հօրոված աներեւոյթն որ վերը (493) տեսանք:

500. Դիմաւոր բայէ մը յառաջ նոյն բային աներեւոյթը կ'աւելցուի՝ խօսքին դժ տալու համար, — մանաւանդ երբ յաջորդ նախադասութիւնը քայցով է: Ինչպէս. Մեռնիլ սակնքս պիտի մեռնիմ: Խոստանալ շատերը կը խոստանան, բայց ոչ սակնքը կը կատարեն: Ցուրտ կը ցուտ, բայց չեմ ողբար: Նոյնը (ստացական) յօդով. Խոստանալը կը խստանայ, սակայն չի կատարեր:

501. Ուղել, կրնալ, գիտնալ, յեացնել, եւ այլն բայերէն ետքը լրիկ աներեւոյթ կու գայ, (որ գլխաւոր բային խնդիրը կրնայ բուռիլ.) այսպէս. Ուղեցին վրայ հասնիլ բայը չկրցան: կը բաղձայինք այդ օտարականներուն հետ Կեանսնիլ: կրնաս երկնից աստղներն հաճել կամ ծովուն աւազները: Չգիտնալ յեացուց: կարող չէր գիտեր: Երբեք ուղել: Չկրնալ հասնիլ:

Մեծապէս միտ դնելու բան է որ այդ աներեւոյթն ամէն գիպուածի մէջ անփոփոխ պիտի մնայ. (թէեւ զլխաւոր բայն ալ աներեւոյթ գրուած ըլլայ (ինչպէս վերջին օրինակներուդ մէջ.) մանաւանդ հօրովուած աներեւոյթ կամ ընդունելութիւն: Այսպէս՝ երբեք ուղեցնիր: Չուղելով գերի հալ: Սուրբէլ բաղձացողին. Հասնիլ չկրցողներէն. Չկրնալով լեւ. եւ ոչ՝ Չկրցող հասնողներէն. Չկրնալ լեւելով, որ սխալ կ'ըլլայ:

Ուստիկն ուրիշ անտեղութիւն մ'ալ սովորած է

կնաւ բայով. Չկրցայ Կեօէր ե՛լ. Չկրցինք Ի՛մօյր Ե-
 րն. փոխանակ՝ Չկրցայ անսնել, եւ այլն:
 Դարձեալ բաւական յաճախեալ վրիպակ մըն է՝
 առջ. Չէր ուզէր մտնել. Չէին մուզէր մտննար.
 Չեմ կրնար լսեր. Ո՛վ կրնայ հասկընար:

502. Մտնալ, վախնալ, աճնալ, Կաշտել, եւ այլն.
 քայերուն քով աներեւոյթի տրականը կը գրուի.
 Ինչպէս. Կարծես թէ կ'ամշնար իւր ով ըլլալն յայտ-
 նելն: Կը վախնան հետս Կեօնու-եւն: Նամակներն
 Եղբորս կարգաւն մուցայ:

503. Քանի մը բայերու քով. Ինչպէս Սկիւն,
 համարյալիլ, յանդիմնել, սոխիլ, եւ այլն, կրնայ թէ
 պարզ (ուղղական) աներեւոյթ եւ թէ տրական դրուիլ.
 Գրելն սկսաւ. Խնդիրդ Դեբելն կը պարտաւորիմ.
 Սկսաւ գրել: Խնդիրդ կը պարտաւորիմ Դեբել:
 Վերջապէս կամքերնին կարգելն հաճեցաւ.
 Վերջապէս հաճեցաւ կամքերնին կարգել:

504. Աներեւոյթի քով՝ համար, փոխանակ կամ
 Կեօ նախադրութիւնները զեղուելով՝ կը մնայ պարզ
 սեռական, — հասարակօրէն ստացական յօդով. Ինչ-
 պէս. Քեզի գալն՝ լաւ է որ աղքատի մը տամ. (այս-
 ինքն՝ փոխանակ Քեզի տալուս): Մարտաւար՝ գնա աշ-
 խատէ:

505. Աներեւոյթին դործիականն ալ իրրեւ բայ*
 կը դործածուի: Տեսնելով վտանգին մեծութիւնը,
 համարձակող մը չգտնուեցաւ: Տեսածնիս շատ տար-
 օրինակ բաներ ըլլալով եւ ես չկրնալով հետաքրքրու-
 թիւնս զսպել, վերջապէս քանի մը հարցում ալ բրի:

* Բայ ըլլալով կ'իմանաս քովի ուղղական անուն-
 բային. Եւ տեսնելով. Անտէ չկրնալով:

Բ. Աներեւոյթ գոյական:

506. Գոյական աներեւոյթը կրնայ անուն բայի
 ըլլալ, կամ ինդիր, կամ յատկացուցիչ. — հոլո-
 վեալ կամ անհոլով. յօդով կամ առանց յօդի:

Այսպէս՝ գոյական է աներեւոյթը՝ երբ ըսեմ.
 Տիրոջական. Պարծիլ մարդկային տկարութեանց մէկ
 գլխաւորն է: — Անուն-բայի:

Ետ քաշուիլ՝ լուինու պիտի համարուեր: — Խնդ. բնութեան:

Հայցական. Ո՞վ է լսեր իմ ուրծենալ: Նախադեկ կամ իշնամանել շէր սիրեր ամենեւին: — Խնդիր-սեւի:

Մեր լուծ ինչը յաղնուի կարծեցին: — Խնդ. բնու:

Մոռական. Հնչելու օրերն սնցան: Յատկացուցիչ:

Խաղաղ կեանք տնջընելու համար: — Նախադ. խնդ:

Տրական. Տեանելու արժանի: — Ածականի խնդիր:

Այնպիսի արագութեամբ շարժելուն կը նայեինք:

Թղթաբերին հոսնելուն կը սպասեմ: — Բայի խնդիր:

Քաղաքական. Շատ մը բան իտեղիկ ետեւ: — Նախադրութեան խնդիր:

Քու այնչափ յանդիմանիք իմ սիրտս ի դող ելաւ:

— Խնդ. բնութեան:

Գործիական. Հրամայելով մը կը խօսի: Սէրելով սիրելի եղաւ:

507. Ուրիշունու, արդիւ, Բարիանու, այլայլել եւ այլն բայերուն հետ (ստացական) յօդով աներեւոյթ տրական կը դրուի. զարօրինակ. Շատ արամեցայ զքեզ հոն լիտնելու: Այսպիսի պատեհ առիթ մը խորտելուն շատ վշտացաւ սիրտս: Հերովդէս սաստիկ այլայլեցաւ այնպէս հանդիսական երդում մ'ըբժ ըլլալուն:

508. Պէ՛ եւ ընդ նախադրութեանց քով աներեւոյթ մը կը դրուի ստացական յօդով, եւ կը նշանակէ անմիջապէս. հազիւ թէ: Տեանելու պէս, կամ Ընդ տեանելու ճանչցայ: Բոսնելուն պէս ցամքեցաւ: Ընդ անունը լիլը՝ մարեցաւ մնաց: (Տես նաեւ վարը 523. Տեսածիս պէս:)

Գ. Աննրնույթ ածական.

509. Աներեւոյթին տրականը հասարակ ածականի պէս կը դործածուի. եւ կը յուցընէ՝ կարելի, արժանի, կամ կարող, ըլլալու, ընելու. ներգործական եւ կրաւորական.

Ուրիշու հաց. — հաց զոր ուտես, կամ

Ուրտնելու հաց. — հաց որ կ'ուտուի:

Ուրբելու տեղ. — տեղ ուր սււտես. (եւ ոչ՝ ուրու-ելու):
Տեւելու կամ Տեւնուելու բաներ:

Գործելու մարդիկ. — մարդիկ որ գործեն կամ կարե-
նան գործել:

Խմելու գաւաթ. — գաւաթ որով խմես. (եւ ոչ՝
խմուելու):

Պարտելու կամ պարտուելու պարտեղներ. — պար-
տեղներ որոնց Տէջ կրնաս պտըտիլ:

Նոյնը խնդրով մեկտեղ, կամ մակբայով եւայլն.
Չուկ Բուելու լիճ. Հաց ուրբելու տեղ. Գործ Գործե-
լու մարդ. Յորեն ցուելու արտեր. Փայտ Գործելու
կացին. — կացին որով փայտ ջարդես:

Հեռուանց տեսնուելու նշան. Գուրս իրիւ-ելու վա-
ճատքներ:

510. Օրինակներէս կը տեսնես որ այս ածական
աներեւոյթ տրականք՝ 1. միշտ եզակի, 2. առանց
յօդի կը մնայ, եւ 3. հասարակօրէն նախադաս է իւր
գոյականին: Նոյնն իմացիր միւս դերբայներուն հա-
մար ալ:

Աներեւոյթ ածականին գոյական ալ կրնայ բնա-
կանապէս ստացական յօդ առնուլ. ինչպէս. Ուտելու
հոցս գառն էր ինծի, եւ թոյն՝ խմելու Զո-բո:

§. 2. Դիրքայ ընդունելութիւն (անբկայ):

511. Ընդունելութիւն ներկայ դերբայը միշտ
ածական է. եւ միայն ըստ պատահման կրնայ գոյական
ըլլալ, այսինքն յօդ առնելով կամ բուն գոյականէն
բաժնուելով՝ ինչպէս հասարակ ածականները (419):
Քեզի խրատ Գոռոզ անձինք՝ բու ապագայ վիճակդ
աչքերնուն առջին ունէին: — Քեզի խրատ Գոռոզներ՝
բու բարեոյդ համար կը ջանան:

512. Քանի մը ոչ դերբայ՝ անցեալ դերբայի տեղ
կը գործածուի՝ տաճկ. ոճով. զրօրինակ: Մեռնողնե-
բոն համբանքը չկրցանք իմանալ: Մեռնող թագաւո-
րին եղբորորդին. (փխկ. մեռածներուն. մեռած թա-
գաւորին): Երէկ իրիկուն հառնող թղթաբերը:

Երբեմն կ'ըսուի նաև (ընտանեկան լեզուի մէջ) Ել-ը շարաթ, կամ նաև Ել-տ շարաթ, փոխանակ' Գ-ը շարաթ կամ Գ-ը (առաջիկայ) շարաթ ըսելու:

513. Յատուկ ոճով կ'ըսուի՝ Փ-իւղ փ-իւղէ կղան: Վ-ըղ Վ-ըղէ կ'ըլլար, կամ կ'ըլլային: Փըն-տ-ը փնտ-ողէ կ'ըլլան. այսինքն՝ ամէնքը փախան տագնապաւ, եւայլն):

§. 3. Դերայ անցնալ:

Անցեալն երեք ձև ունի, (ինչպէս Ա մասին մէջ տեսանք.) ած, եր եւ եալ. այսպէս. Ուրացած. ուրացեր. ուրացեալ: — Սկսինք վերջիններէն:

514. — Ա. Եր անցեալն երբեմն սահմ. ներկայի եւ անկատարի քով նախադաս կը դրուի՝ առանց էական բայի. այսպէս. կեցեք մեր շարժմունքը կը դիտէին: Եկեք կը նայի: Նստեք կու լար: Ո՛ր դ-բէր կ'երթայ: Գլուխն առեք կ'երթայ:

515. — Բ. Եալ անցեալն ածական է. (տես 266.) բայց երբեմն նաև՝ իբրեւ բայ ալ կը գործածուի. գործինակ. Այնչափ երկարատեւ ճգնութեամբք ու տընութեամբք շեղեալ եւ շարժարեալ՝ վերջապէս փոքրիկ յուսոյ նշոյլ մը կրցան տեսնել: Վերջիններէն սխե-տմէն օր մէկ մէկ հոգւոյ կեանքը կը բառնար: Հարիւրի չափ տան սպասուորներ ունէր, ի բաց առեալ մշակ-ներն ու հովիւները: (Այսինքն՝ վերջիններէն սխե-տլ. Մշակներն ի բաց առեալ):

516. — Գ. Ած անցեալն երեք կերպ գործածու-թիւն ունի. 1. իբրեւ բայ, 2. իբրեւ գոյական, եւ 3. իբրեւ ածական:

Ա. Անցեալ բայ:

517. Ած անցեալը բայ է, մէկ մը՝ երբ ելլի, ա-լլի աներեւոյթ բայի տեղ դրուած է. ինչպէս. Թա-գուհին մեծ սրահէն անցած՝ նախարարները դիմաւո-քելու կ'երթար: Հազիւ ջահերուն լոյսը տեսած՝ սկսան միարբերան աղաղակել թէ մատնութիւն է: Ամէն իրի-

կուն որդիքն հետ առած՝ ժուռ գալու կ'ելէ: (Այսինքն՝ անցնելով. առնելով.)

518. Մէյ մ'ալ՝ երբ ած ըլլալով կատարեալ ան-
երևուածի տեղ դրուած է. ինչպէս. Քաղաքն երկար
ատեն պատնէհներով պաշարուած եւ սաստիկ սովով
նեղուած՝ վերջապէս դռները բանալու ստիպուեցաւ:
Մեռնելուն երեք օր Տնայած՝ զիս քովը կանչեց: (Այս-
ինքն՝ պաշարուած, նեղուած ըլլալով. մնացած ըլ-
լալով, կամ երբ երեք օր մնացած էր.)

Այսպէս ալ ժամ եւ ժամանակ ցուցնող խօս-
քերու մէջ կ'ըսուի. Տասնին քառորդ Տնայած: Աւերք
հինգ (րոպէ) անցած: Զասկին երկու շարաթ Տնայած.
(տճկ. կէշքէտ. քալարագ):

519. Ած անցելոյն բացասականն իբրև. բայ գործ-
ածուելով՝ կը նշանակէ քանի որ դեռ չէ եղած.
ինչպէս. Լոյսը չբեւած՝ դռնէս դուրս չեմ ելլեր. (այս-
ինքն՝ տեսնելէս յառաջ): Այդ գործառնութիւնն ալ
անոնց կարգն է որոնք չծնած մեռան: Զիս չբեւած՝
չերթաս:

Բ. Անցեալ՝ պոյական:

Ած անցեալն այլեւայլ կերպով իբրև գոյական
կը գործածուի.

520. — Ա. Պարզապէս որոշեալ յօդ առնելով,
ինչպէս որեւիցէ ածական անուն: Եղածն ուրիշ բան
չէր՝ եթէ ոչ օրրասօրական դէպք մը: Զբէն դուրս
դեսնուածը ժայռի մը գաղաթն է: Ամէն օր պարտ-
նածնէրը դրի կ'առնուին:

521. — Բ. Ստացական յօդով կամ դերանուումբ՝
մէկուն ըրածը կը ցուցնէ. (Իմ) տեւածս, ինչ որ (ես)
տեսայ կամ կը տեսնեմ, կը տեսնէի եւայլն. Ունե-
ցածնէդ, ինչ որ ունիք կամ ունէիք: Զորօրինակ.
Մենք աւասիկ տեւածնիս կը պատմենք եւ լուծնիս
կ'աւանդենք հաւատարմութեամբ: Ընտրութիւնն՝ ըրածը
նորածը չգիտցաւ: Ուղածնիս պէս յաջողեցաւ ամենայն
ինչ: Կրցածնուս չափ կ'օգնենք ձեզի: Ըրածնէդ փոխա-
րէն՝ ահա հատուցումն քեզի:

Այս գոյական անցեալը չփոթելու չէ ամական ան-
բեալին հետ՝ որ ստացական յօդին դիրքէն կ'որոշուին
եւ իրարմէ տարբեր իմաստ կու տան, զորօրինակ.

Տեսածն է կղզի է. ըրածք նենգութիւն է.
Տեսած կղզիներ է: ըրած նենգութիւնք է:

Յաճկերէն լեզուն այս զանազանութիւնը չունի:

522. Ած անցեալը գոյական աներեւութի տեղ
կը գործածուի՝ նոյնպէս ստացական յօդով. այսպէս.
Քու երբէք գործածք չեմ տեսեր. (այսինքն՝ գոր-
ծելիք:) Կեանքիս մէջ՝ սուտ խօսածս չեմ գիտեր. (այս-
ինքն՝ չեմ գիտեր սուտ խօսած ըլլալս:) Ինչպէս
ստոյգ է թնածս՝ նոյնպէս եւ մեռնելիքս անտարակոյս
է: Երբ հասածնիք չիմացանք:

Նոյնպէս հոլովածն ալ. Ծնածն է զի վեր Աստու-
ծոյ տեսչութիւնը զիս կը դարմանէ: Ատիկա հաղ ի-
շածն նշան է. (այսինքն՝ հաղ եղած ըլլալու:)

523. Երբեմն ած անցեալն ալ աներեւութի պէս,
(508) ոչնէ նախադրութեամբ կը գործածուի՝ անօ-
լադէս նշանակելու համար. այսպէս. Գեղ հասածն
ոչնէ այդուոյն գործերը կը հոգամ: Տեսածնիք ոչնէ կը
ճանչնաս:

Գ. Անցեալ՝ ամական:

524. Ած անցեալն ամական է՝ երբ քօվը գոյա-
կան անուն մը դրուած է կամ կրնայ դրուիլ: Ինչպէս
Յոգնած ձիանք: — Ըստ այսմ եւլ անցելոյն հետ կը
նոյնանայ. (տես 261:)

525. Շատ անգամ ած անցեալը խնդիր-բնու-
թեան եղած կ'ըլլայ ըստ մը. այսպէս. Եթէ թշնա-
միս վտանգի մէջ ընկած գտնեմ, ալ թշնամութիւնը
չեմ յիշեր: Ես զնիքը՝ ձեռքը սուր քաղած տեսայ, որ
մօրը պաշտպանութիւն ընէ:

§. 4. Դերքայ ապառնի:

Գերքայ ապառնի, ինչպէս տեսանք, կրկին է.
լո- եւ լէ+:

526. Լո- ապառնին աներեւութին հոլովածն
է որ 1. բաղադրեալ ժամանակներ կը կազմէ. Տես-

նելւ— եմ, (պէտք եմ տեսնել, կամ նաեւ՝ պիտի տեսնեմ:) եւ 2. կը ցուցնէ ըլլալիքը. Տե՛նելւ— քաղաքներս. (քաղաքներն որ պիտի տեսնեմ:) — Ձառ է՝ Տե՛նելւ— կամ տե՛նելւ— քաղաքներ: (509:)

527. Լէ՛տապառնին կը գործածուի լւ— տապառնոյն տեղ.

528. — Ա. երբ դոյականը զօրութեամբ դրուած է. եւ կը ցուցնէ ըլլալու բան մը: Այսպէս. Ը՛նելէ՛դ զուշակեցի. (ըսելու խօսքդ:) Ըլլա՛լիս իմացաւ. (ըլլալու բանը:) երե՛նելէ՛, քա՛լիս չկայ. (երթալու գալու մէկը:) Ատոր Ը՛նելէ՛ չկայ: Ըլլա՛լիս կար որ եղաւ:

529. — Բ. Երբ մէկուն ընելու գործողութիւնը կը ցուցնէ, շատ անգամ (ստացական) յօդով, եւ նաեւ հորովուած: Չորօրինակ. Այսչափ ուշ քա՛լիս չէիք դիտեր: Մէ՛յ մ՛ալ ղքեղ տե՛նելէ՛ս չէի յուսար: — Այսպէս ալ ռա՛նէ՛մ բայով՝ ես ղի՛նքը տե՛նելէ՛ չունիմ: Եթէ մինչեւ հիմայ չգրեց, ալ քրե՛լիս չունի. կամ չունի քրե՛լիս. (տես 264:)

Բայց զուտ բայանուն է, երբ ըսուի՝ Չի՛րե՛լք տե՛նելէ՛ս եկաւ: Մարդուն քա՛նելէ՛ կու գայ:

Մինչեւ հիմայ տեսանք որ ածական դերբայները՝ այլեւայլ կերպով յարաբերական դերանունն (կամ մակբայի) գործ կը կատարեն մանաւանդ ած տնցեալն եւ ապառնիները, որոնց ահաւասիկ կանոնները:

530. Ած տնցեալն ու լւ— ապառնին իրենց գոյականովը մէկտեղ՝ յարաբերական նախադասութեան մը տեղը կը բռնեն. այսպէս. Իմ տե՛սած անասոս. (այն անասուն որ ես տեսայ:) Աղէքսանդրի ծնանելւ— գիշերը. (այն գիշերն որ Աղէքսանդր պիտի ծնաներ:) — Այս տեսակ խօսքերու մէջ՝

1. Գիմաւոր բայը կը փոխուի ածական (ած կամ լւ—) դերբայի:

2. Անուն-բային կ'ըլլայ սեռական յատկացույիչ կամ ստացական:

3. Բային խնդիրը կ'ըլլայ յատկացեալ՝ ստացական յօդով:

4. Իսկ եթէ յարաբեր. դերանունը զատ յատկացեալ սննդ, նոյն յատկացեալն ալ կը մնայ սեռականին եւ դերբային մէջ տեղ. (Տես վարը 535, Գ օրինակի):

Այս կանոնով կ'ըսենք՝ Իմ տեսած անոթս, կամ Իմ տեսնելու տաղաններս:

531. — Ա. Եթէ ներգծ. է դիմաւոր բայը որուն տեղ դերբայը դրուած է, կրնայ յատկացեալը ամէն հոլովի տեղ դրուիլ. (բաց ի անուն-բայիէ.) Ինչպէս վարի օրինակներէն կը տեսնես:

532. — Բ. Եթէ բայը շէզոք է, կրնայ յատկացեալն ամէն տեսակ խնդիր-ին. կամ ամէն հոլովի տեղ դրուիլ՝ (բաց ի անուն-բայիէ եւ խնդիր-սեռիէ):

533. — Գ. Եթէ բայը կրաւորական է՝ յատկացեալը կրնայ միայն խնդիր-ին. բլլալ. Կեսարու սպաննուելու առաւօտը. (այն առաւօտն որ* (որոն մէջ) Կեսար պիտի սպաննուէր): Քու տարուելու պատգարակդ. (պատգարակը որով պիտի տարուիս):

* Որ շաղկապը յարաբեր. դերանունն ներգոյականին տեղ կը դրուի, փիկ. որոն մէջ ըսելու: Ինչպէս նաեւ որ մակբայը յարաբեր. դերանունն ներգոյականին եւ որականին տեղ, եւ ասոյի բացառականին տեղ:

534. Երբեմն աւելի համառօտիւ՝ խօսքին մէկ կամ մէկալ մասը զօրութեամբ կը դրուի. — անուն-բային կամ խնդիրը. զորօրինակ. Տեսած մարդս. Նորոգած տունդ: (Այսինքն՝ Իմ տեսած մարդս): — Գիրը տեսած մարդս. Տանիքը նորոգած տունդ: (Մարդը որուն գիրը տեսայ. Տունն որուն տանիքը նորոգեցիր. — այս խնդիրները յարաբերական դերանունն յատկացեալներն էին): — (Իմ) տեսածս. Նորոգածդ. Երթալիքդ: — Գիրը տեսածս. Տանիքը նորոգածդ. Հետն երթալիքդ. (որուն հետը պիտի երթաս.) Պատկերն առնուելիքը. Պատկերն առնուածը. (որուն պատկերն առնուի պիտի. որուն պատկերն առնուած է):

535. Բայց դարձեալ ուրիշ որեւիցէ խնդիր կամ մակբայ կ'աւելցուի դերբային քով՝ ըստ իմաստին պահանջներուն: Միայն թէ ուղիղ եւ կանոնաւոր շարքը պահուի, որ հետեւեալն է.

1.	2.	3.	4.	5.	Բայ.՝
Յատկացուցիչ (փխի. ան. - բայի.)	Գերբային (անդիրը կամ մակբայ.	Գերբայ ածական.	Գլխաւոր դոյական.	սոց. յօդ.	
Ա. Գարեհի	անխոհեմութեամբ	ըրած	սպառնալիքներ-ը	շուտով	լռեցին:
Բ. Իմ	քեզի հետ	ունեցած	բարեկամութիւն-ս	չճանչնան	թող:
Գ. Ծեր զինուորին	իւր ընտանեացը	խրկելու	ստակներ-ը	պահսեր են:	
Դ. Իմ	ձեռքին մէջ	սակի դրած	աղքատ-ս	ծանօթ էր	քեզի:
Ե. Չկնորսին	վարի լճէն	ձուկ որսացած	ժամանակէ-ն	հաշուելով:	
Զ. Աւաղակին	դահճին երեսէն	դողացած	վայրկեան-ը	մտքէս չ'եկեր:	
Է. Բու՝	պատուիրաններն	արհամարհած	բռնաւորէ-դ	ամէնըսկը	դողայինք:
Ը. Ա՛հնէս քու՝	պատուիրաններն	արհամարհած	բռնաւորէդ	չը դողայինք:	

* Ա երջին տեղը կը դասենք բայն իւր յարակիցներովը մէկտեղ, բայց առանց թուանշանի. վասնզի կրնայ բայը խօսքին սկիզբն ալ դրուիլ, կամ իւր յարակիցներէն բաժնուիլ. ինչպէս Ը որինսկը կը դուրսնէ: Սակայն ոչ բայը եւ ոչ իւր յարակիցները կրնան գերբայի շարքին մէջ մտնել:

Դ եւ Խ օրինակներէն կը տեսնես որ դերբայը Տեար խնդիր-սեռի ալ կրնայ առած բլլալ: Բայց առիկ զատ՝

536. Այս կերպ (ստացական յօդով) գործածուած դերբայներու մէջ երկու գլխաւոր բան կը մնայ դիտելու: Նախ թէ Դերբայը գիմաւոր բային ո՞ր ժամանակին տեղ կը դրուի. եւ երկրորդ թէ յարաբերական դերանունն ո՞ր հարմար տեղ:

Ածանցեալը կը դրուի Սահմ. ներկայի, անկատարի, կատարեալի, յարակատարի եւ գերակատարի տեղ: — Իսկ լո- (կամ առանց խնդրոյ՝ լի) ապառնին՝ փոխանակ Սահմ. եղանակին ներկայ-ապառնւոյն եւ ապառնի-անկատարին:

Յարաբերականին հարմարը բուական է օրինակներով ցուցրնել, որ առաջիկայ պատկերիդ մէջ կը նշանակենք:

Անցեալ.

Ապառնի.

Հայցական.

Տեսած մարդս. (մարդը զոր կը տեսնեմ, տեսայ, եւ այլն.)	Տեսնելու մարդս. (մարդը զոր պիտի տեսնեմ, պիտի տեսնեի.)
---	---

Բերած վաճառքներդ. (վաճառքներն որ բերած ես.)	Բերելու վաճառքներդ. (վաճառքներն որ պիտի բերես.)
---	---

Մնուսական.

Թղթերը կտրած գիրքդ. (գիրքն որուն թղթերը կտրեցիր.)	Թղթերը կտրելու գիրքդ. (այն գիրքն որուն թղթերը պիտի կտրես.)
---	--

Չեղքէն բռնած ծերունին. (ծերունին որուն ձեռքէն բռնեց.)	Չեղքէն բռնելու ծերունին. (ծերունին որուն ձեռքէն պիտի բռնես.)
---	--

Ցրական.

Չմեզ հրաւիրած տեղերնին. (այն տեղն որ զմեզ հրաւիրեցին.)	Հրաւիրելու տեղս բնդարնակ էր. (այն տեղն որ պիտի հրաւիրեի.)
--	---

(Իրեն) ճամբայ ցուցրցած մարդդ. (այն մարդը որուն ճամբայ կը ցուցընեն.) ճամբայ ցուցընելու մարդդ. (այն մարդը որուն ճամբայ պիտի ցուցընես.)

Բացառական.

Տար՝ առած տեղդ դիր. Ելլելու դուռդ գիտես. (այնտեղն ուստի առիր.) (դուռն ուստի պիտի ելլես.)
Տղուն ինկած պատուհանը. Գող մտնելու ծակերը գոցել. (այն պատուհանը ուստի տղան ընկաւ.) (ծակերն ուստի գող կրնայ մտնել.)

Գործիական.

Փայտ ջարդած կացինդ. Փայտ ջարդելու կացինդ. (կացինը՝ որով փայտ կը ջարդես.) (կացինը՝ որով փայտ պիտի ջարդէիր.)
Տեսնուած մարդս չէ. Տեսնուելու հիւրերս. (այն (այնպիսի մարդ չէ որուն նեղ տեսնուած ըլլամ.) հիւրերն որոնց նեղ պիտի տեսնուիմ.)

Ներգոյական.

Մեր բնակած տունը. Բնակելու տներնիս. (այն կած տներնիս. (տունն որուն մէջ կը բնակինք.) բնակինք.)
Աղեքսանդրի ծնած գիշերը. (այն գիշերն որ Աղեքսանդր ծնաւ.) Յիսուսի ծնանելու գիշերը. (այն գիշերն որ Յիսուս պիտի ծնանէր.)
Կիպրոս հասած օրս. (այն օր որ Կիպրոս հասայ.) Նաւէն ելլելու օրդ. (այն օրն որ նաւէն պիտի ելլես, ելլէիր.)

Նմանապէս ուրիշ հոլովներ ալ. Կասկած առած մարդս. (այն մարդն որուն վրայ կասկած առած եմ.)

537. Յարարեցականին հոլովը քովի խնդրէն կախում ունի. զրօրինակ երբ ըսեմ միեւնոյն օձ անցելով.

- Հյց. Խմած ջուրդ. — այն ջուրը շք խմեցիր, կը խմես.
 Կերք. Ջուր խմած ատենդ. — այն ատենն որ (որոշ մեջ) ջուր խմեցիր:
 Գործ. Ջուր խմած գաւաթդ. — այն գաւաթն որով ջուր խմեցիր:
 Բցու. Ջուր խմած աղբիւրդ. — այն աղբիւրն ուրով ջուր խմեցիր:
 Կոյնն խմացիր դերբայ ապառնուոյն համար ալ:

Յ Օ Դ Ո Ի Ա Թ Ե .

ԱՆՓՈՓՈՒ ԸՐԱՆՆԵՐ - ԲԱՆԻ ԿԻՐԱՌՈՒԹԻՒՆԸ

538. Անխոփոխ մասանց-բանի ամէնուն մէկանց կ'աւանդենք կիրառութեան կանոնները, որովհետեւ անձուկ յարարերութիւն կամ մեծ-նմանութիւն ունին իրարու, մանաւանդ որ տմանք հաւատարապէս թէ մակ-բայ եւ թէ շողկապ, կամ թէ մակբայ եւ թէ նախա-դրութիւն եւ այլն համարուած են:

Քանի մը բան յառաջ բերուած է Ա մասին մէջ. սակայն հոն օրինակաւ միայն, իսկ հոս իրենց կանոնովն աւանդուած են:

§. 1. Մակբայ:

539. Ոչ մակբայն ըստ ինքեան բացատրական բայ շինելու չի ծառայեր, այլ միայն կը դործածուի հետեւեալ կերպով.

540. — Ա. Առանձին, ամբողջ նախադասութիւն ձեւացընելով: Խոստմունքդ կատարեցիր ճշդիւ. Ոչ կը ցաւիմ որ անկարելի եղաւ: Պատասխան տուի՝ թէ Ոչ:

541. — Բ. Կրկնութեամբ՝ որեւիցէ մասանց-բանի քով: Ոչ ես եւ ոչ դուք կրցանք ատոր համբերել: Ոչ հոս ոչ ուրիշ տեղ: Ոչ պարծենալու մաս մ'ուներիք յայդմ, եւ ոչ ամշնալու: Ոչ տեսայ եւ ոչ լսեցի:

Այս կանոնով է կրկնուած արգելականն ալ. (այսինքն ոչ փոխանակ մէ. տես 488.

542. Կրկնեալ ոչ մակբային բայը բնականապէս բացասական չի դրուիր. եւ կ'ըսուի՝ Ո՛չ երէկ կըցոյ կարդալ եւ ոչ այսօր: Բայց միշտ բացասական կը մնայ բայը՝ եթէ երկու ոչերէն ալ յառաջ դրուած է. այսպէս. Չկար յոյս ամենեւին, ոչ աղատութեան, եւ ոչ գոնէ օր մը հանդշերու: Օտար եմ, եւ չունիմ՝ ոչ բարեկամ եւ ոչ թշնամի որ ճանչնան զիս:

543. — Գ. Շատ անգամ առաջին նախադասութեան մէջ պարզ բացասական բայ, իսկ յաջորդին մէջ ոչ մակբայով է. զարօրինակ. Գիււհար մը կը դեզերէր դերեղմաններու մէջ, որ չէր երբէք հագուստ հագած եւ ոչ տան մէջ բնակած: Այսօր քն հառնէր, եւ ոչ դեռ վաղը:

Նոյնպէս նոյն կերպով արդեւական. Մէ՛ լսե՛ր, եւ ոչ իօ՛ւէ հետը:

544. Ոչ մակբայն անուանց ալ սկիզբը կը յարի, անոնց՝ հակառակ նշանակութիւն տալու համար. զորօրինակ. Աղքատ բայց ոչ-կորօր մէկը՝ քան զթագաւորներն աւելի երջանիկ է: Ի՞նչ կ'իմանայ ոչ-իմաստակէր մէկը աիւզերայ մեծագործ ճարտարապետութենէն: Հայոց եւ ոչ-Հայոց հաւասարապէս բողձակի: Ազգային եւ ոչ-ազգային սովորութիւններ: (Այսինքն՝ կարօտ չեղող, իմաստասէր չեղող, եւ այլն:)

545. Ոչ մակբային այս եւ քանի մ'ուրիշ կիրառութիւններն ու բաղադրութիւնները հետեւեալ օրինակներս կը յուղընեն:

Ոչ ամէն գետին հաւասարապէս բարեբեր է: Լուել պէտք է երիցագունի առջեւ, բայց ոչ ի՛նչ համբոյլալ: Գովել շեմ ուզեր անգովելին, բայց եւ ոչ նախատել: Չընդունեցաւ, սակայն եւ ոչ ալ մերժեց բոլորովին: — Տխրական, այլ ոչ յուսահատական լուր մ'ունիմ՝ քեզի տալու: Ծանր բեռ մը, թէ եւ ոչ անտանելի, դժուարին է շարունակ կրել:

546. Տեղական մակբայներէն՝ ուր, հոս, հոն, եւ այլն. Գեղ բառին վրայ իբրեւ ածական կը դրուին. Հոս տեղս. Հոն տեղ. Ուր տեղ. փոխանակ՝ այս, այն տեղ. որ տեղ բսելու:

547. Նոյն տեղական մակբայները եթէ հարկ ըլլայ իբրև գոյական հոլովել՝ դարձեալ որչ քառով կը հոլովին. Հոսոբեղաց, (կամ հոս օբեղաց.) հոնոբեղաց. հոնոբեղեն. ո՛րոբեղեն. (կամ լաւ եւս՝ Այս օբեղաց. այն օբեղեն. ո՛ր օբեղեն) — Որմէ դարձեալ ածական ալ կ'ածանցի՝ Հոսոբեղացի. հոնոբեղացի:

Երբ ժամանակականն անհոլով է, եւ եթէ գոյականարար առեալ հոլովել հարկ ըլլայ՝ կ'ըսուի. Ո՞ր տեղական. Ո՞րչափ ժամանակէ ի վեր: (Այս ըսող ալ Երբո՞ւն բան է. Երբե՞ն ի վեր):

548. Ուր եւ ուրի մակբայները յարաբերական դերանուանոց հոլովներուն տեղ կը դարձածուին՝ տեղ եւ ժամանակ ցուցնող անուանոց առջեւ. ինչպէս. Արդէն երկայն սանդուղն ուրի վար պիտի իջնայի, սկսած էր կրակ առնելու: Դեռ կը կենայ այն վիճակիս բանան՝ ուր մեծն Սկրասա իւր անմահ հոգին վիշտ. (այսինքն՝ որոն մեջ):

Նոյնպէս երբեմն երբ մակբայը՝ ժամանակ ցուցնող անուանոց առջեւ. զորօրինակ. Ո՛ւր են այն անմահական ուրախութեանոց սակի դարերը, երբ հզօր առիւծներ մեզմէ կ'ակնածէին:

§. 2. Նախադրոսթիւն:

549. Մինչեւ, (ինչուան,) եւ որչ է նախադրութեանոց խնդիրն եթէ դերանուն է՝ տրական հոլով կը դրուի. (տես 284.) իսկ եթէ գոյական անուն է կամ աներեւոյթ, աննախդիր տրական, (հայցականի ձեւով.) այսպէս. Ջրկեալ գործաւորաց բոլորները մինչեւ երկնք կը բարձրանան: Մինչեւ պարտեղին որոտն հասան: Մինչեւ քնիւր կ'աշխատէինք: Մինչեւ Հռոմայեցւոց պատուութեան իրծանիւր: Մինչեւ իրենց քուր: Ջրհեղեղէն մինչեւ Գառնի հազար երեքհարիւր տարի կը հաշուի: Տեսէք, տեսէք, սպառազինեալ ամբոխ մը դէպ ի մեր ոնակը կը խուժէ: Անմեղ թաշնոյն սրտիկն ի դող կ'ելլէր՝ քանի որ կատուին կասկածելի թաթերը դէպ ի վանդակ կ'երկրնային:

550. Մինչեւ, որչ է կրնան մակբայ խնդիր ալ

առնուլ. զորօրինակ. Մինչեւ ո՞ւր պիտի ձգուին ձեր նենգաւոր ծուղակները: Ըսէք մեզի, դէպ ի ո՞ւր է մեր ճամբան: Մինչեւ ե՞րբ համբերեն: Մինչեւ հոս անծանօթ զըւեռաներով եկան: Ասկէ դէպ ի ներս արշաւեցին:

Դեղ է նախադրութիւնն արդէն է նախդիրն իւր վրայ կը կրէ. իսկ մնչեւ շատ անգամ է եւ ջ նախդիր ալ կ'առնու գրաբար ձեւով. այսպէս, Ջրհեղեղէն մինչեւ է Դոսէի: Մինչեւ է Ժահ, կամ մինչեւ յԺահ. կամ առանց նախադրութեան՝ ՅԺահ (Թագաւորն). (կ'ըսուի նաեւ՝ Յիւնն ի իշխան ընտրուիլ:) Մինչեւ յԵրբ, մինչեւ յԵրբ. կամ լոկ՝ ՅԵրբ լռենք: Դեռ յոյսօք լուր մը չելաւ:

551. Մինչեւ նախադրութիւնը դիմաւոր բայէ յառաջ ալ կը դրուի իբրեւ շաղկապ, եւ կը նշանակէ՝ այնչափ որ, այնպէս որ. զորօրինակ. Ջմայլեցան Լիկաւոնացիք առաքելոց վարդապետութեանը, մնչեւ կ'ըսէին թէ աստուածներ են երկինքէ իջած: Օրերով անողբայ մնաց, մնչեւ շատերը իջ Երածէին թէ տանին թաղեն: Մուշեղի դիակն որ տեսան ընտանիքը, սկսան խելադարել. մնչեւ առին մարմինը, կոթողի վրայ հանեցին, որ Առլէզք իջնան ու լլեն:

552. Գոյակհանէ կամ (տեղական) մակբայէ տուած նախադրութիւնները միշտ իրենցմէ յառաջ սեռական խնդիր մը կ'ուզեն, (որ իրենց յատկացուցին է.) — անոր համար ալ՝ երբ որ նոյն սեռական խնդիրն սրոշեալ յօդ ունի կամ դերանուն է, նախադրութիւններն ալ յօդ կ'առնուն: Այս պատճառաւ ըսինք՝ Ակայի առջեւ, (անորոշ.) տճ. շէհաբէժեժեժե. եւ՝ Ակային առջեւ, (որոշեալ.) տճ. շէհաբէժեժեժեժե. (288:) — Բայց դարձեալ՝

553. Արնայ միւսնոյն բառն սրոշեալ խնդրոյ առջեւ ալ առանց յօդի դրուիլ. այսպէս. Ծառին Գոհ: Մեր իրոյ կտակած ունին եղեր: Լրտեսի Յեօտ ամենայն ինչ դիտուեցաւ: Ձեր առջեւ վկայեցին:

Ընտիր դրուածոց մէջ աւելի յաճախեալ է անյօդ. Ձեր իրոյ. Տիրոջ տէ. Պարտիզին Ժէլ, եւայլն:

554. Ըսածնիս ն (ը) յօդի համար է: Իսկ ո եւ որ յօդ միշտ եւ ամէն տեղ կը դրուի. Իմ վրաս. Բուքովդ. Իմ առջեւ, կամ առջեւ:

§. 3. Թաղկապ:

555. Շաղկապներէն ոմանք, (ինչպէս Ա մասին օրինակներէն տեսանք,) ետեւէ ետեւ իրար յաջորդող բառերուն վրայ կը կրկնուին: Այսպէս են՝ Ոչ, Բէ, Կամ, Է-:

556. Ոչ եւ Բէ, ամէն բառի վրայ ալ պէտք է որ կրկնուին. Թէ վիշտ Բէ նեղութիւն, Բէ վայելք եւ Բէ ուրախութիւն՝ ախտաւոր սիրտը կ'այլայլեն: — Իսկ Է-, Կամ սովորաբար վերջին բառին վրայ կը դրուին. Լեռ, ձոր, դաշտ Է- անապատ՝ մեծատարած բուսակներով ծածկուեցան:

Բայց երբեմն խօսքին սաստկութիւն կամ վայելչութիւն տալու համար՝ ամէն բառի վրայ ալ Է- կը կրկնուի:

557. Է-, ու շաղկապներն ընդհանրապէս նոյնանշան են, եւ միշտ նախադաս՝ Թէ բառ բառի հետ եւ Թէ խօսք խօսքի հետ կապելու ատեն: Սակայն (գոնէ բնախոր դրուածոց մէջ) սովորականն է մանաւանդ Է-:

Աւելի զգուշանալու է ու շաղկապ դարձածելէն երբ իրմէ յառաջ եւ ետքը դարձեալ ու կամ որիչ ձայնաւոր հանդիպի. գորօրինակ եթէ ըսես. ջանալու ու շխտանալու: Իմեւ ու ուտելու համար: Արի ու ընտիր զորք:

558. Է- շաղկապը քայց եւ այլ շաղկապներէն միշտ յետադաս է. երբեմն նաեւ որ յարաբերականէն: Բայց Է- ինչքն ալ վտանգի մէջ էր: Ոչ նախարարները միայն, այլ Է- նոյն իսկ Թաղաւորը: Արիմաթացին՝ որ մեծատուն իշխան մըն էր, որ Է- Փրկչին հետ յարաբերութեան մէջ էր, յաղթեց վերջապէս մարդկային երկիւղին:

559. Կրկնուած շաղկապներու հասարակօրէն երկրորդին կամ վերջնայն վրայ Է- մ'ալ կ'աւելցուի. այսպէս. Կամ իրաւացի խօսելու է, Է- Կամ ի սպառ. լուելու: Թէ անսած ըլլաս Է- Բէ լած, հարկ է որ անդէտ ձեւանաս: Ոչ ես Է- ոչ դուք. (կամ Ոչ ես, ոչ ալ դուք:) — Երբեմն կրկնուած յարաբերական դերանուան ալ վրայ. Հերոդոտոս՝ որ ուրիշներէն

տարրեր կը խօսի, է- որով մատեաններն առասպելօք լի են, դեռ թագաւոր է պատմագրաց:

560. Ե- շաղկապը կրկնութեամբ կը գործածուի գրարար ձեւով՝ փոխանակ թէի: Ե- տեսանք, է- ստացանք, է- վայելեցինք, բայց ինչ մնաց հիմա ձեռքերնիս. (այսինքն՝ թէ տեսանք, թէ ստացանք:)

Այս վերջին երեք (558, 559, 560.) թուահամարներուս է-ին տեղ՝ ու շի գործածուիր:

561. Ու շաղկապ կը գործածուի միեւնոյն խօսքին մէջ բառ բառի հետ կապելու համար, ուր որ նախընթաց է- մը խօսք խօսքի հետ կապելու գործածուած է. գրորդինակ այս խօսքիս մէջ. Ալ խաղաղութեան սպիտակ դրօշը կը ծփար հրապարակին մէջ, է- բարեկամ ու թշնամի հոն կու գար կը միանար գրկախառն: Ար հասնի վերջապէս ցուրտ տխուր ձմեռ մը, է- լեռ ու ձոր առհասարակ սգոյ զգեստով կը ծածկուին: — Ուր է- շաղկապը երկու խօսք իսկ ու շաղկապն երկու բառ իրարու կապեց:

562. Յատուկ ոճով մը ու շաղկապը միեւնոյն բայի կրկնութեան կը ծառայէ՝ գործոյութեան կրկնութիւն կամ շարունակութիւն ցուցնելու համար. այսպէս. Տես սա մեր դրացի մըջիւնն որ ամբարբն է մտեր, հոն կ'որէ ու կ'որէ: Թողէք՝ իօօի ու իօօի որչափ որ կ'ուզէ: Խօց ու խօց, մինչեւ անդոպ մնաց թմրեալ: Ինչ որ գտաւ՝ իրեց իւր ծակն ու իրեց:

563. Շատ անգամ նոյնանշան են թէ եւ որ շաղկապները. ինչպէս. Ըսաւ թէ պատրաստ է. Ըսաւ որ պատրաստ է: — Զըլլայ թէ թոյլնաս. Զըլլայ որ թոյլնաս:

Ընտիր գրուածոց մէջ երկուքն ալ կրնան վայելչապէս գործածուիլ. բայց կայ աւսովական ոճ մը՝ որ թէ շաղկապն ի սպառ լռեցուած է:

Գրարձեալ տեսանք (Ա մասին օրինակներն) որ այս երկու շաղկապներս իրարմէ տարրեր նշանակութիւններ ալ ունին, եւ շն կրնար միշտ իրարու տեղ գրուիլ:

564. Ե- ոյ շաղկապներէն ետքը, (ուր որ բայը գորութեամբ կրկնուած է,) միայն թէ շաղկապ կրնայ

դրուիլ, թէեւ խօսքը ոչ շաղկապով սկսած ըլլայ. զորօրինակ. Չրսի ոչ երթաս դիտես, այլ ի՛նչ երթաս գործես. (այսինքն՝ Այլ ըս՛ի ոչ երթաս գործես) — Կը տեսնէք ոչ ինչն այդպիսի ձեռնարկութեան մ'անյաջող է եւ ի՛նչ միշտ բախտին վրայ տրտունջ ունի: (Այսինքն՝ Կը տեսնէ՛ ոչ միշտ . . .)

565. Կո՛մ, հոսցէ, հոգի՛ն, այսինքն, եւ այլն բառերէն ետքն իրրեւ զարդ կ'աւելցուի ի՛նչ շաղկապ. այսպէս. Հարցուց տեղեկացաւ, կամ ի՛նչ յառաջ ալ լսեր էր: Գուցէ ի՛նչ յայտնին ի դերբւ. ելլէ: Տարւոյն սկիզբները, այսինքն ի՛նչ՝ յունուարի տասնուչորսին: — Հոս ի՛նչ շաղկապն յաւելուած է միայն:

Այս երկու (564, 565) դէպքերուս մէջ ոչ շաղկապ չի գործածուիր:

566. Որ շաղկապ միջանկեալ՝ ե՛լի շաղկապի կամ երբ մակրայի նշանակութիւն կ'առնու. Ծառն ոչ ծուռ բուննի, հող չէ՛ կ'ուղղուի. բայց եթէ ծուռ մեծնայ, ճար չ'ըլլար: Աս ոչ եղաւ, ամէնքը ներս դիմեցին: — Այդ դարձուածքը միայն առաջին նախադասութեան մը մէջ կ'ըլլայ, եւ ոչ շաղկապն իրմէ յառաջ անուն մը կամ մակրայ մը կ'ուղէ, (որուն համար ալ կը կոչենք՝ Որ շաղկապ միջանկեալ:)

567. Որ շաղկապ կը գործածուի դարձեալ՝ հարցական կամ բացասական նախադասութեան մը յաջորդ խօսքին հետ պատշաճութիւնը կամ կարելութիւնը ցուցնելու համար. զորօրինակ. Ձինեալ չեն՝ ոչ վախնամ: Ի՛նչը լսած չէր՝ ոչ քեզի ալ իմացըներ: Ա՛յնչպիսի յիմար էի՝ որ ատոր հաւանելի: Չմե՛ն է՝ ոչ միս:

Կրնայ այսպիսի տեղեր յարարերական դերանուն ալ գրուած ըլլայ, որ շաղկապի հետ չիօթկեր. չէ: Այսպէս ըստ այլեւայլ տեսութեան՝
Շաղկապ է. — Մարդ չկայ՝ ոչ գեախները մշակուին: Գերանուն. — Մարդ չկայ՝ ոչ գեախները մշակէ:

568. Ասկէ զատ ոչ շաղկապը շատ անգամ այլեւայլ ուրիշ բառերու տեղ կը դրուի. (ինչպէս նաեւ յարարերական դերանունն որ տեսանք, 459.) զորօրինակ՝ երբ կամ ուր կամ վաճառք ցուցնելու համար:

Ահա հասաւ ժամանակն՝ որ վերջապէս իրարմէ բաժնուինք: Այն գիշերն որ ճամբայ պիտի ելլէինք, լուր հասաւ թէ լեռներն աւաղակներով լցուեր են: Իսկ հիմայ՝ որ ձեռն ի ծնօտի՝ նստած կը մտածես, մտածէ թէ սերմանածդ կը հնձես: Շատ ապրիս, որ այսպիսի հնարք մը ճարեցիր մեզի: Չմեզ իրենց վրանը մացուցին, որ պիտի սառեինք բայց դաշտի վրայ:

569. Որեւիցէ հարցտեան բռուի վրայ որ շողկապ կ'աւելցուի, եւ կը նշանակէ՝ հոգ չէ թէ սր կամ ուր կամ ինչպէս, եւայլն: Ինչ որ խնդրեցիր՝ չզրպոյնեցաւ մինչեւ հիմայ: Ո՛վ որ լսեց՝ սորոսպիկցաւ: Բռնի որ ներսն է: Ե՛րբ որ դան՝ պատրաստ կը գտնեն: Ո՛րն որ կ'ուզես, կամ Ո՛րը որ կը բաղձաս. (463:) Ինչպէս որ գուշակած էր, նոյնպէս ալ կատարեցաւ:

Բայց աններել խորթ են՝ Ո՛րն որ. ո՛ւր որ. Է՛րբ որ:

Նոյն կերպով կազմուած է բողպրեալ շողկապ ալ՝ Ինչո՞ւ որ, (վանդի.) — տես նաեւ Աման, երես 86 ծան:

570. Որ շողկապէն յառաջ շատ անդամ էական բայը կը զեղուի. եւ դիմադուրի խօսք մը կը ձեւանայ. այսպէս. Գախութեան արժանի էր ընթացքդ, բայց անթիւ որ յանկարծ կանգ առիր: Մեղք որ յառաջուց չհետապանը վտանգէն: Չարմանք որ ինքն ալ չկրցաւ բերան բանալ: Ի՞նչ զարմանք որ ես ալ խարուած ըլլամ: Իրաւ որ չէի լրած: Աղէկ որ դու ալ եկար:

571. Դարձեալ բայեր կան սրոնց առջեւ որ շողկապ կը դրուի, եւ ոչ՝ Բէ. ինչպէս են՝ Բողջալ. Գնալ. դարբարտել. Գողջել. եւայլն: Ընդհանրապէս որ շողկապ կը դրուի այն բայերու առջեւ՝ սրունք աներեւոյթ խնդիր ալ կրնան առնուլ. այսպէս. Ար բաղձայ Գեանալ, կամ Ար բաղձայ որ անանուի: Զանա՛ հանելու, կամ Զանա՛ որ հասնիս: (Չըսուիր՝ Զանա՛ թէ հասնիս):

572. Այլ շողկապ թուական եւ մասնական անունաց վրայ՝ տես 455. Երկուքն ալ. Ամենն ալ. Երեքին ալ. և այլն:

Սակայն այս կերպ գործածուած ալ եւ որ (569) շաղկապներուն համար գիտնալու է՝ որ եթէ թուական կամ մասնական անունը գոյական մը հետն ունի, այն ատեն ալ եւ որ շաղկապները, ինչպէս նաեւ յօդը, նոյն գոյականէն ետքը կը մնան. — եթէ գոյականները շատ են՝ յօդն ամէնուն վրայ, իսկ շաղկապը մի անգամ միայն գրուելով: Այսպէս. Երկու ծայրն ալ վտանգ է. որ դին որ դառնաս՝ զգուշութիւն պէտք է: Որ դեղը, որ դարմանն որ քնես, ի զուր է: Գաւառին ամէն կողմն ալ խաղաղած էր անկէ ետեւ: Քանի անգամ որ բողբոջիներ, շտուեցաւ ձայներնիս:

573. Ալ միշտ յետագաս շաղկապը կրկնութեամբ ալ կը գործածուի, (ընէ շաղկապին պէս.) զորօրինակ. Տեսայ ալ, առի ալ: Խօսքն ալ հաստաւ խեղճին, ձայնն ալ, շունչն ալ:

Միջարկութեանց կիրառութեանը սակաւաւոր եւ աննշան կանոններն Ա մասին մէջ բուածներէն եւ բերուած օրինակներէն լիով կ'իմացուին:

Յ Օ Դ Ո Ի Ը Ծ Ձ .

Բ Ա Ռ Ե Ր Ո Ի Կ Ր Կ Ո Թ Ի Ի Ն Ը

Մասանց-բանի կիրառութեանը մէջ առանձին գլուխ մը կը կազմեն կրկնակ մասունք-բանի:

574. Կրկնակ կամ կրկնառոր կը կոչուէր բառ մը՝ որ երկու անգամ գրուած է անմիջապէս կից կամ քովէ քով* . ինչպէս Տեօսի տեսիլ. Ծանր Ծանր, եւ այլն. որով երբեմն նշանակութեան փոփոխութիւն ալ մէջ կը մտնէ:

* Այս կրկնաշերտու կարգը չենք համարիր այն կրկնութիւններն որ կից չեն. ինչպէս. Ոչ ես կրցայ եւ ալ դուն. — եւ ոչ անոնք որ նոյնաձեւ չեն. զորօրինակ. Տալէ գոտի բայց առնող չկար:

Չենք խօսիր հօս բառերու ճարտասանական կըրկնութեան վրայ՝ որ խօսքին զօրութիւն եւ սաստկութիւն աւելցնելու կը ծառայեն. ինչպէս. Տե՛՛՛ք տե՛՛՛ք ինչ աղէտք սահմանուած էր մեզի: Հի՛՛՛՛՛, հի՛՛՛՛՛ եւ ոչ վաղը: Քանի՛՛՛՛՛ քանի՛՛՛՛՛ անմեղաց արիւն: Այս այն: եւ այլն:

575. Կրկնեալ բառերն եթէ անուն են՝ միշտ եղակի թուով կը գործածուին, եւ ոչ յղքնակի. զորօրինակ. Ցեղ ցեղ բաժնուած են. (եւ ոչ՝ ցեղեր ցեղեր):

576. Կրկնութեամբ գործածուած բառերն են գլխաւորաբար Գոյական եւ Ածական անուններն ու Մակբայները. — քիչ տեղ ալ Դերանուններն ու Բայերը:

Ա. Գոյական անուն:

Գոյական անուանք կրկնութեամբ կը բանին՝

577. — Ա. Իբրեւ խնդիր-բնութեան, բանի մը մասերը ջուղընելով: Չորօրինակ. (Ուղղական.) Սիրերիացիք ոչք ոչք են: — (Հայցական.) Արմաւի ուլկոյց մը ձեռքը՝ հոտ հոտ փրցուց կերաւ պտուղները: Բովանդակ ձեռագիրը լեբլի լեբլի կարգալ տուաւ: — (Աննախդիր տրական.) Ժողովուրդեան բազմութիւնը դաս դաս բաժնած՝ նստուցին գեանին վրայ: Նոյի տապանը ի՞նչ ի՞նչ բաժնուած էր:

Կրկնաւոր մակբայներու մէջ (280) յիշուած գոյականներն ալ աննախդիր հոլովներ են:

578. — Բ. Իբրեւ ածական՝ յղքնակի գոյականի բով. այսպէս. Տէսակ որեակ բոյսերով եւ ծաղիկներով զարդարուած է երկիր: Նոյնպէս յաջորդները.

Կարգ կարգ աթոռներ. Գունդ գունդ զօրքեր.
 Հարք շարք մարգարիտներ. Կերպ կերպ նենգութիւն-
 Տուն տուն ընթերցմունք. ներ.
 Փունջ փունջ ծաղկունք. Հատոր հատոր դրբեր:

579. Կրկնեալ գոյական մը կրնայ նաեւ եղակի գոյականի վրայ դրուիլ՝ իբրեւ ածական կամ իբրեւ ուղղ. խնդիր-բնութեան. — միշտ անոր մասանցի ինչպիսութիւնը յայտնելով. այսպէս. Պատկառելի ծերունի մը նստեր էր, որուն ճակատը ծալք ծալք, եւ ուլք ուլք եղած էր ձիւնափայլ մորուքը: Վարդենին եւ ուրիշ շատ բոյսեր՝ մանրիկ տերեւներ ունին՝ թեբլ թեբլ եղբրքով: Սիրտս հո՞ւն հո՞ւն կ'ըլլար եւ արտունւնքս չէի կրնար զսպել: — Այսպէս ալ կ'ըսուի՝

Այս ուր դարան մը: Ծակ ծակ եղաւ սպընդի պէս: Թեւ թեւ եղեր կախուեր է:

Բ. Ածական անուն:

580. Յարնակի դոյականի քով ածական մը շատ անգամ կրկնութեամբ կը դրուի. (վայելուչ են կարծ բառերը:) Ծանր ծանր խօսքերով բարերարին սիրտը ծանրացուց:

Մանր մանր խճահատք.	Քաջ քաջ դիցապունք.
Սուր սուր փուշեր.	Խոշոր խոշոր սպառնալիքներ.
Գառն դառն տրտունջներ.	
Մեծ մեծ ալիքներ.	Ալըր կլըր հատիկներ:

Քանի մը ածականի կրկնածն երկրորդական ձեւ մ'աւ ունի գրարարն առած. Նոր նոր կամ Նորանոր վարդապետութիւնք. Մեծ մեծ կամ Մեծմեծ խոստամունքներ. Զեյթ մեյթ կամ Զեյթմեյթ պաղատանքներ:

581. Շատ անգամ ածական մը կրկնուելով՝ խընդիր-բնութեան կ'ըլլայ բայի քով, եւ կը նշանակէ երբ որեւ. մնչ որեւ. քանի որ որեւ. զարթնակ. Ոսկի հայլեցուցած՝ բերին որտ որտ Ակիւղասայ բերնէն վար լցուցին: Շամփուր մը կարմրցրնել տուաւ Սմբատ, եւ որտ որտ սլորեց անցուց Մերութանայ դլուխը: Հիւանդ միւսնոր սոյր են հաներ: Պող պող խմեց ու զովաղաւ: — (Աստիճքն՝ քանի որ գեւ. սաք էր, պաղ էր, եւայլն:)

Գ. Բայ եւ Դերբայ:

582. Բայ մը կրկնութեամբ կը գործածուի գործադրութեան երկարութիւնը, շարունակութիւնը, կրկնութիւնը ցուցնելու համար: Այսպէս. վաղեց վաղեց վերջապէս հասաւ ետեւնէն: Այլ նոյնն ին նոյնն եւ շեն կրնար բան տեսնել: Բալէր բալէր հասեր է իրիկուան դեմ: Ժողովք թողովք տունն է կրեր: Սորմէն սորմէն եւ երբեք չդիտնայ: — Ասոկը ալ նոյնպէս աւելի ընտանեկան լեզուի սովորական են:

Դ. Մակրայ :

583. Մակրայ մը կրկնուելով՝ իւր նշանակութիւնը կը սաստկացընէ. զորօրինակ. Ահադին ծովուն երեսէն՝ լումոյ աղօտ լուսովը հալի— հալի— կղզւոյն եղերքը կը նշմարուէին : Կարելի է թէ դաւաճանութեան գլխաւորներն ասկէ շատ հեռու չըլլան. եւ քոցէ քոցէ մինչեւ յայժմ հաւատարիմ համարուածներն ալ : Երբէ՞ն երբէ՞ն լութիւնը կ'ընդհատէր : Արեւահողմ ըսուածը մնասակար քամի մըն է որ երբէ՞ն երբէ՞ն Սիկիլիոյ մէջ կը շնչէ :

Ուրիշ շատ կրկնաւորներ ալ կը գործածուին ռամկօրէն լեզուի մէջ, որոնք գրաւորի մէջ ընդհարապէս խորշելի համարուած են :

Գ Լ Ո Ւ Խ Զ Ո Ր Ր Ո Ր Գ

ՔԵՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ՁԻՒԵՐ

Մինչեւ հիմայ աւանդուած կանոններէն եւ օրինակներէն տեսանք որ մասանց-բանի շարքը շատ աղատութիւն կը վերցընէ, այսինքն՝ միւսնոյն խօսքը կրնայ այլեւայլ կերպով ըսուիլ՝ առանց սխալի եւ առանց իմաստին այլայլութիւն տալու :

584. Խօսքի մը այս կամ այն կերպով ըսուիլը՝ կը կոչուի փոփոխանակում ձեռ : — Բայց հարկ է զանազանեւ Սովորական եւ Ոչ սովորական ձեռ :

585. Քերականական ձեռ ըսուելով՝ հասարակօրէն սովորական չեղողները կ'իմացուին, որ գլխաւորաբար չորս են. 1. Շրջումն, 2. Զեղումն, 3. Աւելագրութիւն եւ 4. Բակառութիւն :

586. Այս ձեւերէն՝ կայ որ ի հարկէ են, կայ այ որ աղատ ձեւեր են. ինչպէս օրինակներէն պիտի տեսնենք :

587. Այսպիսի քերականական ձեւերով կազմուած շարագրութիւն մը՝ կը կոչուի Չնաւոր շարագրութիւն :

Յ Օ Գ Ո Ի Ո Թ Ս .

ՇՐՋՈՒՄՆ

588. Շրջողակն կամ Շրջան կամ Բնդաշրջողիթիկն կ'ըսուի այն քերականական ձևն, որ խօսքին՝ սովորական կարգէն խոտորած շարք մը կու տայ, կամ մասանց-բանի շարուածքին մէջ ետեւառաջութիւն. գործօրինակ. Տեսայ ես զքեզ այսօր. փոխանակ՝ Ես այսօր զքեզ տեսայ:

589. Պարզ կամ բնական նախագասութեան շարք այս է. Կան՝ Անոն-Քայն. երկրորդ՝ Խնդէր. երրորդ՝ Բայ: — Ըռչող ըստօրարար խօսքին սկիզբը կը գրուի: Մահքայն անուն-բայիէն յառաջ կամ վերջը: Խնդէր-եւէ և. Խնդէր-Քնո-Նեւն՝ իրարու երբեմն նախագաս, և. երբեմն յետագաս*: (Չենք յիշեր յատկացուցիչը ածականը ևւայլն, որ հարկաւ իրենց գլխաւոր գոյականին կից կը գրուին:)

* Խնդիր սեռին եթէ անորոշ է, խնդիր-բնութեանն կարգ կը գրուի. այսպէս. Հիւրերուն Գեղ պարստեցէք:

Այս պարզ կամ բնական շարքէն խոտորումն է որ կը կոչուի Շրջումն կամ Յեղաշրջութիւն:

590. Երբ որ ուրիշի խօսքը յառաջ բերուելով խօսքին մէջը կամ վերջը կ'ըսէ, ըստ ևւայլն բայն աւելցուի, այն բային անուն-բային իրմէ կտրը կը մնայ. զորօրինակ. Ամենայն ինչ ընդունայն է, ըսաւ Իմաստունը: Բախտն զձերերը չի սիրեր, կ'ըսէր Աբրահամ Հինգերորդ: Պատարաստ ենք, պոռացին աճեմք միաբերան, պատարաստ ենք՝ մեր արեան վերջին կաթիլը տալու:

591. Անուն-բային կամ խնդիրն իւր բայէն ևւ յատկացեալն իւր յատկացուցչէն կը զատուի, երբ աւջեւնին յարաբերական մ'ունին. ինչպէս. Այն ոստախիտ ծառերուն, որ քիչ օր յառաջ մեզի այնպէս գեղեցիկ հովանի կ'ըլլային, այսօր ևւ ոչ մէկ հեղեղ տերեւիկ մ'ունի վրան:

592. Բազադրեալ ժամանակներուն էական բայը շատ անգամ իւր զերբային նախագաս կ'ըլլայ. — միայն

Թէ էական բայէն յառաջ անուն-բայի, կամ բայի խնդիր կամ մակբայ մ'ըլլայ: Չորորինակ. Այն անհնարին ծանր բեռան տակ շունչն է կորել խեղճ դերույն: Թէ չուր շատ ըլլա՞ր որո՞շ բոյսերուն: Յօղ երկնքեր դաշտերուն: Շատ երկարացեր: Կերս էին ճրեր, կամ Կերս էին ճրած:

593. Ուրացական եւ արդելական բայերուն բացատրական մասը գլխաւոր բայէն կը դատուի. այսպէս. Ձեռ մէյ մը դառնալ մեղի նշիւր: (Փոխանակ՝ Մէյ մը շէս դառնար:) Ձեռ երբեք որեւոր այնպիսի մէկը, չե՞մ ալ ճանչնալ: Մէ՛ շատ խօսիւր ու զգայուն սրտերը. Լեզուներ: Մէ՛ խկոյն ներս յարշնկիւ:

Բաղադրեալ ժամանակներուն միայն բացատրականն այս շրջումը կ'առնու. Ձեր շատ վարացած այնչափ դառնադառն մեղադրանաց: Ձե՛նք դեռ ներս ճրեր ամէնքս:

594. Շատ ուրիշ շրջումներ կ'ըլլան՝ կամ բառերու. շարքը փոփոխելով, կամ մէկ մասը միջանկեալ թողլով. նրոնց միայն քանի մը օրինակ տանք: Ի՞նչ մենք ալ աստն մը խնամացած մեր գրացեաց հետ: Դուք նոյն աստն, չե՞ յիշեր, քանի ողբոց արտատուաց արժանի էիր: Չգուշացեր, ըստ, վասնզի վասնզը մեծ է: Տեսնենք, կ'ընեն, մինչեւ ցերբ պիտի կարենանք համբերել: Երբ մինակ ոչ մնայ, տխուր է: Դեռ չառիկը մենք կործէ՞մ գանտնք ներս: Ի՞մ ալ (կամ Իմն ալ) աս էր քոյնն:

Խորթ է Շրջումն երբ խօսքին շարքը կը խառնակէ, իմաստը կը մթնցընէ եւ կ'ըլլայ երկդիմի կամ անիմանալի:

Յ Օ Գ Ո Ի Ա Ծ Ի .

ՁԵՂՉՈՒՄՆ

595. Ձեղդոնմեկանուանուի քերականական ձևն որ խօսքին մէկ էական մասը կը զեղչէ այսինքն կը կտրէ. բայց ամբողջ իմաստը զօրութեամբ կամ լռելեայն կ'իմացուի: Չորորինակ. Ի՞նչ կը խնդրես իզմէ:

Բաբարոսի: Այսինքն՝ Թագաւորութիւն ին
 ինքրիւ:

Հոս այն զեղջուները միայն կը դնենք՝ որոնք հայե-
 րէն խօսքի կազմութեան էական մէկ մասը լռելեայն
 կ'իմացընեն:

596. — Ա. Գոյական անուն զեղջեալ: — Քա-
 նիները մարդկան լծոյն պարանոցնին կը խոնարհեցը-
 նեն, այլ ոչ Աստուծոյ. (այսինքն՝ Ոչ Աստուծոյ
 լծոյն:) Այս եւ քանի մը ասոր նման վկայութիւններն
 ստուգութեան կարօտ են. (այսինքն՝ Այս վկայու-
 թիւնն:)

597. — Բ. Մասնական անուն զեղջեալ: — Կան
 որ կը տրտմին, կան որ կ'ուրախանան. (այսինքն՝ Կան
 ո՞մանք որ:) — Նաեւ եզակի կը գրուի՝ Կոյ որ, իբր
 դիմազուրկ, եւ մակբայակերպ մը կը ձեւացընէ. զորօ-
 րինակ. Գարծարանները՝ կոյ որ կրակով կը գործեն,
 կոյ որ առանց կրակի:

598. — Գ. Էական բայ զեղջեալ, մանաւանդ
 երբ մէյ մը ներդարծութեամբ դրուած է: — Դուն
 քուն, բախտդ արթուն. (այսինքն՝ Գուն ի քուն էօ
 եւ բախտդ արթուն է:) Բանտին պատուհանը ցած էր,
 եւ կալանաւորաց փոխատեանը նպատաւոր: Թագու-
 հին նոյն իրիկունը շատ տրաււմ էր եւ գլխիկոր:

599. — Դ. Ամբողջ (գիմաւոր) բայ զեղջեալ: —
 Երբեմն կանուխ կը հաննին, երբեմն ուշ. (այսինքն՝
 Երբեմն ուշ ին հաննին:) Աւրէն զուարթ մարդագե-
 տին մը զմեզ կը զովացընէր, վերէն՝ ցօղազին ամպեր.
 (այսինքն՝ Ամպեր ին զովացընէին:)

600. Բացասական բայերուն միայն էական բայն
 եւ մի արդեւականը ամբողջ խօսքի տեղ կը բռնեն. —
 մանաւանդ իբրեւ հարցման մը պատասխան: Ար բող-
 ձան հետս դալ. — Ն՛մ. (այսինքն՝ Չեմ բողձար:)
 Պատմե՞մ ձեզի մեր արկածները. — մի. շէնք ուղեր
 լսել. (այսինքն՝ Մի դատմի:) Մի՛ հոս, մի՛ հոն. այլ
 առէք ներսը պահեցէք:

Նմանեկան լեզուի մէջ յի՛մ եւ մի՛ կրնան որբշ
 խօսք մը կազմել՝ առանց նախընթաց բայի:

601. — Ե. Դերբայ զեղչեալ: — Արնանք իմ խմելու բաժակս խմել. պատասխան տուին թէ Արնանք: (այսինքն՝ Արնանք իմել:) Խոստացած էր որ ներկայ գտնուի, բայց չկրցաւ: Ըսած էի որ այդին ելլեն, բայց չուղեցին: — Քրտնած՝ ջուր խմելու չէ. (այսինքն՝ Քրտնած ըլլալով:)

602. — Ձ. Նախադրութիւն զեղչեալ: — Դատաւորներուն դէմ բողոքեմ, թէ փաստաբաններուս. (այսինքն՝ Փաստաբաններուս դէմ:)

603. — Ե. Շաղկապներէն սովորաբար կը զեղչուին թէ, որ, կամ: — Կարծեմ ոչ ոք իմացաւ մեր գալուտոր. (այսինքն՝ Կարծեմ թէ ոչ ոք: Պէտք չէ որ եղածն յիշեցընենք, կարելի է վշտանայ: — Քանի գնաց՝ մէջերնին գօտութիւնը զայրացաւ. (այսինքն՝ Քանի որ գնաց:)) — Տասը տասուերկու տարի արգելուած մնաց բերդին մէջ. (այսինքն՝ Տասը կամ տասուերկու:) Յուսամ թէ այդ երկար դատն ալ այսօր վաղը կը լմըննայ:

604. — Ը. Շատ անգամ քանի մը մասունք-բանի կամ ամբողջ նախադատութիւն մը միանգամայն կը զեղչուի: — Կամ անկուած սուր սուխններուն վրայէն ցատքելու էր, եւ կամ կրակի բոցերուն. (այսինքն՝ բոցերուն վրայէն ցատելու էր:) Հարցուցին Աղեքսանդրի՝ թէ զով կ'ընտրես քեզի յաջորդ. պատասխանեց թէ Արժանաւորը. (այսինքն Արեւելն որ ժամանորը կ'ընտրեմ ինձի յաջորդ:)

Ձեզու մը խորթ է՝ երբ լուելեայն շխմացուելու մաս մը կը կտրէ, ու խօսքը խեղ եւ կիսկատար կը թողու որ բան չի հասկըցուիր:

Յ Օ Գ Ո Ւ Ս Թ Գ .

Ա Ի Ե Լ Ա Դ Բ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

605. Մինչաղոյն թիւն կը կոչուի այն քերականական ձեւն որ (զեղչման հակառակ,) խօսքին էական մասերուն վրայ ըստ ինքեան աւելորդ մաս մը աւելցընէր.

նելով՝ միանգամայն ոյժ եւ դարդ կ'աւելցրնէ: Չոր-
օրինակ. Ի՞նչ կրցան ինձի շարասիրտներն ընել, ինձի
որ ամենէն տկարն էի. — սր երկրորդ ինձի դերանունը՝
միայն խօսքին ոյժ տալու համար աւելցուած կամ
կրկնուած է:

Աւելագրութեան հետ չփոթելու չէ կրկնումը կամ
կրկնաւորներն որ վերը (574) տեսանք:

606. Հայերէն լեզուի աւելագրութեան գլխաւոր
տեսակներն են. 1. Միեւնոյն բառի կրկնութիւն,
2. Որոշիչ բառի մը յաւելում, 3. Նոյնանշան կամ
նմանաձայն բառեր քովէ քով բերել:

607. — Ա. Որեւիցէ մասն-բանի որ նախընթաց
խօսքին էական էր՝ կրնայ երկրորդին վրայ ալ կրկն-
ուիլ. այսպէս. Ա՛նչ շողացուցէք այն վատանշան վրի-
ժագործին պարանոյցին վրայ. ուր եւ ոչ ոսկի մանակ:
Տնանհետք — այցելութեան սովորեցուր սուրբ, Դնանհե-
րու եւ ոչ մեծատանց որ քեզի կանուխ կամ ուշ հե-
ծել պիտի տան: — Չե՛մ, չե՛մ ցաւի բախտիս կորու-
տեանը, կու լամ աղատութիւնս որ դերի գնաց: Մէ՛,
մի մատուցանէք թագն անարժանին, որ արեամբ պիտի
շաղախէ:

608. — Բ. Անուն-բային կամ խնդիրը որոշիչ
բառով մը (հասարակօրէն անձնական կամ ցուցական
դերանունամբ) կը կրկնուի. այսպէս: Այնպիսի բարե-
բարի այնչափ սպեռախտ քոնուի՛ւ՝ այդ անհնար է ին-
ձի: Չտեսան այնչափ համբաւաւոր ապիրատները, եւ
խեղճ Դիւր մ'որ օտարին արտն էր կոխեր, շնորհ
վճռեցին թէ մահապարտ է. — Նոյնպէս՝ Մե՛կ դրժ-
բախտութիւն մը խօսքին մէջ՝ աւելի է մե՛կ կամ մը:

609. Գոյականի կամ դերանունան մը առջեւ շատ
անգամ կ'աւելցուի՝ ինչն ալ, մե՛նն ալ, եւայլն՝ նոյն
հոլովով. զրօրօրինակ. Ամբըլին մոյթերն, մե՛նն ալ,
միասեղան սառուցի հոսանքէն: Քաղքրցիէ դիւղացիէ,
մե՛նն հաւասարապէս տուգանք պահանջեց: Նաւեւ
բռն սևորն, ինչն ալ, աստանած էր: Որոնց, մե՛նն ալ,
գահ եւ բարձ եւ պատիւ շնորհեց թագաւորը:

610. Այս, այդ եւ մանաւանդ այն ցուցականները շատ անդամ խօսքին սկիզբը կ'աւելցուին զարդի համար. զորօրինակ. Այն ինչպէս խեղճ կու լար մանուկն ու կը մորմոքէր: Այն ինչպէս լեղապատառ՝ դռնէն դուրս թափեցան: Այդ ինչ շնորհքներ կ'ընես մեզի:

611. — Գ. Նոյն կամ նման հնչմամբ եւ նշանակութեամբ բառեր՝ զարդու համար կ'աւելցուին որեւիցէ մասանց-բանի վրայ. Եկան հաստ մսիթարութեան օրեր: Հաստ բռնեց քաղքին բարձուկը: Ծոմ ցո՛ժո՛ղ դիմացայ կեցայ մինչեւ յետինք: Ամէն դի քար առաջ դարձեր է: Զարհուրանքէն քար դարձաւ ծնոց: Պաղեցաւ ծնոց: Ուր այնպէս ելէր էն կ'երթան արտորնօք. (կամ ելէր կ'երթան,) Տեսաւ թէ վրայ հասան, Խաղոց փախաւ: Կ'ուզէ որ նորիս համրես մէկիկ մէկիկ: Սուրը քաշեց, շարժեալ շարժեց եւ ինք ահոս գնաց:

Նոյնպէս հետեւեալները. (նոտրագիրներն յաւելուած են.)

Նոյնանշան.

Նմանաձայն.

Գող առաջի մէկը.	Գոռո՛ժ դռչում եւ աղաղակ.
Անօթի ծաբա սպասել.	Լուիկ ճշկի նստեր է.
Ցանել ցրուել.	Վերեւ կորեւ հողակոյտ մը.
Խաղալ ինդալ.	Կարօտովն հաշիւ մաշիլ.
Կարօտովն հաշիւ մաշիլ.	Լուս հոս.
Վշտովն երիւ ճիկիլ.	Սուտ հոսք, կամ
Հագուած շոտո՛ժ, կամ	Սուտուհոսք լուրեր.
Հագուած խոտո՛ժ.	Ցնդի փնթի խօսքեր.
Ըրածը Խաղածը չգիտնալ.	Ատ ջրի գործածել.
Շէն՝ շնորհք.	Աղա կեդք. եւ
Ծայր ծոխ շունի.	Աղտոտ կեդքոք:
Տունս փեղ թողուցի.	

Սովորական եղած աւելագրութեանց մէջ մէկ մասն երբեմն աննշանակ ձայն մըն է, ինչպէս Մանր հանր. եւ մանաւանդ ճ գրով յարմարցուածները. ինչպէս Սուտ ու հոսք առասպելներ:

Գրաւոր լեզուին մէջ ասոնց յաճախութիւնը աւամկական համարուած է, մանաւանդ բայերու վրայ. (բննել հնէլ. խառնեց հառնէց.) — Թէպէտև ընտանեկան եւ թատերական սճոյն կը ներուի:

Յ Օ Դ Ո Ի Ը Թ Դ *

Բ Ա Կ Ա Ռ Ո Ի Թ Ի Ի Ն

612. Բակառուութիւն այն ձեւն է որ ոչ թէ քերականական կանոնաց, այլ միայն խօսքին կամ խօսողին մտքին համեմատ համաձայնութիւն մ'ունի. զորօրինակ. Բոլոր ժողովուրդը միաբան քողովեցին. (փոխանակ՝ քողովեց ըսելու:)

Բակառութիւնն այնպիսի ձեւ մըն է՝ զոր միայն նախնի ընտիր գրուածոց հեղինակութիւնը կրնայ արգարացնել: Մեր արդի լեզուին մէջ, որ դասական հեղինակներ չունի, միայն ընդհանուր սովորութեամբ կրնայ բակառութիւն մը օրինաւոր համարուիլ: Ա՛րլլան այն շատ եւ շատ բակառութիւններ ամէն օր, որոնք նթէ ռամկին բերանն են, որոնք կը կոչենք. իսկ եթէ գրագիրի գրչին տակ՝ կ'ըսենք զի՛նք ահա կամ ահա գրուածութիւն:

613. Գլխաւորաբար բակառութիւն կ'ըլլայ 1. Հոլովոց, 2. Թուոց, եւ 3. Բայի դէմքերու:

614. — Ա. Հոլովոց բակառութիւնն է մէկ հոլով մէկալին տեղ դնել. զորօրինակ. Գոռն որ այնչափ քեզի դիմողներուն խիստ էիր, եւ զամէնքը ձեռնունայն կ'արձակէիր, ո՞վ շէշ հիմայ կը յուսաս որ սփոփէ. (այսինքն՝ Չէշ որ խիստ էիր, ո՞վ հիմայ սփոփէ:) Գոռն որ փորեց բացաւ, ինքն ինչայ նախ մէջը. (այսինքն՝ Գբն մէջը:) — Այս ձեւը կը գործածուի՝ երբ հոլովելու բառին առջեւ ոչ դերանուն հանդիպի, ինչպէս օրինակներուս մէջ:

615. Գարձեալ սովորութիւն եղած է քանի մը դէպքի մէջ որեւիցէ հոլովի տեղ բացայայտիչը սեռական դնել. այսպէս. Թղենոյ ծառ. Բորեբոյ լեռան վրայ. Փոռոնոն անապատէն. (փոխանակ՝ Թղենի ծառ. Բորեբ լեռ, եւայլն:)

616. — Բ. Թուոց բակառութիւն կ'ըլլայ՝ եզակի

կամ յոքնակի իրարու տեղ դնելով. Մանասէի յեռե
 եռե կապեցին եւ առին տարին Բարիլոն. (փիսկ. յե-
 թեքն եւ եռեռեքլ:) Անկէ ետեւ թագաւորը նախարա-
 րաց բազմութեամբը դաշտավայրն ելաւ, ուր դարձեալ
 վրաննին կանգնեցին:

Թուոց սովորական բակառութիւնները տես 314,
 315, եւ 395, 396:

617. — Գ. Դիմաց բակառութիւն կ'ըլլայ՝ բայի
 եւ դերանունան մէկ դէպքը միւսին տեղ դնելով.
 Իմացաւ ինքնակալը՝ թէ ճար չկայ պիտի մեռնի՝ քովը
 կանչեց իւր հաւատարիմները. (փոխանակ՝ Իմացաւ թէ
 պիտի մեռնի:) Ըսաւ թէ՞ դուրս պիտի ելլե՞մ, եւ ե-
 լաւ. (փիսկ. Ըսաւ թէ դուրս պիտի ելլե՞մ, եւ ելաւ:

* Երկրորդ օրինակին մէջ բակառութիւն չէր ը-
 լար, եթէ առանց թէ շողկապի ըսուէր:

Խորթ է բակառութեան ձեւը՝ երբ լեզուին սով-
 որութենէն դուրս է:

Philippe PILBOSSIAN
1 Avenue Houette
93160 NOISY-LE-GRAND

ՌԻԶԳՐԵԳՐՈՒԹԻՒՆ, ԱԹՈԳՆՈՒԹԻՒՆ, ՏԵՂԵԶՔՈՒԹԻՒՆ

Ճ Ա Ն Ո Ւ Տ Ո Ւ Մ Ն

Քերականութեան արուեստը հինգ զխաւոր բաժանում կամ մասն ունի ըստ նախնեաց. որ են՝ 1. Ստուգարանութիւն, 2. Համեմայնութիւն, 3. Ուղղագրութիւն, 4. Առողանութիւն, եւ 5. Տաղաչափութիւն:

Ստուգարանութիւնն այն մասն է որ իւրաքանչիւր բառի կամ մասանց-բանի քերականական կազմութեան կանոնները կ'աւանդէ. (գործրինաց՝ հոլովմունք, խոնարհմունք, եւ այլն.) որ այս գործոյս Ա Մասն անուանած ենք: Հիմայ Ստուգարանութիւն բառին այս նշանակութիւնը գրեթէ անսովորեղած է*: — Համեմայնութիւնն մասանց-բանի իրարու կապակցութիւն է, որ կ'ըսուի նաեւ Շարագրութիւն. եւ գործոյս Բ Մասը կը կացուցանէ: — Ուղղագրութիւնն՝ բառերուն անսխալ գրուածքն է, որ բովանդակ քերականական արուեստին գիտութենէն կախում ունի: — Առողանութիւնն՝ որեւիցէ գրուածքն ուղիղ արտասանելն է: — Տաղաչափութիւնն՝ խօսքին վանկերն որոշ չափով ու թիւով շարելու արուեստն է, որով Ստանաւորը կը կազմուի:

Մինչեւ հիմայ խօսեցանք առաջին երկու էական մասերուն կ'ըսայ. հոս իբրեւ քերականական ուսման լուսն կամ ամբողջացուցիչ մասն համարուող եւ առանձինն կ'աւանդենք Ա. Ուղղագրութեան, Բ. Առողանութեան եւ Գ. Տաղաչափութեան կանոնները

* Ստուգարանութիւնն հիմակու ասեմա լեզուագիտութեան այն ծիւղը կը նշանակէ՝ որ բառերուն ներքին կամ ծածուկ կազմութիւնն ու բաղադրութիւնը լուծելու կը զբաղի:

Ա. ՈՒՂՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

618. Ողորագրոյթիւն կը կոչուի իւրաքանչիւր բառն անսխալ, այսինքն իւր յատուկ գրերովը գրելու կանոնը:

Յ Օ Գ Ո Ւ Ո Թ Ո

ՈՒՂՂԱԳՐՈՒԹԵՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՍԿԶՐՈՒՆՔ

619. Առանց ձայնաւոր գրի բառ չի կազմուիր ամենեւին. եւ նոյն իսկ ըստ ինքեան աննշանակ մասնիկներն որ զլուսաւոր բառէն զատ կը գրուին՝ ձայնաւոր գրով կը ձեւանան:

620. Հայերէն լեզուի մէջ կրկնեալ գիր չկայ. ոչ ձայնաւոր եւ ոչ բաղաձայն: Միայն ըստ պատահման կրնայ երկու նոյն գիր քովէ քով կցուիլ՝ (կորուսման կամ ածանցման, եւայլն կանոնով.) զորօրինակ. Երբորդ. շորբորդ. քննել. փախել. գլխովիւն. անման. աննախանձ. խրատութ. քաղաք. (ի) մարդաբէ, եւայլն:

Հակառակ չեն այս կանոնիս՝ սուղ ը գրով կապուած բաղաձայններն որ բանի մը բառի սկիզբը կամ վերջը կը պատահին. ինչպէս. Գրուել. լուկ. 66ի. գրում. — տարբ. երբ. լուսանն, եւայլն:

Ա. Ձայնաւոր գրերէն՝

621. Ա եւ = բառի վերջ չեն մնար, այլ միշտ անձայն յիով կը վերջաւորին. այսպէս. Ծառայ. սղայ. դողայ. երթայ. գլխայ. մարդայ:

Կը զարտուղին՝ Ս. ահ. եւ հրամայականները՝ Գն. դող. (Գրբբ. Սոր. սքբ. . մատ. դարձ.)

622. Ե եւ օ բառի վերջ չեն մնար, այլ է կը փոխուի եի. այսպէս. (Դնեմ,) Դնէ. (եմ, ես,) է: — Օ տես վարը 630:

623. Ա եւ = միայն յ եւ = կրնան առնուլ եւ երկրարբառ կազմել՝ այ, ա- եւ այ, ու. ուրիշ ձայնաւոր ասոնց չի յաջորդեր:

624. Ե գիրը միայն = եւ = ձայնաւոր կրնայ առնուլ, եւ երկբարբառ. կազմել՝ ե-, է-. ուրիշ ձայնաւոր չի յաջորդեր:

625. Ը գրէն ետքը ո՛չ յ եւ ո՛չ ուրիշ ձայնաւոր կրնայ գաւ. իսկ իրմէ յառաջ՝ գրբ. յ նախդիր միայն: Բառի վերջն անշեշտ ը կը գտնուի միայն արդի լեզուին մէջ՝ փոխանակ գրբր. ը՞ վանկին. տես Մարդը. եօթ ը. ինքը:

626. Ը ձայնաւորը միավանկ բառ չի կազմեր, բայց կայ միայն գրբր. ը՞ք եւ ը՞ք, եւ աշխարհաբար՝ իք եւ իք, (փխկ. իո- եւ ի,) որ նոյնպէս անշեշտ են:

627. Յ գրէն յառաջ միայն = եւ = կրնայ դաւ, եւ ոյ, ոյ երկբարբառները կազմել: — Աը զարտուղին արդի լեզուին մէջ Մէյ մը, մէյ մէկ, (փխկ. մէկ մը.) էյնաւ, (փխկ. բնկնիւ):

Լեզուին ներքին կազմութիւնը կը պահանջէ՝ որ այս տեղս յ գիրը ձայնաւորաց կարգը դնենք, թէեւ ուրիշ տեղեր իրեւ ըսողածայն ալ կը գործածուի՝ հոյի նման ձայնով:

Ըստ պատահման միայն բաղաձայն կու գայ յիէ յառաջ. Անյապաղ. անյազ. յեղ յեղէլ:

628. Ի գրով բառ չի սկսիր:

629. Ի գրէն յառաջ միայն կրնար =, է, է, = գալ՝ եւ =, է-, է-, =- երկբարբառ կազմել:

Աը զարտուղին

1. Հողովմամբ՝ Հոփ-ոյ. տաբ-ոյ. տաբ-ան. օբ-ան, եւ այլն:

2. Քանի մը տեղ կը գրուի ը՞ միայն ու հնչումը խափանելու համար. այսպէս՝ Տը-չութիւն. փխկ. տու-չութիւն կամ տու-չութիւն.) նոյնպէս ուել վերջաւորեալ բայերուն կրաւորականը՝ Հաչուբիլ. հաչուբլած. պատուբի. (տես 652:)

Մինչեւ մօտ ատեններս կը գրուէր՝ Դը-իլ. վն-օթ. Բը-բիլ. Դոր-ղը-իլ. Դու-իլ: Ըիմայ գրաբար ուղղագրութեան համեմատ ուղղուած՝ կը գրուի Շի-ն-օթ. վն-օթ. Դի-ն-օթ. Դու-իլ: Կ.ա.յն:

630. Օ գրէն ետքը միայն բաղաձայն կրնայ գալ:

Պատճառն է՝ որ ի բնէ հայերէն օ գիր չըլլալով հին գրարարի միայն բաղաձայնէ յառաջ ու գրուածը յետին դարերուն մէջ օ ձայնաւորի փոխուեցաւ:

Ձայնաւորներու վրայ բուռածներէն կը հետեւի որ հայերէն ուղղագրութեան հակառակ բաղադրութիւններ են՝ աե, աէ, աի, աո, աօ. էի, էյ, էա, էո. էե, էյ, էօ. էյ. ոե, ոէ, ոի, ոյ. օյ. այլ միշտ կը բաղադրուի՝ ոյե, ոյի, ոյե, ոյէ, եւայլն: (Աւելորդ է ը ձայնաւորն յիշել՝ որ այսպիսի տեղեր երբեք մուտ չունի:)

Եօ երկբարբառ ունինք եօթն, արդեպ բառերուն մէջ. եւ դարձեալ յք. դործիականներ՝ դարծեք. եւայլն:

Բ. Բաղաձայն գրերէն՝

631. Վ գիր կրնայ միայն բառի սկիզբն ըլլալ. իսկ բառի մէջ՝ իրմէ առաջ միայն ո գիր կու գայ:

Կը զարտուղին արգի լեզուին քանի մ'ամիսփմունքները. ժողովել. խորվել. սարվիլ. թօթվել (փիսկ. ժողվել. խորվել. սովրիլ. թօթփել.) եւ բարդերն ու ածանցները. Զօրաձար. դարվեր. անձուեր. հոգեձարք. եւայլն:

Այս պատճառաւ յատուկ անուանոց մէջ ալ աւելի ընտիր է գրել Մոր-իա, Մոլա-իա, Պ-իերա, քան թէ Մոր-իա:

632. Ն եւ յ՝ ընդական բաղաձայններէն ետքը՝ Միջին բաղաձայնները կրնան երբեմն Նուրբ ըսուած տեսակին փոխուիլ. այսպէս. Ինծի, (փիսկ. ինծի.) խանծել, (փիսկ. խանծել.) խնտալ. ընտոր, եւայլն:

633. Բ գրէն ետեւ էթէ Ն հանդիպի՝ կը գրուի աւ. ինչպէս լեզուին ամէն արմատական բառերուն մէջ կը տեսնուի:

Կը զարտուղին քերականական ածանցները, բարդ բառերն ու ամփոփմունքները զորօրինակ. Գաշնան. սափոջներ. յիմաշներ. մտքեշնիդ. կոյշնալ. չոշնալ. վեշնալ. վեշնատուն. կշնամ. զաշնել:

634. Բ եւ Ռ գրերով բառ չի սկսիր հայերէն, այլ կը գրուի հր կամ հո: Իսկ օտար անուանոց սկիզբը ե կ կամ հո. քիչ գարտուղութեամբ:

635. Մնայած նմանաձայն գրերուն համար, զորօրինակ ց, յ, շ, ջ, - շ, ջ. - ք, ք. - ք, ք. - յ, և, եւ. այլն. որոշ կանոն չի կրնար տրուիլ. եւ միայն վարժութեամբ ու մտադիր ընթերցմամբ կը սորվուի: Սակայն կրնայ իրրեւ ընդհանուր կանոն աւանդուիլ՝ թէ հայերէնի մէջ համեմատաբար աւելի յաճախեալ են՝ շ, ց, ք, ք, ե, ո. եւ աւելի ցանցաւ կը պատահին՝ ջ, յ, ք, ք, ե, ո:

Գարձեալ շատ բանի ալ կը դիւրանայ ուղղագրութիւնը՝ բառերուն քերականական կազմութեանը, ածանցմանց ու ստուգաբանութեան մտադիր ըլլալով:

Հիմնական ատենս յաճախեալ եւ ոմանց սովորական եղած սխալագիրները, հետեւեալներն են. (որ հասարակօրէն նմանաձայն բառի մ'ուղղագրութենէն յառաջ կու գան:)

Հողնիլ,	փսխանակ՝ յողնիլ.
Արձագանք,	արձագանդ.
Բրդիլ,	փրթիլ.
Հետագրդիւ,	հետաքրքիր.
Խորոշ, խորսջ,	խոռոշ, խոռօջ.
Փակ,	բակ. (տճ. փլոռ.)
Գար, դարիլ,	(հաւու) թառ.
Գալել,	քալել.
Ամեն ^ք ,	ամէն.
Ժողրւած,	ժողված, ժողվուած.
Մնջել. մռնջել,	մնջել, մռնջել.
Շնչել. անշունչ,	շնջել. անշունջ.
Որ նոր. ինք նալ,	որն որ. ինքն ալ.
Մի տեսներ,	մի տեսներ.
Չես գիտեր,	չես գիտեր.
Չեր նայեր,	չէր նայեր.
Չէին անցներ,	չէին անցներ.

Վեցերորդ, փոխանակ՝ վեցերորդ.	
Ուղղեցոյց,	ուղեցոյց.
խօստանալ,	խօստանալ.
Դրօշմէլ,	գրոշմէլ.
Անտօն.	Անտոն.
Պատրիարդ,	պատրիարք.
Եպարդոս,	եպարքոս.

* Կան որ մին բառին ուղղագրութիւնն իչով ուղած են հաստատել, գրաբար մինչոյնէն կրճատուած համարելով: Յայտնի է ասոր հակառակ՝ որ մինչոյն բառին արմատն է մին՝ նաև հին լեզուին մէջ, եւ փոփոխման կանոնով է գիրն իւր դարձած է:

Յ Օ Դ Ո Ի Ա Ծ Բ .

ՏՐՈՒՆՈՒԹԻՒՆ

636. Յյոռհոսթիոն կը կոչուի՝ բառերը կամ խօսքի մասերն ըստ պատշաճի եւ ուղղագրութեան օրինօք բաժանելու կանոնը:

637. Տրոհութիւնն երկու մաս ունի, 1. Տողադարձ է. 2. Ախտագրութիւն:

§. 1. Յոդոդարձ:

638. Յոդոդարձ անուամբ կ'իմացուի՝ տողին ծայրը հասած բառին մէկ մասը յաջորդ տողն անցընելու կանոնը:

639. Տողադարձի ուղղութիւնը կը կայանայ բառերը վանկ առ վանկ բաժանելու վրայ, որ կը կոչուի Հեգնի. զորօրինակ պարբերազմուէր բառն ուղիղ հեգելու համար իւրաքանչիւր վանկին կը լուծուի կամ կը բաժանուի, այսպէս. պ-տէ-բոզ-մ-սէր.

Տողադարձի կամ Հեգելու կանոնները հետեւեալներն են:

640. — 1. Միավանկ բառերը չեն բաժնուիր: Այսպէս անբաժին են՝ Ժաբ, գին, սիբո:

641. — 2. Նոյնպէս անբաժին են երկբարբառ-

ները, վասնզի միայն մէկ վանկ են. (8.) Զորօրինակ.
Ժայր. գոյն. սիւն. ան-ցեւ. շո-նիմ. վայր-կեան.
Եր-կայն. Նա-քովր:

642. — 3. Երկու կից ձայնաւոր՝ որ զատ զատ
վանկ կը կազմեն, իրարմէ կը բաժնուին. ինչպէս.
Ք-արան. լի-ազօր. Ուրի-եւ. Բելի-ար. տի-եղերք.
կ'առնու-ին*, (ներգծ. անկար.) տեսնէ-իր:

* Զատ է կրք. ոչմ. ներկայ ՚ա-ն-ն-ին. (ած.
-լեւերւր.) չի բաժնուիր՝ ՚ա-ն-ն-ին: Տես 652:

643. — 4. Եթէ երկու ձայնաւորի մէջ մէկ բա-
ղաձայն դիր կայ՝ յաջորդ վանկին կ'անցնի. զորօրինակ.
Տո-գի. դա-բի. կա-րա-բե-ցաւ:

644. — 5. Եթէ երկու ձայնաւորի մէջ երկու
բաղաձայն գիր խնայ, բաղաձայններն իրարմէ կը զա-
տուին. այսպէս. աբ-դար. դառ-նաւ. խօս-տով.
բաշ-իել. հան-գիստ:

645. Բայց շատ անգամ ընտիր կը համարուի ջ
եւ = (երբեմն նաեւ զ կամ լ) գրերուն նախընթաց
բաղաձայնը մէկտեղ վար առնուլ. ինչպէս. մա-դու-
թիւն. շաղա-կբաւ. Ե-գրեմ. ա-կոյ. պա-րբանք.
պա-րբուակ. մա-դուակել:

646. — 6. Եթէ երկու ձայնաւորի մէջ երեք
բաղաձայն ըլլայ, միայն վերջինը — եթէ թոյլ գիր
չէ, — յաջորդ ձայնաւորին կ'անցնի. ինչպէս. հանգ-
լիւ. թարգ-ման. Մուրդ-իէ:

Ըսածնիս այն դէպքին համար իմանալու է՝ ուր ե-
րեք բաղաձայններուն մէջ սուղ շ ձայնաւոր չի լուիր:

647. Եթէ երեք կից բաղաձայններուն վերջինն
է թոյլ գիր, առաջին բաղաձայնը մինակ կը մնայ, եւ
վերջին երկուքը կը զատուին. այսպէս. եր-կորդ,
բեր-կել. եր-կնաւոր. առ-տղալից. ան-գլուխ. կար-
ճբութիւն. քաղ-ցբանալ. բար-ճբագոյն:

Երկու ձայնաւորի մէջ երեք բաղաձայնէն աւելի
որ ըլլայ, հարկաւ շ ձայնաւորով վանկ մը կ'աւել-
նայ. որուն վրայ վարը:

648. — 7. Եթէ բառ մը իւր ձայնաւորացը համ-

բանքէն աւելի վանկ ունի. կամ թէ՛ — ուր որ երկու կամ երեք բաղաձայնի քով զօրութեամբ դրուած ը կը հնչուի, տողադարձի մէջ ը գիր մը կ'աւելցուի ներգործութեամբ, — թէ տողին սկիզբն բլայ եւ թէ վերջը: Չորօրինակ. տը-կար. թըչ-նամի, ջըբ-մուղ, մը-կըբաւել. ըն-կըզմել. տըբ-աւնջել. քըթ-մընջել. շար-չըրկած. ըղ-դաստ. ըղ-ձեղ. ըս-տրուկ:

649. Բայց ը չի մոներ՝ ուր որ գլխաւոր բառն անսխախտ մնալով՝ նախընթաց նախդիր կամ մասնիկ ունի կամ՝ բարդ է. զորօրինակ. ըղ-Բնամին. ան-զէյը. ան-դփուղ. շնչնա-օդառ. բանա-օքեղծ. նորա-հնար. նախա-վիայ. ձեռն-տու. ահն-կալու թիւն. ունի-դիր. (եւ ոչ՝ ըղ-թըչնամին. ձեռն-տու, ան-պտուղ. եւայլն):

Հեգեկու եւ տողադարձի մէջ երկբարբառները պարզ ձայնաւոր համարելու է. անոր համար ըսինք թէ անբաժին են. (641): Ասկէ կը հետեւի որ նաեւ

650. Ա-, է-, ի-, վ, ոյ, ոյ երկբարբառները, թէեւ վերջի ծայրերնին բաղաձայնի նման հնչէ (վեւի կամ եչի ձայնով) պէտք չէ քակել: Այսպէս կը բաժնուի՝ զօրո-որ. ցա-արից. երե-ակ. բով-անդակ. վկոյ-ել. հոյ-երէն. (եւ ոչ՝ զօրո-որ. վկո-յել. բով-անդակ. Յով-թամ. հո-յերէն):

Ասոր հակառակ՝ բարդութեանց մէջ կը բաժնուի՝ քարա-յատակ. մաղձա-յոյղ, եւայլն. վասնզի յ գիրն երկբարբառ չի կաղմեր:

651. Երկրորդ՝ բաղաձայնի նման հնչմամբ սկսող ու, ուի, ուեա, էա, իւ, եւայլն երկբարբառներուն նախընթաց բաղաձայնն իրենցմէ անբաժին է: Չորօրինակ Գր-բուի. ա-նոսամբ. վա-զուան. Յե-սոսայ. ա-զուոր. ըս-դուեր. պա-դուեր. ար-դեզք. կար-ժեզք. ան-ցեալ. վայր-կեան. յաւի-դեան. շարու-Բեան. (եւ ոչ՝ ըս-դուեր. ար-դեզք. յաւի-դեան. շարու-Բեան):

652. Ու երկբարբառն ը գրելով կը բաժնուի՝ ուր որ իրզք ը հնչում կը լուի. զորօրինակ Տը-ու. լը-աց. կ'առ-նը-ին. թը-ական:

653. Քանի մը դէպքի մէջ որ -իւնէն յառաջ
թոյլ գիր կը պատահի՝ սովորութիւն եղած է բաժա-
նել՝ Օր-անն. տար-ոյ. տար-օք. բար-օք.
գին-ոյ. լեղ-ոյ. հայել-ոյ: Իսկ ուրիշ գրերն ան-
բաժին կը մնան. ինչպէս՝ հո-ֆ-ոյ. որ-դ-ոյ:

654. Ընդհանրապէս ընտիր եւ աւելի քերական-
նական կը համարուի տողադարձը՝ եթէ բառերուն
կազմութեանը համեմատ ըլլայ. — որ շատ անգամ՝
մինչեւ հիմայ տրուած կանոններէն խտորում կը կրէ:
Ըստ այսմ՝

655. Նախ՝ որեւիցէ ածանցման մէջ՝ կորուսման
կանոնին միտ կը դրուի, եւ կը բաժնուի՝ (Մար-դէկ)
մար-դէկան. (եր-կէնք) եր-կէնք. մար-դէկ. կրն-
ճ-եալ. աղ-Վլան դար-Քուլթիւն. նա-Նբուլթիւն.
կո-տրել. եւայլն:

656. Երկրորդ՝ Բարդ բառերն իրենց յօդիչ մա-
սանցը կը վերածուի. եւ կը բաժնուի՝ Յէբ-ուցան.
աղ-ուհացք. կէբ-ուխում. անց-ուդարձ. հալ-եւմաշ.
դո-բ-եւառ. այլ-աղբի. այս-ինքն. հօբ-եղբայր. հի-բ-
ընկալ. վերջ-ընթեր. աղ-ուտամբ. աղ-եւրախտ:

Ինքնին յայտի է որ այս կանոնիս զեզծում կ'ըլ-
լայ եւ սխալ՝ եթէ բաժանես Նոր-անան. գործ-
ակն. շար-սփի-ն. ութ-երորդ. ապա թէ ոչ՝ հարկ
կ'ըլար բաժանել նաեւ՝ գործ-իջի. ծառ-եր- որ
բացայայտ սխալ են:

657. Տողադարձի կանոնը կը պահանջէ վերջա-
պէս՝ որ Ապաթարց նշանը (տես 670.) տողի ծայր
չմնայ, եւ ապաթարց ունեցող բաղաձայնն իւր առջեւի
ձայնաւոր դրէն չզատուի. այսպէս. Եր-կ'երկու. պի-
տ'որ տեսնէ. Բ'ի-մանար. Վառ-նուր. կ'ըն-թանայ.
(եւ ոչ՝ երկ'երկու. պիտ'որ. չ'առնուր. — են-
թամնայով կամ առանց ենթամնայի:)

658. Տողադարձի նշանը կամ կամ նշանախեցն է
Ենթամնայ՝ այս-ձեւով. զորօրինակ՝ Մար-դիկ. վայր-
կեան. բե-բան:

§. 2. Կիտաղորոթիւն:

659. Խօսքի այլեւայլ մասունքն իրարմէ պատշաճօրէն զատելու համար այլեւայլ նշանախեցներ կը գործածուին, զորոնք ընդհանուր անուամբ կ'իտ կը կոչենք, եւ անոնց գործածութիւնը՝ կիտաղորոթիւն:

660. Հիմակուան կիտաղորութեան նշանները՝ հետեւեալ ութ նշանախեցներն են. որոնց շորս առաջինները բուն կիտաղորութեան կը ծառայեն, կարգացողին քիչ շատ շնչի հանգիստ տալու համար. իսկ շորս վերջիններն երկրորդական նշաններ են, եւ բացայայտութեան կը ծառայեն:

Աւասիկ ասոնց անուններն ու ձեւերը:

Բուն կետիւր.	Կիտաղոր. նշաններ.
1. Բութ	5. Ապաթարց
2. Ստորակէտ	6. Մակակէտ
3. Միջակէտ	7. Չակերտ
4. Վերջակէտ	8. Փակագիծ

Այս նշաններուս գործածութիւնը հետեւեալն է:

661. Բոլոր նշանը բառի մը վերջը կը դրուի՝ միեւնոյն խօսքին մէջ յաջորդ բառին չվերաբերիլը ցուցնելու համար. ուր շատ անգամ ղեղշում մտած է, կամ բառ մը զօրութեամբ կ'իմացուի. ինչպէս. Սպառնալից՝ Մեքսիկացիներուն հետ դրած դաշինքները: Բոլոր (թշնամեացի ձեռքէն կրած վշտերդ. (քու կրած վշտերդ):) Ով որ երախտիք կ'ընէ՝ ապերախտութեան սպասէ:

Բութը կը ցուցնէ՝ թէ բառի մը վրայ շատ քիչ կանգ առնելու է:

Ստորակէտ կը դրուի՝

662. — Ա. Երկու կամ աւելի՝ կարճ նախադասութեանց մէջ՝ որ իրար կ'ամբողջացնեն. ինչպէս. Հասաւ քաղցրաշունչ եղանակը, ձիւներն հալեցան, անձրեւներն հեռացան, դալարիք զուարճացան, եւ զուարթացան մարդ եւ անասուն: Լացքով կը ծնանինք, տրտունջով կ'ապրինք, սգով կը մեռնինք:

663. — Բ. Միեւնոյն նախադասութեան մէջ նոյն կարգի բառեր որ ետեւէ ետեւ կրկնուած են, ստորակէտով կը զատուին. զորօրինակ միեւնոյն բայի՝ այլեւայլ անուն-բայիներ կամ խնդիրներ, միեւնոյն գոյականի այլեւայլ ածականներ, եւայլն: Այսպէս. քննեցէք, դիտեցէք, տեսէք. լսուած է երբեք այսպիսի նորանշան գործ մը:

664. Բայց եւ, կ'մ շաղկապով կապուած բառերն ստորակէտ շէն առնուր. զորօրինակ. Մեմփիս է- Թերէ՛ եղիպտացաց նշանաւոր քաղաքներն էին: Աթէնք է- Սպարտա՛ իրարու նախանձորդ էին: Մեծատուն կ'մ աղքատ, գիտուն կ'մ տգէտ՝ ամէն մարդ Տաւասար է Արարչին առջև:

Ստորակէտի տեղ երբեմն բաւական կ'ըլլան նաեւ Բ. ոչ՝ Բայց եւ ուրիշ շաղկապներ՝ եթէ բառ բառի հետ կը կապեն. ինչպէս. Հարուստ Բայց ազահ մէկը:

665. Իսկ ուր որ խօսք խօսքի հետի՛ւ կամ ուրիշ շաղկապով մը կապուած է, հոն շատ անգամ ստորակէտ, երբեմն նաեւ ուրիշ կէտեր կը դրուին: Օրինակ. Տղան հանձարն ու զգօնութիւնը գո՛վեցի, է- Բողոքեցի ծնողացն անհոգութիւնը: Աղքատները Թշտփանց՝ է- յի՛մարնէրն իմաստնոց գործիքն են եղած:

666. — Գ. Միջանկեալ բառ մը կամ խօսք մը սովորաբար երկու ստորակէտի մէջ կ'առնուի: Օրինակ. Տեսէք ահա՛ սուսեր եւ տէգ, արի՛ւննէղո-՛ւնեան քործէ՛նք, այս տեղս՝ խաղաղութեան մշտնջենաւոր օթեւանին մէջ:

667. — Գ. Անուանց կոչականը, եթէ միջանկեալ ըլլայ եթէ ոչ, ստորակէտով կը զատուի. զորօրինակ. Այսուհետեւ ցնծացէք, անդհամէր, վասնզի հասաք վերջապէս ձեր բաղձանքին: Ո՛րդե՛հ, յարգէ ծերերը: Ձեզի են խօսքերս, « Ժողովրդոց իշխանս »:

Ստորակէտը քան զբութը քիչ մ'ուսելի հանգիստ կու տայ ձայնին:

668. Միջակետը, որ պարզապէս կիստ ալ կը կոչուի, ամբողջ խօսքի մը գլխաւոր նախադասութիւնն է՝

ներն իրարմէ կը զատէ: Ջորջիինակ. Երբ որ նաւ ելան, սկսան իրենց ընկերացը պատմել՝ թէ ինչպէս թանձրախուռն անտառին մէջ մտորած կը թափառէին. անտառն, ըսին, մութ է եւ անկոխ. խիտ առ խիտ բուսած մացառներուն մէջէն՝ շատ տեղ միայն սուրերով կրնայ ձամբայ բացուիլ. ծառերն այնպէս թաւ ու բարձր են՝ որ երկինք բնաւ չի տեսնուիր:

Միջակէտն ստորակէտէն աւելի հանգիստ կու տայ շնչոյ:

Արդի ուղղագրութեան մէջ միջակէտն՝ իբր օժանդակ կէտ՝ ուրիշ գործածութիւն ալ ունի: Տես վարը 675, 676:

669. Վերջակէտ կը դրուի ամբողջ եւ լրացեալ խօսքի մը վերջը:

Վերջակէտը կատարեալ հանգիստ է շնչոյ:

670. Ապաթարց նշանը կրճատուած ձայնաւոր գրին տեղը կը դրուի, եւ կը ցուցնէ թէ երկու կից ձայնաւորներէն մէկը կրճատուած է զորօրինակ. Անգամ մ'ալ, (փխկ. անգամ մը ալ.) պիտ'որ լսեմ, (պիտի որ լսեմ.) կ'եղծանէր, (կը եղծանէր.) երկ'երկու. (երկու երկու.) եւ այլն:

Ապաթարցով կրճատութեանց տողագարձին համար՝ տես վերը 657:

Աւտիկ ապաթարցի գործածութեան սովորական սխալները:

Չ'ես, չ'է, փխկ. չես, չէ.	Վ'ուզայ, փխկ. կու գայ.
Չ'ըլայ, չըլայ.	կ'ուտամ, կու տամ.
Չ'տեսնեմ, չտեսնեմ.	կ'ստանայ, կը ստանայ.
Չ'տեսներ, չի տեսներ.	կ'դանէ, կը գտնէ.

Այդ բառերուն մէջ ապաթարցը տեղի չունի, վասնզի ձայնաւորաց կրճատութիւն չկայ:

671. Մանկակէտ՝ ի նախդրին սեպհական նշանն է. այսպէս. Վեր 'ի վերոյ. ձմեռն 'ի բուն. — որ հիմայ սկսած է անսովոր ըլլալու:

672. Չակնրտը կոչման կամ վկայութեան նշանն է, եւ յառաջ բերուած խօսքին կամ բառին սկիզբն

ու վերջը կը դրուի. այսպէս. Նոյն փութանակի յաղթութեան համեմատ՝ այս կարծ թուղթս գրեց կեսար, թէ «Նկայ, տեսայ, յաղթեցի»: Այդ «թե-րեւս», յաւելուածնիս ոմանց միտքը պղտորեր է:

Հայերէն չակերտին հին ձեւն որ հիմայ իսփա-նուած է, նոտրագիր շայի գրուի մըն էր (չ). որմէ իւր անունն ալ առած է: Հիմակուան ձեւն երո-պական է:

673. Փրակագիծ միջանկեալ խօսքի կամ բառի մը երկու դին կը դրուի՝ որն որ իբրեւ մեկնութիւն կամ ծանօթութիւն աւելցուած է. դորօրինակ.

Քանինե՛րն երազեցին որ կարենան հրով եւ սրով, արիւնահեղ ապստամբութեամբ, յափշտակու-թեամբ եւ սպանութեամբ (սրովհետեւ ասոնք միայն էին իրենց միջոցները,) աշխարհիս ցանկացեալ երջան-կութիւնը հաստատել:

Սխալ կ'ըլլայ փակագծի գործածութիւնը՝ եթէ չկարենա փակագծեալները խօսքին մէջէն հանել՝ առանց խօսքը կրճատ ու կիսկատար թողու. ինչպէս այս օրինակիս մէջ. Հայիդիի բնակիչները կը հաւա-ասյին թէ Ոգիներն՝ որոնց իրենք (Ձեմէ) անուն կու սսյին, ապագայ բաներու դուշակ են. ամեն մարդ, կ'ըսէին, իւր առանձին (Ձեմէ) ունի, որուն պատ-գամ կը հարցնէ: — Ասանգի փակագծի գրուածը միշտ երկրորդական մաս մըն է եւ ոչ էական:

Բայց շատ անգամ փակագծի տեղ երկու ստու-րակէտի մէջ կ'առնուի միջանկեալը կամ մեկնականը. (տես 666):

Ուղղագրութեան մասերն են դարձեալ՝ 1. Հա-մառօտագրութեան կերպն ու 2. Գլխագրաց գործա-ծութիւնը:

674. — Ե. Համառօտագրութիւնն է բառի մը մէկ մասը միայն գրել, որ ամբողջ կը կարդացուի:

675. Համառօտագրութեան համար հիմայ գործ-ածուած նշանն է՝ համառօտեալ բառին առջին պարզ կէտ մը: — Նոյնպէս

676. Արդի ուղղագրութեան մէջ թուահամար-ներու առջեւ լոկ կէտ մը կը դրուի՝ երբ նախ կամ

— Թէն, երկրորդ կը նշանակեն. (Եթէ թուանշան ըլլայ. եթէ պրութենք.)

Աւասիկ երկուքին մէկտեղ օրինակը. Բասիլիոս Յովն. (կամ Յճ.) Հերոլտ անուն մէկը՝ Լեւոն Բ.ին եւ Հեթում Ա.ին պատերազմները կը պատմէ. (այսինքն՝ Յովնանէս Հերոլտ՝ Լեւոն Երկրորդին եւ Հեթում Ա.ին պատերազմները կը պատմէ.)

Համառօտագրութեան սրոշ կանոններ չի կրնար տրուիլ, բայց այդչափ միայն՝ որ համառօտեալ բառը կարելի ըլլայ անաշխատ կարդացուիլ:

677. — Բ. Գլխագիր տառերով կը սկսին

1. Ամէն խօսքի գլուխը կամ առաջին բառը. եւ ամէն վերջակէտէ ետքը. նոյնպէս ոտանաւորի ամէն մէկ տողին սկիզբը. (որուն համար հայերէն ջանգլոսիօ զիր ալ կոչուած են գլխագիրները.)

2. Իբր վկայութիւն բերուած խօսքը կամ բառը, թէեւ խօսքին մէջտեղն իյնայ. — եւ ասոր համար շատ անգամ շահերտ նշանն ալ զանց կ'առնուի: Աղագ, Ամաղեկայ թագաւորը, մեռնելուն վայրկեանը դուշեց, թէ Այդա՛յ գառն է եղեր մահը:

3. Ասորո՞ք բառն եւ իւր նոյնանշանները, ինչպէս Տէր. Բարբէլն. Արբէլն, եւ այլն: Նոյնպէս ուրիշ պատուոյ, պաշտամանց եւ այլն անունները. ինչպէս. Պատրիարք: Չեր Սրբութիւնը: Մրցելով իրար պատուեցէք, կ'ըսէր Առաքեալը:

4. Ամէն յատուկ անունները, մանաւանդ գոյականները (101.) իրենց սովորական վերագրովը մէկտեղ. (429.) ինչպէս. Մծբին. Կապից ծով. Աժգահակ. Վահան Գողթնացի. Կարողոս Մեծն. Սուրբ Իգնատիոս. Յովսէփ Գեղեցիկ. եւ այլն:

5. Գրքերու, նշանաւոր գործուածքներու անունները. զրօրինակ. Թոսոյ գիրք. Մովսէսի Ահմայ Բժիշիլը. Ռափայելի Այլկերդոնիւնը, եւ այլն:

6. Հասարակ գոյականներ որ մանաւոր կերպով մ'առնուած՝ որոշ միտք մ'ունեցած են՝ սովորական

նշանակութեան զատուելով: Օրինակ. Թեթեւ թեւ-
երով սլացաւ արագաթռիչ Համբարձ, եւ իւր փողոյն
ձայնը տիեզերաց լսելի ըրաւ: Այդ գրքին Աբիդ-իւնը
մէջ նոր վրիպակներ սպրդեր են:

Գլխադրաց գործածութիւնն որոշ սահման չունի-
եւ շատ բան կրնայ վայելութեամբ գլխադրով ըս-
կրտուիլ, ուր որ գրողը կ'ուզէ բառ մ'առանձին կերպով
որոշել, եւ գլխաւոր կամ պատուաւոր բան մ'երեւ-
ցնել. ինչպէս այս խօսքին մէջ դերանունը. Բայց
իրօք՝ կայ երկրիս վրայ երկինք մը՝ զորն որ իրեն հետ
վար բերաւ Անիւ որ ախոռի մը մէջ ծնաւ., եւ հիւ-
սան մը խանութին մէջ զարգացաւ:

Philippe PILIBOSSIAN
1 avenue Houette
93160 NOISY-LE-GRAND

Բ. ԱՅՈՒՄԱՆՈՒԹԻՒՆ

678. Առողջանութիւն կը կոչուի՝ բառերն ուղիղ արտաբերելու կանոնը: Ասոր մէկ մասն է նաեւ անսխալ հեզելը, որուն գրութեան կանոնը Տրոհութեան մէջ տեսանք:

679. Առողջանութեան արուեստը միայն ձայնաւոր գրերու վրայ կը յաճի. եւ նշանները միայն ձայնաւորաց վրայ կը գրուին:

680. Առողջանութեան նշանացն անուններն ու ձեւերը ասոնք են:

Շեշտ՝ Բութ՝	Երկար՝ Սուղ՝	Ոլորակ կամ Պարոյկ՝
----------------	-----------------	-----------------------

Ասոնց անուններէն քերականական բացատրութիւններ ելած են. շեշտել, բիւել, երկարել, ողիւ: — Առողջանութեան մէջ իբրեւ ածականիցը գործածուի՝ Բութ բառ. երկար կամ սուղ վանկ. որքանել է՝ բիւել, երկարել, ողիւ:

681. — Ա. Բոնիթը կը ցուցընէ թէ բառն անշեշտ է, այսինքն բառին վանկերն իրարու հաւասար սրութեան կամ բարձրութեան աստիճան ունին. կամ, եթէ միավանկ բառ է՝ միւս բառերէն աւելի բարձրութիւն չունի. զորօրինակ. Տարածար. շարժմ. իրենք ալ. ով ո՛ր: (Բութ նշանն երբեք չի գործածուիր գրութեան մէջ:)

682. Ամէն հայերէն բառ բութ է ի բնէ, — շատ քիչ բացառութեամբ: — (Ի բնէ բառին մեկնութիւնը տես վարը 687:)

683. — Բ. Թեշտ ունի այն վանկն որուն սուր կամ բարձր է ձայնը. զորօրինակ. Անօրէն են անոնք, շերտն հետ, սիրելի:

684. Թեշտնայ կ'ըսուի բառ մ'որուն վերջին վանկը շեշտ ունի. ինչպէս. Երբէ՛ք չէր ստեր: Չէ՛ն լսեր ամենեւին:

685. Քանի մը բառ կայ հայերէն՝ որոնց շեշտն առաջին վանկին վրայ է. եւ են՝ Գանէ. Գոցէ. Ե՛կ-

մայ. արդեօք. Գարձեալ. Բարէ. եւ յօդուածոյ՝ Այօր.
այսպէս. Ինչպէս. նոյնչափ. Ինչեւ. Ինչպէս. Գրէթէ.
Թէթէ: — Մանաւանդ. անասիկ. վանդի, (686.) վե-
ցերորդ. Գաներորդ.

686. Այս կարգս են սուղ (կարճ կամ կէս) վան-
կով յանդեալ բառերը. Ասող, (ասողը.) Գան.
Բարձր. Ինքր. զէնեքր. անօթները, եւ այլն:

687. Բառերուն շեշան ու բուժը երկու կերպով
է. 1. Ի ընկ՝ որ բառին բնական է. ինչպէս մինչեւ
Տիմայ ըսուածները. եւ 2. Դրիկ՝ որ բառին առած
դիրքէն կախում ունի. ինչպէս Տիմայ պիտի տեսնենք:

688. Ի բնէ բուժ բառը շեշտ կ'առնու գրիւ,
կամ ի բնէ շեշտեալը գրիւ կը բժի՝

1. Խօսքին գլխաւոր կամ երկրորդական բառն
ըլլալուն համեմատ, որ բառին ետեւառաջութենէն
կամ խօսքին իմաստէն կախում ունի. զորօրինակ վերի
(684) օրինակին երբէք բառը.

Ի բնէ շեշտ. Երբէք շէին ստեր: Ստած՝ երբէք չունէին:
Գրիւ բուժ. Չէին ստեր երբէք: Ոչ երբէք կը ստէին:
Նոյնպէս շեշտեալ է՝ Հափի՛կ մ'ալ չմնաց. եւ բուժ՝
Մէկ հափի՛կ չմնաց:

2. Բառին նշանակութեան տարբերութենէն.
ինչպէս ալ շաղկապն եւ ալ մակբայը:

Շեշտիւ է՝ Ես ալ աւելին գիտեմ:

Բուժ է՝ Ես ալ գիտեմ:

Նոյնպէս՝ Ալ չկրցան տեսնել. եւ Չկրցան ալ տեսնել:

3. Կոչականներն ու հրամայականները կը բժին՝
երբ նախընթաց շեշտեալ բառ մ'ունին՝ որ իրենց
վերադիրն է. զորօրինակ. Մանր ջարդեցէք. ներս
փօք: — Կոչականը՝ երբ նախընթաց անական* մ'ունի
կամ երբ կրկնուած է՝ առաջին մասը կը շեշտուի. այս-
պէս՝ Ո՛րդեակ, շքեակն, Սէ՛մն կոչականները՝ Սիբոն
որդեակ. Պարսից զօրականք. Սիմոն Սիմոն:

Նոյն նախընթաց շեշտեալներն ալ նոյն կանոնով
կը բժին դարձեալ՝ երբ իրենցմէ յառաջ շեշտեալ
մ'ունենան. ինչպէս. Մանր մանր ջարդեցէք. Ա՛յ սի-
րուն օրդեակ. Ո՛ր Պարսից զօրականք. Ո՛վ Սիմոն Սիմոն:

՝ Ըսած ենք թէ ածական կրնայ համարուիլ՝ յատկացուցին իւր յատկացելոյն եւ բացայայտին իւր բացայայտելոյն. (338, ծան.) այսպէս նաեւ մակարայն իւր բային:

689. — Գ. Երկար նշանը կը ցուցնէ թէ վանկը սովորականէն աւելի երկայն տեւողութիւն ունի. այսպէս են մանուսանդ միջարկութիւնները. Ա՛յ ինձ. աւ՛ղ, եւայն. եւ իբր ձայնարկութեամբ ու կրիւք բացատրուած շեշտեալները. Ա՛յսչափ կուրութիւն. Ասկրատ մը մեռցնել:

690. — Գ. Սոսի նշանը կը ցուցնէ թէ վանկը սովորականէն աւելի կարճ տեւողութիւն ունի: Այսպէս սուղ վանկ են՝

1. Գերանուհական յօդերը բաղաձայնէ մը ետքը, եւ զօրութեամբ դրուած ը ձայնաւոր ունեցողներէն շատը. ինչպէս. Չայն՛ը*, փայտը՛ն. ըղդաստ. ըստանալ. Կըկար. Ի՛ննար. քաղցը՛, եւայն. որ բուրրովին ալ կը կորսուին կամ կը պակսին՝ երբ ձայնաւորի հետ կապուած ըլլան. դրօրինակ. Արդի սրանալ. փայտ՛ ալ. որ՛ն որ. ընկերս էր:

2. Նախդիրներն ու քանի մը կարճ բառեր. Գիշերն ի՛ բուն. հետն ի՛՞ վեր. ըլլեղ. ա՛ր մարդիկ. կը նայիս. անգամ մի՞ ալ:

Տաղաչափութեան մէջ - զի կը կոչենք՝ նաեւ վանկի մը կորուստը կամ բուրրովին պակսելը. ինչպէս.

Ահա նդունայն է ամենայն:

Հիմայ բուրրովին խափանուած է սուղ նշանին գործածութիւնը:

691. — Ե. Պարոյկ կամ Սլարսի՛ հարցման նշան է, եւ հարցական խօսքին մէջ շեշտուած բառին վրայ կը դրուի՝ ուր որ բուն հարցումը կ'իլինայ: Ո՞ք է ստիտդ: Հի՛մայ* է վրէժխնդրութեան ատենը: Դո՞նն ապստամբաց գլուխ եղար: — Աւերջին օրինակին իւրաքանչիւր բառին վրայ կրնայ պարոյկը դրուիլ, ինչպէս որ հարցընողին միտքը կը պահանջէ:

* Հարցական բառին Պարոյկը, ինչպէս նաեւ Երկարը՝ միայն շեշտեալ վանկին վրայ կ'իլինայ եւ ոչ

սուղ վանկի կամ բաղաձայն գրի վրայ այսպէս. Աջօր:
Բնչպէս. քանի՞ անգամ. անչպէս. այնպիսի ակոյնտան-
ներ. այնպիսիներօ՞ւ վկայութեամբ: Ո՞րչափ տեսուր:

Ար մնայ տեսնել առողանութեան միւս մասն
ալ՝ որ հայերէն վերծանութեան (ընթերցուածքի)
էպպէս կարելոր է, եւ մինչեւ հոս ըսուածներուն իբր
թէ հետեւութիւնը:

Տողադարձի կանոններն հետեւեալներուն հետ
սերտ կապակցութեան մէջ են:

692. Երեք սուղ ձայնաւորները՝ ը, յ, - , երկու
կերպ հնչում ունին:

693. — Ա. Ուր որ ներգործութեամբ ը գիր
չկայ գրուած՝ երկու բան կայ գիտելու. 1. ուր ը կը
հնչէ կամ չի հնչեր, եւ 2. ուր ազատ է ը հնչումը:

694. — 1. Բառի մը սկիզբն ուր երկու կամ ե-
րեք բաղաձայն կից է, առաջինէն ետքը սուղ ը կը
մտնէ. Ինչպէս. (Հպարտ,) հըպարտ. հըլու. տըղայ.
վըկայ. դընել. թըշնամի. զըլանալ. քըբսնիլ. թըթու.
չընայիլ. տըդէտ. ցըվախճան:

695. Բառի մը սկիզբն որ ու, շ, շ, բաղաձայննե-
րէն ետքը ու, ն, ո, ք, փ, ր, լ, ւ, հանդիպի՝ բա-
ռէն յառաջ սուղ ը կը հնչուի. ինչպէս. (Սպասել,) ըսպասել. ըսկիհ. ըստոյգ. ըստակ. ըսքանչելի. ըզ-
բօսանք. ըզգայուն. ըշտապ. ըշտեմարան*, եւայլն: —
Ձնախդիրը բաղաձայնէ յառաջ միշտ ըշ կը հնչէ.
այսպէս. ըզձեզ. ըզկղզին: Միայն ը ձայնով սկսածնե-
րուն վրայ՝ ըշ կը հնչէ՝ (զսպաս) զսպաս:

Ուրիշ տեղեր՝ կը կարգացուի՝ -ը, շը, ը. ինչպէս
Սըխալ. ռընունդ. շընորհք. շըլարշ. շըռայլ. շըցուիլ.
շըլանալ. շըբահ. շըբոյց:

* Ար զարտուղին Սըփաել. -ըպրդել. -ըկաթել. շը-
փոթ: Օտար (արեւմտեան) բառերն երբեք չեն հըն-
չուիր ը. -ը. միայն սովորութիւնը ներքի ըրած է
կարգաւ -ըփ՝ եւ զըհա- - յունարէն բառերը:

696. Կան բառեր ալ՝ որոնց ը հնչմանն ընդհա-
նուր կանոն չկայ, եւ բառին բնութենէն ու կազմու-

Թենէն կամ սովորութենէ կախում ունի. զորօրինակ
 Քառասնէի բառը՝ քառասնէի (եւ ոչ քառասնի)՝ Մի-
 եւնոյն բայը կը հնչէ կարկուտ, (կարկուտ դալ) եւ
 չիւրիւրէլ, (կարել կցել)՝ կարել սեռականը՝ չիւրիւրէի,
 (Թռչնոյ) եւ չիւրիւրէի, (քամակի)՝ Ստիւտ ածականը՝
 ուրիւրէի, (ստիւտ արմատէն) — կցիւրէի եւ կցիւրիւրէի
 բառերուն բաղաձայնները ճիշդ նման դիրք ունին.
 բայց առաջինը կը կարգացուի կց-իւրիւրէի (վանդի բարդ-
 էի) իսկ երկրորդը՝ չիւրիւրէի, (չիւրիւր արմատէն ա-
 ծանցեալ) այսպէս ալ՝ Պարս-ի եւ Պարբարի:

* Քուսահամարիս մէջի աստղանիշ բառերուն սովորութիւն է միշտ շ գիրը ներգործութեամբ դնել:

697. Սակայն շատ անգամ բառին կազմութեան
 հակառակ է ը հնչումը. այսպէս կը կարդանք Չա-
 փակցութիւն, (եւ ոչ կըցութիւն) զպարայ (եւ ոչ
 դպարայ) նոյնպէս արխութիւն. ծանրագնի, տըքիւրի,
 եւայլն:

698. Բառի մը վերջին երկու բաղաձայններուն
 մէջ սուղ ը ձայն կը մտնէ՝ 1. եթէ ա, յ, ն յօդ է վեր-
 ջին դիրք. Չայնըս. մարդըս. ուսըդ. յոժըդ. նոյնպէս
 գրբը. նախդրիւ հոլովները, զգեալըս. յօդըս. ի կեա-
 նըս: — 2. Եթէ վերջինը բ, ն, ղ, — գրերէն մէկն է.
 քաղցըս. կայսըս. սուլըս. միանձըն. աստըդ. արկըդ:
 — 3. Եսոնք յօդ առնելով կամ յաջորդ ձայնաւորի
 հետ կցելով՝ իրենց ը ձայնը կը կորսնցընեն. Ասա՛ղը՛.
 արկ՛ղըս. քաղց՛ր է:

699. Կորուսման կանոնով պակասած ձայնաւորին
 տեղ ը չի մտնէր՝ բայց միայն ուր որ սովորութիւն
 եղած է կամ ուր ձայնի խտութիւն պատահի: Այս-
 պէս. (Պարապ.) պարպել. ծաթիւել. հասիւել. ամսա-
 կան. տաճիւթիւն. պարպակել. եւայլն:

700. Բառի մը սկիզբն ու վերջը՝ երկու բաղա-
 ձայնի մէջ մտած ը ձայնը կը դադրի՝ երբ քովը ձայ-
 նաւոր գիր մը հանդիպի՝ որն որ բառին կից կը կար-
 դացուի: Զորօրինակ. Ար-սպառնայ. մի-սպաններ.
 ի-սկզբան. անյն-իմ. ոչն-որ. քոյրդ-ալ. ինչն-ալ.

Տեղն-առած. ձեռք-եր. գայլն-որ անօթ ենայ. կոյրն-
 րդկաղը. լեռն-ելան. ուրբալն-առտու. ինն-անգամ.
 բարձր-է. ներսն-են: Նոյնպէս՝ Աֆունիմ. ձեռնու-
 նայն. անյուրաց. տան-ուչորս. տաբրական. Հիմնա-
 կան. կայրընտիր. եւայլն: — Ար զարտուղին բար-
 դութեանց մէջ՝ կրկնեալ բաղաձայնով սկսածները.
 Սովա-լըուկ. շարա-ճըճի:

Ասկէ զատ շատ անգամ տաղաչափութեան մէջ
 ը հնչումը կը լռէ. ինչպէս վարը կը տեսնենք:

701. — 2. Ազատ է ը հնչումը գլխաւորաբար
 երբ բաղաձայնէ մը ետքը դիւրաւ կցուելու գիր մը
 հանդիպի՝ ձայնաւորով մը մէկտեղ. ինչպէս. Պարա-
 ֆլուխ. իլափ. ծուել. կուել. կնճուել. սակայն ընդ հան-
 րապէս լաւագոյն է առանց ը յաւելուածոյ հնչել:

Ուրիշ տեղեր ալ կրնայ մերձաւոր ձայնաւորնե-
 րուն գրիցը համեմատ ը հնչուիլ կամ ոչ:

702. — Բ. Յ գիրն՝ որ ի բնէ կարճ է, 1. եր-
 բեմն բոլորովին անձայն է, 2. երբեմն կը լսուի, եւ
 3. բուն բաղաձայն գիր է եւ հոյի նման կը հնչէ:

703. — 1. Յ անձայն է բառերուն վերջը՝ ոյ եւ
 ոյ երկրարբառներուն մէջ. սյսպէս. Ծառայ. վկայ.
 վրայ. Տրդատայ. տեսայ. նայեցայ. դչխայ. Նոյ. Աստու-
 ծայ. որդւոյ. եփեսացւոյ. հաճոյ. (որ կը կարգացուի՝
 ծառայ, որդւոյ, եւայլն:) — Ար զարտուղին հետեւ-
 եանները:

704. — 2. Յ գիրը (սուղ է ձայնաւորի պէս) կը
 հնչէ, նախ՝ քանի մը կարճ բառերու վերջը. Հոյ.
 խոյ. բոյ. ոյ. վոյ: Երկրորդ՝ նոյն անձայն յ գրին վրայ
 բաղաձայն մը կցուելով. ինչպէս. Ծառայն. Աստու-
 ծոյս. որդւոյդ. եփեսացւոյն. հաճոյք. (որ երբեք չի
 կարգացուի՝ ծառայըն, եւայլն:) Երրորդ՝ արմատ բա-
 ռերուն մէջ՝ բաղաձայնէ յառաջ. Երկոյն. ծայր. հոյ-
 թայթ ել:

705. Անձայն ոյին եթէ բաղաձայն մը կից ըլլայ,
 (թէ արմատական եւ թէ եկամուտ) հնչումը կը փո-
 խուի եւ ուն ձայն կ'առնու. զորօրինակ. Ողջոյն. լաւ-

րոյն. որդւոյդ. եփեսացւոյն. (որ կը կարդացուի՝ ող-
ջոյն. որդւոյդ, եւայլն:

706. — 3. Ասկէ զատ՝ յ բաղաձայն գիր է նոր
լեզուին մէջ, եւ հոյի նման կը հնչէ՝ միայն բառերուն
սկիզբը, եւ անփոփոխ է ամէն դէպքի մէջ: Այսպէս.
Յարմար. յապաղել. յոյս. զՅակոբ. անչապաղ. թե-
րայոյս. (կը կարդացուի՝ իբր հարմար. անհապաղ, եւայլն):

707. — Գ. Ի ձայնաւորն՝ որ ի բնէ շատ կարճ
կամ սուղ ու է, գլխաւորաբար երկու կերպ հնչում
ունի. 1. բուն եւ պարզ ու, ինչպէս Արդիւնք բառին
մէջ, եւ 2. թոյլ վեւի նման, ինչպէս Գաւթթ բառին
մէջ: Զատ է դարձեալ 3. ո գրով կազմած ու երկ-
բարբառը, ինչպէս Մսո՛ր բառին մէջ, որ ճիշդ խօսե-
լով երկրարբառ շէ, այլ երկու գրով ձեւացած պարզ
ձայնաւոր:

708. — 1. Ի ձայնաւորը նախընթաց ինիով մը
(իւ,) ի ու կը հնչէ՝ քանի որ հետը բաղաձայն մ'ունի.
այսպէս. Իւր. իւրաբանչիւր. նիթ. էութիւն. հա-
րիւր. հիւսել:

709. Նոյն իւ երկբարբառն իբր ի վ կը հնչէ՝ երբ
առջեւը բաղաձայն շունի. զորօրինակ. Հիւանդ. ի՞նչ.
ձայնիւ. հովիւր:

Ասոնց վրայ եկած յօդերն ու յօդնակի մաս-
նիկները ձայնի փոփոխութիւն չեն ընտր. ինչպէս.
Չայնիւդ, (ձայնիւրդ.) հաշիւնալ. հովիւք. հովիւներ:

Միայն գրաբար յօքն. գործիականը փոփոխու-
թեամբ կը կարդանք բանիւք (իբր բանիւք. փիկ.
բանիւք):

710. — 2. Ու երկբարբառն իւր ձայնը կը պահէ
քանի որ առջեւը բաղաձայն գիր ունի: Իսկ եթէ առ-
ջեւը ձայնաւոր մ'ունի՝ ինք վեւի նման ձայն կ'առնու
եւ յաջորդին հետ նոր երկբարբառ. մը կը կազմէ.
ինչպէս Մեղո՛ւ, եւ մեղո՛ւաց, մեղո՛ւակն: Թթո՛ւ, եւ
թթո՛ւաց, թթո՛ւել, թթո՛ւութիւն: Պրտո՛ւ, եւ
պրտո՛ւեաց: Հեռո՛ւ, եւ հեռո՛ւանց: Առնո՛ւ, եւ առ-
նո՛ւի, (աճ. ուլնօճն.) (որ կը կարդացուի վեւի նման՝
մեղուաց. թթո՛ւութիւն. հեռո՛ւանց. առնըւի:

711. Միայն քանի մը դէպքի մէջ ու յաջորդ ձայնաւորոյն երկբարբառ չի կազմեր, այլ երկու զատ վանկ կը մնան. այսինքն Առնո-ի, (տճ. ալյըբըժ.) Թողո-ին անկատարներուն եւ յատուկ անուանոց մէջ, ինչպէս Սամո-եւ. Փանո-եւ. Սեփարո-իմ: Պի-ղո-ի բնակիչքը. (Պիղու քաղքին):

Մտադրութեան արժանի է վերջապէս է եւ « ձայնաւորներուն ալ հնչումը, որոնք այլեւայլ դրոյց կամ դաւառաց եւ կարծեաց համեմատ կրկին ձայն ունին:

Ե եւ « ի բնէ ուրիշ բան չեն՝ եթէ ոչ սուղ է եւ սուղ օ («վ). սակայն առողջանութեան կանոնով՝ եչն իբր իէ. եւ « դիրն իբր ո-օ կ'աւանդուի: Բայց մեր գաւառականին սովորական ընդհանուր հնչումն հետեւեալն է:

712. Ե եւ « դրերուն բաղադրեալ ձայնը (իէ, ո-օ,) միայն բառի սկիզբը կը ըսուի. այսպէս. Երբ. եթէ. ե-ս. երկիր. Երիքով. ոսկր. ոսխ. որկոր. (ի բաց առեալ «վ բառն եւ Ովտեթ, Ովքեոտ, «վկիանոտ, եւ այլն. օտար անունները, որ օվ կը հնչեն.) Եւ դարձեալ քանի մը տեղ վերջին է վանկը: Ուրիշ տեղեր առհասարակ պարզ ձայնով կը հնչուին՝ է եւ օ:

Գ. ՏԱՂԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ

713. Խօսք մը կամ շարադրութիւն մը՝ որուն մասունքն որոշեալ չափերու եւ թուերու տակ չեն՝ Արձակ խօսք կ'անուանուի. ինչպէս բովանդակ քերականութեանս մէջ ցայս վայր աւանդուած լեզուն:

714. Ռտանաւոր կը կոչուի խօսք մը՝ որուն իւրաքանչիւր մասն որոշ չափու եւ թուոյ կանոնաւ կըռուած է:

715. Ռտանաւոր խօսք կազմելու արուեստն է՝ որ կը կոչուի Տաղաչափոթիւն:

716. Տաղաչափութիւնը կամ Ռտանաւորն երկու տեսակ է. 1. Թուական եւ 2. Չափական:

717. Թոռական ոտանաւորն՝ որուն հոս կանոնները կ'աւանդենք, ան է՝ որ վանկերու թուովը կազմուած է:

718. Չափական ոտանաւորն է՝ որ քանակաւ եւ Ամանակաւ, այսինքն վանկերու երկարութեան կամ սղութեան չափովը կազմուած է: Այս տեսակը հին լեզուաց յատուկ է. որուն վրայ հոս չենք խօսիր:

Յ Օ Գ Ո Ւ Ա Ժ Ա.

ՈՏԱՆԱՎՈՐԻ ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆԵԸ

719. Ռտանաւորի մասունքն են՝ 1. Ոտք, 2. Անդամ, 3. Յանգ, 4. Տող, 5. Տուն:

720. Ռտանաւորին էութենէն է՝ որ տող տող գրուի:

§. 1. Տաղաչափոթեան Ոտքերը:

721. Թուական տաղաչափութեան մէջ Ոտք ըսելով՝ տողն մը իւրաքանչիւր Անկը կ'իմացուի:

722. Հայերէն տաղաչափութեան սովորական տողերն են՝ հինգ վանկէ մինչեւ տասնուվեց վանկով:

եւ վանկերուն թուոյն համեմատ կը կոչուին՝ Հնգրտ-
նեան, Տասնոսանեան, Հնգետասանոսնեան, եւայլն,
723. Ար գտնուին դարձեալ նուազագոյն վանկի
թուով սողեր ալ՝ Չորեքսոսնեան, Երեքսոսնեան, մին-
չեւ նաեւ Երկսոսնեան եւ Միսոսնեան. բայց մինակ չեն
գործածուիր:

Օրինակները մեկանց կը տեսնենք վարը՝ §. 2:

Տաղաչափական Անկերու կամ Ոտքերու կազ-
մութեան օրէնքերը հետեւեալներն են:

724. — Ա. Ամէն կատարեալ ձայնաւոր առանձին
կամ իւր բաղաձայններովը մէկտեղ՝ մէկ վանկ՝ ուստի
եւ մէկ ոտք կը ձեւացընէ թուական տաղաչափու-
թեան մէջ:

Ա՛րբենք «կատարեալ ձայնաւոր», վասնզի — եւ յ
երբեք դատ վանկ կամ ոտք չեն կազմեր. իսկ շ եր-
բեմն ամբողջ վանկ է, երբեմն կէս, եւ երբեմն անհետ
կ'ըլլայ:

725. Ը ձայնաւորն ամբողջ ոտք է՝ երբ իրմէն
ետքը դիւրաւ չամփոփուելու բաղաձայններ հանդիպին:
ինչպէս. Ունկըն՝ դիր. Գըլխաւոր. Ծանըր թըշնա-
մանք. — ուր չի կրնար առանց չափազանց խտութեան
անհետ ըլլալ: — Օրինակներէս կը տեսնես որ կէս
կամ սուլ վանկ կազմող շ գիրը (18, ծան. եւ 694.)
հնչման դիւրութեանը համեմատ ամբողջ ոտք կ'ըլլայ:

726. Հասարակօրէն շ գիրն՝ երբ ամբողջ ոտք է՝
տաղաչափութեան մէջ ներգործութեամբ կը գրուի:

727. Ը ձայնաւորն ոտք չի կազմեր եւ անհետ
կ'ըլլայ, կամ (տաղաչափական բառով՝) կը սղի,
երբ արձակ խօսքի մէջ ալ իւր յաջորդներուն հետ
սովորութիւն է կից կարգալ. (700.) զրօրինակ երբ
իրմէ ետքը թոյլ բաղաձայնով մէկտեղ ձայնաւոր գիր
հանդիպի: Այսպէս.

¹Ծանր է. ²Լեռն ³ելան. ¹Հովիւն ²ալ. (եւ ոչ՝

¹Ծանրը է. ²Հովիւն ³ալ, եւայլն:)

728. Ոտանաւորի յատուկ է առանց շ ձայնի

կարդալ՝ Զուարթունն տրկարն. ասպարեզդ, թէ-
պէտեւ առջեւը ձայնաւոր գիր չպատահի:

729. Գարծեալ աղատ է ը ձայնաւորին սղումն՝
որ բառի մը առաջին կէս վանկերը շինած է. ինչպէս.

Սպասեցին, կամ ըսպասեցին. Բլուր կամ բլուր.
— որ շատ անգամ նախընթացին գիրքէն կախում
ունի. ուստի կրնայ հաւատարմայէս ըսուիլ

Տան սպասաւոր. Ոսկի պոսակ. Չանխլաբար,
եւ կամ՝ Տան ըսպասաւոր. Ոսկի պոսակ. Չանխլաբար.

Այդ սղումը հարկ է ընել՝ երբ նախընթաց գիրը
ձայնաւոր է. զրօրինակ.

Ինծի սպասեցին՝. Ինչո՞ւ շտապեցար:

Նայնպէս ընդ եւ ըոք, ընդհանուր, ընդանի, եւայլն
կրնան ըստ նախնեաց օրինացը՝ կրճատմամբ սղիլ, եւ
հասարակօրէն ապաթարցով կը նշանակուին. Նոք.
'ոք. Նոքհանուր:

730. Տաղաչափութեան մէջ աններելի համա-
րուած է՝ ը գրէն անմիջապէս ետքը ուրիշ ձայնաւոր
գիր: Այսպէս խորթ է Գահը ելաւ. աչքը արտա-
սուզք. — որ արձակ խօսքի մէջ երբեմն կը ներուի.
(տես 439, ծան:)

731. Ընդհանրապէս խիստ կ'ըլլայ սղումը՝ եթէ
յաջորդ վանկը ու, ուի, եւայլն երկբարբառն է. ինչ-
պէս կը ուուի. դըրուած. ոըդուիլ բառերուն մէջ:

732. Նոյն կարգն է նաեւ ու, ուի եւայլն. երկ-
բարբառներուն սղումը. որ եթէ երկու ամբողջ ոտք
կազմեն՝ ըւ, եւայլն կը գրուին. իսկ եթէ մէկ ոտք,
ը գրի սղում է: Այսպէս

Չուարթուն. Թուեցան. Նուիրական.
եւ կամ՝ Չուարթուն. Թուեցան. Նուիրական:

Տես նաեւ Տրոհութեան եւ Առոգոնութեան
մասին մէջ:

733. — Բ. Ոսքերու կազմութեան մէջ երկրորդ տեսակ սղում մ'ալ կայ, երկու կից ձայնաւորներէն մէկ վանկի ամփոփել:

Ծովուն յատակ ¹ա ²լիքն ³յուզած. (կարդա՛ ալիքն.)

Ահա՛ ի թըշնամւոյն. (կարդա՛ ահայթըշնամւոյն.)

Եթէ ի վեր բառնայ. (կարդա՛ եթէյվեր.)

Հեղ մի ¹ա ²լըսէի. (կարդա՛ հեղ մեալըսէի:)

Որ բանտէ ¹ի ²ն ³վրձեր. (կարդա՛ բանտէ՛ն.)

Տեսէք, ահա՛ աւազան. (ահա՛՛ւազան:)

Ասոր հակառակ՝ մեծ թերութիւն է ոտանաւորի մէջ՝ միեւնոյն ձայնաւորի քովէ քով կրկնածը զատ զատ երկու ոտք կամ երկու վանկ համբել. այսպէս.

Որ բանտէ ¹ի ²ն ³վրձեր: Որդի ⁴իմաստուն:

Նոյնպէս շատ ձայնաւորներ քովէ քով բերել. ինչպէս. Յայտնի է այդ: Գերի էի ամէնուդ: Տեսնաւ 1013:

734. Շատ անգամ սովորութիւն է աւելի բայայտութեան համար՝ եղած սղմունքն ապաթարյով նշանակել. Մ'ի վերուստ տեղայք. խոտան՝ւանարդ: Միթէ մբըռնեյի՛ն զիս քո պատիր բանք:

735. Ըսածնիս այն դէպքերուն համար իմանալու է՝ ուր երկու բառ քովէ քով եկած են: Իսկ միեւնոյն բառին մէջի կից ձայնաւորներն որ երկու վանկ կը կազմեն՝ չեն ամփոփուիր. այսպէս. Տեսնէ-ին. Է-ական. ձի-ով. դի-ականց, ծի-ածան, Եւայն:

736. Բաղաձայնի քով մէկ ձայնաւոր դիր կըրձատելն ալ սովորական է տաղաչափութեան մէջ, մանաւանդ ը վերջաւորութիւնը. Ծովուն եղերք՝ ողբոցըս ձայներ՝. (փիսկ. եղերքը. ձայները:)

Այս ձայնաւորներուն եւ մանաւանդ ը ձայնաւորին ամբողջ ոտք կազմելուն կամ սղուելուն վրայ, (ինչպէս տրուած կանոններէն դիւրին է իմանալ,) ամէնէն աւելի որոշ կանոն եւ ընդհանուր օրէնք՝ հընչ-

ման դիւրութիւնը, փափկութիւնն ու վայելչութիւնն է. խորշելով խստութենէ եւ թուլութենէ, որ երկու ծայրերն են:

§. 2. Հատած եւ Անդամ:

737. Հատած կ'ըսուի այն փոքր բաժանումն որ տաղաչափութեան մէջ տողի մը ոտքերն այլեւայլ Անդամներու կամ մասերու կը բաժնէ, կամ կ'անդամ-վատի: — Հատածը տողին մէջ հանդիստ է:

738. Հատածը բառին շեշտէն կախում ունի: — Հայերէն տաղաչափութեան մէջ՝ շեշտեալ եւ ոչ բութ* վանկի առջեւ կ'ըլլայ հատած. այսպէս.

Թէ Ամենազօրն | երբեք լի բաժակ՝
կամ քեզի վըշտաց | ընծայէ ճաշակ:

* Բութ վանկ ըսելով այնպիսիները կ'իմանանք՝ որոնք շեշտ չեն կրնար առնուլ. մնացած ըստ ինքեան անշեշտ վերջով բառերը, ինչպէս է հայերէն բառերուն մեծ մասը, կրնան շեշտուիլ կամ երկարիլ. եւ հայերէն տաղաչափութեան մէջ հատածին վերջը միշտ շեշտեալ կամ գոնէ երկար կը համարուի:

Նոյն կանոնը կը պահուի նաեւ այն բառերուն ու ոճերուն մէջ՝ որոնց մասերն իրարու հարկաւ կապակցեալ են եւ մէկտեղ կ'արտաբերուին. ինչպէս. որն որ. Կանի մը. խնդ որալ. ման Կալ. շատ անգամ. է որոշ ելլէլ. եւ այլն. եւ մանաւանդ է՞մ եւ ալ բութ ձայններով բաղադրածները. (90, 522:)

Թառեր ծառի | մը կատար':
Բանակին թոյլ | տուր հանգչի:
Արարչին աջն | ալ ահաւոր:

Տողին վերջն ալ, ինչպէս օրինակէս կը տեսնես, հատածի օրինաց տակն է. որուն վրայ քիչ մը ետքը, 741:

739. Ասկէ կը հետեւի՝ որ տող մ'անդամատուլու կամ հատած ընելու համար՝ հարկ չէ բառին լմրն-նալուն սպասել. այլ շեշտին առջեւն անմիջապէս կ'ըլլայ հատածը. զորօրինակ.

Աշտարակ մ'այն | պէս ամուր:
 Զուարթ ճակա | տրդ պրսակեալ:
 Սեւաղեալ թան | ձրր մըխով:
 Արդարն որ չ'ու | զեր երգնուլ:

740. Տողի մը վերջը, հատածի կանոնները ճշգիւ կը պահանջէ: Ուստի հետեւեալ տողերուն նոտրագիր հատածն ու վերջաւորութիւնը խորթ են:

Արարչադէփն որ' | ի մանկութենէ
 Քեզի ինամակալ | եւ պահապան է:

Ասկէ զատ տողի վերջաւորութիւնը քանի մը առանձին գիտելիք ունի:

741. — 1. Տողին վերջը չէ թէ միայն բութ վանկ չի դրուիր, այլ եւ ոչ կէս մնացած բառ: Ուստի բութ վերջ ունեցող կամ հարկաւ իրարու կապակցեալ երկու բառերուն՝ չի կրնար վերջին մասը յաջորդ տողին անցնիլ: Այսպէս անբաժին են՝ Փայլակըն. քաղ-յըր. տա-սը. — որն որ. քանի որ. բան մը. մի սիրտ. մլ տեսաւ. լսեն պիտի. գայլը պէս. մեր վրայ. քան զիս. կու գան. կը սիրէր. չեմ ողբար. եւայլն:

742. — 2. Տողին վերջը շաղկապ չի դրուիր, եւ ոչ որեւիցէ յարաբերական բառ: Ուստի խորթ է է-, ո-, է-, ի-, ինչ, քոյց, եւայլն նախադաս շաղկապներով, կամ ով որ, որն որ, երբ որ, եւայլն յարաբերական բառերով տող մը վերջաւորել:

Ի բայ կ'առնուին յետադաս շաղկապները. զորօրինակ՝ անգամ. ինչ. մանուշակ:

743. Կարճ տողով ոտանաւորներն որ չեն անդամատիր, (տես 746.) եւ որոնց իւրաքանչիւր տողը մէյ մէկ հատած է, շատ անգամ անդամատութեան եւ վերջաւորութեան օրէնքներէն ազատ են:

Այսպէս քեզ, « հարդ,	Գայլն բուռ. բայց է՞նչ
Կ'աւեակ Զուարթունն:	Կը՞մ էս բնել:
Կ'երգէիր. լա՛ւ է.	Իմ բախտիս քան
Չիմս ալ կ'աբաւէ:	Մ'ալ չէ խախտն:

Բայց դարձեալ ասոնց մէջ ալ ը ձայնաւորով չի ներուիր տող վերջաւորել:

744. Տողի անդամներուն թիւը՝ տողին երկայնութենէն կամ կարծութենէն կախում ունի:

745. Տողի մը այլեւայլ անդամները՝ կայ որ հաւասար վանկով են, կայ որ անհաւասար. — սակայն անհաւասար անդամներուն մէջ՝ դրեթէ միշտ վերջինն է կարծադոյն:

746. Հատածն՝ որ ըսինք թէ հանգիստ մին է, միայն երկընկեկ տողերու համար է: Արժ տողերը՝ մինչեւ Հնգոտնեան՝ ամենեւին չեն անդամատիր: Օրինակ.

Ա. Չորեքոտնեան.

Ըղհունձքն ոսկի,
Չգանձ մեր ազդի՝
Գուք սեաւ՝ օտար
Հաւուց վրտառ,
Է՞ր էք կրտեր
Չանգին արտեր:

Նոյնը տես դարձեալ Հնգոտնեան տողերով ալ:

Բ. Հնգոտնեան.

Հունձքերը դեղին
Գանձն են մեր գեղին.
Գուք ինչու՝ օտար
Սեւ թըռչնոց վրտառ,
Աուտ կուտ էք կրտեր
Այդ սիրուն արտեր':

747. Վեցոտնեանէ մինչեւ ցվեշտասանոտնեան այսպէս կ'անդամատիր տողերը:

Գ. Վեցոտնեան. 3-3.

Արքայակաց | կռան, կոփիւն,
'Ի ոչ ընչից | կայ հոս վիշտ.
Գահ արկեալ | խոր լուծիւն |
Յարկիս տակ | կ'հանդչի միշտ:

Գ. Էթնոտնեան. 4-3.

Քանի՛ պատիր | ընծաներ
Չեն հզօր սըրտեր | եղծաներ:

Չրնես չարիք | կամ վընաս,
Չարն անպատիժ | չի մընար.
Գործէ բարիքն | որ կըրնաս,
Բարին կ'առնու | զվարձն արդար:

Ե. Ութնոտնեան. 4-4.

Չիւնով սառամբ | պըսակաւոր՝
Կ'իշխէ ճըմեռն | ընդ դաշտ ընդ ձոր:
Շուշանն շըքեղ | պերճահասակ
Զիւր ձիւն բաժակն | ունի պըսակ:

Զ. Իննոտնեան. 3-3-3.

Ճարտարին | դավասանն | է իւր գործ՝.
Վկայ իրեն | այս առածս | ունի զփորձ:

Է. Տասնոտնեան. 5-5.

Շուք մը կ'ելէ դէմն՝ | որ ճամբէն շեղեր
Անրդդաստ յօտար | ընկած էր տեղեր:
Այսպէս ցօղաւորն | ալ խընձորենի
Իւր ոսկի խընձորն | պընդակազմ ունի:

Ը. Մետասանոտնեան. 4-4-3.

Չարագործէն՝ | կայ միշտ իւր խիղճն | ամբաստան.
Խիղճն է դահիճն | որ եւ կըտրեց | դատաստան:

Թ. Երկոտասանոտնեան. 4-4-4.

Գողգոշալով | կ'աղերսէր Էշն. | Տէր Գայլ, կ'ըսէ,
Խեղճ եմ, խնայէ. | ճարպէ եմ զուրկ, | զուրկ եմ մըսէ.
Ի՞նչ ալ ցաւեր...: | — Խեղճ ես, այս. | 'ւ Ի՞նչ շատ
տանջիս.

Այդպէս ցաւոտ | կեանք մը բառնալ՝ | պարտք է
խըղճիս:

Ժ. Երկրտասանոտնեան. 3-3-4-3.

Արուեստից | Տնարագիւտ | եղան մեր ժիր | նախահարբ.
 կայ որ միտք | ջանացաւ, | կայ որ ցուցին | պատահարբ:
 Ջոյք ջորիք | կ'երթային. | մէկը չոր յարդ | էր բարձեր.
 Ճոխ բեռամբ | բարձրավիզ | հարկաց մէկա | լը գանձեր':

ԺԱ. Չորկրտասանոտնեան. 4-3-4-3.

Ո՞ւր կար շքեղ | մէկ պըսակ, | կամ ո՞վ նըմանն |
 էր տեսեր'
 Սուրբ միութեանն | որ սըրտերն | այնպէս սերտիւ |
 կը հիւսեր:

ԺԲ. Հնգետասանոտնեան. 4-4-4-3.

Առաքինի | կենաց ընթացք | մը հօր եւ մօր | արժանի'
 Ձաւկին հայլի | 'մն է' ուր իւր վարք' | ծնողաց նման |
 կը ծնանի:

ԺԳ. Վեշտասանոտնեան. 4-4-4-4.

Հաւատարմիդ,* | կ'ըսէ, աղէ, | ո՞վ յորդորեց |
 ըղձեզ՝ Արմէն
 Կանչել անուն. | կամ թէ թերեւս | կարծէք իրաւ |
 թ' է մեր զարմէն:
 Յամօթ եղան: | Իսկ Աղգասերն,** | առնուլ կապել՝ |
 կու տայ նըշան
 Ձամբարհաւաճն,** | եւ անխընայ | կոշկոճեւ հետ |
 իւր տանը շան:

* Տանը շան: ** Գագիկ: *** ՁՅՆԵՐ:

Ասոնք են սովորական հատածները. բայց կրնայ տաղաչափը վայելուչ կերպով ուրիշ բաղադրութիւններ ալ յարմարել: Այս տողերուս մէջէն բուն եւ յաճախ գործածականներն են՝ Հնգոտնեանը՝ առանց հատածի. Եօթնոտնեանը՝ 4-3. Ութնոտնեանը՝ 4-4. Տասնոտնեանը՝ 5-5. Երեքտասանոտն՝ 3-3-4-3. Չորեքտասանոտն՝ 4-3-4-3, եւ Հնգետասանոտն՝ 4-4-4-3:

§. 3. Յանգ:

748. Յանգ կ'ըսուի տաղաչափութեան մէջ այլեւայլ տողերու նմանաձայն վերջաւորութիւնը. զորորինակ.

4-4. Կ'երգես զըւարթ՝ հրեշտակներո՞ւ
 Չայնակցելով՝ երկրէս հե՞ռո՞ւ:

749. Յանգերով շինուած ոտանաւոր մը կը կոչուի Յանգապան կամ Յանգաւոր, իսկ առանց յանգի շինուածը՝ Անյանգ: — Նոր լեզուաց տաղաչափութիւնն ընդհանրապէս յանգական է:

750. Յանգերուն էական նմանութիւնը վերջին ձայնաւոր գրերուն նոյնութենէն է, որոնց յաջորդող բաղաձայններն ալ հարկաւ իրարու նման կամ նոյն պէտք են ըլլալ:

751. Հատ անգամ նմանաձայն ձայնաւորներն ալ յանգի կը ծառայեն, մանաւանդ երբ նախընթաց բաղաձայններն ալ իրարու հետ նոյն կամ խիստ նման ըլլան. զորորինակ՝ Տե՞սէր եւ հանդէ՞սներ. Մըրօ՞ւ եւ աբօ՞ւ. Որբնո՞յն, զուարբնո՞ւն եւ դղըրդէ՞ն:

752. Բաղաձայն գրերու նմանութիւն բաւական է. ինչպէս բ, ո, - շ, ջ, Է, Ծ. - ց, յ, թ. - փ, ք, ու. - շ, փ, եւ այլն. այսպէս Յառաջ եւ բարաշ. Տարած եւ փառաց. Աբջ, փարշ եւ կարծ: Ընդհանրապէս մեծ նմանութիւն հարկաւոր է վերջին ձայնաւորէն ետքը: Անոր համար՝

Հատ անգոր եւ անբաւական յանգ են՝ Տրտո՞ւժ, սահա՞ն. — ուշի՞ժ, գետի՞ն. — պտտմե՛լ, ճամբե՛ր. — պահեստ, ուռեց. — զգաստ, արկած. — գողոց, առողջ:

Տողերու յանգերն այնչափ աւելի ընտիր են եւ գեղեցիկ, որչափ որ իրենց նմանութիւնը մեծ է եւ զգալի:

Ե

753. Տաղաչափութեան յանգը նոյնաձայնութեան կողմանէ կը բաժնուի՝ 1. Տկար, 2. Չափաւոր, եւ 3. Ճոխ:

754. — 1. Տկար կամ Հասարակ է յանգը՝ եթէ միայն մէկ նման ձայնաւոր դիր ունի, եւ կամ եթէ վերջին բաղաձայնները բաւական նման չեն իրարու: Զորօրինակ.

Գինի. Դողճ. Անարգէ. Դաշտ. Անգայր.
Փրկեցի. Ագքոյ. Մարգարէ. Փասր. Անարար.

Տկար յանդի օրինակ.

4-4. Ո՛վայտ չընչին, դու լաստափայր,
Ի՛նչպէս յանկարծ՝ իմ անարար
Քեղի որդեակս աւանդ տըւի,
Եւ ոչ աչուիս տեսնեն պիտի:

Տկար կամ հասարակ յանդերը ներելի են մանաւանդ կարծ (2-ճտնեան) տողերու:

755. — 2. Չափաւոր յանդ է՝ ամբողջ եւ լեցուն միավանկը. սյսինքն ձայնաւորն ու քովի բաղաձայնը. զորօրինակ.

Խոթան. Անհաշտ. Լայն. Մարգարէս. Արյան.
Կու րան. Կռապաշտ. Չայն. Չեւքերէս. Գերյան.

Չափաւոր յանդի օրինակ:

4-4. Շուշանն շքքեղ պերճահասակ
Զիւր ձիւն բաժակն ունի պըսակ:

4-3. Քունդ անոյշ, Մսյր. հանգչէ միշտ.
Ալ շարթըննաս տեսնես վիշտ:

756. — 3. Ճոխ յանդ կը կոչուի այն յանդն որ երկու (կամ աւելի) ամբողջ եւ լեցուն վանկերով է: Զորօրինակ.

Նւլիւր. Արեւ. Լոսնի. Արյան. Դաշտի. Ասփէն.
Տէլիւր. Բարեւ. Բոսնի. Դարյան. Պաշտի. Ցասփէն.

Ճոխ յանդի օրինակ.

4-3. Մի՛ դու զտատասկ փըշփէր,
Անիտրճ մանկիկ, շօշփէր:

4-4. Ի՛նչպէս պաշտիմ ես քո ցեղէն,
Ես հողանիւթ՝ դուն բոցեղէն:

5-5. Շուն մը կ'ելլէ դէմն՝ որ ճամբէն շեղի՛ր

Անըզգաստ՝ յօտար ընկած էր տեղի՛ր :

Ճոխ յանդ կը վայլէ մանաւանդ մեծոտնեան տողերու :

Պէտք է համբալները մտադիր ընել՝ որ ճոխ յանդերու սիրոյն համար շատ անգամ կրնայ ծաղրականի կնալ տաղաչափ մը, երբ անյարմար յաւելուածներով եւ աւելորդ ածականներով ըսելիքը բռնազբօսէ. եւ թէ աւելի յաճախ՝ իմաստներ կը զոհուին ճոխ յանգերու, մանաւանդ եթէ կարճ սողով է օտանաւորը :

Յանգերու կազմութեան վրայ քանի մը բան ալ կայ դիտելու :

757. Անարդ յանդ համարուած է հիմակու ատենա, մանաւանդ թէ եւ ոչ ճշմարիտ յանդ է՝ եթէ միեւնոյն ամանցիչ մասնիկն իբրեւ ինք իրեն նմանաձայն կրկնուի. ինչպէս .

Սիրեցի. Տեսած. Լիտ-իկն. Լեռներո՞ւ. Հեռա-որ.
Անասցի. Մըտած. Կեղո-իկն. Չորերո՞ւ. Մերձա-որ.
Թողուցի. Եղած. Կո-իկն. Գետերո՞ւ. Տօղա-որ.

Բայց քանի մը դէպք սակէ բացառութիւն ունին :

758. — 1. Եթէ նոյն մասնիկէն յառաջ բաւական յանդ կազմող դիր կայ, մասնիկը նոյն ճշմարիտ յանդին վրայ աւելցուած կը համարուի. ինչպէս. Վարդերու, Ղարդերու. — դեհեհի, մեհեհի. — Ստապէն, Տապապէն, վըկայէն. — խորութիւն, չորութիւն, եւայլն. որոնցմէ ոմանք նաեւ ճսխ յանդ են :

759. — 2. Երբեմն կը ներուի միեւնոյն մասնիկը՝ նաեւ առանց նախընթաց կատարեալ յանդի, բաւական որ նման հնչմունք կից գտնուին. ինչպէս. Կարդալ, խորդալ. — մընելլ. կանչելլ. — արուօելէն, ի պրօսիկէն : Բայց ասոնք տկար յանդէ աւելի չեն :

760. — 3. Կրնայ միեւնոյն բառը տարբեր ածանցիչ յաւելուածներով ալ կրկնուիլ եւ յանդ կապել. օրինակի համար՝ Միածնա՞ս գործիականն՝ Որմէ ծնա՞ս բային հետ. Այսպէս ալ՝

4-4. Ի՛նչ բարեբեր աղնիւ Կընկէր

4-3. Չեն այն ժիր ձեռքըն Կընկէր.

ուր յանգ շինողը՝ միայն էր մասնիկն է. առաջին տողին մէջ յորնականակերտ, երկրորդին մէջ բայակերտ:

Յայտնի է թէ այսպիսի յանգեր յաճախելու չէ:

761. Յանգերու կազմութեան մէկ յատկութիւնն ալ է՝ մերձաւոր գրերէն օգնութիւն առնելով ձեւանալ: Ասով շատ անգամ ըստ ինքեան տկար յանգ մը չափաւոր եւ վայելուչ կ'ըլլայ, եւ չափաւորը ճոխ յանդի կերպարանք կ'առնու:

կղզիք. Առաջին. Բորբոք. Դանդաղ.

կեղծիք. Արարչին. Մորմնք. Ծանծաղ:

762. Յանգերը Դասաւորութեան կողմանէ գըլխաւորաբար չորս տեսակ են. 1. Անանջատ. 2. Հիւսեալ. 3. Գրկախառն եւ 4. Ընդհատ:

763. — 1. Անանջատ է յանգը՝ երբ իրարու նմանները զոյգ զոյգ եւ անընդհատ մէկը զմէկ կը յաջորդեն:

3-3-4-3.

Մարդկային հընարից ճարտարութեան արուեստի-Արահետ եղան չուրքն, ու խոր գիշեր՝ դարձաւ Կի-Քանի՛ գիւտք օգտակար կամ պիտանի՛ ցայտօք դե-Մեր նախնեաց հանճարէն իրենց ճամբայ են հորդեր:

764. — 2. Հիւսեալ է յանգը՝ երբ մէկ նման եւ մէկ աննման հետդհետէ շարուած են:

5. Գայլ մը կար. չո-նէր՝ Բարեկամ, (ընկեր-ն.

Բայց չոր սակր ու մորթի. Ըսեր է մեղմնի.)

Այնչափ քաջ՝ չո-նէր-ն* Բարձր աստիճաններ

էին պահանջող: Չեն միշտ ապահով:

* Աերջին 2 գիրը յաջորդ ձայնաւորին հետ կցելով՝ կը մնայ օրինաւոր յանգ՝ չո-նէր եւ չո-նէր: Նոյնպէս երկրորդ օրինակին մէջը:

765. — 3. Գրկախառն է յանգը՝ երբ առաջինը չորրորդին՝ եւ երկրորդն երրորդին հետ նոյնաձայն են:

3-3-3. Ժրբութեամբ մարդ հոգի կը դառնայ,
 Կըլլայ տէր ճաշակի եւ ճրգանց.
 Կը գըտնէ հաճոյից մ'ալ հոն գանջ՝
 Զոր իրմէն ոչ ոք բնաւ կը բառնայ:

766. — 4. Բնորհատ կը կոչուին յանգերը՝ երբ
 չորս տողերէն առաջինը, երկրորդն ու չորրորդը նոյն-
 նավերջ են, իսկ երրորդը յանգ չի կաղմեր:

5-5. Մինչեւ ամբ լրանան, օրը կադարի
 կըռուէ, տար սիրով՝ ինչպէս ես գարի,
 Բեթղեհէմ գեղէն մինչեւ Գողգոթամ.
 Ոչ մէկ՝ այլ երսուն եւ երեք գարի:

Հիմակուան բուն սովորականներն են՝ Անանջատն
 ու Հիւսեայը: Անանջատ յանգ հասարակօրէն չորս
 տողէն աւելի չ'ըլլար:

767. Մեծապէս ղգուշանալու է տաղաչափու-
 թեան մէջ ջարսժամ յանգերէն. այսինքն որ յանգ
 չպահանջուած տեղ մը, զորօրինակ տողին մէջ տեղն
 ըստ պատահման յանգ մը չձեւանայ, որ նախընթաց
 ու հետեւորդ կանոնաւոր յանգերուն մէջ տեղը մտնե-
 լով՝ անոնց ներդաշնակութիւնը կ'եղծանէ. ինչպէս
 յաջորդ տողերուս մէջ.

4-4. Ճըշմարտութիւն ու վարդ քրնքո՞ւշ,
 Թէեւ անոյշ՝ բայց չեն անփո՞ւշ:

§. 4. Տոյ հն Տոսն:

Ոտանաւորին էութենէն է, ինչպէս ըսինք, որ
 սաղ տող դրուի: Տողերուն օրպիսութիւնը վանկե-
 բուն համբանքէն կախում ունի:

768. Մէկը ղմէկ յաջորդող տողերն իրենց եր-
 կայնութեանը կամ վանկերուն թուոյն կողմանէ կրնան
 բաժնուիլ՝ 1. Հաւասար, 2. Անհաւասար, եւ 3.
 Խառն տողեր:

769. — Ա. Հաւասար են տողերը՝ երբ իրար

յաջորդողներուն վանկերը զուգաթիւ են. ինչպէս.
4, 4 — 4, 4 — 4, 4, եւ այլն:

770. — Բ. Անհաւասար են՝ երբ առաջին տողը
երրորդին, եւ երկրորդը շորրորդին հաւասար է. ինչ-
պէս. 4, 4 — 4, 3, — 4, 4 — 4, 3: Կամ այսպէս.

3. Կը ցընծան
4-3. Մեր դեղարայք՝ երբ հընծանն
3. Որ զէզու
4-3. Քաղցուով առատ. կամ մեղու
3. Լի զհիւթեր
4-3. Չանոյշ մեղրին է նիւթեր:

771. — Գ. Խառն տողերով կ'ըլլայ ոտանաւորը՝
երբ քանի մը տող մէկ որոշ համբանքով է, եւ
քանի մը տող դարձեալ ուրիշ չափով. Չորրորինակ.

- 5-5. Արարչին գործոցն անարդը շեկայ.
Տիեզերք ամէն՝ իւր ուժոյն վըկայ.
5. Գաղանք ու մարդիկ,
Ծառեր ու ծաղիկ,
Եւ նոյն իսկ պըղտիկ
Սերման ալ հատիկ:
4-3. Հընչեն անտառը եւ բըլբը
Աստուծոյ դոժն ընդ հանուր:

772. Շատ տողեր ետեւէ ետեւ Տոնն մը կը
կաղմեն: Բայց կայ ոտանաւոր որ տնատեալ է, այս-
ինքն որոշեալ տներ ունի, կայ ալ որ առանց տան է:

773. Այլեւայլ ոտանաւորի տեսակներու համեմատ
պէսպէս թիւ կ'ունենան տներուն ալ տողերը:
Հասարակօրէն կարճ ոտքով ոտանաւորներուն՝ չորս
չորս տողով է մէկ տունը:

Այս տնատութեանց համեմատ է նաեւ յանդերու
յաջորդութիւնն որ վերը (762) տեսանք:

ՅՕԳՈՒՆԺ Բ.

ՏԱՂԱԶԱՓԱԿԱՆ ԼԵՁՈՒ

774. Տաղաչափական լեզուին արձակէն ունեցած տարբերութիւնները գլխաւորաբար երկուքի կըրնան ամփոփուիլ, որ են՝ Վայելլութիւն եւ Ազատութիւն:

775. Վայելլութիւնը կ'առնու բառերու եւ ձեւերու յաճախութենէն ու պէսպիսութենէն. որոնց շատը գրաբարէն կամ երբեմն հին ռամկօրէնէն եւ քիչ մ'ալ գաւառական լեզուներէն փոխառեալ է:

Այսպէս կրնայ միւսնոյն բառին յոքնակին այլ եւայլ կերպով ըսուիլ՝ Աչք. աչք. աչք. աչք. աչք. աչք. թող ախնողէ՛ք բառն ալ եւ աչքո՛ւնք (նուազականը) գրաբարէ փոխառեալ:

776. Բառերու (քերականական կամ ածանցական) ձեւը՝ աւելի աղնուագոյն կը համարուի տաղաչափութեան մէջ՝ եթէ գրաբարի համեմատ դրուի. Այսպէս՝ ծառերոյն. դո՛ւք ալ. մնայք. կայք. ինքայք. հոգոյք. մոոյք. վերոյք. շատ անգամ է, զ, առ նախդիրներն իրօք կը դրուին. է գեղնէն. է մաղերոյն. յաղերոյն. զիւր յայնն. յեք (փխկ. եք). եւ մանաւանդ նիտխանակ ը յօդի: Բայց հիմակուան ձեւերն ալ շատ գործածական են:

Երբեմն կ'ու, կը մանսիկը կը զեղուի բոլորովին կամ ըստ մասին՝ ուր որ ստորագասականի հետ շփութելու վտի չըլլայ: Այսպէս (մանաւանդ կենով սկսած բայերուն.)

Արթնք թէ եմ ձեր թըշնամի:

Դիմեց մրտաւ, կոխէր անխէթ:

Վաղեց կոխկրտեց թանձր ու դէր խոտեր,

Արձակ համարձակ երեւոյք եւ ոտեր:

Նայնպէս ալ՝ կայր նայեր. կան շըւարած եւ աղջին: Կ'առնոյր երեւոյք. Կ'ուտէ ու լափէ. Կ'այրէ զամէնն ու րոշրէ: Գընայր փխկ. կ'երեւոյք. եւայլն:

777. Խօսքի կամ շարագրութեան ձեւերը կամ քերականական Համաձայնութիւնն ալ կրնայ մինչեւ որոշ սահման մը գրաբարի կամ նախնեաց ուսմկորէնին նման ըլլալ: Տես երես 207, ծան:

778. Բառերն իրենց նշանակութեան կողմանէ ալ տաղաչափութեան (եւ բնդհանրապէս բանաստեղծութեան) մէջ սովորականէն տարբեր միտք կ'առնուն: Այսպէս կը գործածուի՝

Արեւ,	փիկ.	կեանք.	Ալիք,	ծով կամ ջուր.
Սար,	լեռ.		Երկաթ,	սուր.
Բարձունք,	լերինք կամ		Երկաթք,	շղթայք, կա-
	Երկինք.		Ձոյգ կամ	[պանք.
Գանձ,	գրամ. ստակ.	Արկին,	Երկու.	
Դրախտ,	պարտէզ.	Պատմել,	ըսել. եւայլն:	

779. Տաղաչափական լեզուին վայելչութիւնն ու ազատութիւնը գլխաւորաբար քերականական ձեւերուն (585) վրայ է, որոնք առաւելապէս ոտանաւորներու մէջ իրենց տեղիքն ունին:

780. Շրջման ձեւը տաղաչափութեան յատուկ է. եւ կրնան շատ անգամ սովորականէն դուրս շորջմունքներ ալ ըլլալ. որոնք ան ատեն միայն վայելչուէ են՝ երբ իմաստի այլայլութիւն չեն ի տարւ: Այսպէս շատ յաճախ կ'ըսուի՝ Ծաղիլունքն ամէն. Հունձքերն ոսկի. Բլբին այն ի ծայր. Նրման Հրէին թափառական. Հողմերն առեր են տարեր. եւ ուրիշ դարձուածներ՝ քիչ շատ գրաբարի նմանութեամբ:

781. Չեղչման ձեւը շատ սովորական է ոտանաւորի մէջ: Բայց մանաւանդ հարկ է զեղչել յաճախ շողկապները, մեկնական խօսքերն ու պատճառարանութիւնները. երբեմն ալ էական բայը, եւ ը ու ճ յօդերը. — որով խօսքը հատու եւ ուժով կ'ըլլայ:

782. Աւելագրութեան ձեւը կ'ըլլայ այլեւայլ սովորական յաւելումներէն զատ՝ մանր մանր կրկնաւորներով. ինչպէս՝ Փայլ փայլ տեսայ փալփիլ. Աւու ավու փայլին. Շող շող կր. ցոլայ. Այն ծով ծով աչեր: Ծուլ է ծուլ տերեւներ ծալածոյ թերթեր:

783. Բակառութեան ձեւն ամենէն աւելի տա-
ղաչափութեան մէջ ներեալ է. բաւական որ վայե-
լուչ բլլայ եւ յթութիւն շտայ:

Տաղաչափութեան այլեւայլ դարձուածները պար-
զապէս ճաշակի եւ ճարտարութեան արդիւնք բլլա-
լուն՝ որոշ կանոններ չի կրնար առոնց վրայ աւանդուիլ:

Տաղաչափական լեզուին զգուշալի մասերն են
հետեւեալները:

784. Ընդհանրապէս աններելի կը համարուի
տաղաչափութեան մէջ ամէն ստորին բացատրութիւն,
եւ խորթ ու ուսմական բառ: Բայց շատ անգամ վայ-
ելուչ են բնտանեկան դարձուածները:

785. Զգուշալի է ձայնի խտութիւնը, որ յա-
ռաջ կու գայ՝ կամ յաճախ եւ դժուարին սղմունք-
ներէ, եւ կամ ծանրալուր գրերու խռնութենէ. (ինչ-
պէս Ա Յօդ. մէջ տեսանք):

786. Սղմոնց եւ գրաբար կամ հին ուսմկ. ձեւ-
երու գործածութեան մէջ միտ դնելու է որ իրարու
ներհակ երկու կերպերը քովէ քով չգան. զորօրինակ՝
Աբրահ. Վրառ. (մէկը սղեալ եւ միւսը ոչ.) Յետ
դարձոց ու փոխոցոց, եւայլն:

787. Քերթուածը միօրինակ եւ տաղտուկ շքնե-
լու համար զգուշանալու է որ բայերը միշտ խնդրոյն
կամ ամբողջ նախադասութեան վերջը շմնան, ինչպէս
արձակ խօսքի մէջ սովորութիւն է:

Այսպէս իւր արձակ Ազատութեանցը հետ՝
միանգամայն շատ կապեր եւ զգուշութիւններ ունի
Տաղաչափութիւնը, որոնցմէ Արձակ խօսքն ազատ է:

Ընդհանրապէս արդի լեզուի տաղաչափութիւնը
կրնայ եւ պէտք է մինչեւ որոշ աստիճան մը գրաբա-
րի նման բլլալ՝ միշտ իւր սահմանին մէջ շնայով. (777.)
եւ այդ սահմանին մէջ կշիռ կենայն է քերթողին ճար-
տարութիւնը եւ բովանդակ չքերթուածին վայելու-
թիւնը: Այսանգի կրնայ շատ անգամ աշխարհարար
ուսանալորի մը մէջ յանկարծ անձահ եւ անշահ գրա-
բար մը խառնուիլ՝ որ լեզուին եւ ոճոյն զարդ մը
շտալէն զատ՝ բոլոր խօսքը կը խանդօրէ կամ ծաղրա-

կան կ'ընէ. որով աշխարհաբար ըլլալէն կը դադրի՝
առանց գրաբար ըլլալու. ինչպէս հետեւեալ տողե-
րուս մէջ.

Վկանջնս դռնչնց երբ առի զայն դոյժ,
Դառն արտօսը պտերս ծածկեց կարի յոյժ.

ուր յայտնապէս յանդիպեալն աւելցուցած էնոյն ան-
բաղազոյց գրաբարը կորի յոյժ, եւ բովանդակտողը խան-
դարած: Կոյնն իմացիր ուրիշ զեղծմանց համար ալ:

Չեւոց պէսպիսութեան մէջ դիտար միտ գրուե-
լին է՝ որ լեզուին յատուկ կերպարանքն ու ճմարիտ
նկարագիրը պահուի:

Վերջապէս միտք առնելու կարեւոր բան մ'ալ
է համբակներու՝ թէ տաղաչափական աղատութեանց
անուամբ երբեք չի ներուիր քերականական սխալներ
ընել՝ եւ ոչ լեզուի մէջ:

Ուրիշ շատ կանոններու եւ օրէնքներու հմտու-
թիւն կից է տաղաչափութեան արուեստին. որոնք
յատկապէս բանաստեղծութեան արուեստին օրէնք-
ներն ըլլալուն՝ զատ ուսում ու պարապմունք կը պա-
հանջեն. որ այս դործոյս չի վերարերիր:

Philippe PILBOSSIAN
1 Avenue Houette
83160 NOISY-LE-GRAND

ՅԵՐԵՂՈՐԵՍ

ՍԿՁՐՈՒՆԷ

ԳՐԱՐԱՐ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼԵՁՈՒԻ

Գրաբար հայերէնի՝ արդի լեզուին վրայ ունեցած մեծ ազդեցութիւնը, եւ մանաւանդ ասոր անկէ կախու մնաւ անոր կարօտութիւնը՝ անհրաժեշտ հարկ կ'ընեն բուն գրաբարը միշտ աչքի տակ ունենալ: Առաջիկայ համառօտ Յաւելուածդ՝ գրաբար հայերէնի սկզբունքը եւ գլխաւորաբար աշխարհաբարի մէջ գործածուած ձեւերուն իբր թէ ուրուագիծ պատկերն ըլլալով՝ թէեւ նոյն վախճանին համեմատ ծառայութիւն մը կրնայ մատուցանել. սակայն չի անօրինեք գրաբարի կերպական ու կարգաւորեալ ուսումը, մանաւանդ այնպիսիներու՝ որ նաև աշխարհաբարի կատարեալ ու հիմնական հմտութիւն կը բաղձան ունենալ:

ՍԿՁԲՈՒՆՔ

ԳՐԱԲԱՐ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ

ՈՆՈՒՆ ԵՒ ԳԵՐՈՆՈՒՆ

Հոյով եւ հոյովոռն:

Գրաբար Հայերէնի գլխաւոր հոյովներն* եօթն են. Ուղղական, Հայցական, Սեռական, Տրական, Բացառական, Գործիական, Ներդրական:

* Երկրորդական հոյովներուն վրայ քիչ մը ետքը:

Հոյովներէն ոմանք վերջահոյով են, այսինքն վերջին ծայրը յաւելուածով, ինչպէս. (Բան,) բանի, բանիւ. եւ ոմանք Նյախոյրի միայն. ինչպէս, զբան: Կան ալ որ Նախդրիւ-վերջահոյով են. ի բանի. ի բանից:

Յոքնակի շինող գրերն երեք են. +, =, ց: — ք եւ = վերջահոյով շեն շիներ, վասնզի առանց նոր ձայնաւորի պարզապէս բառին վրայ կ'աւելցուին:

Հոյովմունք ութ տեսակ են. — Հինգը ձայնաւորի յաւելուածով, ինչպէս. (Բան,) բանի. (Քաղաք,) քաղաքաց. եւ երեքը խառնմամբ, ինչպէս. (Անձն,) անձին. (Հիմն,) Հիմնաց:

Անուան հոյովմանց սեռականն ու տրականը նոյն են իրարու հետ:

Այլեւայլ հոյովմունքն իրարմէ գլխաւորաբար եզ. գործիականի կամ յք. սեռականի մէջ կ'որոշուին. բայց քերականութեանց եւ բառարաններու սովորութիւն է՝ եզ. սեռ. եւ գործ. նշանակել. այսպէս. Քաղաք, ի, աւ. Գառն, ռին, ռամբ:

Հոյովմանց փոփոխութիւնները Արուսման եւ փոփոխման օրինաց վրայ հաստատուած են:

Կանոնաւոր հոյովմոսներ :

Ա. Բ. Գ. Դ. Ե.

Եզակի .

Ուշ.	Բան.	Կարգ.	Թեւ.	Կշղի.	Ջարդ.
Հյո.	զԲան.	զԿարգ.	զԹեւ.	զԿշղի.	զՋարդ.
Ս. Յ.	Բանի.	Կարգի.	Թեւոյ.	Կշղոյ.	Ջարդո.
Բոյ.	ի Բանի.	ի Կարգի.	ի Թեւոյ.	ի Կշղոյ.	ի Ջարդո.
Գրի.	Բանի-	Կարգո.	Թեւ-ի.	Կշղի-	Ջարդո.
Նրի.	ի Բանի.	ի Կարգի.	ի Թեւի.	ի Կշղի-	ի Ջարդո.

Յոքնակի .

Ուշ.	Բան+	Կարգք.	Թեւ+	Կշղի+	Ջարդ+
Հյո.	զԲան.	զԿարգ.	զԹեւ.	զԿշղի.	զՋարդ.
Ս. Յ.	Բանից.	Կարգոյ.	Թեւոյ.	Կշղից.	Ջարդոց.
Բոյ.	ի Բանից.	ի Կարգոյ.	ի Թեւոյ.	ի Կշղից.	ի Ջարդոց.
Գրի.	Բանի-	Կարգ+	Թեւ-ի.	Կշղի+	Ջարդո.
Նրի.	ի Բան.	ի Կարգ.	ի Թեւ.	ի Կշղի.	ի Ջարդ.

* Ոմանց ներդպականը լոկ նախդրիւ է. ի քիտ. յախո, ի խորք, յարեականներուն պէտ :
 Ե Հալովման անուններէն ոմանց բացառականը պարզապէս է կ'ըլլայ. ի զիտի. ի իմի :

Չ. Ի. Լ.

Եզակի .

Ուշ.	Անձն.	Հի՞ն.	Արիւն.	Ուկր.
Հյո.	զԱնձն.	զՀի՞ն.	զԱրիւն.	զՈւկր.
Ս. Յ.	Անձին.	Հիման.	Արիւն.	Ոսկեր.
Բոյ.	յԱնձինէ.*	ի Հիմանէ.	յԱրիւնէ.*	յՈսկերէ.
Գրի.	Անձմար.	Հիմմար.	Արիմար.	Ոսկերբ.
Նրի.	յԱնձին.	ի Հիման.	յԱրիւն.	յՈսկեր.

Յոքնակի .

Ուշ.	Անձիք.	Հիմանք.	Արիւնք.	Ոսկերք.
Հյո.	զԱնձինս.	զՀիմանս.	զԱրիւնս.	զՈսկերս.
Ս. Յ.	Անձանց.	Հիմանց.	Արիւնց.	Ոսկերց, բաց.
Բոյ.	յԱնձանց.	ի Հիմանց.	յԱրիւնց.	յՈսկերց, բաց.
Գրի.	Անձմարք.	Հիմմարք.	Արիմարք.	Ոսկերքբ.
Նրի.	յԱնձինս.	ի Հիմանս.	յԱրիւնս.	յՈսկերս.

* Չ հոլովման անուններեն ոմանց բցո. ի հոլովման պէս է. ի ձեռանէ. յոտանէ. ի կաթանէ:

Հատ յատուկ եւ այլազգի անուններ իրենց սեպհահան հոլովում մ'ունին, սեռ. այ. գործ. աւ: Արամ, մայ, մաւ. Եսայի, այեայ, այեաւ. Հեղինէ, նեայ, նեաւ: Իսկ = վերջաւորեալները պարզ յ կը յաւելուն սեռ. տր. ու բցո. հոլովներուն մէջ. Սամարիա, ըիայ,

Յտկ. անուանց ներգոյականը վերջահոլով չ'ըլլար. եւ կ'ըսուի՝ ի Սիւն. ի Բեթսամիւս. յԱյնտօն. յԵգիպտոս: — Բացառութիւնները շատ քիչ են:

Անկանոն կամ զարտոնդի հոլովմանք:

Անկանոն հոլովմանց հայցականն ու ներգոյականը զանց կ'առնենք այս տեղս կրկնել, որ առանձին դժուարութիւն մը չունին:

Եզակի.

Ուլ. Այր.   Հայր.   Քոյր.   Կին.   Գիւշ.   Օր.
 Ս. Յ. Առն.   Հօր.   Քեռ.   Կնոջ.   Գեղջ.   Աւուր.
 Բոյ. յԱռնէ. ի Հօրէ. ի Քեռէ. ի Կնոջէ. ի Գեղջէ. յՕրէ.
 Գրծ. Արամբ.   Հարբ.   Քերբ.   Կանամբ.   Գիւղիւ.   Աւուրբ.

Յոքնակի.

Ուլ. Աբբ.   Հարբ.   Քորբ.   Կանայբ.   ^{Գիւղիւ} ^{հոգաւոր} ^{կամ} ^{Յոքն.} Աւուրբ.
 Ս. Յ. Արանց.   Հարց.   Քերց.   Կանանց.   Աւուրց.
 Բոյ. յԱրանց. ի Հարց. ի Քերց. ի Կանանց.   յԱւուրց.
 Գրծ. Արամբբ.   Հարբբ.   Քերբբ.   Կանամբբ.   Աւուրբբ.

Կէն բառին եզ. գրծ. կ'ըլլայ նաեւ նաւ. եւ Հայր, յբ. սեռ. երբեմն հարանց:

Այր բառին պէս է Տէր, տեառն. ի տեառնէ. տերամբ. Տեաղբ, տեաղց կամ տերանց. տերամբբ: Հայր բառին պէս՝ Մայր եւ Եղբայր: Կէն բառին պէս՝ Տիկին, տիկնոջ, կնաւ. Տիկնայբ, կնայց, կնամբբ:

Տեղէ եւ Դորէ, բցո. ի տեղւոջէ. ի տարւոջէ:

Տի- (ցորեկ). տուընջեան, ջենէ, ջեամբ: Յոքն. ունի միայն՝ Տիւբ, զտիւս: Ունի բցո. մ'ալ՝ ի Դորէ, որ իբր ներգոյական կը բանի:

Աստուծոյ, ծով. իսկ գից համար կայ՝ Աստուածոյն, աստուածոց կամ աստուծոց:

Ուրիշ մանր զարտուղութիւնները տես վարը՝ 1:

Հոյովմանց վրայ գիտելիք:

1

Խառն հոյովմունք եւ կէս զարտուղիներ: — Ի վերջաւորեալ միավանկները Գ հոյովման տակն են, իսկ բազմավանկները Գ հոյովման:

Որդի, հօգի՝ Գ հոյովմ. տակն են, միայն ի գիրն աւելի փոխելով. Հոգոց, գոգ, գոց: Նոյնպէս օջի, եջի վերջաւորեալներուն շատը. ինչպէս՝ Փարիսեցոց:

Եւ վերջաւորեալներուն ոմանց յոքն. կ'ըլլայ՝ (Արուարձանեայտ,) եայց, եօտ. (փխկ. էից, էիտ^Ը):

Անուանց վրայի մանր Ա. Ռ. Ի... գլխագիրները՝ Ա. Բ. Գ... հոյովման տակն ըլլալը կը ցուցնեն՝ Նոյնպէս վարը բայերու Ա. Բ. Գ լծորդ:

Ձ եւ է հոյովմունքն ըն վերջով անուանց է: — Է հոյովման տակն են՝ Տոն, շոն, անոն, յեղոն, բառերն եւ ուի, էի վերջով նուազականները, թէեւ ըն չեն վերջաւորիր. սեռ. Տոն, շոն, անուան, ձեղուան, (փոքրիկ,) փոքրիկոն. աղջկոն. (մանուկ,) մանկոն: Իսկ երկրորդ օրինակին (Արիւն, արեան) պէս են՝ Տեփլ, սոփն, հանգիստ, իտոստ, իտոստ բառերը. Տեսլան. ի ստեղի. հանգստեմք. բայց սեռ. եւ տր. սովորաբար՝ փախստի, թաքստի: — Ընդհանրապէս էն վերջ ունեցողներն՝ է հոյովմ. երկրորդ օրինակին տակ են:

Աղծն, սերծն, անոն, յք. կողմանտ, սերմանտ, անուանտ, (փխկ. անտ):

Ը հոյովմանը՝ ըք եւ ըչ վերջաւորածներուն է: — Բայց Փոք բառը կէս զարտուղի է եւ խառն կը հոյովի. Եզ. ուզ. Փոքր. սեռ. տր. փոքու. քցո. ի փոքուէ. քքծ. փոքու: Յքն. Փոքունք. քունց. քումք: Այսպէս նաեւ՝ Ծածք. մանք. քոքչք. տղքք. սոք. ծոքք. փոքք:

Հին, նոր, ուլ, յի, սորք, ուղծ, ներսն, յեպն եւ այլն. եւ երբեմն եւլ անցեալներն եզ. ներգոյակա-

նի մէջ ուժ կը վերջաւորին. Ի հնում. Ի ձախում թեւի.
Ի ներքնում: Գիշ տեղ ալ տրականը. որմէ բոս. ալ
Ի ձախմէ. ընդ աջէ:

Հատ բաւերուն եզակին եւ յոքնակին զատ զատ
հոլովմանց տակ են. ինչպէս.

Ձեւն, սինձ. յք. ձեւք, ապք. Երեց, երուծ. յք. բեցունքէ.
Ուն, ոսին. ոսք, ոսիցւ. Պառաւ, առ. առնք.
Մասն, սին. մասունքէ. Սարկաւաք. գունք.
Մասն, սին. մասունք. Ծնունդ, գեանձ. մնունգք.
Հարսն. սին. հարսունք. Մնունդ, նոգեան. սնունգք.
Քար, Ի. իւն. քարինքձ. Զողովուրդ, գեան. վարդք:
* Միայն յք. նախդրիւ հոլովներուն մէջ:

Ոմանք եզակիէն տարբեր յոքնակի ունին:

Ունին, կանէ. յք. ականջք^ն. — Աին, կանէ. յք. աչք.
չաք^ն. — Ծունը, յք. ծունիք^ն:

Ք գրէն զատ կան քանի մը յոքնականակերտ
մասնիկներ ալ. Մարդիկ, գկանէ. մանկոյն^ն. ծակոյն.
գրեւն^ն. խոզեւն. կանանի^ն. նամականի^ն, եւ այլն:

2.

Արկին հոլովմունք: — Հատ անուններ երկու կամ
երեք հոլովմանց կերպ ալ կրնան հոլովիլ. այսպէս.
Բերդ, բերդից^ն եւ բերդաց^ն. Մոգաց^ն եւ մոգաց^ն.
Լուանի^ն եւ լուանայ^ն. Նաւի, նաւա^ն, (նաւով^ն), նաւ-
աց^ն, եւ նաւա^ն, նաւաց. Հրով^ն կամ հուրքէ. Ջրոց^ն
կամ ջուրցէ: Մահ, մահա^ն. եւ մահաանէ. ուսմէ.
ուսմք. յք. մահս^ն եւ մահաանէ. հոց^ն: — Յսկ. ա-
նուանց աւելի յաճախ է այլեւայլ կերպ հոլովմունքը:

3.

Պակասաւոր անուններ կան թուով կամ հոլովով:

Ա. Թուով պակասաւոր են՝ 1. Անյոքնակիւն ա-
նուններն որ միայն եզականի մէջ կը գործածուին.
ինչպէս. Լոյս. քաղց. ասր. կաթն, եւ այլն: — Գոյա-
կան յոկ. անուններն ընդհանրապէս անյոքնական են:
2. Աննգահիւն անուններն, որ միայն յոքնակի ունին.
Արօնք. աղօթք. փառք. դագաղք. հարսանիք. միտք.
կամք, եւ ուրիշ շատ գոյականներ:

Բ. Հոլովով պակասաւոր են շատ անուններ որ
նախդրիւ միայն կը հոլովին, եւ կ'ըսուին Անհոլով.

ինչպէս. Վայելուչ. դոյզն. առատածեռն. արբուչք. հնչիւն. ծունր, եւայլն: Եւն մասնկաւ ածականները միայն յոքն. կը հօլովին՝ եւն+, եւնց, եւոթ+:

4.

Երկրորդական հոլովներ: — Գլխաւոր հօլովներէն զատ՝ կայ նաեւ՝ 1. Պատմական որ շարժ բացառական է, եւ կը նշանակէ՝ բանի մը վրայօր (խօսիլ, պատմել, կարծել, տրտնջել, գոհանալ.) ինչպէս՝ զԱրտայէ: 2. Պարառական որ շ նախդրիւ գործիական է, եւ կը նշանակէ՝ բանի մը քօլըրդիք, տփերը. եւայլն. ինչպէս շքօլրտա: 3. Կոչական որ մեր մէջն ուղղականէն տարբեր ձեւ չունի. (տես 64:) Միայն ու վերջով օտար անուանց կոչականն երբեմն է կ'ըլլայ. Պնտրէ:

Նոյնպէս է ներդրական հօլովը՝ որ եզականի մէջ հասարակօրէն տրականի վրայ է նախդր աւելցնելով կը ձեւանայ. բայց մենք գլխաւոր հօլովներուն կարգը կը դնենք՝ շատ բացառութեանցը համար: Ցես վարը:

5.

Նախդրիւ հօլովներ: — Նախդիրները տես 60:

Ձ նախդիրը հայցական կը շինէ. Բաշխել շինչ իւր. որ առանց նախդրի՝ կ'ըլլայ Անորոշ հայցական. Բաշխել ինչ: Դարձեալ Պատմական ու Պարառական կը շինէ. ինչպէս վերը տեսանք:

Որոշ դէպքերու մէջ կը գրուի խնդր-բնութեան Ձ+տրէ կամ շէրտէ հարկանեմ: Ձահէ հարկանիմ, եւայլն:

Ի, (յ), ց, ու՝ հայցականի վրայ (շարժ տեղ) կը դրուին եւ այլեւայլ կերպով տրականի միտք կու տան. Դարձաւ է տղտ+ իւր: Եկին ու իս: Ասէ ցնոսս:

Այս նախդրիւ հօլովները՝ տրականի նշանակութիւն օւնենալուն համար սովորութիւն եղած է նախդրիւ տրական անուանել, որ ճիշդ խօսելով՝ է, յ, ց, ու նախդրով հայցական են:

Ի նախդիրը տրականի վրայ դրուելով երբեմն բացառական կը շինէ եւ երբեմն ներդրական:

Ա. Բացառական կը շինէ՝ եզակի եւ յոքնակի ամէն հօլովմանց մէջ. է լոսոյ, յարմարոյ. է Տրտարոյ. է Բանից. է Վարաց. է Ախմանց. յիմոց. յարոց. — յայտ տանէ. է նիւն գեղջէ: Միայն՝ եզակականի մէջ ուր որ

արականին ծայրն է. — և և կամ բաղաձայն, բացառա-
կանն է կը վերջաւորի. է +աղ+է. է գոտ+է, յանձնէ. է
գեղջէ. է մեա'մէ. յոմեմէ. է յեր'մէ. յեր'մէ:

Բ. ներգոյական կը շինէ է նախդիրը արականի վրայ
գրուելով՝ միայն եղականի մէջ. է +աղ+է. է ծովա. է
դրան. է նմա. է յերոմ. յերոմ. — յայտ ասան. է նմին
գեղջէ: Իսկ յոքնակիներուն եւ բոլոր Գ հոլովմ. եղակա-
նին մէջ՝ հայցականի վրայ կը գրուի է նախդիրը. ինչ-
պէս. է քանոս է +աղ+տ. է գեոս. է գեո. յայնմ օխոս. է
հարթալ իմում. է ծոց իւրում. — նոյնպէս յոկ. ա-
նուանց եւ էական դերանուանց մէջ. է Սինն. է Հումմ.
յէ. որ արականի միտք ալ կու տայ: Բայց Գ հոլով-
ման ներգոյ. սովորաբար է կը վերջաւորի. է մարմնէ. է
միջէ, եւ այլն: Իսկ Գ հոլովմ. եղակին զատ ներգոյ.
ունի. է իղա՞մջ. է արբա՞մջ. յայգա՞մջ. (երես 212):

Ընդ եւ ըստ երբեմն իբրեւ նախդիր կը գործ-
ածուին. Հայել ընդ երկնս. Ըստ օրէնս անցանել:

Թոռակսն անուանք:

Բացարձակ.

Մի, օեւ. միոջ, միոյ. ար. միում. ի միոջէ. միով. ի միում:
Երկու, հոց. զերկուս. օեւ. երկուց. քրծ. երկուք: (Ուղ-
ղական ալ երբեմն երկուք. տես վարը ծանօթ:)
Երեք, զերիս. երից. երիք: Չորք, զչորս. շորից. շորիք.
Հինգ, հնգից. հնգօք կամ դիւք: Աւց, վեցից. իւք:
Եւթն, եւթանց. թամբք: Ութ, ութից. ութիւք:
Ինն, յն. Ինունք. ինունց. ինումք:
Տասն, սին. սամբ. սունք, սանց, սամբք. (անից, սնիւք:)
Մետասան. երկոտասան. երեքտասան. չորեքտասան.
հնգետասան. վեչտասան. — սանից. սանիւք:
Եւթնեւտասան. ութեւտասան. իննեւտասան. — տասանց,
քսան. երեսուն. քառասուն. յիսուն. վաթսուն. եւ-
թանասուն. ութսուն. իննսուն. — քսանից.
քառասնից. եւթանասնից:
Հարիւր. երկերիւր. երեքհարիւր. չորեքհարիւր. հինգ-
հարիւր. — հարիւրոյ, բով. բոց, (կամ բից. բովք:)
Հազար, ի. աւ. աց. օք: Բեւր, բիւրս. բուց. բուք:

Ոմանց յարեակին միայն գոյականաբար կը գործածուի. Երբեք ի նոցանէ. Ինչն-նոն ուր են. Նորա ս-թ-ս-տ-սանին: — Հինգէն վեր եզակի ալ կ'ըլլայ՝ մանաւանդ գործիական. Հնգիւ շափ. յինիւ շափ:

Գրասականներն աշխարհաբարին հետ նոյն են, (տես եւ 121.) Բ հոլովման տակ, Եզ. տրականն ու ներգոյ. հասարակօրէն ս-ժ է. միայն Առաջին կ'ըլլայ ջնոյ. նուժ. քոյ. նոյ կամ նակ. նով. — Բաղադրեալները՝ քսաներորդ չորրորդ. քսաներորդի չորրորդի:

Բաշխականները՝ Մի ժի, երկու երկուս, եւայլն:

Երկուքն ալ, երեքն ալ, եւայլն. գրաբար յատուկ ձեւով կ'ըսուի՝ Երկուքեան. երեքեան. չորեքեան. եւթանեքեան, եւայլն:

Ուշ. երկուեան կամ չին. Բոյ. յերկոցունց.
 Հոյ. զերկուսեան կամ սին. Գրծ. երկուսմբ, չուսմբ:
 Ս. Տ. երկոցուն, ցունց. Նրգ. յերկուսեան, սին:

Միջակի կամ Մասնակուսն տնոսանք:

Հարցականներուն արմատն է ո, (մարդու,) եւ ի, (իրաց): Ասոնց վրայ ծն կամ չ գրուելով ուրիշ մասնականներ կ'ելլեն:

Ուշ.	Ո՞. ո՞վ. ու.	Ո՞՞. ի՞նչ.	Ոք. ի՞նչ.
Հոյ.	Վի. զով.	զՈ՞՞.	զՈք.
Սիւ.	Ոյ.	Ուրու՞՞.	Ուրուք.
Տիւ.	Ու՛.	Ու՞ննն.	Ու՞նք.
Բոյ.	յՈւ՛նէ.	յՈւ՞նննէ:	յՈւ՞նքէ.
Գրծ.	—	Ոմամբ.	—
Նրգ.	յՈւ՛.	յՈւ՞ննն.	յՈւ՞նք.
Ուշ.	Ձի՞. զի՞նչ.*	Ի՞նչ. (բան)՛.	(իք.)
Հոյ.	Ձի. զի՞նչ.	Ի՞նչ.	—
Սիւ.	ի՞.	—	իքիք.
Տիւ.	ի՛. հի՛.	Ի՞ննն.	Ի՛իք.
Բոյ.	առ Ի՛նէ.	Ե՛նննէ.	Ե՛նքէ.
Գրծ.	ի-.	—	ի-իք.
Նրգ.	Ե՛ի.	Ե՛ննն.	Ե՛իք.

* (ընդ) ի՞նչ. հի՞նչ. առ ի՛նչ եւ պատմ. զի՞նչ. կը նշանակեն ինչուն:

Յոքնակի ունին միայն Ո եւ ՈՅ. այսպէս :

ՈՂք. զյս. ղյց. յոյց. Ոմանք. զոմանս. ոմանց. յոմանց. ոմամքք.

Միմեանց՝ եւ Իրերաց՝, (Իբ-բո) ուղղական շունին : Իւրաքանչիւր, Անձնիւր, (աժն ժիլը, եւ աժն ժիոան) Ամենայն, Ի. Իւ. (աժն.) Ղք. շունի : — Ամենեքեան,

Բոլորեքեան, (աժնոն ալ.) երկոտեան բառին պէս :

Այլ, (ա-բիլ.) այլոյ. այլում. յայլմէ. այլով. այլոց : Միւս, (ժիլալ.) միւսոյ. սում. սմէ. սով. սոց, եւայլն :

Դերանոսանց հորովոսմը :

Ա. Իական կամ Անձնական դերանուններ :

Ա ԴԻՄՔ. Բ ԴԵՄՔ. Գ ԴԵՄՔ.

Եզակի.

Ուլ.	Ես.	Դու.	—
Հոյ.	Գիս.	Ղքեզ.	—*
Սիւ.	Իմ.	Քո.	Իւր.
Տրւ.	Ինձ.	Քեզ.	Իւր.
Բոյ.	յինէն.	Ի քէն.	յիւրմէ.
Գրծ.	Ինեւ.	Քեւ.	զիւրեաւ, րեւ.
ՆրԷ.	յիս.	Ի քեզ.	—

Յոքնակի.

Ուլ.	Մեք.	Դուք.	—
Հոյ.	զՄեզ.	զՁեզ.	—
Սիւ.	Մեր.	Ձեր.	Իւրեանց.
Տրւ.	Մեզ.	Ձեզ.	Իւրեանց.
Բոյ.	Ի Մէնջ.	Ի Ձէնջ.	յիւրեանց.
Գրծ.	Մեւք.	Ձեւք.	Իւրեամքք.
ՆրԷ.	Ի Մեզ.	Ի Ձեզ.	յիւրեանս.

* Իւր Իրրեւ Հոյ. չի գտնուիր. բայց միայն նախ-դրով՝ յիւր, ու իւր. (իրեն) :

Ինչն դերանունն երեք դէմքի ալ կը ծառայէ. բայց մինակ որ մնայ՝ Գ դէմքի է : Ար հորովի՝ Ինքեանս. յինքեանէ. ինքեամք. ինքեանք, քեանց, քեամքք :

Բ. Յուշական դերանուններ՝ գիմորոշ յօդերուն
 Համեմատ. Ս=, Դ=, Զ= . Այս, այդ, այն . Սոյն, Դոյն, Զոյն :

	1.	2.	3.
Եզ.	Ուլ. Ս=.	Այս.	Սոյն.
	Հոյ. Չա.	ՉԱյս.	ՉՍոյն.
	Սեւ. Սոբա.	Այբ. սյսօրիկ.	Սօրին.
	Տբ=.	Սճա.	Սճին.
	Բոյ=.	Ի Սճանէ.	Ի Սճին*.
	Գբժ.	Սսոս. այսօրիկ.	Սսօին.
	ՆբԷ.	Ի Սճա.	Ի Սճին.
Յզ.	Ուլ. Սոբա.	Այս. այսօրիկ.	Սօրին.
	Հոյ. ՉՍոսա.	ՉԱյս. Չայսօրիկ.	ՉՍօրին.
	Սեւ. Սոցա.	Այց. այսօցիկ.	Սօցին.
	Տբ=.	Այցց.	Սօցին.
	Բոյ=.	Ի Սօցանէ.	Ի Սօցունց.
	Գբժ.	Սոբօբ.	— այսօրիբ. Սօրիմբբ.
	ՆբԷ.	Ի Սոսա.	Ի Սօրին.

* Բացառականի մէջ յայտ էւ ի սին՝ միայն կից
 գոյականով մի կրնան կենալ. Յայտ էւ Բանի. ի սին
 Գանի: Իսկ մինակ՝ կ'ըսուի յայտանի. ի սանի:
 Սոյն ուրիշ ձեւեր ալ ունի. Սեա. յբ. սօբան. սօ-
 ցան. սոցանց. Գօրծ. սօլիբ. յբ. սօլիբբ, սօտսօբբ:
 Յօրն. գարձեալ սոյնտ. զոյնս. ի նոյնս. եւ բցա. ի նո-
 ցին տանց: — Այն ունի յբ. մ'ալ, այնտ. զոյնս:

Ս=, Դ=, Զ=, մինակ կը բանին գոյականաբար:

Այս, այդ, այն, Սոյն, Դոյն, Զոյն, թէ մինակ եւ
 թէ գոյականով մը:

Այս, այդ, այն երկու ձեւ ունին, կարճ եւ երկայն .
 — կարճերը հասարակօրէն յետադաս գոյական մը
 կ'ունենան. իսկ երկայնները կը դործածուին երբ մի-
 նակ են կամ նախադաս գոյական մ'ունին. այսպէս .
 Այս տուն. այսր տան. այսմ տան. յայսմ տանէ. Այս
 տունք. այսց տանց. — Տունս այս. զտունս զայս. տանս
 այսորիկ. ի տանէս յայսմանէ. ի տանս յայսմիկ. Տունքս
 այսդրիկ. ի տանցս յայսցանէ, եւ այլն: — Նտարագիր
 նախգիրներն ու յօդերն էական են:

Գ. Ստացական եւ Յարարերական դերանունները՝
 Իմ, Դո, մեր, յեր, էբ եւ Ոբ՝ պարզ հոլովում ունին . Իմ,

իմոյ. իմուամ. յիմ' մէ. իմով. յիմուամ. իմք. իմոց. եւ այլն :
 Նոյնպէս Չերոյ, ձերուամ. ի մեր' մէ. իւրոց. իւրովք, եւ
 այլն : Որ, որոյ. որում. յորմէ. որք. որոց. որովք : —
 ք ստացականը կրկին հոլովում ունի :

Ել. ք. տ. քո. քո. քում. քո. ի քումմէ. քո. քով.
 — քոյ. քոյում. — քոյով.
 Յք. ք. քոց. քոց. ի քոց. քովք.
 քոք. քոցոց. քոցոց. ի քոցոց. քոյովք :

Ասոնք իրենց գոյականին հետ մէկտեղ կը հոլով-
 ին. Բանի իմոյ. ի րանի տամե. ի տամե. յետանի. իմոց
 քանիցս. սոխտ տով. յորտ ալէի. որոց տնանոց : Յոքն.
 + եւ « գրեբը միայն այն ատեն կը դրուին՝ երբ առանց
 գոյականի մինակ որ ըլլան :

Բ Ա Յ Ե Ի Դ Ե Բ Բ Ա Յ

Բայերուն եղանակներն ու պարզ ժամանակներն
 ասովք են .

Մահման. ներկայ, Անկատար, կատարեալ, Ապառնի :
 Հրամայ. Բուն հրամայական եւ Արգելական :
 Մտորադ. ներկայ. (ստոր. անկտր. շունի գրաբարը :)
 Դնրոյ. Անբեւոյթ, Ընդունելութիւն եւ Անցեալ :

Բայերուն կանոնաւոր ժամանակներն են՝

1. Սահմ. ներկայ եւ 2. անկատար. 3. Ստոր. ներկայ.
4. Հրամայականին արգելականն. ու 5. Անբեւոյթը :

Անկանոն ժամանակներն են՝

1. Սահմ. կատարեալ. 2. Ապառնի. 3. բուն Հրա-
 կայականը, եւ 4. Անցեալ : — Ընդ. ներկայ՝ երբեմն
 կանոնաւոր է, եւ երբեմն անկանոն :

Անկանոն ժամանակ կոչելուս պատճառն է՝ որ բո-
 լոր լեզուին՝ Թէ կանոնաւոր եւ Թէ զարտուղի բայե-
 բուն այս ժամանակներն են սլլայլութիւն կրողը. ուր
 որ կանոնաւոր ըստած ժամանակները սահմ. ներ-
 կային վրայեն պարզ կերպով կը ձեւանան, եւ ընդ-
 հանրապէս ամէն լծորգութեանց մէջ իրարու նման՝
 միայն ձայնաւորներուն տարբերութեանը վրայ կը
 դառնան : (Նոյնը տեսանք ալիտարհարարի վրայ ալ.
 199) Բայց ճշդիւ մտադիր ըլլողը կը դանէ՝ որ աւելի
 պարզ եւ զուտ արմատական են այդ անկանոն ը-
 ստած ժամանակները :

Իական խայեր :

Իական խայերն են՝ Ե՛, ԼԻ՛նԻ՛, ԵղանԻ՛ պակա-
սաւորները, որ իրարմէ ելած՝ մէկը զմէկ կը լրացրնեն :

Սահմանակ.	Ե՛.	ԼԻ՛նԻ՛.	Էլաւ.	ԵղանԻ՛.	Էլաւ.
Ներկայ.	Ե՞.	ԼԻ՛նԻ՞.	—	ԵղանԻ՞.	—
	Ե՛ք.	ԼԻ՛նԻ՛ք.	—	ԵղանԻ՛ք.	—
	Ե՛ք.	ԼԻ՛նԻ՛ք.	—	ԵղանԻ՛ք.	—
	Ե՛ն.	ԼԻ՛նԻ՛ն.	—	ԵղանԻ՛ն.	—
Անկատար.	Ե՛ի.	ԼԻ՛նԵ՛ի.	—	ԵղանԵ՛ի.	—
	Ե՛իր.	ԼԻ՛նԵ՛իր.	—	ԵղանԵ՛իր.	—
	Ե՛ր.	ԼԻ՛նԵ՛ր.	—	ԵղանԵ՛ր.	—
	Ե՛աք.	ԼԻ՛նԵ՛աք.	—	ԵղանԵ՛աք.	—
	Ե՛իք.	ԼԻ՛նԵ՛իք.	—	ԵղանԵ՛իք.	—
	Ե՛ին.	ԼԻ՛նԵ՛ին.	—	ԵղանԵ՛ին.	—
Կատարեալ.	—	—	—	Եղէ.	—
	—	—	—	Եղեր.	—
	—	—	—	Եղել.	—
	—	—	—	Եղեաք, (Եղաք.)	—
	—	—	—	Եղէք.	—
	—	—	—	Եղեն.	—
Ապառնի.	—	—	—	Եղէց.	—
	—	Լիցիս.	—	Եղիցիս, ցես.	—
	—	Լիցի.	—	Եղիցի.	—
	—	Լիցուք.	—	Եղիցուք.	—
	—	Լիջիք.	—	Եղիջիք.	—
	—	Լիցին.	—	Եղիցին.	—
Հրամայակ.	—	Լեր. լիջիր.	—	Եղիջիր.	—
	—	Լերուք.	—	Եղերուք.	—
Արգելական.	—	Մի՛ լինիր.	—	Մի՛ եղանիր.	—
	—	Մի՛ լինիք.	—	Մի՛ եղանիք.	—
Ստորագ.	Իցեմ.	Լինիցիմ.	—	Եղանիցիմ.	—
Ներկայ.	Իցես.	Լինիցիս.	—	Եղանիցիս.	—
	Իցէ.	Լինիցի.	—	Եղանիցի.	—
	Իցեմք.	Լինիցիմք.	—	Եղանիցիմք.	—
	Իցէք.	Լինիցիք.	—	Եղանիցիք.	—
	Իցեն.	Լինիցին.	—	Եղանիցին.	—
Դերրայ.	—	—	—	—	—
Աներեւոյթ.	—	Լինել.	—	Եղանել.	—
Ընդունել.	—	—	—	—	—
Անցեալ.	—	Լեալ, (լիեալ.)	—	Եղեալ.	—
Ապառնի.	—	Լինելոց.	—	Եղանելոց.	—

Ե՛մ բայը հրոյ՛. մ'ունի՛ որ միայն ողջ բառին քով կը գտնուի. Ո՛ղջ եր. ողջ է+ : — Եղանէ՛մ բայը կանոնաւոր ժամանակներուն մէջ անսովոր է :

Կանոնաւոր խոնարհմունք :

Նախագիտելիք : — Երկու տեսակ բայ կայ հայերէնի մէջ. 1. Պարզ բայեր, որոնց արմատին վրայ կ'աւելցուին խոնարհման գրերը. Գործ-եմ. գործ-եայ. դարման-եա. հեղ-ի. հեղ-այ. զեն-այց, եւայլն : 2. Յաւելչուածով բայեր, որոնց արմատին վրայ կանոնաւոր ժամանակներուն մէջ եկամուտն գիր (շատ անգամ ալ ան, երբեմն շ, նշ) յաւելչալէն ետքը խոնարհման գրերը կու գան. ինչպէս. Առն-ում. գողան-այ. հատան-էի. թուչ-ել. կորնչ-ելոց, եւայլն :

Գրաբար բայերն երեք լծորդութիւն ունին, որ սահմ. ներկայէն կ'որոշուին. եւ են՝ ա՛մ. է՛մ. ու՛մ :

Ա լծ. Աղա՛մ. աղա՛ցի. աղա՛. աղա՛ցեալ.

Բ լծ. Գործե՛մ. գործե՛ցի. գործե՛ա. գործե՛ալ, (եցե՛ալ.)

Գ լծ. Հեղա՛մ. հեղի՛. հեղ. հեղե՛ալ :

Այս երեք գլխաւոր լծորդութեանց ամէն մէկն իւր Յաւելչուածով բայերն ունի. որոնց անկանոն ժամանակներն ամէնը մէկանց Գ լծորդութեան տակն են :

Բայի մը լծորդութիւնը քերականութեանց եւ բարաններու մէջ կար. եւ հրոյ՛. վերջաւորութիւններով կը նշանակուի. այսպէս. Գողամ, ացի, ա. կամ, կացի, կաց. Սիրեմ, եցի, եա. Չնում, զնի. զն :

Ներգծ. բայ կրբ. ընելու ընդ հանուր կանոնն է՝ — ներգործականի եչը ինիի դարձրնել, եւ է՛ յաւելուածը այի : Մնացածները ներգործականին հետ նոյն կը մնան, զորոնք աստղանիշ կը նշանակենք : Քանի մը զարտուրդութիւնները յաջորդ պատկերը կը ցուցնեն :

Խոնարհմանց փոփոխութիւնները Արրուաման եւ փոփոխման օրինաց վրայ հաստատեալ են. Տեսից, տես'ցէ. եղէց. եղէցի. շէջ, շէջանիմ. շիջոց, շիջոցանեմ. եւայլն :

Լծորդութեանց պատկերին մէջ քանի մը ժամանակ փակագծիւ որոշուած են, միայն բային կանոնաւոր ձեւը ցուցնելու համար. բայց քիչ բայ նոյն կերպով կը խոնարհի : Ցեա վարը Գփտելեաց մէջ :

Ն Ե Ր Գ Ո Ր Ժ Ա Կ Ա Ն

Ա. ԼԾՈՐԴ. Բ. ԼԾՈՐԴ. Գ. ԼԾՈՐԴ.

Սահման.	Աղ-ամ.	Գործ-եմ.	Հեղ-ում.
Ներույ.	Աղ-աս.	Գործ-ես.	Հեղ-ուս.
	Աղ-այ.	Գործ-է.	Հեղ-ու.
	Աղ-ամք.	Գործ-եմք.	Հեղ-ումք.
	Աղ-այք.	Գործ-էք.	Հեղ-ուք.
	Աղ-ան.	Գործ-են.	Հեղ-ուն.
Անորոշ.	Աղ-այի.	Գործ-էի.	Հեղ-ուի.
	Աղ-այիր.	Գործ-էիր.	Հեղ-ուիր.
	Աղ-այր.	Գործ-էր.	Հեղ-ւր.
	Աղ-այաք.	Գործ-էաք.	Հեղ-ուաք.
	Աղ-այիք.	Գործ-էիք.	Հեղ-ուիք.
	Աղ-ային.	Գործ-էին.	Հեղ-ուին.
Գործիչ.	Աղ-ացի.	Գործ-եցի.	Հեղ-ի.
	Աղ-ացեր.	Գործ-եցեր.	Հեղ-եր.
	Աղ-աց.	Գործ-եաց.	Հեղ, իմ ե-հեղ.
	Աղ-ացաք.	Գործ-եցաք.	Հեղ-աք.
	Աղ-ացէք, ջիք.	Գործ-եցէք, ջիք.	Հեղ-էք, իք.
	Աղ-ացին.	Գործ-եցին.	Հեղ-ին.
Աղ-անի.	Աղ-ացից.	Գործ-եցից.	Հեղ-ից.
	Աղ-ացես.	Գործ-եսցես.	Հեղ-ցես.
	Աղ-ացէ.	Գործ-եսցէ.	Հեղ-ցէ.
	Աղ-ացուք.	Գործ-եսցուք.	Հեղ-ցուք.
	Աղ-ասջիք.	Գործ-եսջիք.	Հեղ-ջիք.
	Աղ-ացեն.	Գործ-եսցեն.	Հեղ-ցեն.
Հրամայ.	Աղ-ա. աղ-	Գործ-եա. գոր-	Հեղ. հեղ-ջիր.
	ասջիր.	ծ-եսջիր.	
	Աղ-ացէք.	Գործ-եցէք.	Հեղ-էք.
Արիւնի.	Մի աղ-ար.	Մի գործ-եր.	Մի հեղ-ուր.
	Մի աղ-այք.	Մի գործ-էք.	Մի հեղ-ուք.
Ստորագ.	Աղ-այցեմ.	Գործ-իցեմ.	Հեղ-ուցում.
Ներույ.	Աղ-այցես.	Գործ-իցես.	Հեղ-ուցուս.
	Աղ-այցէ.	Գործ-իցէ.	Հեղ-ուցու.
	Աղ-այցեմք.	Գործ-իցեմք.	Հեղ-ուցումք.
	Աղ-այցէք.	Գործ-իցէք.	Հեղ-ուցուք.
	Աղ-այցեն.	Գործ-իցեն.	Հեղ-ուցուն.

Կ Բ Ա Ի Ո Ր Ա Կ Ա Ն

	Ա. ԼԾՈՐԴ.	Բ. ԼԾՈՐԴ.	Գ. ԼԾՈՐԴ.
Սաշման.	*(Աղ-ամ.)	Գ.ործ-իմ.	*Հեղ-ում.
Ներիյ.	*(Աղ-առ.)	Գ.ործ-իս.	*Հեղ-ուս.
	*(Աղ-այ.)	Գ.ործ-ի.	*Հեղ-ու.
	*(Աղ-ամբ.)	Գ.ործ-իմբ.	*Հեղ-ումբ.
	*(Աղ-այք.)	Գ.ործ-իք.	*Հեղ-ուք.
	*(Աղ-ան.)	Գ.ործ-ին.	*Հեղ-ուն.
Անյարար.	*(Աղ-այի.)	*Գ.ործ-էի.	*Հեղ-ուի.
	*(Աղ-այիր.)	*Գ.ործ-էիր.	*Հեղ-ուիր.
	*(Աղ-այր.)	*Գ.ործ-էր.	*Հեղ-ւր.
	*(Աղ-այաք.)	*Գ.ործ-էաք.	*Հեղ-ուաք.
	*(Աղ-այիք.)	*Գ.ործ-էիք.	*Հեղ-ուիք.
	*(Աղ-ային.)	*Գ.ործ-էին.	*Հեղ-ուին.
Կարգիւ.	Աղ-ացայ.	Գ.ործ-եցայ.	Հեղ-այ.
	Աղ-ացար.	Գ.ործ-եցար.	Հեղ-ար.
	Աղ-ացաւ.	Գ.ործ-եցաւ.	Հեղ-աւ.
	*Աղ-ացաք.	*Գ.ործ-եցաք.	*Հեղ-աք.
	Աղ-ացայք.	Գ.ործ-եցայք.	Հեղ-այք, արուք
	Աղ-ացան.	Գ.ործ-եցան.	Հեղ-ան.
Աղարկ.	Աղ-ացայց.	Գ.ործ-եցայց.	Հեղ-այց.
	Աղ-ացիս.	Գ.ործ-եցիս.	Հեղ-ցիս.
	Աղ-ացի.	Գ.ործ-եցի.	Հեղ-ցի.
	*Աղ-ացուք.	*Գ.ործ-եցուք.	*Հեղ-ցուք.
	*Աղ-ացիք.	*Գ.ործ-եցիք.	*Հեղ-ցիք.
	Աղ-ացին.	Գ.ործ-եցին.	Հեղ-ցին.
Հրամայ.	Աղ-ացիր, *ա-	Գ.ործ-եաց,	Հեղ-իր, *Հեղ-
	ղ-առջիր.	*գործ-եռջիր.	ջիր.
	Աղ-ացարուք.	Գ.ործ-եցարուք.	Հեղ-արուք.
Արիւն.	*(Մի աղ-ար.)	Մի գործ-իր.	*Մի Հեղ-ուր.
	*(Մի աղ-այք.)	Մի գործ-իք.	*Մի Հեղ-ուք.
Ստորագ.	Աղ-այցիմ.	Գ.ործ-իցիմ.	*Հեղ-ուցում.
Ներիյ.	Աղ-այցիս.	Գ.ործ-իցիս.	*Հեղ-ուցուս.
	Աղ-այցի.	Գ.ործ-իցի.	*Հեղ-ուցու.
	Աղ-այցիմբ.	Գ.ործ-իցիմբ.	*Հեղ-ուցումբ.
	Աղ-այցիք.	Գ.ործ-իցիք.	*Հեղ-ուցուք.
	Աղ-այցին.	Գ.ործ-իցին.	*Հեղ-ուցուն.

Ն Ե Ր Գ Ո Ր Ժ Ա Կ Ե Ն

Գերբայ.	Ա. ԼԾՈՐԴ.	Բ. ԼԾՈՐԴ.	Գ. ԼԾՈՐԴ.
Անդրեւոյն.	Ազ-ալ.	Գործ-եւ.	Հեղ-ուլ.
Ըդր-անի.	Ազ-ացող.	Գործ-ող.	(Հեղ-ող.)
Անդեւ.	Ազ-ացեալ.	Գործ-եալ.	Հեղ-եալ.
Ազ-անի.	Ազ-ալոց.	Գործ-ելոց.	Հեղ-լոց.

1. Աներեւոյթն ու ընդուն.-ներկան կը հոլովին: Ազալ-ոյ. գործել-ոյ. հեղլ-ով. Ազացող-ի. գործող-աց: Աներեւոյթը յորն. շունի: Մնացած երկուքն անհոլով են:

Քանի մը Բ ԼԾորդութեան (մանաւանդ Ն, Չ, Տ վերջով) բայերուն անցեալը՝ ներգործականի մէջ ալ եցեալ կ'ըլլայ. կոչեցեալ. աղաչեցեալ. այրեցեալ: Չէղդքներէն՝ Ամաչեցեալ. ննջեցեալ. աճեցեալ.

Բայց կրաւորականի մէջ աւելի յաճախ է եցեալ անցեալը, մանաւանդ վերջահոլով. ինչպէս յաջորդ երեսը կը ճուրջեն:

2. Եւ և և լոց գերբայներէն՝ էժ էականով կը ձեւանան բաղադրեալ ժամանակները:

Սահմ. Յարախար. Գործեալ եմ, ես, է, եմք. (գործիչ եմ)

Գիրախար. Գործեալ եի, էիր, էքք. (գործիչ եի)

Ստորդս. Անդեւ. Գործեալ իցեմ, իցես. (գործ-ւ ըլլամ)

կամ անուն բային սեռականի դարձնելով. (տես 247)

Յարախար. Գործեալ է իմ, է քո, իւր, մեր. ձեր:

Գիրախար. Գործեալ էր իմ, էր քո, իւր, մեր. ձեր:

Ստոր. անց. Գործեալ իցե իմ, քո, իւր, մեր, եւ այլն:

Սահմ. Ազ-անի. Գործելոց եմ, ես, է, եմք. (պէտէ գործիչ)

Ազ--անիք. Գործելոց եի, էիր. (պէտէ գործիչ)

Ստոր. Ազ-անի. Գործելոց իցեմ, իցես, իցէ. (գործելու ըլլամ)

3. Լի գերբայ ներգործականի մէջ ալ կայ՝ երբեմն ածական, փոխանակ ող գերբայի. Առնելի՜ օրինացն: Չէղդք՝ Մտանելեացն եւ Ելանելեացն. (մտուլաց, ելուլաց):

Կ Ր ՈՒ Ռ Ր Ա Կ Ա Ն

Գերբայ. Ա. ԼԾՈՐԴ. Բ. ԼԾՈՐԴ. Գ. ԼԾՈՐԴ.
 Անբեռն. *Աղ-ալ. *Գործ-եւ. (իւ.) *Հեղ-ուլ.
 Ընդ-անիւ. — — — — —
 Անբեռն. *Աղ-ացեալ. *Գործ-(եց)եալ, *Հեղ-եալ.
 Անբեռն. *Աղ-ալոց-այի. *Գործ-ելոց-ելի. *Հեղ-լոց-լի:

1. Կրաւորականի դերբայներն հոլովական են. Ա- ներևոյթը ներգործականին պէս: Անցեալն՝ Աղացե- ւ-այ՝. գործեցել-ոյ՞. առ-ելոյ՞* — Լի դերբայն ածա- կան է եւ կը հոլովի լոյ, լե-ոյ՞. իտեիլի. տեիլի. շեղոք՝ երե-ելի շարժանի: — Անհոլով է լոյ ապառնին:

* Ոմանցը՝ Հեղլոյ, Թողլոյ, փեկ. հեղլոյ, Թողլոյ:

Բ. Ընտրու թեան էջեւ անցեալն հասարակօրէն վերջահոլովներուն է. Սրբեցելոց. պահեցելոյ. կրթեցե- ւլոց, եւայլն: — Կրաւորակերպներէն՝ կամեցեալ. նայե- ցեալ, հայեցեալ. եւ երբեմն՝ հաճեցեալ եւ խօսեցեալ: — Ընդ հանրապէս շատ քիչ բայ կայ էջեւ անցելով:

2. Կրաւորականին բաղադրեալ ժամանակներն ալ ներգործականին հետ ճշգիւ նոյն են: Այսպէս.

Յո-ւո-տ-բ. Գործեալ եմ, ես, է. եմք. (գործ-ած էմ.)
 Ան-ան-նիւ-նիւր. Գործելոց էի, էիք. (դէտ է-ործ-էի.) եւայլն:

Բայց կրաւորականն ուրիշ բաղադրեալներ ալ աւնի: — Կարգին մէջ Ա եւ Գ. լծ. փակագծիւ որո- շեալներուն տեղ՝ (որ ներգործականին հետ նոյն են,) սովորաբար եւլ դերբայիւ եւ լինի՞մ էականով բաղադրեալ ժամանակներ կը գործածուին: Այսպէս.

Անմ. ներկոյ. Աղացեալ լինիմ, (եւ ոչ՝ աղամ,) կ'աղացուիմ: Արգել. Մի լինիր աղացեալ, (եւ ոչ՝ մի աղար.) մի աղացուիր:

Երբեմն նաեւ բուն կրւբ. ձեւերուն տեղ. Տե-եւլ էղէ-, փիկ. դեսս-. (տեսնուեցաւ.)

3. Լի դերբայիւ ալ կ'ըլլայ կրաւոր: Սերել էմ, եր, լինեցիմ. (փիկ՝ տեիմ, տեի-ւ լինիր.) Ատել է նո- յա, (փիկ՝ ադի ի նոյանէ:)

Ն Ե Ր Գ Ո Ր Ժ Ա Կ Ա Ն

Ն յ առևրդուստոյ բացերը :

Երեք լծորդութիւններն ալ ունին իրենց և կա-
մուտն զբալ կրկնարդական օրինակները : (Տես Էրևս

1. Առաջին լծորդութիւնէ. Ա-ամ :

Մեմ. Ներեւ. Բանամ, Բանաս, բանայ, նամք, նայք, նան.
Անիք. Բանայի, բանայիք, նայք, նայաք, նայիք, նային.
Կարբ. Բոյի, Բոյիք, Բոյ, Բոյոտ, Բոյեք (չիտ), շին.
Ազար. Բոյից, Բոյիցեա, Բոյիցեք, Բոյիցոտ, Բոյիցեք, շին.
Հրամայակ. Բոյ կամ Բոյիք. Բոյեք.
Արհիւ. Մի բանար. մի բանայք.

Մտոր. Ների : Բանայցեմ, բանայցես, ջե. ջեմք, ջեք, ջեն.
Դերբայք. Բանալ : Բոյու : Բոյեալ : Բանալոց :

* Արմասն է Բոյ. բայց վրանն աւելցած ասանց զիրե կը կորսուի. և. կըլայ Բոյու, փնի. Բոյեմ : Այսպէս նաև՝ Բանմ, Գորմ, յեմ, շինմ, շինեմ (արմատ՝ Բոյ, Գոր, յե, շին) :

2. Երկրորդ լծորդութիւնէ. առ-նա (միշտ սլաքով) :

Մեմ. Ներեւ. Հատաննմ, Հատաննես, նն. ննք, ննք. ննն.
Անիք. Հատաննի, աննիք, ննք. ննաք, ննիք, ննին.
Կարբ. Հոտի, հոտիք, հոտ, հոտոտ, հոտեք (տիտ), տին.
Ազար. Հոտից, հոտիցեա, հոտիցեք, հոտիցոտ, վիտ, ջին.
Հրամայակ. Հոտ կամ հոտիք. հոտեք.
Արհիւ. Մի Հատաննք. մի Հատաննք.

Մտոր. Ների : Հատաննիցեմ, աննիցես, ջե. ջեմք, ջեք, ջեն.
Դերբայք. Հատաննել Հոտալ, Հատանող : Հոտեալ Հատաննելոց :

3. Երրորդ լծորդութիւնէ. Ա-ում :

Մեմ. Ներեւ. Աանում, աանուս, նու. նումք, նուք, նուն.
Անիք. Աանուի, անիք, նուք. նուաք, նուիք, նուին.
Կարբ. Աւի, արիք, ար. արոտ, արեք (տիտ), արին.
Ազար. Աւից, արիցեա, արիցեք, արիցոտ, արիցեք, արին.
Հրամայակ. Աւ կամ արիք. արեք.
Արհիւ. Մի աանուք. մի աանուք.

Մտոր. Ների : Աանուցում, նուցուս, ջու. ջումք, ջուք, ջուն.
Դերբայք. Աանուլ : Աարլ : Ատալ : Աանլոց :

* Ընդուն. ներկայի համար՝ տես Էրևս 221 :

Կ Բ Ե Ի Ռ Ր Ե Կ Ե Ն

223:) Այս ն յաւելլուածով բայերուն անկանոն ժամո-
նակներն՝ որ յաւելլուած չեն առնուք՝ ամէնն ալ Գ.
լծորդութեան տակ են, որ հասնուորագրով կ'որոշենք:

1. Ըռաջին լծորդութ. ն-ամ', (ան-ամ, են-ամ':)

Միմ'. ներլոյ. * Բանամ, բանաս, բանայ, նամք, նայք, նան.
Ընկեր. * Բանայի, բանայիր, նայք, նայք, նայիր, նային.
Կորոր. Բոյոյ, Բոյար, Բոյաւ. * Բոյոտ, Բոյոյտ, Բոյոն.
Եղոր. Բոյոյց, Բոյոյի, Բոյոյի. * Բոյոյոտ, * Բոյոյիտ, ջին.
Հրամայակ. Բոյիք կամ * Բոյկէք. Բոյորոտ.
Երէկ. * Մի բանար. * մի բանայք.
Մտոր. ներլ. * Բանայցեմ կամ ջիմ, ջիս, ջի. ջիմք, ջիք, ջին.
Դերբայք. * Բանալ: * Բոյոտլ. * Բանալոց: Բանալի:

Անո՞ւ և. Ին՞մ կրաւորակերպները ծայրէ ի ծայր
բոս Ա. լծ. կը խոնարհին:

Քահանամ, կոր. հացայ. հրմ. հացիր. անց. հացեալ:
Արեւամ, կոր. բեցայ. հրմ. բեցիր. անց. բեցեալ:
Իսկ ստորդս. կ'ըլլան նայցիմ, եւ ոչ նայցիմ:

2. Երկրորդ լծորդութենէ. ան-իմ':

Միմ'. ներլոյ. Հատանիմ, Հատանիս, անի. անիմք, անիք. անին.
Ընկեր. Հատանիք, անիք, աներ. անեայ, անիք. ներն.
Կորոր. Հարայ, հարար, հարաւ. * հարոտ, հարոյտ, ան.
Եղոր. Հարոյց, հարոյի, ջի. * հարոյոտ, * հարոյիտ, ջին.
Հրամայակ. Հարիք կամ * հարկէք. հարորոտ.
Երէկ. Մի Հատանիր. մի Հատանիք.
Մտոր. ներլ. Հատանիցիմ, անիցիս, անիցի. ջիմք, ջիք, ջին.
Դերբայք. * Հատանել. (նիլ!) * Հարիլ: * Հատանելոց. լի:
Չիմ, նիմ կրաւորակերպները անս Գրտանեաց Բիլ:

3. Երրորդ լծորդութենէ. ն-ոսմ':

Միմ'. ներլոյ. * Առնում, առնուս, նու. նումք, նուն, նուն:
Ընկեր. * Առնուի, նուիր, նայք. նուար, նուար, նուիմ,
Կորոր. * Առայ, առար, առաւ. * առոտ, առոյտ, առան.
Եղոր. Առոյց, առոյի, առի. * առոյոտ, * առլիտ, ջին.
Հրամայակ. Առէք, * առլէք. առորոտ.
Երէկ. * Մի առնուր, * մի առնուք.
Մտոր. ներլ. * Առնուցում, նուցուս, ցու. ցումք, ցուք, ցուն.
Դերբայք. * Առնուլ: * Առիլ: * Առնելոց: Առնիլ:

Անկահոն խոնարհմանք :

Անկանոն կամ զարաուղի բայերուն բառական է միայն անկանոն ժամանակները նշանակել . վառնդի կանոնաւոր ժամանակները, ինչպէս յայտնի է, ըստ իրենց վերջաւորութեանը՝ երեք կանոնաւոր լծորդութեանց տակ են՝ թէ ներգործականի եւ թէ կրաւորականի մէջ: Զորօրինակ. Երթամ, աչ. երթայի. արգել. մի երթար. սոր. երթայցեմ. աչերե. կրթալ. Գերջոյ ադ. երթալոյ:

Ա. Տամ. Գու:

ԿԴԻ. Ետու, ետուր, ետ. տուաք, ետուք, ետուն.

ԱԴԻ. Տաց, տացես, տացե. տացուք, տաջիք, տացեն.

ՀԻՅ. Տուք, տալիք. տուք: ԸԴԻ. Տուիլ. տուող: Անջ. Տուեալ:

Կրաւորականի կանոնաւոր ժամանակ՝ կոյ միայն սոր. Տայցիմ, եւ Գերջ. ադ. Տալոյ, տալի: Միացածն էական բայով. Տուեալ լինիմ:

ԿԴԻ. Տուս, տուար, տուաւ. *տուաք, տուայք, տուան.

ԱԴԻ. Տուսց, տացիս, տացի. (*տացուք, *տալիք.) տացին.

ՀԻՅ. Ը-նի: Անջեալ. *Տուեալ. տուելոյ, լով:

Բ. Գամ. Կու:

ԿԴԻ. Եկի, եկիր, եկն. եկաք, եկիք, եկին.

ԱԴԻ. Եկից, եկեսցես, եկեսցե. եկեսցուք, եկեսլիք, եկեսցեն.

ՀԻՅ. Եկ, եկալիք. եկայք: ԸԴԻ. Ը-նի: Անջեալ. Եկեալ:

Գ. Երթամ. Երթու:

ԿԴԻ. Զքայ, լքար, լքաւ. լքաք, լքայք, լքան.

ԱԴԻ. Երթայց, երթիցես, երթիցե. թիցուք, թիլիք, թիցեն.

ՀԻՅ. Երթ, երթիլիք. երթայք: Անջ. Երթեալ:

Դ. Առնամ. Ընի:

ԿԴԻ. Արարի, արարեր, արար. արարաք, բէք (բիք), բին.

ԱԴԻ. Արարից, արացես, արացե. արացուք, արիք, արցեն.

ՀԻՅ. Արա, արալիք. արարէք: (ԸԴԻ. Արարող, առող.)

Անջ. Արարեալ:

ԿԴԻ. Արարայ, արարար, արարաւ. *րար, րայք, րան.

ԱԴԻ. Արարայց. րարացիս, րարացի. *րարացուք, *րարիք. րարցին.

ՀԻՅ. Ը-նի: Անջեալ. *Արարեալ, արարելոյ, բելով:

Ե. Յառնեմ. - Կ + Ելլ:

ԿԿԻ. Յարեայ, յարեար, բեաւ. բեաք, եայք իմ երուք, եան.
ԱԿԻ. Յարեայց, յարիցես, յարիցէ. բիցուք, բիլիք, բիցեն.
ՀԻԿ. Արի, յարիլիր. արիք: Անչ. Յարուցեալ, բուցելոյ:

Զ. Գնեմ. Գնիլ:

ԿԿԻ. Եդի, եդիք, (եդեր,) եգ. եգաք, եդիք, եգին.
ԱԿԻ. Եդից, դիցես, դիցէ. դիցուք, դիլիք, դիցեն:
ՀԻԿ. Դիք, դիլիր. դիք: Անչ. Եդեալ:
ԿԵԻ. ԿԿԻ. Եգայ, եգար, եգաւ. *եգաք, եգայք, եգան.
ԱԿԻ. Եգայց, դիցիս, դիցի. *դիցուք, *դիլիք, դիցին.
ՀԻԿ. Իչ. Լնի. — յ+. եգարուք: Անչ. *Եդեալ, եգելոյ:

Է. Լսեմ. Լսիլ:

ԿԿԻ. Լուայ, լուար, լուաւ. լուաք, լուայք, լուան.
ԱԿԻ. Լուայց, լուիցես, լուիցէ. լուիցուք, լուիլիք, ցեն.
ՀԻԿ. Լուր, լուիլիր. լուարուք: Անչ. Լուեալ:

Ը. Ճանաչեմ. Ճանչուլ:

ԿԿԻ. Ծանեայ, ծանեար, ծանեաւ, նեաք, նեայք, նեան.
ԱԿԻ. Ծանեայց, ծանիցես, նիցէ, նիցուք, նիլիք, նիցեն.
ՀԻԿ. Ծանիր, ծանիլիր. ծաներուք: Անչ. Ծանուցեալ:

Թ. Ուտեմ. - ԿԿԻ:

ԿԿԻ. Կերայ, կերար, կերաւ իմ եկեր. կերաք, բայք, բան.
ԱԿԻ. Կերայց, կերիցես, կերիցէ. կերիցուք, բիլիք, բիցեն.
ՀԻԿ. Կեր, կերիլիր. կերայք: ԸԿԻ. Կերող: Անչ. Կերեալ:

Ժ. Ունիմ. Բռնիլ*:

ԿԿԻ. Կալայ, կալար, կալաւ. կալաք, կալայք, կալան.
ԱԿԻ. Կալայց, կալիս (ցես), կալի. կալուք, կալիլիք, կալին.
ՀԻԿ. Կալ, (կա), կալիիր. կալարուք: Անչ. Կալեալ:

* Ունիմ բայը կանոնաւոր ժամանակներուն մէջ ԹԷ
-ռնիաւ կը նշանակէ եւ ԹԷ բռնիլ:

Այսպէս ալ. Ընդունիմ. անկանոն ժամանակներուն մէջ՝ Ընկալայ, Ընկալայց. Ընկալ. Ընկալեալ:

Լուայ, ճանիայ. Կերայ եւ խայ ներգծ. կատարեալ-
ներն եւ իրենց այց ազանին կրտարականի մէջ ու-
րիչ բայերով կը ձեւանան: Չորրորդակ. Լուայ,

լւ-ոյց. կրբ. Լսելի եղէ, եղէց. (կամ գիմազուրկ՝ Լու
եղեւ. լուր լիցի) — Ծռնիւյ, է-ոյց, կրբ. Ծռանուցայ,
դայց — Կիւրոյ, բ-ոյց, կրբ. Կեր եղէ. ճարակ է-
ղէց — Կ-լւյ, լւյց. կրբ. Կըստի ըմբռնեցայ, կա-
լեալ կամ ձերբակալ եղէ, եւայլն:

ԺՆ. Ըմպեմ. Ի-ԲԼ

Կոր. Արբի, արբեր, արբ. (էարբ.) արբար, բէք (բէք.) բին.

Ա-Դ. Արբից, արբես, արբցէ. արբցուք, արբջիք, արբցեն:

Հ:Ճ. Արբ, արբիք, արբէք: Անց. Արբեալ:

Կայ ընդունել. Արբեցող. Ի-Բ. (արբեմք բայեն):

Կրբ. Արբեալ եղէ, եղիցի: Կանոնաւոր ժամանակե-
րը՝ Ըմպի, Ըմպիցի:

Քայերոս խոնարհմանց վրայ գիտելիք:

1.

Ընդհանուր գիտելիք: — Չեզոք բայերէն ոմանք
ներգործականի կերպ կը խոնարհին ու կ'ըսուին Ննք-
գործակնայ. եւ ոմանք կրաւորականի կերպ՝ եւ կը կո-
չուին կրաւորակնայ:

Ներգծ. եւ ներգործակերպ բայերուն կտր. եզ.
Յգ դէմքն եթէ միավանկ է՝ սկիզբը շատ անգամ է
կ'առնու. էհեղ. էբաց. էհատ. էմուտ. էուտ. էարբ.
էարի, էած: Իսկ եթէ բազմավանկ է, է շ'առնուր. Ա-
նէծ. կացոյց. Խողաց: Այսպէս նաեւ միւս հինգ դէմ-
քերն ու կրաւորականը՝ եհիք. եհաւ:

Ապառնի կ'ըլլայ՝ կտր. եզ. Ադէմքին վրայ ց աւ-
ելցրնելով. Բացից. հեղից. գործեցից. — բացայց. հե-
ղայց. գործեցայց: Ար զարտուղի՝ Երոս, ապա. որոց:

Ապառնի չք. Չր դէմք «լի» միանդամայն չք.
հրամայական է: Ասկէ եզ. հրամայականն ելած է՝ Ա-
ղա-Չիք. տեսիլք:

2.

Մանր զարտուղութիւններ: — Ա. Ո-ցանէմ մատ-
նկաւ բայերուն որ Հարանէմին պէս կը խոնարհին, հրա-
մայականը կ'ըլլայ:

Հատ-ուցանէմ, կտր. հատ-ուցի. հրմ. հատ-
անց. հատ-ուցեալ: (Յես աշխարհարար՝ 235:)

Անցողականը (232.) սովորաբար դժբախտ կ'ըլլայ. Յամ ընդեւ. ետու. տանեւ. տուր ինչ գիտեւ. (233.)

Բ. Եկամուտ չ, նչ, եւ ն զիր ունեցող կրաւորակերպ շէղորներ:

Երկրորդ լծ. չ, նչ յաւելուած ունեցող կրաւորակերպները, եւ Գ լծ. ն ունեցողներէն սմանք սհմ. կար. Եայ կ'ըլլան. սրմէ ապու. Եայց, իցես, եւ հրմյ. յք. երոտ այսպէս.

Հանդ-չիմ, հանդ-եայ. եայց, իցես, իցէ. իր, երուք. երկ-նչիմ, երկ-եայ. եայց, իցես. երկ-իր, երուք. Մած-նում, մած-եայ. եայց, իցես. մած-իր, արուք:

Ասոնցմէ կը զարտուղին դարձեալ՝

1. Զարինոմ, Մարդնչիմ եւ Մարչիմ, Եայ. — հրմյ. յք. շարինիմ, մարդիմ, մարիմ, կամ մարերոտ:
2. Քաշնոմ, ցեայ. — անց. տաշ-եալ, (փխկ. - ու-ցեալ):

Ասոնց ամէնուն անցեալն իրենց ներդործականէն սունուած է. Հանդո-ցեալ. մասո-ցեալ. զարթո-ցեալ. (հանդո-ցանիմ, եւայլն ներդործործականներէն):

Իսկ ամենեւին զարտուղութիւն չունին անոնք՝ որոց կար. այ ե. ինչպէս՝

Զրօնում, զրօսայ, սայց, սցիս. սիր. սարուք. սեալ: Ջեռում, ոսյ, աւայց. սիր. սարուք. սեալ. եւայլն. — Միայն կրդնում՝ սոով է. երդօսայ, երդօսայց՝ դօիցես. դօիր. դօարուք. դօեալ:

Անխնիմ բայը հրմյ. յք. կ'ըլլայ՝ անխերոտ (փխկ. - րոտ.) իսկ Ախնիմ՝ կ'ըլլայ՝ ախերոտ եւ ախերոտ:

Հարչանիմ ներդործ. բային է յաւելուածն՝ անկանոն ժամանակներուն մէջ կը կորսուի. Հարի, հարից, հար. — հարայ, հարայց, հարեալ:

3.

Խառն խոնարհմունք: — Ատիմ, գիտիմ, կարիմ եւ մարիմ Բ լծորդ. բայերը՝ միայն անկանոն ժամանակներուն մէջ Ա լծորդ. տակ են.

Ատոցի, ատացիք, ատոց. ացոտ: Ատոցից, ատացես, ցե: Ատ, ատաղիք, ատացեմ: Ատացեալ: Կրաւորական՝ Ատոցայ. ատացայց, ատացես, եւայլն:

Նոյնպէս՝ Գիտացի, ացից, ւ, ացեալ: Աարացի, մարթացի հրմ. չունին: — Ընդ. ներկաց՝ Ասու, գիտու, կարու:

Ածեմ, բերեմ, հանեմ, նստիմ պարզ բայերուն անկանոն ժամանակներն ալ (Հոգաւնէմին պէս) Գ լծ. տակ են.

Ածի, ածեր: Ածից, ածցես: Ած, ածիր: Ածեալ: Բերի, բերեր: Բերից, բերցես: Բեր, բերիր: Բերեալ: Հանի, հաներ: Հանից, հանցես: Հան, հանիր: Հանեալ: Նստայ, տար: Նստայց, ցիս: Նխատ, նստըիր: Նստեալ:

Ընկենամ բայն անկանոն ժամանակներուն մէջ Բ լծ. տակ է. — կոր. ընկեցի, ընկեցեր, ընկեց. ապա. ընկեցից, եացես. հրմ. ընկեմ, ընկեցեմ. անց. ընկեցեալ: Արաւորական՝ Ընկեցայ. ընկեցայց, եւայլն:

Կամ եւ Լամ, հրամայական՝ Կաց, ւաց: Նոյնպէս Կեմ, հրմ. Կեց. — կար. Կեցի. ապա. Կեցից. դերբ. Կեալ. Կեցեալ. Կելց. Իսկ ստոր. Կեցեմ (փխկ. Կեայցեմ):

Հաս կրաւորակերպ չեզոքներուն եւ Հասարակ բայերուն (տես թիւ 5.) հրամայականը ներգործակերպ է եզականի մէջ.

Նստիմ, նստայ, նստ.	Իմանամ, ցայ, իմ.
Տանիմ, տարայ, տար.	Մոռանամ, ացայ, մոռամ*.
Գորցոյմ.	Որսամ, ցայ, որսամ.
Դառնամ, դարձայ, դարձ.	Ողորմիմ, ողորմեմ եւ մեաց.
Ընթանամ, ացայ, ընթեմ.	Համարիմ, բեմ եւ բեաց:

Նոյնպէս Զան. գնա. գնան. յոսա. ցնթեմ եւ յք. ցընթացեմ*: Բայց յղքնակիները կրաւորակերպ են. Ընթեցարսոմ. իմացարսոմ. ողորմեցարսոմ, եւայլն:

* Այսինքն՝ ներգործականի նշանակութեամբ:

** Ցնթեմ կրաւորակերպ բային ապա. Յգ դեմքերն ալ ներգործակերպ են. ցնթացեմ, ցնթացեմ:

4.

Արկին ձեւով խոնարհմունք: — Կան բայեր որոնք կամ ամբողջ կամ ըստ մասին երկու կերպ կը խոնարհին.

Ծաղկեմ, եցի. եւ ծաղկեմ, եցայ. Դատեմ, եցայ. եւ գատեմ, եցեմ. Բնակեմ, եցի. բնակեմ, եցայ. Սխալեմ, եցի. սխալեմ, եցայ:

Ար գտնուի լէ՛ք հրամայականն ալ կանոնաւորնե-
րուն պէս ձեւացած. Մտանկջիբ. տեսանկջիբ. լիւնջիբ.
օտիջիբ. բաղմիջիբ. (փխկ. մտջիբ. տեսլիբ. լիլիբ. կե-
րիջիբ. բաղմիջիբ.) — Ընդ. ներկայ՝ Տեսանող եւ տե-
սող.) Հարկանող (եւ ոչ՝ հարող.) Բայց անմ եւ եւմ՝
միշտ կ'ըլլան օջող, եջող. իսկ ն, նլ եկամուտ գրով-
ներն ընգունելութիւն չունին:

Ասոր հակառակ կայ նաեւ (կանոնաւոր ժամա-
նակներէն՝) անկանոն ձեւով ստորդօ. Եթէ մեղէջէ+,
երթիջէ+, լուիջէ+. (փխկ. մեղանչիցէք, երթայցէք.)

Արուոր. անկար. -ի-ք փխկ. -եր կայ քիւ տեղ.
Ճանաչար. կոչար. — Այսպէս նաեւ կրբ. աներեւ.
եւ՝ որ ընտիր չէ. Գործիւ. բառիւ. բանիւ. հեղանիւ:

Ներգրծ. կար. յք. 2₇ դէմք՝ լաւագոյն է -իտ
քան -իտ. բայց կրբ. ունի օյտ եւ որոտ, կրկին ձեւով:
Միայն թէ ամէն բայ շ'ունենար որոտ ձեւով կար.
ժոնաւանդ զարտուղի բայերը:

Համբերեմ՝ թէ Գ եւ թէ Բ լծորդ. ձեւով կը
խոնարհի անկանոն ժամանակներուն մէջ. կար. Համբե-
րի, համբեր, եւ Համբերեցի, համբերեաց. տպո. Համ-
բերից, եւ համբերեաց. հրմյ. Համբեր, եւ համբերեա:

5.

Պակասուոր խոնարհումը: — Մինչեւ հիմայ
տեսանիք սր ամէն բայ ամէն ժամանակ շ'ունենար: Ա-
տոնցմէ զուս՝

Ա. Բուն Պակասուանոր բայերն (219.) են՝ 1.
որ միայն կանոնաւոր ժամանակներն ունին, եւ 2. որ
միայն անկանոն ժամանակները, եւ դարձեալ 3. որոնց
միայն քանի մը դէմքը գործածական է:

1. Սեմ. ներչ. Պարտիմ. պարտիս, տի. տիմք, իք, ին.
Անի. Պարտէի, տէիր, տեր. տէաք, էիք, էին.
Սոր. ներչ. Պարտիցիմ, ցիս, ցի, ցիմք, ցիք, ին. —
դէրտ էմ. կամ քուքտ օնիմ:

2. Սեմ. ոչո. —, դողցեւ, դողցէ. ցուք, ջիք, ցեն.
հրամայալ. Դող, դողլիք. դողէք. — Ըսէ:

3. Գոյ. դոն: Կոյր. դոյին: Գուցէ. ցեն: (Գու.) — իայ:

4. Կայ. կան: Կայր. կային: Կայցէ. ցեն: (Կալ.) — իայ:

Ձառ է կոմ, կոմ, կոմ ամբողջ շէգոք բայն որ կե-
նաւ, կայնիւ կը նշանակէ: — Այս երկու բայերով կը
լինուին Գոյ իմ. կոյ իմ. շկոյ իմ. (օւնիմ. շունիմ):

Բ. Գրաբարի մէջ Հասարակ յայ բառաձևերը,
միայն կրբ. ձևով՝ թէ կրաւորականի եւ թէ ներ-
գործականի տեղ կ'անցնին: Այսպէս են՝ Համարիմ,
համարեցայ. (Համարիլ եւ Համարուիլ, կամ Համրել եւ
Համրուիլ.) Մոռացաւ, (մոռցաւ եւ մոռցուեցաւ.) Գո-
ղապիւն, (ղողնան եւ գողցուին.) Ընթեմնուին, (կր կար-
դային եւ կը կարդացուէին.) եւ այլն:

Ա եւ Գ լծ. Հասարակ բայերուն կրաւորականը
սովորաբար լինիմ էականով կը ձեւանայ. Մտապեայլ
լինիմ, կամ ի մտապցունս լինիմ. մտապցո՞ւք եղևն:

Կոմիմ, էցայ, էոց. ներգործական նշանակու-
թեամբ է, եւ կրաւորական շունի: Գերբայ՝ կոմել. կո-
մեցող. կոմեցեալ:

Հասարակ են բոտ իմիք նաեւ Գ լծ. կանոնաւոր
ժամանակներն որ փակագծիւ սրոշեցինք, (Երևս 225.)
Թողըցո՞ւն մեղք. (թողուին.) Մին առնուցո՞ւ. (առ-
նրի.) Առնուց է քաղաքն. (պիտի առնուի.) — կամ
կրաւորականէ շէգոք (474.) Ծով ոչ լո՞ւ. Գինին հե-
ղո՞ւ. Ջեղո՞ւն հնձանք. եւ այլն: Իսկ Ա լծ. մէջ շէգոք-
ներու յատուկ են այդ կրաւորական ժամանակները.
Բանան դրուէք. (կը բացուին.) Երկիր որ ոչ Բանաս.
(չես թըլիր.) Ընդ Բանալ դրանցն: Բանայցե՞ն՝ աչք
ձեր:

* Այցիմ՝ ձեւը կրաւորականի յատուկ է. Բանայցի-
բանայցի:

Գ. Դիմագոտրի կամ Միագիմի բայերը. (222:)
Մուկ. Ցուէ (ինձ, քեզ.) Ցուէր: Ցուեայ: Ցուեացէ:
Մոր. Ցուիցի: Գիբիցայ. Ցուեւ. ցուեաւ. — կը ցաւիմ:

Միայն կանոնաւոր ժամանակներն ունի՝
Մարթի: Մարթեր: Մարթիցի: Մարթել. — կուրիլէ է:

Դարձեալ՝ Արժան է. ի դէպ է. բաւ է. հարկ
է. պարտ էր. անկ իցէ. դէպ լինի, լինէր, եւ այլն:

6.

Բացասական բայեր՝ — Բային սկիզբը ոչ կամ

չ գնելով: Ոչ տեսի կամ չտեսի. ոչ եղև կամ չեղև: Ոչ գոյին կամ չգոյին. — ոչ գոյ. Վայ:

Այս վերջիններուս տեղ շատ անգամ կ'ըսուի սՀմ. ներկ. եզ. չէ, Չէ ուրեք. (այսինքն ոչ գոյ) Չէ իմ ընկեր. (չուհիմ.) չէ մեր տեսեալ. (տեսած չուհինք):

Իսկ արգելական ունին հրամայականէն զատ ապառնին, ստորդս. եւ աներեւոյթք. Մէ տեսից. թէ ասացէ. թէ ասիցեն. թէ լինել. թէ վաղվողել, եւ այլն:

ԱՆՓՈՓՈԹ ՄԱՍՈՒՆՔ - ԲՈՆԻ

Շատ անփոփոխ մասունք-բանի զանց կ'առնենք հոս կրկնել՝ որոնք տշխարհաբարը գրաբարէ փոխառեալ կը գործածէ, եւ որ քերականութեան Ա Մասին մէջ յիշուեցան. (Գլ. Ե. Զ. Ի. եւ Ը):

Մտկայ:

Նախագիտելիքը տես Ա մասին մէջ՝ Երես 73:

Արք գիտացի. (հիմայ.)	Մտին էնքրտ. (ներս.)	տրակ.
Ն-ի զխոսն եւ աղա զցորեանն. (յառաջ, ետքը.)	կացին է ներտ. (ներսը.)	ներգոյ.
Ե՞ք Եկիր այոր. (երբ.)	Ելին արտտ. (դուրս.)	արա.
Մէնչ (դեռ) զարմացեալ էին. (երբ դեռ.)	կացին արտտոյ. (դուրսը.)	ներգոյ. (տէն գրտէն.)
Գեռ էս. (դեռ նոր.)	Ներտոյ եւ արտտոյ. (ներս-ներս)	Զանգ եւ հանապաղ. (միշտ, ամէն օր.)
Միշտ, ամէն օր.)	Յետոյ զղջացաւ. (ետքը.)	Յետոյ. (ետեւէն, կոնքրկէն.)
Վաչ մեռաւ. (չուտ. կամ Ոչ կամին. Մէ խնդրեր. Ոչ եւս. Մէ եւս. (ալ չէ. ալ մի.)	չուտ. կամ լուտ. (ամէնէն)	Զոսի յետոյ. (ամէնէն)
Ոչ կամին. Մէ խնդրեր. Ոչ եւս. Մէ եւս. (ալ չէ. ալ մի.)	ետքը.)	Տախտին ոչ իմանայք. (դեռ.)
Չէ է կատարած. (դեռ իրօք, իրաւ.)	կայր թէ ոսթ. (զատ.)	Ի քոյ կացին. } (մեկդի.
Երթի այնպէս. (իրօք, իրաւ.)	կայր թէ ոսթ. (զատ.)	զատ.)
Կարէ ստիպեաց. (շատ.)	կայր թէ ոսթ. (զատ.)	Ի զոսի վաստակեցի. } (փուծ
Խնդացին յոյժ. (շատ.)	կայր թէ ոսթ. (զատ.)	Ընդ վայր ջանացայ. } տեղ.
Հեթի ընթանային. (ոտք.)	Թէրեւս ամաչեացեն. (գու-	Արքէն իսկ. (հիմակուրնէ.)
Արքէն իսկ. (հիմակուրնէ.)	ցէ.)	

Մասնական ահոււններէ ածանցեալներ.

Ո՞ր իցէ նա. ներք. (նւրէ.)	Յ՞՛՛՛, Յ՞՛՛՛ երթ տղեո. արեւ. (նւր երթաս.)
Ո՞ր էսն երթամ. արեւ.)	[[(տեղ մը.)
ուր որ.)	Ո՞տքի՞ ճանաչես զիս.
Եթէ արեւ. Ոչ արեւ.	Եւ այլ արեւ. (տրիշ տեղէ մ'ալ.)
Չի՞ կոչեցեր զիս. (ինչո՞ւ.)	Ընդէր, Հի՞մ. } (ինչո՞ւ.)
Չի՞ արդ. (ինչպէս.) [չափ.]	Զմէ՞, առ իմէ՞. } Եր. 218.)
Քանի՞ գեղըցկացար. (ինչ-	

Գերանունական մակբայներ. 3. գէմքի համեմատ:

	1.	2.	3.
Աստ.	Այդր.	Անդ. ներք. (հոս*. արարար.)	
Այսր.	Այդր.	Անդր. արեւ. (հոս. արարար.)	
Աստի.	Այսի.	Անտի. քցու. (հոսկէ, աստեղէն.)	
Աստէն.	—	Անդէն. ** ներք. (հասնոյն տեղէն.)	
Այսրէն.	Այդրէն.	Անդրէն. արեւ. (գարձեալ հոս.)	
Աստուստ.	—	Անդուստ. քցու. (ասկէ.)	
Այսպէս.	Այդպէս.	Այնպէս.	
Աւասիկ.	Աւաղիկ.	Աւանիկ. (ահա.)	
Այսօր.	—	Այն օր.	
Այժմ.	—	Յայնժամ. (հիմայ. սն աստէն.)	
(Ես)ինձէն.	Քեզէն.	Իւրովի. } (ինք իրէնս. ինք իր-	
(Մէքմեղէն.	Չեզէն.	Ինքնին.*** } մէ, եւայլն):	
Որպէս. (ինչպէս.)	Սոյնպէս.	Գոյնպէս.	Նոյնպէս.
Չափ.	Այսչափ.	Նոյնգունակ,	Եւայլն:

* Այս տեղս միայն առաջին գէմքի նշանակութիւնը կը դնենք, որմէ 2դ եւ 3դ գէմքերուն ալ կ'իմացուի. զորօրինակ՝ արդ, այդ տեղը. անդի, այն տեղէն, եւ այլն:

** Անդէն կը նշանակէ նաեւ՝ շուտ մը. եւ Անդրէն՝ գարձեալ, նորէն:

*** Ինքնին երեք գէմքի ալ կրնայ զործածուիլ:

Արկնաւոր մակբայներ.

Ամի ամի.	} (ամէն տա- Բացէ ի բաց.	
Ամ յամէ.		Տանէ ի առն. Տուն ի տանէ.
Ամ ըստ ամէ.		} րի.) (տընէ առն.) [լուխ.)
Օր ըստ օրէ. (ամէն օր.)	Ծայր ի ծայր. (զլիսէ զը-	

Առ սակաւ սակաւ. (կամաց կամաց) կարճիկարճոյ. (համառօտ.)
 Իսկ եւ իսկ. } (անմիջ-
 Մերձ ընդ մերձ. } (անմիջ-
 Հուպ ընդ հուպ. } (Հապէս.)
 Իսառն ի իսառն. (իսառնակ,
 անորոշ կերպով.)
 Հազիւ հազ. (հազիւ.)
 Եւս քան զեւս. (միշտ աւել-
 ւի.)

Մակրայակերպներ .

Սակաւիկ մի. Փոքր մի. Սրտի մտօք. (սիրով.)
 Գամ մի. (մէյ մի.) Գո-ցելուիցեն. (չըլլայ թէ.)
 Փոքր ի շատե. (քիչ շատ.) Բերան ի բերան. (բերնէ
 Լրիւ իւրով. (բովանդակ.) բերան.) [բեմն.)
 Ընդ սր. (ի՞նչ ճամբով.) Է զե, Է ուրեք զե. (եր-

բրեմն մի եւ նոյն մակրայը քովէ քով կը կը-
 կնուի, որ վարը մասանց-բանի կրկնութեան մէջ կը
 տեսնենք. (երես 247.)

Նախդիր են Նախադրութիւն:

Նախդիրներն են՝ շ, ի, յ, ց. եւ երբեմն առ,
 ընդ, ըր:

Նախդիրն ասով կը զանազանի նախադրութեանէ՝
 որ առաջինը հօլովին նշանակութիւնը կը փոխէ, կամ
 հօլով կը շինէ, (Հոլովակերտ.) իսկ երկրորդը հօլով
 կ'առնու եւ նշանակութիւն մը կ'աւելցընէ բառին վրայ,
 (Հոլովառու.) զորօրինակ. Ասեն ցնա, (անոր.) Ասեն
 վստն նորա. (անոր համար) Այս պատճառաւ՝ Առ եւ
 ընդ երբեմն նախդիր են եւ երբեմն նախադրութիւն:

Նախդիրներն իրենց անուան միշտ նախադաս են:
 Նախադրութիւններէն ոմանք նախադաս են եւ ոմանք
 յետադաս: Կան ալ որ թէ՛ առաջ թէ՛ ետ կը դրուին:

1. Հայցական խնդրով նախադրութիւններ:

Առ ջուրս. (ջրերու քով.) Ընդ իս եւ ընդ նա. (մէջեր-
 Առ իս.՞ (քովս.) նիս.)
 Առ նախանձ. (համար.) Ընդ քաղաքն. (մէջէն.)
 Առ ատեւ. Առ հազաւ. Ըոք քաղաքն. (անդին.)
 Ընդ իս՞. (հետս.) Ըոք գարծա իւր. } (համե-
 Ընդ իշխանս. (հետ.) Ըոք ամենլուսնին. } մատ.)

Նախորդիւ հայցական.

Մէնչի-ի ծով. Բնչի-ցերբ.
 Ա-ի կեանս. Ա-ի խրատ. Բ-ն զԹշնամիսն իմ. (աւելի.)
 Արագ ա-ի լսել. (լսելու.) Իքբե-ղհուր. (կրակի պէս.)
 Մէնչի-առ. նա. Որդե-ղաղանի. (պէս.)

* Ա-, է, ց, ըդ, ը-ր բաւերուն քով. Խ դերա-
 նունը միշտ հայց. հոլով կը դրուի, փիկ. արականի:

Ա-, (քով.) ընդ, (հետը) եղակիի մէջ արա-
 կան կ'ուզեն. եւ յոքն. մէջ հայցական: Այսպէս է
 նաեւ ներդրականին է նախորդը:

2. Սեռական խնդրով.

Ա- նախանծու. (համար.) Ա-նոց սրոյ եւ. դաւաղանի.
 Ընդ իմ. (իմ անդու.) Յեք այտորիկ. (կտրը.)
 Ա-ն մեր. (մեղի համար.) Չօքէն տղայոց. (պէս.)
 Ա-նքէ ձեր } դատեցայ. Ի վերայ մեր. } (վրայ.)
 Չեր ա-նքէ } (առջևէր.) Ի մեր վերայ. }

Հոլովուած զոյականներ ալ իրենց յատկացուց-
 չին քովը նախադրութիւն եղած են. Յաղագս առնելոյ.
 Կը աղագս. քս աղագս. (քու պատճառաւ.) Ի ձեր
 աղագս. (ձեր պատճառաւ.) Ի Բեջ լերանց. Ի Բեջ ձե-
 րում. (մէջը.) Ի Բեջ վիմաց. (մէջէն.) Չհեք նորա.
 Չհի մեր. կամ՝ Չնորա զհեք. Չմեր հի. (ետեւէն.)

3. Տրական խնդրով.

Ա-նմա. Ա-դրան. (քով.) Լ- է լ- ժողովրդեանն.
 Ընդ ում. (որո՞ւ հետ.) Ինձ լ- է լ-. (լսեցընելով.)
 Ը-ր հրամանի. (համեմատ.) Մէնչի-անդրէն դառնալոյ.

4. Բացառական խնդր. (նախորդիւ եւ աննախորդ)

Ա- օրինակէ. (օրինակ ըլ- Ա-ի քէն. (քու քովէդ,
 լալու համար.) կողմանէդ. քու քովդ.)
 Ա- ականէ (նորա). (ակն- Ա-ի ծառոյն. (ծառիւ
 ածութեան համար.) քովէն.)
 Ա- յիշատակէ. Ընդ աջմէ. (աջ դին, դիէն.)
 Ա-ի չգոյէ. (չըլլալուն Ը-ր նմանէ, Ը-ր նոցանէ.
 համար.) (ետեւէն, յաջորդելով.)
 Ա-ի քաւելոյ գմեղս. Ը-ր հարաւոյ. (կողմանէ.)

Ի սկզբանէ հետէ. (ի վեր.) Յայտ՝ հետէ. ՅԱզամայ
Բայ ի քէն. (քեզմէ ի զատ.) հետէ. (ի վեր.)

Ծ. Գործիական խնդրով.

Ա- ճանա- } (վրաները. բակաւն. (օրովը. ժամա-
պարհաւ. } քովերը. նակները.)
Ա- լերամբն. } քովէն.) Հնգիւ լո՛՛ք. Միջովք լո՛՛ք.
Փոքր է ա- նովաւ. (քովը, Ընդ թղննեաւ. (տակը.)
բաղդատու թեամբ.) Հանդերձ մարբն. } (մէկտեղ.)
Ա- Թարայի. Ա- աշտա- նովաւ Հանդերձ.)

Շտպիսայ :

Գործածական շտպիսայներն են՝

Գ.հաւած է- ես. (ես ալ.) Ետես ղի բարի է. } (որ.)
Եւ ինքն է- (ինքն ալ.) Լուար ղի ասէին. }
Մեղէն ի- ի լուար. Զի, (որդե- ղի) գիտացից.
Ի- ի ղի՞ մկրտես. (հապա.) Զի, Գ-նի. (վասնզի.)
Մի՛ յայնի՛ր- յլ յայնի՛ն. Թե՛ղե՛ր ի շարնի՛ղե՛ր ի բարի.
Ա- (ա-րե՛մն) ազատ են. (թէ շարի եւ թէ՛ բարույ.)

Միջարկութիւն :

Ո՛, ո՛, փախբուք. Ա- շ. Ա- շ ինձ.
Ա՛, ա՛, տէր. Եղ- ի ղու. (վայ քեզ.)
Օ՛ն, եկայք. Օ՛ն, արիք. Ո՛ սքանչելիք.
Աղէ դու. Աղէ ասա. Ո՛վ մարդասիրութեանն :

Օրինակներէս կը տեսնես որ միջարկութիւններէն
ումանք կրնան հոյով մ'ալ խնդիր առնուլ :

Անվտփոյե մասանց-բանի վրայ գիտելիք :

1. Միեւնոյն անվտփոյե մասն-բանի հոյով առած՝
նախադրութիւն է, իսկ բայի վրայ՝ մակրայ է. ինչպէս.
Ը-ը զնովաւ. եւ Ը-ը գալ. — Ասկէ զատ

2. Կայ բուն մակրայներէն՝ որ խնդիր առած
եւ նախադրութիւն եղած է. ինչպէս. Յեթոստ խո-
ւՄՌ.

բանին. յե֊րոյ նորա կայր. է վերայ երկնից. յոյնկոյն գետոյն. արքայոյ այգւոյն. ակամայ նորա. ժեկոսէ յամբոխէն. եւ այլն:

3. Կայ նախադրութիւն՝ որուն ինդիրը զօրութեամբ դրուած եւ ինք մակրայ եղած է. զորօրինակ. ընթացաւ ընդ առաջ. (այսինքն՝ որգւոյն.) է վերայ հասանել. (այսինքն՝ իրայն.) երթայր առաջէ կամ գինէ. (այսինքն՝ նոցա):

4. Ուր, ուրէտ, ուստէտ, երբեմն մակրայներն ածականով մ'ալ կը բանին. Այլ ուր կամ այլուր. այլ ուրէտ, (ուրիշ տեղ.) ամենայն ուրէտ. (ամէն տեղ.) յո ուրէտ, (նւր.) այլ ուստէտ. (ուրիշ տեղէ մր.) եւ ուստէտ, եւ այլն: Իսկ անբամ զոյականով՝ Քանիցս անգամ. երբցս անգամ:

5. Կան բաղդատական մակրայներ ալ. Վաղագոյն. աւելագոյն. յառաջագոյն, եւ այլն:

Հ Ա Մ Ա Չ Ա Յ Ն Ո Ի Թ Ի Ի Ն

Անուն-բայի միշտ ուղղական է: Բայց սովորաբար սեռական կը դրուի՝ երբ բայն անցեալ է. Նորա առեալ զպատառն՝ եւ արտաքս. (անիկայ պատառն ստած՝ դուքս ելաւ:

Տրական կը դրուի անուն-բային՝ երբ բայն անկրեւոյթ է. Ոչ կամիմք թագաւորել դժաւ: Լսել էնչ զձայն քո: (Որ ատիկա թագաւոր ըլլայ. որ ես լսեմ):

* Աներեւութին ներգոյականն ալ կրնայ տրական առնուլ. Յանցանել ինչ ընդ անապատս ի կալ նա յաղթես: (Փիսկ. յանցանել աս. ի կալ նորս):

Անեղական անուն-բային, թէեւ նշանակութիւնն եզակի ըլլայ, յոքնակի բայ կ'ուզէ: Աննման էն այլոյ կեանք նորա: Լաւատք քո կեցողին զքեզ:

Ածական, Յատկացուցիչ Բացայայտիչ՝ ամէնն ալ կրնան գլխաւոր գոյականէն թէ՛ յառաջ եւ թէ՛ ետքը դրուիլ. Բայց նախդիրը միշտ նախընթացը կ'առնու. այսպէս.

Ածակ. Ի սրբոյ Հոգւոյն. — Ի Հոգւոյն սրբոյ:
 Յտկց. Ձաշխարհն Պարսից. — ՁՊարսից աշխարհն:
 Բյյյտ. Առ արքայ Արտաշէս. — Առ Արտաշէս արքայ:

* Յարարեալան եւ Հարցական յատկացուցիչք միշտ նախագաս է: Ձսբոյ զգիրսն Հրաման եւ սյրել: Ձսբոյ պատկեր եւ զգիր ունի (դասեկանդ):

Ասոնց համաձայնութեան ընդհանուր կանոնը հետեւեալն է:

Ա. Նախագաս ածականը սովորաբար անհոլով կը մնայ. իսկ յետագասը գրեթէ միշտ կը հոլովի. այսպէս-

Նախագաս.

Յետագաս.

Եղ. Ուղ. Վայրենի՞ ծառ.⁸
 Հյց. զՎայրենի ծառ.
 Ս. Տ. Վայրենի ծառոյ.
 Բցո. իՎայրենի ծառոյ.
 Գրծ. Վայրենի ծառով.
 Նրդ. իՎայրենի ծառ.

Ծառ⁸ Վայրենի՞.
 զԾառ Վայրենի.
 Ծառոյ Վայրենոյ.
 ԻԾառոյ Վայրենոյ.
 Ծառով Վայրենեա.
 ԻԾառ Վայրենի*.

Յբ. Ուղ. Վայրենի ծառք.
 Հյց. զՎայրենի ծառս.
 Ս. Տ. Վայրենի ծառոց.
 Բցո. իՎայրենի ծառոց.
 Գրծ. Վայրենի ծառովք.
 Նրդ. իՎայրենի ծառս.

Ծառք Վայրենի.
 զԾառս Վայրենիս.
 Ծառոց Վայրենեաց.
 ԻԾառոց Վայրենեաց.
 Ծառովք Վայրենեոյ.
 ԻԾառս Վայրենիս:

* Անհոլով ներդրականին ածականն ալ անհոլով կը մնայ. Ի ծառ Վայրենի, (եւ ոչ՝ Ի ծառ Վայրենեոյ):

Հասարակօրէն միավանկ նախագաս ածականները մեկտեղ կը հոլովին. Սրբոյ քաղաքին. Միեին Արտեմեայ. Լիւյ հիմանի: Իսկ զարտուգութիւն է՝ յետագաս անհոլով. Հրամանաւ արտաւնի. Ի բանս Կազր:

Բ. Բացայայտիչն եթէ մարդու անուն է՝ մեկտեղ կը հոլովի. Թադէի առաքելոյ. Կնձ մարդոյ: Եթէ տեղւոյ անուն է՝ անհոլով կը մնայ, երբ նախագաս է. իսկ յետագասը միշտ մեկտեղ կը հոլովի. զարօրինակ. Եփրատ գետոյ: — Գետոյն Նեղոսի:

Խ Ն Գ Ր Ա Ռ Թ Թ Ի Թ Ի Ի Ն

Բայերոս խնդիր:

Քանի մը ներգծ. բայ՝ խնդիր-սեւի տրական հոլով կ'առնուն. Յաղթեցի նոցա. Լուր էն. Պաշտպանեացէ յեւ. Չգայ ցառոց: Տանիցի վշտոց. (համբերէ):

Իսկ խնդիր-բնութեան՝ գլխաւորաբար ներգոյական, պատմական եւ պարառական հոլովներու մէջ տարբեր է աշխարհաբարէն:

Ներգոյական խնդիր-բնութեան կ'առնուն քանի մը բայեր՝ որ աշխարհաբար տրական կ'ուզեն. Գնել է բռնոր. է գեորն. Եդին է գերեզմն. Եդ է մոլէ իւրոմ. Հեծեալ է ջրոմ իւրոմ. Հարին է նիշի. Հարեալ յեղեգն. (եղեգի վրայ անցուցած):

Պատմական խնդիր-բնութեան կ'առնուն՝ Ունիմ (բռնել.) եւ կանիմ. (որ աշխարհաբար բցո. կ'ուզեն.) կալաւ զիւրոմ նորա. Չյեռանի կալեալ. կախեցին զիւրոմ. զարտոց. (լեզուէն, ձեռքէն, եւայլն):

Պարառական խնդիր կ'առնուն Ծիծաղիմ, այն առնիմ, (ծաղրել.) անցանիմ, (չբռնել, չպահել, զրծել.) զանցանիմ, զանց առնիմ, (թողուլ անցնիլ.) այսպէս. Մի ծիծաղեցին զնեւ: Այսն արարեալ շնորհ. (երբեմն հոգ. շնոյ) Անցին զուրոմ, զերդմամբ: Անցանել զերնոտ, զբռնիտ:

Ուղղական եւ հայցական խնդիր-բնութեան՝ երբեմն է նախդրիւ կը դրուի. Եղիցուք մէք ձեզ է ծառայ. (փխկ. ծառայք): Արարից զբեզ յազգ մեծ եւ է բազում: Յուշնչ համարիմ: Եղեն յաշնչ. (ոչինչ եղան):

Գնել, լծառել, եւայլն. սեռական հոլով խնդիր-բնութեան կ'առնուն. Աքծառնոյ վաճառել. (սարկոյ.) Վաճառեցին ասն գանիւնի: Ոչ գանիւնի մոլ սակ արկեր:

Դերբայներոս խնդիր:

Ներգործ. բայերու ընդունելութ. ներկային՝ սեռական հոլով կը արուի. — նոյնպէս նոյն դժն սւնն-

ցող բայանուններուն եւ ածականներուն: Բարեաց կամեցող: Առաջնորդ ունելեացն Յիսուսի. (գՅիսուս բանողներուն:) Առնելիք օրինացն. (Երես 226:) Հաստիչն Բնութեանց:

Արաւորական, շէղոք բայերու գերբայներն եւ անոնց նոյնանշաններն իրենց բնական խնդիրը կը պահեն: Նման նմանող լիցուք. Հարեալք է կարգի: Լցեալ Հոգեւով: Երկիւղած յԱստուծոյ: Շարժուն է հոգեւոյ: Արիսան յարեաց: ՁՀոգեւոյն հայհոյութիւն. (պտմ. հոլով:) Յետ գարձին է Բաբելոնի:

Սծական անոռանց խնդիր:

Քանի մ'ածական անուանց խնդրաութիւնը գրարարի մէջ տարբեր է աշխարհաբարեն. (տես երես 106,) եւ կամ երկու կերպ:

Բաւական ամենայնի.	Արօտ օգնականութեան.
Բաւական ի կերակուր.	Արօտ յօգնականութենէ.
Առամենայն ինչ բաւական.	Արօտ հացիւ եւ ջրով.
Եղելոցն խելամուտ.	Արեամբ ծարաւի.
Նիսալ ի գիտութենէ. (գիտութեան կարօտ.)	Արագ առ ի լսել. Ծանր առ ի բարկանալ:

Բաղդատական ածականը միշտ լուծ նախադրութեամբ խնդիր կ'առնու. Փոքրագոյն քան զամենայն սերմանիս: Մեծ քան զամենայն բանջար: (383:)

Գերադրական աստիճան՝ գրարարի մէջ եւս. կարգի, յոյժ, հոսսի եւ այլն մակբայներով կը ձեւանայ:

Թուական եւ մասնական անուանք յոքնակի բոլոր, խնդիր կ'առնուն. Երկուք է նոցանէ: Ոմանք է գոչոցն: (Տես 388, 389:)

ՄԱՍՆԵՑ-ՐԱՆԻ ԿԻՐԱԹՈՒԹԻՒՆ

Անուան թիւն ու հոշոյլը:

Անուն մը շատ անգամ եզակի կը մնայ յօքնուկի մտքով. մանաւանդ թուական անուանց յետադաս դոյականը. քսան դահեկանի: Ի հնդեռասան առար:

Բայց կ'ըսուի յօքնուկի՝ Յետ երկուսասան առար. քառասուն առարց. իսկ յօդով՝ շատ անգամ եզակի կը մնայ. Յետ քառասուն աֆն. Իսկ եւթն օրն — որուն որոշ կանոն չկայ. միայն անեզական (երես, երէտ, չորս) թուականներուն առջեւն հարկաւ յօքնուկի դրուելու է:

Չափի անունները գլխաւոր բառին քովն այլեւայլ հոլով կը դրուին. Հասանել փայտ մի յիսուն կանգոն. Խորութիւն ծովուն թղաւ էր: Ոսկի զահան է հաղար Կանգոն. (կշուք): — Բաժակ մի ջուր. եւ կը հոլովի՝ Բաժակաւ միով ջրով: (Աշխարհաբարը տես 415, Բ.)

Ժամանակի սրոյման համար՝ երբ հարցման կը պատասխանէ սովորաբար ներգոյական, երբեմն ալ հայցական: Յառարն եւ թնեքորդի մի գործեսցես:

Որչափ արեւն եւ Կանգոն հարցմանց՝ հայցական. Չից օր գործեսցես: Թագաւորեալ մի դասն: — Եւ թնեքորդի յաւուր:

Սեռականէ-ուղղական եւ սեռականէ-ածական յաճախ է գրաբար. (169, 404.) սր ըստ տեղւոյն նախդիր ալ կ'առնուն. Աստուծոյքն. զնոցայսն.* զԼուսնայսն. Մարահամուն: Իւր գործքն շարք էին, եւ եզքօրն՝ բարիք: Տուք զիստե՛ր՝ կայսեր: Բունի զուրուտ մէք ոչ կերպք. (մէկունք): — Վահան մի թեւք Կանգոն. (արժեք): Այլի մտց ուրիշն եւ չըրէց:

* Դերանունները վերջահոլով ալ ունին. Նորայոյնն.

Անոր համար բայով ալ կ'ըսուի՝ Եղեւ երկուսասան մտց: Մեռաւ մտց հարիւր եւ Կանգոն:

Յօդերու գործածութիւն:

Ա, Գ, Զ դիմորտները [Թէ որոշիչ յօդ են եւ թէ դերանունական: Դերանունականներն երեքպատիկ դարութիւն ունին.

Էական դեր. Ես հովիւս յանցեայ:

Յուցակ. դեր. Կարա ոչխարքդ զի՛ արարին:

Ատայակ. դեր. Ձողիդ ի քէն ի բաց պահանջեցեն:

Կրնայ առանց դերանունան ալ ըսուիլ՝ Հովիւ. ոչ-խարք:

Հատ անգամ ցուցական յօդին (ինչպէս նաեւ ցուցական դերանունան եւ երբեմն որոշիչ յօդին) տեղ դերանունական մակբայներ կը գործածուին. ի տուն -յոր. (յայս տուն.) ի տանէ օտի. (յայզմ տանէ.) ի տան անդ. (ի տաննու) ի շարժելոյ օտի. (ի շարժելոյնու)

Ասոր հետ ճիշդ կապակցութիւն ունի՝ ուրիշ մակբայներուն ալ մասնական անուան տեղ գործածութիւնը. ի տեղ ոչ ուրիշ կալ յաղթս. Էր ի քաղաքի ուրիշ. Մասնէր ի գեղ ուրիշ. Ընդ դուռն ուրիշ մասնէին. Յայլ ազդ ուրիշ. (ուրիշ ազդ ի մը)

Գրաբարի յատուկ է՝ յարարեցական բառի մը յաջորդող բառին վրայ յօդ դնել. Ձոր տեսերն. (զորն որ տեսար) Մինչ ոչն գիտէիք. Որ ոչք հաւատաս. Որ խօսիդ բնդ քեզ. Որ ի մէնջն ասացաւ. Որ մտադեւրն ծտուայեայ: Ուր ենն երթամ: Որդէս հաստատեցանն:

Եթէ գոյականն ածականէն յառաջ է՝ միշտ գոյականը յօդ կ'առնու. Ծառն վայրենի:

Նոյնպէս նախընթաց ածականն այս դէպքերու մէջ. Մեծն արին Արամազդ. Քաջին Վահագնի. Երանելոյն Ներսեսի: (Տես 428, ծան:)

Գրաբարի յատուկ է շատ անգամ որոշեալ բառի վրայ յօդ չդնել. Ձորեայ Արտաշէս. Բառնաբայ ուրիշ. Արի-ձ՝ հղոր է. Խոր է թով. Կործանեցցի գոռն նորա: Բարի-նիւն կորուսանէ զմաստունս: Երկրորդ բնութիւն է ուղեր-նիւն: Նոյնպէս առանց անորոշ յօդի կ'ըսուի՝ Էր ի տեղ ոչն ուրիշ, եւ ի պարտիղի անդ քերեզմն նոր. (պարտեղ մը կար. գերեզման մը):

Բառերոս կրկնութիւնն ու շարքը :

1. Կրկնեալ եզ. գոյականը՝ իւրաքանչիւր կր նշանակէ. Առն առն. (ամէն մէկունն)՝ Քաղաքի քաղաքի. Գնդի գնդի, դրօշու դրօշու. (իւրաքանչիւր գնդի եւ դրօշի) :

2. Կրկնեալ յօքն. գոյականներն՝ այլեւայլ կամ շատ կը ցուցնեն. Ի կողմանց կողմանց : Ի տեղիս տեղիս : Քաղաքաց քաղաքաց. (շատ քաղաքներու) : Մտաննն ի գունն գունն : Բազմեցուցին զնոսա երբանն երբանն : (Տես աշխարհաբարը՝ 575) :

3. Նոյն կերպով է մասնական անուանց ալ եւ անոնցմէ ելած մակբայներուն կրկնութիւնը. Ջոր ուր ուր ուր արկեալ էր. (մէկուն մէկային ձգածը.) Ոմանց ոմանց. Ինչ ինչ, (քանի մը բան.) Ուրեք ուրեք, (տեղ տեղ.) Ուստեք ուստեք, (սրկէ նրկէ) :

4. Կրկնեալ ածականը յօքնականի պէս ունի ժողովեցէք զբարի բարին, շարի շարին. (աղկկները, գէշերը) : Ջը՞րիք ը՞րիք հեծելոց նորս. (ընտիրները) : (Տես 580) :

5. Թուականներուն կրկնածը բաշխական է. (Երես 218) :

6. Բայը սովորաբար այս ձեւով կը կրկնուի. Ո՞նեւ ոնեւ եւ առաջինն : Տալ երբ կնիք :

7. Իսկ յօդի եւ նախդրի կրկնութիւնը հասարակօրէն կամայական է : Ջորդի իւր զիրտներ : ՋՓարսունի զերազն : Ջդորս զոտս եւ զձեռս : Ջքսան եւ զինն ազգաց : Ջածիւնախառն զկրակն : Յերկրին ի Գեսե՛՛՛ : — Ջքահանայիցն զփառսն : Ջգրոցն ճշմարտութիւնն : Ջչար ցանկութիւնն ընչիցն :

Նոյնպէս ազատ է յօդի եւ նախդրի ետեւառաջութիւնը, կամ միեւնոյն խօսքին մերթ այս եւ մերթ այն մասին վրայ գրուիլը. եւ ընդհանրապէս գրտարար շարագրութեան կարգը շատ ազատ է. կրնայ միեւնոյն մասն-բանի, (զորօրինակ բայը, անուն-բային կամ խնդիրը) միեւնոյն խօսքին մէջ անհամար գրից փոփոխութիւն առնուլ : Ջրօրինակ. Որ ընդ նմա էին

Հրեայքն՝ լային. (փխկ. Հրեայքն որք ընդ նմա էին՝
 լային:) Աֆրեցոսն ոչ ի նմանէ աղբ էին. (փխկ. ամե-
 նայն ազգաց որք ի նմանէ էին:) Արէ է ցրտոյ վիւլայ.
 (ի կարէ վիւլայ ի ցրտոյ:) Նա տեսանեմք աւանկի. (նա
 տւանիկ տեսանեմք:) Ընդ այսր ընդդէմ. ընդ հողմոյն
 դէմ. (ընդդէմ այսր. ընդդէմ հողմոյն.) եւ այլն.
 եւ այլն:

Գրաբար հայերէնի այս համառօտ սկզբունքը
 առլէն ետեւ՝ աւելի հմտութիւն բաղձացողին կը
 յանձնենք գրաբար քերականութեան կարգաւորեալ
 ուսման հետ՝ ընտիր հեղինակաց յաճախ եւ ուշադիր
 բնութեցումն:

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻԱՆ ԼՈՒԹՈՒԹՅՆ

ԱՇԽԱՏԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԳՐԱՐ

Վերականուրթիւնն իւր տեսական մասէն հաստոր մինչեւ այս տեղս ասանդեցինք, ունի իւր գործնական կամ նիւթական մասն ալ, որ գլխաւորաբար այս երեք հրահանգներէս կը բաղկանայ. Լուծումն, Ընթերցում եւ Էւրադրութիւն:

Երկու վերջինները քերականութեանս կարգէն դուրս կը համարինք. իսկ Լուծման հրահանգը շեւք ուղեր բոլորովն առանց ակնարկութեան թողալ. վասնզի Լուծումը դեռ քերականութեան սահմանին մէջն է, եւ միանգամայն Ընթերցումով, (ուղիղ հասկընալու) եւ Էւրադրութեան (անսխալ դրելու) իրրեւ հիմ եւ առաջնորդ կը ծառայէ հաւասարակութիւն:

Ղոճոռակն կամ վերլուծութիւնն կը կոչուի այն քերականական կրթութիւնն որ խօսքի մը իւրաքանչիւր մասանց տեսակը, որպիսութիւնն ու վարած պաշտօնը կ'որոշէ. գործիւնակ թէ ո՞ր բառ ինչ կարգի մասն-բանի է, որ անուն ինչ հոլով է, կամ ո՞ր բայ ինչ հոլով ինչիւր է առեր, եւ այլն:

Քերականական լուծումն երկու տեսակ կրնանք բաժանել՝ դիւրին եւ գործնական ընելու համար. 1. Ստորագրանակիւն ղոճոռակն, որ բառերու վրայ կը գրադի, որոշելով իւրաքանչիւր տեսակները, (անուն, դերանուն, բայ, մակբայ, եւ այլն,) եւ ձեւերը, (հոլով, ժամանակ, դէմք, եւ այլն,) — քերականութեան Ա մասին վրայէն, որ կ'աւանդէ Ստորագրանութեան կամ բառերու կազմութեան օրէնքը, (տես երես 107.) 2. Համաձայնակիւն ղոճոռակն. որ խօսքը կամ ամբողջ նախադասութիւնը կը լուծէ, մասանց-բանի իրարու յարաբերութիւնը կամ իւրաքանչիւրին վարած պաշտօնը որոշելով. (գործիւնակ թէ անուն-բայի է կամ

խնդիր, կամ վերադիր, կամ յարաբերեալ, եւ այլն) — քերականութեան Բ մասին վրայէն, որ այլեւայլ բառերով խօսք մը կազմելու օրէնքը կ'աւանդէ:

Դնենք վերլուծութեան օրինակ՝ միեւնոյն առական աշխարհարար եւ գրարար:

ԱԾԽԱՐՅԱՐԱՐ

Քաղքի մը մէջ մէկ հարուստ կար եւ մէկ աղքատ: | Հարուստը բազմաթիւ ոչխարներ ու կովեր ունէր, | իսկ աղքատն ոչինչ ունէր՝ բայց միայն գառնուկ մը, | որ իւր սարկովը գնած, անուցած ու որդւոցը հետ մեծցուցած էր: | Անոր հացէն կ'ուտէր գառնուկն | ու անոր դաւաթէն կը խմէր, | եւ անոր գիրկը կը հանգչէր. | եւ անոր զակի պէս էր եղած: | Օր մը որ հարստին հիւր եկաւ, | ասիկայ իւր ունեցածներուն ինայելով՝ | աղքատին գառնուկն առաւ | եւ հիւրին կերակուր ըրաւ:

Ա. ՍՅՈՒԳԱՐՈՆԱԿԱՆ ԼՈՒԹՈՒԾՆ

Քաղքի	գոյական անուն, հասարակ. Ա հօլովմ: Եզ. սեռ. կորուսմամբ՝ փիկ. +աղտի: — Ուղղ. +աղտ:
մը	անորոշ յօդ:
մէջ	նախադրութիւն:
մէկ	Թուական անուն, բացարձակ:
հարուստ	ածական անուն, հասարակ:
կար	չէզոք բայ, պակասաւոր. Գ լծորդ: ՍՀմ. անկար. եզ. Յ դ. առանց լը մասնկան: — ՍՀմ. Ներկայ՝ խմ: շաղկապ:
եւ	
մէկ	Թուական անուն, բացարձակ:
աղքատ:	ածական անուն, հասարակ:
Հարուստ-ը	ածական անուն, հասարակ, Ը յօդով որոշեալ: Եզ. ուղղական:
բազմաթիւ	ածական անուն, հասարակ:
ոչխարներ	գոյական անուն, հասարակ. Ա հօլովմ: Յօդ. հայցական, անորոշ հօլովմ: — Եզ. ուղղ. ոչխար:
ու	շաղկապ:

- կողեր** գոյական անուն, հասարակ. Ա հոլովմ: Յգքն, հայցական, անորոշ հոլովմ: — Եզ. ուղղ. Խ՝:
- ունէր,** ներգործական բայ, պակասաւոր. Բ լծորդ: ՍՀմ. անկար. եզ. Յ գ. առանց իջ մասնկան: — ՍՀմ. ներկայ՝ առնիմ:
- իսյ** շաղկապ:
- աղքատ** ն անական անուն, հասարակ, ն յօգոժ որոշեալ: Եզ. ուղղական:
- ոչինչ** մասնական անուն, գոյական: Եզ: հայցական:
- ունէր՝** ներգործական բայ, պակասաւոր. Բ լծորդ: ՍՀմ. անկար. եզ. Յ գ. առանց իջ մասնկան: — ՍՀմ. ներկայ՝ առնիմ:
- բայց** շաղկապ: }
միայն մակբայ: } Բայց մայն՝ բաղադրեալ շաղկապ ալ կը համարուի:
- գառնուկ** գոյական անուն, հօրկ. Ա կամ Գ հոլովմ: Եզ. հայցական, անորոշ հոլովմ:
- մը,** անորոշ յօգ:
- որ** յարաբերական գերանուն, գոյական. Եզ, հայցական:
- իւր** ստացական գերանուն, անական. Յ գ. եզակի:
- ստրկով** ը գոյական անուն, հասարակ. Ա հոլովմ. ը ստացական յօգոժ. Եզ. գործիական, կորուսմամբ՝ փխկ. սոթիօլ:
- գնած,** ներգործ. բայ, Ա խնրհմ: } Գնած, անոցած եւ քիչ մը ընդուն. անցեալ: — Ա- }
մնացած ներգործ բայ, կէս-զբաղի } ներք մէկ էական (եր }
 խնրհմ: ընդ. անցեալ: — } բայով՝ աՀմ. գերականտար }
 Աներեւոյթ՝ անոցանիլ: } մ՝ եզած են:
- ու** շաղկապ:
- որդւոց** ը գոյ. անուն, հօրկ. կէս-զբաղուղի հոլովմ: Յգքնակի տրական, ը ստացական յօգոժ. այսինքն՝ իւր որդւոցը: — Եզ. ուղղ. օրդի:
- հետ** նախադրութիւն:
- մեծցուցած էր** ներգործ. բայ, կէս-զբաղուղի խոնարհմ: ՍՀմ. գերակատար, եզ. Յ գ. — Աներեւոյթ՝ մեծցելի:
- Անոր** ցուցական գերանուն, Յ գ: Եզ. սեռական: — Ուղղ. այն կամ ան:
- հայէն** գոյ. անուն, հօրկ. Ա հոլովմ: Եզ. բացառական, ն ստացական յօգոժ: — Ուղղ. հայ:
- կ'ուտեր** ներգործ. բայ, զբաղուղի խոնարհմ: ՍՀմ. անկատար, եզ. Յ գ. կ' կրճատուած մասնիկ՝ փխկ. իջ: — Աներեւ. սոթիլ:
- գառնուկ** ն, գոյ. անուն, հօրկ. Ա կամ Գ հոլովմ: Եզ. ուղղ. ն յօգոժ որոշեալ:

- ու շաղկապ :
- անոր ցուցական դերանուն, 3 դէմք : Եզ. սեռ : — Ուղղ. այն կամ ոն :
- գաւաթէ-ն գոյ. անուն, հարկ. Ա հոլովմ : Եզ. բցո. և սաց. յօդով : — Ուղղ. փառի :
- կը խմեր, ներգրծ, բայ, Ա խոնարհմ : Սհմ. անկար. եզ. 3 դ : — Աներեւ. ԻԿԼ :
- եւ շաղկապ :
- անոր ցուց. դերանուն, 3 դէմք : Եզ. սեռ : — Ուղղ. այն կամ ոն :
- գիրկ-ը գոյ. անուն, հարկ. Ա հոլովմ : Աննախդիր ներգոյական, ը սաց. յօդով :
- կը հանգչէր, շէջք բայ. Բ խոնարհմ. կամ կես-զրտդի : Սհմ. անկար. եզ. 3 դ : — Աներեւ. հանգչել :
- եւ շաղկապ :
- անոր ցուց. դեր. 3 դ : Եզ. սեռ : — Ուղղ. այն կամ ոն :
- զակի գոյ. անուն, հարկ. Ա հոլովմ : Եզ. տրական, կորուսմամբ՝ փխկ. շառի : — Ուղղ. շառի :
- պէս նախադրութիւն :
- էր եղած, պայծառ իշտ իր. էական բայ : Սհմ. գերակատար, եզ. 3 դ : — Աներեւ. ըլլալ :
- Օր գոյ. անուն, հարկ. Գ հոլովմ : Եզակի, անորոշ :
- մը անորոշ յօդ :
- որ շաղկապ :
- հարատի-ն ան. անուն հարկ. Ա հոլովմ : Եզ. տրական, կորուսմամբ՝ փխկ. հարատի. — և յօդով որոշեալ : — Ուղղ. հարատի :
- հիւր գոյ. անուն հարկ. Ա հոլովմ : Եզ. ուղղ. անորոշ :
- եկաւ, շէջք բայ, զրտդի խոնարհմ. Սհմ. կար. եզ. 3 դ : — Աներեւ. փառ :
- ասիկայ ցուցական դերանուն, գոյական. 1 դէմք : Եզ. ուղղ. իւր ստացական դերանուն, անական. 3 դ :
- ունեցածներու-ն գերբայ անական, ընդուն. անցեալ՝ սանկալ բայեն. Յօք. տրական. և յօդով որոշեալ : — Եզ. ուղղ. անեցած :
- ինայելով՝ գերբայ աներեւոյթ՝ ինայել բայեն :
- աղքատի-ն ան. անուն, Ա հոլովմ : Եզ. սեռական, և յօդով որոշեալ : — Ուղղ. աղքատի :
- գառնուկ-ն գոյ. անուն, հարկ. Ա կամ Գ հոլովմ : Եզ. հացական, և յօդով որոշեալ :
- տուաւ ներգրծ. բայ, զրտդի խոնարհմ : Սհմ. կար. եզ. 3 դ : — Աներեւ. տուալ կամ տուել :

ու շաղկապ:

հիւրի-ն գոյ. անուն, հարկ. Ա հոլովմ: Եզ. տրական, և յօ-
գով որոշեալ: — Ուղղ. հիւր:

կերակուր գոյ. անուն, հարկ. Ա հոլովմ. կամ կէս-զրտղի:
Եզ. հոլովմ. անորոշ:

բրաւ: ներգործ. բայ, զրտղի խոնարհմ: Սճմ. կտր. եզ-
Յ գ: — Աներեւ. ընէլ:

Բ. ՀԱՄԱՅՆՆԵՐԻ ԼՈՒԹՈՒԹՅՆ

-Քաղցրի մը խնդիր՝ մէջ նախադրութեան: } խնդիր-ընտելեան՝
մէջ յետադաս նախադրութիւն: } իւր բային:

մէկ հարուստ գոյականը զօրութեամբ՝ ժաբ: Առաջին անուն-
բայի՝ իւր բային:

կար բայ՝ մէջ հարստ (ժաբ) անուան-բայի:

եւ շաղկապ՝ առաջին եւ երկրորդ անուանց բայի զօրիչ:

մէկ աղքատ: գոյականը զօրութեամբ՝ ժաբ: Երկրորդ անուն-
բայի՝ իւր բային որ երկու նախադասութիւնը
մէկի ամբոփած է:

— Մինչեւ հաս՝ Առաջին նախադասութիւն:

հարուստը ածական՝ որ և յօղով գոյական եղած է: Անուն-
բայի՝ աւելի բային:

բազմութիւ ածական՝ ոչտարնէր ու իւր գոյականներուն:
ոչխարներ առաջին խնդիր-սեռի՝ աւելի բային:

ու շաղկապ՝ ոչտարնէր ու իւր խնդիրներուն զօրիչ:

կովեր երկրորդ խնդիր-սեռի՝ աւելի բային:

ունէր բայ՝ հարստաց ածական-բայի:

— Երկրորդ նախադասութիւն:

խակ շաղկապ՝ երկրորդ եւ երրորդ նախադասութեանց
զօրիչ:

աղքատն ածական՝ որ և յօղով գոյական եղած է: Եւ յօղ-
յաջորդ (-) ձայնաւորին համար: Անուն-բայի՝ աւելի
բային, որ զօրութեամբ կ'իմացուի:

ոչինչ առաջին խնդիր-սեռի՝ աւելի բային:

ունէր՝ բայ:

բայց շաղկապ՝ ոչնչ եւ քառնով մէջ խնդիրներուն զօրիչ:

միայն մակրայ՝ քառնով մէջ (աւելի) մասին:

զառնուկ մը, երկրորդ խնդիր-սեռի՝ աւելի բային:

— Երրորդ նախադասութիւն:

ար խնդիր-օճախ՝ ֆնտ, մեացաթե ևւ Բեյնացաթե եր բայերուն:

Անուն-բայի զօրութեամբ՝ Էնթ սյսխնքն աղքատը: Իւր սարկոյլը խնդիր-բնութեան՝ ֆնտ (եբ) բային:

գնած, առաջին բայ, } որոնք Բեյնացաթե եր երրորդ բայով
անուցած երկրորդ բայ, } միացած՝ երեք նախադասութիւնը
ու շղկապ՝ մեացաթե ևւ Բեյնացաթե եր բայերուն զօրիչ

որդւոյը խնդիր՝ հեք նախադրութեան: } խնդիր-բն. Բեյնացաթե
Հետ յետադաս նախադրութիւն: } ցաթ եր բային.

մեծցուցած էր: բայ:

— Զորրորդ նախադասութիւն:

Անոր յատկացուցիչ՝ հոցին յատկացելլն:

Հայէն յատկացեալ՝ մաբ յատկացուցին: խնդիր-բն. Է-տեբ բային.

կ'ուսէր բայ՝ Գառն-Նն անուան-բայի: — խնդիր-օճախ զօրութեամբ կ'իմացուի՝ Է-բ հոցը* (տես 392):

գառնուկն, անուն-բայի՝ Է-տեբ բային: Ն յօդով՝ յաջորդ (ս) ձայնաւորին պատճառաւ:

— Հինգերորդ նախադասութիւն:

* Է-տեբ, Է-տե և նման ներգործական բայերն առանց հայցական խնդրոյ մնալով՝ շեղք ալ կրնան համարուիլ:

ու շղկապ՝ Հինգերորդ ևւ վեցերորդ նախադասութեանց զօրիչ:

անոր յատկացուցիչ՝ Գառն-Նն յատկացելլն:

գառնութէն յատկացեալ՝ մաբ յատկացուցին: խնդիր-բն. Է Է-տեբ բային:

կը խմէր, բայ: խնդիր-օճախ զօրութեամբ կ'իմացուի՝ Է-բ Է-բը: (Յես վերի ծանօթ:)

Անուն-բայի զօրութեամբ՝ մեխ-սյսխնքն գառնուկը

— Վեցերորդ նախադասութիւն:

ևւ շղկապ՝ վեցերորդ ևւ եօթներորդ նախադասութեանց զօրիչ:

անոր յակցիչէ՝ Գիւլ յակցելլն: } խնդիր-բն. Է հ-նգիւր
գիւլը յակցեալ՝ մաբ յակցցին: } բային:

կը հանգչէր. բայ:

Անուն-բայի զօրութեամբ՝ մեխ-սյսխնքն գառնուկը: Եօթներորդ նախադասութիւն:

—

- եւ շաղկապ՝ եօթներորդ եւ ութերորդ նախադասութեանց զօգիչ:
- անոր գլխաւոր խնդիր-քն. ելած էր բային:
- զաւկի խնդիր՝ դեռ նախադրութեան: } Երկրորդական խնդ. —
 պէտ յնտագաս նախադրութիւն: } քն. ելած էր բային:
- էր եղած: բայ: Ձգ-ի՛ դեռ էր ելած: շրջումն, փեկ. զա-ի՛
 դեռ էլ էր:
- Անուն-բայի զօրութեամբ՝ առիկայսինքն գառնուկը:
 Ութերորդ նախադասութիւն:
- Օր մը մակբայակերպ. (281:)
- սր միջանկեալ շաղկապ. (566, եւ 593, ծան:)
- Հարստին խնդիր-քն. էլ-ք բային: — Ա երջահոյժ՝ մարդու
 մը (եւ ոչ սեղ մը) գալ ջուցընեղան Համար. (360
 եւ 365:)
- Հիւր անուն-բայի՛ էլ-ք բային:
- եկաւ բայ՝ հի-ք անուն-բայի:
- Իններորդ նախադասութիւն:
- Ուիկայ (այսինքն Հարուսաք) անուն-բայի՛ ինչ-էլ բային:
- իւր ունեցածնեբուն խնդիր-քնութեան ինչ-էլ բային:
- խնայելով՝ բայ: Անուն-բայի՛ առիկայ:
- Ցասներորդ նախադասութիւն:
- աղքատին յատկացուցիչ՝ գառնու-ն յատկացելոյն:
- գառնուկն յատկացեալ՝ ազգոյն յատկացուցին: Խնդիր-
 սեռի՛ առ-ք բային:
- առաւ բայ: Անուն-բայի զօրութեամբ՝ առիկայսինքն Հա-
 բուսաք:
- Ցասնումեկերորդ նախադասութիւն:
- եւ շաղկապ՝ ԺՆ եւ ԺԲ նախադասութեանց զօգիչ:
- Հիւրին երկրորդ խնդիր-քնութեան՝ ըբ-ք բային:
- կերակուրդ գլխաւոր խնդիր-քնութեան՝ ըբ-ք բային:
- ըբաւ: բայ:
- Անուն-բայի զօրութեամբ՝ առիկայսինքն Հարուսաք:
 Խնդիր-սեռի զօրութեամբ՝ զառիկայսինքն զգառ-
 նուկը:
- Ցասուերկուերորդ նախադասութիւն:

ԳՐԱՔԱՐ

Ազք երկու էին ի քաղաքի միում, մին մեծա-
տուն եւ միւսն աղքատ: | Եւ մեծատանն էին հօտք
եւ անդեայք բաղում յոյժ. | եւ աղքատին՝ եւ ոչ
ինչ բայց որոջ մի փոքր, | զոր ստացեալ եւ անուցեալ
էր ընդ որդիս նորա ի միասին. | ի հացէ նորա ուտէր,
եւ ի բաժակէ նորա ըմպէր, | եւ ի ծոց նորա ննջէր.
Եւ էր նորա իբրեւ զդուստր: | Եւ եկն անցաւոր առ
այրն մեծատուն. | եւ խնայեաց առնուլ ի հօտից
իւրոյ եւ յանդէոց իւրոյ. | եւ էառ զորոջ աղքատին,
եւ արար առնն եկեղց կերակուր:

Ա. ՍՏՈՒԳԱՐԱՆԱԿԱՆ ԼՈՒԺՈՒՄՆ

- Ազք զդական անուն, հասարակ. զրոյի հօլովմ: Յքն.
ուղղական: — Եզ. ուղղ. այր:
- Երկու Թուական անուն, բացարձակ. յոքնակի, անեզական:
էին Էական բայ, պակասաւոր: ՍՏմ. անկատար, յք. 3 դ:
— ՍՏմ. ներկայ՝ էմ:
- Ի քաղաքի գոյ. անուն, հասարակ. Բ հօլովմ: Եզ. ներգոյ:
— Ուղղ. Գալուտ:
- միում, Թուական անուն, բացարձակ. Եզ. արական՝ ի նախ-
գրով (է քաղաքի հոսմ) ներգոյական եղած:
- մի-ն Թուական անուն, բացարձակ: Եզ. ուղղ. ն յօգով
որոշեալ:
- մեծատունն ածական անուն, հասարակ. Է հօլովմ: Եզ. ուղ-
ղական:
եւ շաղկապ:
- միւս-ն մասնական անուն: Եզ. ուղղ. ն յօգով որոշեալ:
- աղքատ: ածական անուն, հասարակ: Բ հօլովմ: Եզ. ուղղ:
Եւ շաղկապ:
- մեծատան-ն ածական անուն, հասարակ. Է հօլովմ: Եզ. սեռ.
ն յօգով որոշեալ: — Ուղղ. հիշարան:
- էին Էական բայ, պակասաւոր: ՍՏմ. անկտար, յք. 3 դ:
— ՍՏմ. ներկայ՝ էմ:
- հօտք գոյ. անուն, հասարակ. Ա հօլովմ: Յք. ուղղ: —
Եզ. ուղղ. հոգ:
- եւ շաղկապ:
- անդեայք գոյ. անուն, հասարակ. Գ հօլովմ: Յք. ուղղ: —
Եզ. ուղղ. անդեայ:

բազում ածական անուն. հասարակ. Բ հոլովմ:

յոյժ. մակրայ:

ևւ շաղկապ:

աղբասի-ն ած. անուն, հասարակ. Բ հոլովմ: Եզ. սեռ.
 և յօդով որոշեալ: — Ուղղ. ազգոյ:

ևւ ոչ շաղկապ:

ինչ՝ մասնական անուն, գոյ- } կամ՝ է- շաղկապ. ոչինչ
 ախան: Եզ. ուղղ: } մասնական անուն:

բայց շաղկապ:

որոջ գոյ. անուն, հարկ. Բ հոլովմ: Եզ. ուղղական:

մի թուական անուն, բացարձակ, Եզ. ուղղական:

փոքր, ած. անուն, հարկ. կէս-զրադի: Եզ. ուղղական:

զ-որ յարարերական դերանուն: Եզ. հայցական:

ստացեալ ներգրծ. բայ. Ա լծորդ. և յաւելուածով, հարկ. կամ
 կրակորակերպ. (երես 229) լնդ. անցեալ, որ էր
 կականով (ստացեալ էր) եղած է սահմ. գերկար:
 Եզ. 3 դ: — Սահմ. ներկ, ստանալ:

անուցեալ էր, ներգրծ. բայ. Բ լծորդ. և յաւելուածով, Սհմ.
 գերկար, Եզ. 3 դ: — Սհմ. ներկայ՝ ձև-ստանալ:
 նախադրուածիւն:

ընդ

որդիս գոյ. անուն, հարկ. խառն հոլովմ: Եք. հյց. ան-
 նախդիր. (տես երես 220): — Եզ. ուղղ. որդի:

նորա, ցուցական դերանուն, գոյական. 3 դ: Եզ. սեռ.
 — Ուղղ. նա:

ի միասին մակրայ:

ի հացէ գոյ. անուն, հարկ. Ա հոլովմ: Եզ. Ուղղ. հաց:

նորա ցուցական դերանուն, գոյական. 3 դ: Եզ. սեռ. —
 Ուղղ. նա:

ուտէր ներգրծ. բայ, զրադի խառն խնրհմ: Սհմ. անկար.
 Եզ. 3 դ: — Սհմ. ներկ. ստանալ (կար. իրայ):

ևւ շաղկապ:

ի բաժակէ գոյ. անուն, հարկ. Բ հոլովմ: Եզ. բջա: — Ուղղ.
 բաժակ:

նորա ցուցական դերանուն, գոյական. 3 դ: Եզ. սեռ. —
 Ուղղ. նա:

ըմպէր, ներգրծ. բայ, զրադի խառն խնրհմ: Եզ. Սհմ. անկար.
 Եզ. 3 դ: — Սհմ. ներկայ՝ ըմպել: (կար. որբի):

ևւ շաղկապ:

ի ծոց գոյ. անուն. հարկ. Գ հոլովմ: Եզ. ներգոյ: կամ՝
 ծոց, հայցական՝ որ է նախադրով ներգոյական եղած
 է. (տես երես 217): — Ուղղ. ծոց:

նորա ցուցական դերանուն. գոյական. 3 դ: Եզ. սեռ. —
 Ուղղ. նա:

- ննջէր** չէզոք բայ, ներգործակերպ. Բ լծորդ: ՍՀՄ. անկար. եզ. 3 դ: — ՍՀՄ. ներկայ՝ ՆՂԼԻ:
- եւ** շաղկապ:
- էր** էական բայ, պակասաւոր: ՍՀՄ. անկար. եզ. 3 դ: — ՍՀՄ. ներկ. Ի՛:
- նորա** ցուցական գերանուն, գոյական. 3 դ: Եզ. սեռ. — Ուղղ. նա:
- իբրեւ** նախադրութիւն.
- ղ-դուստր:** անուն, հարկ. Ը հոլովմ: Եզ. հոյ: — Ուղղ. դոստր:

Բ. ՀԱՄԱՅՆՍՅԱՆՍԿԱՆ ԼՈՒԺՈՒԾՆ

- Ազք երկու անուն-բայի՝ էին բային:**
- էին** բայ՝ արտ երկու անուն-բայի:
- ի քաղաքի միում՝ խնդիր-բնութեան՝ էին բային. ներդրական՝ դադարում ցուցնելուն համար:**
- **Մինչեւ հո՛ւ Առաջին նախադասութիւն:**
- մին** անուն-բայի: Բայ՝ զօրութեամբ կ'իմացուի՝ էր: — Մի՛-ան ածականը ն յօդով գոյական եղած:
- մեծատուն ուղղական խնդիր-բնութեան՝ էր բային:**
- **Երրորդ նախադասութիւն:**
- եւ** շաղկապ՝ երրորդ եւ երրորդ նախադասութեանց զօդիչ:
- միւսն** անուն-բայի: Բայ՝ զօրութեամբ կ'իմացուի՝ էր: — Մի՛-ան ածականը ն յօդով գոյական եղած:
- աղքատ: ուղղ. խնդ. բնութեան՝ էր բային:**
- **Երրորդ նախադասութիւն:**
- * Այս երեք նախադասութիւնները մկի կ'ամփոփուին՝ եթէ մն միջաբան ու միջան ազգաբանակը՝ արտ երկու գլխաւոր գոյականին բացառապարհ համարուին:
- Եւ** շաղկապ՝ նախընթաց նախադասութեանց եւ չորրորդին զօդիչ:
- մեծատանն սեռական խնդիր-բն. էին բային:**
- էին** բայ՝ հօդի եւ անդի-յոյ ածական-բայի. որ սեռական խնդրովն ունեւ կը նշանակէ:
- հօտք** առաջին անուն-բայի՝ էին բային:
- եւ** շաղկապ՝ հօդի, անդի-յոյ ածականց բայի զօդիչ:
- անդեայք երկրորդ անուն-բայի՝ էին բային:**
- բազում վերջադաս ածական՝ հօդի, անդի-յոյ գոյականներուն:**
Անփոփոխ՝ փխկ. Բազում:

յյթ. մակրայ՝ քաղաքի անկանին:

— Չորրորդ նախագասու թիւն:

ևւ շաղկապ՝ չորրորդ եւ Հինգերորդ նախագասու թեանց զօրիչ:

աղբատին սեռական խնդ. - բն. էր բային որ զօրութեամբ կ'իմացուի, եւ ունենալ կը նշանակէ: Բայ՝ զօրութեամբ կ'իմացուի՝ էր:

եւ ոչ շաղկապ: } Եթէ ոչինչ իրրեւ մէկ բառ առնուի՝
ինչ, անուն-բայի: } է- շաղկապը սաստկացուցիչ է:

բայց շաղկապ ոչ ինչ ու որով զ՝ անուանց-բայի զօրիչ՝ որ երկու նախագասու թիւն մէկի ամփոփած է:

որոջ մի անուն-բայի՝ վերջիշեալ էր բային, որ զօրութեամբ կ'իմացուի: Յարաբերեալ՝ յաջորդ շէր յարաբերականին:

փոքր, վերջադաս անկան՝ որով գոյականին:

— Հինգերորդ նախագասու թիւն:

գոր խնդիր-սեռի՝ սոսոցեալ եւ անսոցեալ էր բայերուն: Յարաբերական որով զ՝ յարաբերելոյն:

ստույգայ առաջին բայ՝ որ յաջորդ անսոցեալ անցելոյն հետ մկտեղ՝ էր էականով բացարեալ ժամանակ կազմած է: Անուն-բայի՝ զօրութեամբ նա կամ նորս:

եւ շաղկապ՝ սոսոցեալ ու անսոցեալ անցեալներուն զօրիչ:

անուցեալ էր, երկրորդ բայ, որ սոսոցեալ անցեալն էր էականով գերակատարի լրացուցած է:

ընդ նախագաս նախադրութիւն: } Խնդիր-բն. անսոցեալ
որդիս (տես երես 240:) } էր բային. եւ յատկա-
նորս յատկացուցիչ՝ որդի- յատկացելոյն:

ի միասին. մակրայ՝ անսոցեալ էր բային:

— Անցերորդ նախագասու թիւն:

ի հացէ խնդիր-բն. սոսոցեալ բային: Յատկացեալ՝ նոր- յատկացուցիչն:

նորս յատկացուցիչ՝ է հոցե յատկացելոյն:

ուտէր, բայ: Խնդիր-սեռի զօրութեամբ՝ շհոց է-ր. (Ցես աշխարհարարի Հինգերորդ նախագասու թեան ծանօթութիւնը. երես 255:)
Անուն-բայի զօրութեամբ կ'իմացուի՝ որով:

— Եթերորդ նախագասու թիւն:

ևւ շաղկապ՝ եթերորդ եւ ութերորդ նախագասու թեանց զօրիչ:

ի բաժակէ խնդիր-բն. շնորհ բային: Յատկացեալ՝ նոցա յատկացուցին:

նորա յատկացուցիչ՝ է Բ-Ժ-Կէ. յատկացելոյն:

մնջէր. բայ: Խնդիր-սեռի զօրութեամբ՝ կոչ: Տես աշխարհաբարի Հինգերորդ նախագասութեան ծանօթութիւնը. երես 255:

Անուն-բայի զօրութեամբ՝ նա այսինքն որովն:

— Ութերորդ նախագասութիւն:

եւ շողկասլ ութերորդ եւ իններորդ նախագասութեանց զօգիչ:

ի ծոց Խնդիր-բն. շնորհ բային: Յատկացեալ՝ նոցա յատկացուցին:

նորա յատկացուցիչ՝ է Զ-Յ յատկացելոյն:

ննջէր. բայ:

Անուն-բայի զօրութեամբ՝ նա, այսինքն որովն:

— Իններորդ նախագասութիւն:

Նոյն կերպով մնացած մասերն ալ կը լուծուին:

Բայց շատերու սովորութիւն է՝ նախագասութեան մէջէն յատաջ անուն-բային որոշել, (եթէ ներգործութեամբ դրուած ըլլայ՝ եթէ՛ զօրութեամբ.) յետոյ բայն եւ իւր խնդիրը. եւ անկէ ետքը՝ խօզքին երկրորդական կամ ամբողջացուցիչ մասերը լուծել:

Այս Լուծման հրահանգն այս տեղս պոչասի համնօտ նշանակելնուս պատճառն է՝ որ բովանդակ քերականութեան, եւ մանաւանդ Բ մասին ընթացքին մէջ այս նպատակն ալ միշտ աչքի տռջև ունենալով՝ եւ երբեմն երբեմն իրական լուծմունքն ալ տալով, այնպէս ջանացած ենք առաջնորդել, որ աւանդուած կանոններուն մտադիր մէկը՝ իւրաքանչիւր մասանց-բանի առած դրիցն ու վարած պաշտօնին դիւրաւ խելամուտ ըլլայ, եւ պէտք չունենայ երկարատեւ Լուծման հրահանգներու մէջ թարթափելու:

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԿՆԵՐ

ԲԱՌԵՐՈՒ ՅՈՒՅԱԿ

ԱՅՐՈՒՐՆԵՆԻ ԿԱՐԿԱՆ

(Թարածիտներն են ստանալիս իր շարքերն: — Ընդհանուր թվերը գրառարի յետևից մտնեն հետո:)

Ընդհանուր տնայն. 20. 95. 106. 114. *242. 245.

— առաջին տնայն. 21.

— զուգահեռ եւ ստացական. տես Դերանուն:

Ընդհանուր կամ Ընդհանուր. } 62.

Ընդհանուր կամ Ընդհանուր. } 62.

Ընդհանուր (տարածարութիւն) 194.

Ընդհանուր. *215.

Ընդհանուր գրառար. 42. 70. 133.

— Ընդհանուր գրառար. 68. ապա. 68.

— Ընդհանուր գրառար. 134. տնայն. 135. տնայն. տնայն. 136.

Ընդհանուր կամ Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 8.

— Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 8. *214.

— Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 11. *213.

Ընդհանուր կամ Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 44.

— Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 51. *232.

— Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 53. *230.

Ընդհանուր ժամանակներ. 50. *221.

Ընդհանուր ժամանակներ (բայի). 42.

Ընդհանուր. *215.

Ընդհանուր կամ Ընդհանուր գրառար. 30. *219.

Ընդհանուր ստանալիս. 190.

Ընդհանուր. *215.

Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 12.

Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. *216.

Ընդհանուր յոգ. 10.

Ընդհանուր. 4.

— Ընդհանուր եւ գրառար. 20.

— Ընդհանուր տնայն. 22. Հասարակ տնայն. 22.

— Ընդհանուր տնայն. 23.

— Ընդհանուր տնայն. 26.

Ընդհանուր. 89. *242.

Ընդհանուր (տնայն) ժամանակներ. 42.

Ընդհանուր գրառար. 70. 138.

— Ընդհանուր տնայն. 140. տնայն. գրառար. 139. տնայն. բայ. 138.

Ընդհանուր բայեր. 63.

— Ընդհանուր տնայն. 65.

Ընդհանուր մասունք - բանի. 3. 146. *237.

Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 1. Ապառազ. 178.

Ընդհանուր ժամանակ (բայի) 42. 67.

— Ընդհանուր - տնայն. 67. *227.

— Ընդհանուր - յոգ. 67.

— Ընդհանուր - գրառար. 67.

Ընդհանուր գրառար. 29. 42.

Ընդհանուր յոգ. 45. *224.

Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 5. *212.

Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 182.

Ընդհանուր (տնայն) 21.

Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 1. Արժանի յոգ. 190.

Ընդհանուր. 62.

Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 161.

Ընդհանուր. 2.

Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 164.

Ընդհանուր ժամանակներ (բայի). 66. 131. *226.

Ընդհանուր գրառար. 2. 170.

Ընդհանուր տնայն. 21. 107.

Ընդհանուր. 41.

Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 41. Ընդհանուր բայեր. 43. *222. Ընդհանուր տնայն. 58.

*230. Ընդհանուր. 57. *236.

Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. *235. Հասարակ բայ. *230.

— Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. — Ընդհանուր հարաբերակցութիւն. 44. *223. Ընդհանուր բայեր. 53. *230.

— Ընդհանուր գրառար. 42.

— Ընդհանուր տնայն. 41. 127.

— Ընդհանուր հարաբերակցութիւն եւ ժամանակներ. 41. 42. 128.

Ընդհանուր. 72.

Բաշխական թուականը. 24. *218.
 Բառ. 2.
 Բացարայտեայ. 92.
 Բացարայտիչ. 92. *242.
 Բացասական հարվ. 1. 103. 106. 111.
 *216.
 — անմաթիթի. 13.
 — Բացասական է անտիան. 111.
 Բացասական բայ. 58-62. 130. *236.
 Բացասական ձև (բայերու). 38.
 Բացասական մակրայ. 75.
 Բացարձակ գերագրական. 21.
 Բացարձակ թուական. 24. 121. *217.
 Բուժ. նշան (գիտաբանութ.) 176.
 Բուժ վանկ. (տոպոգրամութ.) 182.

Գերագրական աստիճան. 21. 107.
 — Ըստ ինքնան գերագրական,
 կամ Բացարձակ գերագր. 21.
 — Համեմատութեամբ գերագր.
 21. 107.
 Գերակատար կամ Վաղակատար
 ժամանակ. 67. 68.
 Գիր կամ Ցառ. 1.
 — Հայերէն գրիչը. 1.
 — Չայնուար և Բաղաձայն. 11
 Գլխագիր տառք. 180.
 Դոյական առան. 20. 92. 111.
 — Գոյականէ մակրայներ. 75.
 — Կիւրականն ծախագրութիւն-
 ներ. 82.
 Գործիական հարվ. 4. 104. 107. 111.
 — Գործիականն տեսական. 112.
 Գրաբար. 1. 211.

Դասական թուական. 24. *218.
 Դերանուն. 29. 123.
 — Ընդ. և քոչ. դերանուններ. 29.
 — Ընձանական կամ Իական. 30.
 Զույգական. 32. Ստացական. 35.
 Զարաբերական. 40.
 — Դերանունաց հարվումը. 30-
 40. *219.
 — Դերանունաց զէմբը. 29.
 Դերանունական հարվում. 9. 30.
 Դերանունական մակրայներ. 78. *238.
 Դերանունական յօդ. տես Դիմորոչ.
 Դերբայ. 42. 70. 131. *226. 244.
 — Դերք. անձերույթ. 133. Դերք.
 Ընդունելութիւն. 137. Դերք.
 անցեալ. 138. 144. Դերք. ա-
 պառնի. 140. 144.
 Դէմք — գերանունաց. 29.
 — բայերու. 42. 90.
 Դիմազուրի. տես Միագրիթի.
 Դիմորոչ կամ Դերանունական յօդ.
 33. 126.
 Դրական աստիճան. 21.
 Դրիւ (բուժ կամ շնչոյ). 183.

Ենթամնայ. 175.
 Երկար (նշան և փանկ). 131.
 Երկարբառ. 2. 174. 188. 192.
 Երկրորդ զէմբ. 29. 42.
 Երկրորդ հարվումն. 6. *212.
 Երկրորդ Լծորդութիւն. 46. *224.
 Երկրորդ ուղղական. 99.
 Երկրորդական հարվումն. *216.
 Երրորդ զէմբ. 29. 42.
 Երրորդ Լծորդութիւն. 47. *224.
 Երրորդ հարվումն. 6. *212.

Ջարտուգի. տես Ընկումուն.
 Ջեզումն. 159.

Իական բայ. 43. *222.
 Իական դերանուն. տես Ընձանական
 Ին մանիկ. 108.

Ը (որոշեալ) յօդ. 17. 116 - 120.
 Ընդհատ յանդ. 203.
 Ընդունելութիւն (նիրկայ). 42. 70.
 137. *226.

Թիւ. 3. — Ընունաց. 4. 109. 11-
 ծականնիրու. 95.
 — Դերանունաց. 29.
 — Բայերու. 42. 91.
 Թուական առան. 23. 108. 121. *217.
 Թուական առանուար. 190.

Ժամանակ (բայի). 42. 128.
 — Պարզ և Բազագրեալ. 66. *226.
 — Կանոնաւոր և Ընկանուն. 50.
 *221.

Ճամանակական մակրայ. 76.
 Ճամանակակերտ մանիկներ. 60.
 Ճամանակի որոշումը. 113. *246.
 Ճիտական. տես Բացասական.

Ի բնէ (բուժ կամ շնչոյ). 183.

Լծորդութիւն (բայերու). 42.
 Լուծումն կամ Վերլուծութիւն քե-
 րականական. 250.
 — Համաձայնական. 250.
 — Ստուգաբանական. 250.

Խնդիր. 89. 96.
 — Բայերու. 97. *244. Խնդիր-
 սեռի. 97. Խնդիր-բն. 99.
 Դերբայի. 105. *244.
 — Ընկանի, Խայն. 106. *245.

— Կախազրույթեան. 81. *230.
 Խնդրատույթիւն. 96. 89. *243. տես
 եւ Խնդիրը:
 Խոնարհումն. 3. 41.
 — Կանոնաւոր եւ Անկանոն. 44—
 55. *222—231.
 Խօսք. 2. 89.

Կանոնաւոր ժամանակներ. 50. *221.
 Կանոնաւոր խոնարհումներ. 44. *223.
 Կանոնաւոր հոլովումներ. 5. *212.
 Կատարեալ ժամանակ (բայի). 42.
 Կարծ (վանի). տես Սուչը:
 Կէս-զարտուզի. տես յԱնկանոն:
 Կէս վանի. տես Սուչը:
 Կէս. 176 եւ 177.
 Կը [ու մանիկ]. 69.
 Կիտազրույթիւն. 176.
 Կիրատույթիւն (մասանց-բանի). 89.
 109. *246.

Կոչական հոլով. 14. *216. Շեշտ. 183.
 Կոր մանիկ. 69.
 Կորուսումաք եւ փոփոխմամբ հոլով-
 ունն. 14.

Կրակարական բայ. 41. 127.
 — Լծորդուի. 49. 61. *225—229.

Կրակարակերպ. *232.
 Կրկին-անցողական. 65.
 Կրկին խոնարհումներ. *234.
 Կրկին կատարեալ. 67.
 Կրկին հոլովումներ. *215.
 Կրկին յարնակի. 36.
 Կրկնաւոր. Կրկնեալ բառ, կամ
 Մասանց-բանի կրկնույթիւնը.
 154. *248.

Կրկնաւոր մակբայներ. 79. *238.
 Կրճատումն. տես յԱպաւթարց:

Համակցական լուծումն. 250.
 Համակցութիւն (ընդհանուր) կամ
 Շարքազրույթիւն. 89.
 Համակցութիւն (բան). 89. 90.
 *242.

Համալուծազրույթիւն. 179.
 Համեմատութեամբ գերազրական.
 21. 107.

Հայերէն (ընդուն). 1.
 Հայցական-հոլով. 4. 97. 100. 109.
 — Անորոշ հայ. 17. *216.

Հասարակ տեսն. 22.
 Հասարակ բայ. *236.
 Հատած (տաղաչափ) 194.
 Հարկադրական. 67.
 Հարցական տեսն. 27. 28.
 Հարցական մտքայ. 75.
 Հարցական նշան. տես Պարոյն.
 Հեգ. Հեգե. 172.
 Հիւսեալ յոնգեր. 202.
 Հոլով. 3. 4. 109. *211

— Երկրորդականը. *216.
 Հոլովեալ մակբայներ. 76:
 Հոլովումն. 5.
 Կանոնաւոր. 5. *212. Անկա-
 նոն. 8. *213. Խառն, Կրկին,
 եւայլն. *214.
 Հրամայական եղանակ (բայի). 40.
 — Հրոյ-կատարեալ եւ ազատ-
 նի. 68.

Հայերկույթիւն. տես Միկարկու-
 թիւն.

Հայեաւոր (գիր). 1. 169. 182.
 Հեւ (բացարկան). 58.
 Հեւ (քերականական). 157.
 Հեւաւոր շարքազրույթիւն. 157.
 *248.

Ճե՛ն յոնգ. 200.

Մանկակա. 178.
 Մակբայ. 73. 146. *237.
 Մակբայի նախազրույթիւն. 81.
 Մակբայակերպ. 80. 114. *239.
 Մասնական կամ Միկակ տեսն. 26.
 121. *218.

Մասն-բանի. 2.
 — Փոփոխականը: Անփոփոխը. 3.
 Մասանց-բ. կազմութիւն. 3.
 — Համակցութիւն. 80.
 Միադիմի կամ Դիմազուրկ բայ.
 57. *236.

Միավանի. 2.
 Միկակ տեսն. տես Մասնական.
 Միկակեւ. 177.
 Միկարկույթիւն. 87. *241.

Յանգ (տաղաչափութ.) 169.
 Յանգական սասնաւոր. 199.
 Յատկացեալ. 92.
 Յատկացուցիչ. 93. *242.
 Յատուկ տեսն. 22.

— Գոյական եւ տնական յոգ.
 տեսնանց. 22.
 — Հոլովումն. 22. *213.
 — Յօդաւորութիւն. 117.

Յարաբերական գերատեսն. 30. 40.
 124. *220.

Յարաբերեալ. 124.
 Յարակատար ժամանակ. 67. 68.
 — Յրկար. տնորոշ. 67.
 — Յրկար. պայմանական. 67.
 Յանելուածով բայեր. *223. 228.
 Յեղադրութիւն. տես Շրջումն.
 Յետադաս նախազրույթիւն. 81.
 Յարնակի. 3. 42.
 Յօդ. 17.
 Որոշեալ յօդ. 17. 93. 116.

Ա) որոշ յօդ. 10, 120.
 Յօդով հղում. 13. 19.
 Դիմորդ կամ Դերանունական
 յօդ. 33. 126. *247.

Նախադաս նախադրուիթիւն. 81.
 Նախադասութիւն. 89.
 — Ըտրքք. 158. *248.
 Նախադրութիւն. 80. 148. *239.
 Նախդիր. 12. 82. *239.
 — Հղումներու եւ Հղումառու.
 *239.
 Նախդրիւ հղումներ. *211. 216.
 Ներդրական հղում. 13. *217.
 — Աննախդիր. 13. 103. 110
 Ներդրութեան ըստ. 43.
 — Ըտրքութիւն. 44.
 Ներդրութեանց (չէզր). *232.
 Ներկայ ժամանակ (բայի). 42.
 Նի մասնիկ. 70.

Ըտրքում. 83. 150. *241.
 Ըտրքութիւն. 89.
 — Պարզ եւ Ընկալութիւն. 157. 159.
 Ընդ. 182.
 Ըրումն, Ըրում կամ Անգալութիւն-
 թիւն. 158.

Ուրակ. տես Պարչի
 Ուսանալ. 190.
 Ոտք (տաղաչափութ.) 191.
 Որակական մոկոյ. 107.
 Ուղղաչափութիւն. 73.
 Ուղղական հղում. 4. 99. 106. 109.
 Ուրացական. տես Ռացական:

Չափեր. 178.
 Չափական սահման. 190.
 Չափաւոր յանգ. 200.
 Չափի անուններ. 106. *246.
 Չեզր բայ. 43.
 Ներդրութեանց եւ Արանորա-
 կերպ. *232.

Չի բացասական մասնիկ. 59.
 Չորրորդ հղումն. 7. *212.
 Չորրորդ Ըտրքութիւն. 48.

Պակասաւոր անուններ. *215.
 Պակասաւոր բայեր. 36. *235.
 Պայմանական ժամանակ (բայի). 67.
 Պատմական հղում. 216.
 Պարտական հղում. *216.
 Պարզ բայեր. *223.

Պարզ ժամանակներ (բայի). 66. *221.
 Պարչի կամ Աւարակ. 184.

Ռամկական. Ռամկորեն. 1.

Սահմանական եղանակ (բայի) 41. 67.
 Սես (բայերու). 41. 127.
 Սեական հղում. 5. 101.
 — Սեականի. տես 110.
 — Սեականի - ուղղական կամ
 ստացական. 39. 84. *246.

Սղում. 184. 191.
 Սուղ (վանի եւ նշան). 4. 184.
 Ստացական դերանուն. 30. 35. *220.
 Ստացական յօդ. 33. 127. 116. *247.
 Ստորագրական եղանակ (բայի).
 41. 67.
 Ստորակետ. 170.
 Ստուգարանական լուծում. 150.
 Ստուգարանութիւն. 167.

Սաղակաւոր. տես Դերակաւոր:
 Սանի. 2. տես եւ Հեզել. Ոտք:
 Սերունութիւն; տես Լուծումն:
 Սերկակետ. 178.
 Սերկահղում. 113. *211.

Տաղաչափութիւն. 191.
 Տանգրութի գիր. 180.
 Տեղական մոկոյ. 73.
 Տեղաւոր յանգ. 200.
 Տոչ (տաղաչափութ.) 203.
 Տողադար. 172.
 Տուն (տաղաչափութ.) 204.
 Տրական (վերջահղում) 4. 101. 166.
 — Աննախդիր. 13. 102. 116.
 113. *2.
 Տրահութիւն. 172.

Մուցական դերանուն. 30. 32. *220.
 Մուցական յօդ. 33. *247.

Փակադիր. 179.
 Փակադար բայ. 127.
 Փոփոխական (մասունք - բանի). 2.
 Փոփոխման հղումն. 14.

Քերականական Լուծումն, կամ
 Անքունութիւն. 250.
 Քերականական մասեր. 157.
 Քերականութիւն. 1.
 Քերականութեան մասեր. 167.

Philippe PILBOSSIAN
1 Avenue Houette
93160 NOISY-LE-GRAND